

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

V

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Tyranthia, dicuntur vesles colore huiusmodi infecta. Mart. libro 11.

Sic interposito villis contaminat uncto Urbica Lingonicus tyriantina bardocucullus. Tyro, tyronis, m. t. Novus miles, & fortis ad militiam exercenda. Gall. Apprenti, neonus soldat, hachelier aux arme. Ital. Tirone, soldato novello. German. Ein neuer oder junger Knechtman: se man erf anfuhrer. Hispan. Novicio es la guerra y arma. Pol. M. o. s. o. l. o. s. i. e. r. Vng. Vy soldat, vy vitez. Ang. Apprentis, or young man of warre. Cicet. 2. Tusc. Aetas tyronum plerumque melior: sed fesse laborem, contemere vulnus consuetudo docet. Liv. 10. bel. Maced. Veteribus militibus tyrones immiscantur. Per translationem Tyrones generaliter appellamus, qui prima in arte aliqua ponunt rudimenta. unde pro rudi adhuc & novitio gladiatore posuit Suetonius in Caesare: Tyrones neque in ludo, neque per laetitias. Sic adolescentem quandoq; togam sumebant, & barbam ponebant, eloquentiamq; in foro auspicabantur, Tyrones dicebantur, & illa prima actio, tyrocinium. Senec. lib. 3. Declam. Ille in foro primum dicitur, tyro dicitur est. Sueton. in Nero. cap. 7. Deducitur in forum tyro, populo cogitatum, militi donativum proposuit, in dicta decursione. Sunt qui scribant Tyro per in nostrum, & melius fortassis. Arbitror enim Graecam dictionem non esse.

Tyrocinium, diminut. Pro juvenulo, qui prima in arte aliqua cepit ponere rudimenta. Gall. Apprenti, neonus soldat, hachelier aux arme. Ital. Tirone, soldato novello. German. Ein neuer oder junger Knechtman: se man erf anfuhrer. Hispan. Novicio es la guerra y arma. Pol. M. o. s. o. l. o. s. i. e. r. Vng. Vy soldat, vy vitez. Ang. Apprentis, or young man of warre or apprentice. Plin. l. 11. in Epistol. Quod me, quamvis tyroculum incitavit ad emendandum: hoc est, rudem,

& nondum satis exercitatum in cognitione signorum. Iuren. Satyr. 11: -nec latus Afriz Novit avis nosset tyroculus.

Tyruncula, f. p. quo Columella usus est pro caae adolefcentiore, in educandis catalis parum adhuc exercitata. Quonia (inquit lib. 2. cap. 7.) tyroculula nec recte nutrit, & educatio totius habitus auferit incrementum.

Tyrocinium, tyrocini, n. f. Prima artis alicujus rudimenta. Gall. Apprentissage, a apprendre, a aprender, a aprender, a aprender. Ital. Illo imparare, capo di opere. Germ. Ein erster ansang / das erf versuchst. Hispan. Aquella novedad, cabo de obra. Pol. Pierwszy wnanakach pozatki. Vngar Valamely tudom annak elob kezdeti. Ang. Prentishippe. Suet. in Tyber. cap. 54. Neronem & Drusum patribus commedavit: diemq; utriusq; Tyrocini congrario plebi dato celebravit. Tyrocini autem die adolefcentuli togam puram sumebant. Tyrocini naviur dixit Plin. lib. 24. cap. 7. per metaphoram, quum primum mari committuntur, & veluti in Neptuni militiam conscribuntur.

Tyrocinium, tyrocini, n. f. Prima artis alicujus rudimenta. Gall. Apprentissage, a apprendre, a aprender, a aprender, a aprender. Ital. Illo imparare, capo di opere. Germ. Ein erster ansang / das erf versuchst. Hispan. Aquella novedad, cabo de obra. Pol. Pierwszy wnanakach pozatki. Vngar Valamely tudom annak elob kezdeti. Ang. Prentishippe. Suet. in Tyber. cap. 54. Neronem & Drusum patribus commedavit: diemq; utriusq; Tyrocini congrario plebi dato celebravit. Tyrocini autem die adolefcentuli togam puram sumebant. Tyrocini naviur dixit Plin. lib. 24. cap. 7. per metaphoram, quum primum mari committuntur, & veluti in Neptuni militiam conscribuntur.

Tyrocinium, tyrocini, n. f. Prima artis alicujus rudimenta. Gall. Apprentissage, a apprendre, a aprender, a aprender, a aprender. Ital. Illo imparare, capo di opere. Germ. Ein erster ansang / das erf versuchst. Hispan. Aquella novedad, cabo de obra. Pol. Pierwszy wnanakach pozatki. Vngar Valamely tudom annak elob kezdeti. Ang. Prentishippe. Suet. in Tyber. cap. 54. Neronem & Drusum patribus commedavit: diemq; utriusq; Tyrocini congrario plebi dato celebravit. Tyrocini autem die adolefcentuli togam puram sumebant. Tyrocini naviur dixit Plin. lib. 24. cap. 7. per metaphoram, quum primum mari committuntur, & veluti in Neptuni militiam conscribuntur.

Tyrotarichus, tyrotarichi, peault, corr. m. f. Genus oplonii, ex caeseo, falfamentis que confecti, vngic enim caesus est, falfamentum. Cicet. ad Partum lib. 9. Tu vero (volo enim abstergere animi tui metum) ad tyrotarichum antiquum sedi. Et ad Art. lib. 4. Multa me in epistola tua delectarunt, sed nihil magis quam patina tyrotarichi.

Tyrsis, vngic, Graecis significat ambitum murorum: unde vngic tyrsis: hoc est, a Tyrrhenis inventoribus appellatione deducta.

De vacche. Ital. Vaccino, di vacca. German. Kuhn von einer Kuh. Hispan. Casa de vaca. Polon. Krowi. Vng. Vaddol vale. Ang. Of a cow. Plin. lib. 24. cap. 3. Cortex illinitur decoctus lacte vaccino, serpentis plaga.

Vaccera, vaccinae, f. p. Palus vel stipes humi defixus ad castra munienda vel hortos claudendos. Gall. Vne cloison en saun de trois. Ital. Palo da legare i canali alla mangiatore. German. Ein pfahl oder Stab. Hispan. Elata para atar be lina i otra cosa. Polon. Pale kol's do ogrodzenia. Vngar. Le veri kero. Ang. A stake to tie hedges into. Columel. libro 9. cap. 1. de vivatis claudendis loquens: Vbi vero neutrum patrifamiliae conduxit, ratio postulat vaccinis includi. Sic enim appellatur genus clathrorum, idque fabricatur ex robore, quercu, vel sabere. Et mox: Satis est vacceras inter pedes ostonos defigere, scis que transversis ita clathrare, ne spatiorum laxitas, quae foraminibus intervenit, pecudi praebeat fugam, Et paulo post: Nam & vacceras fabricandis ingens est in Gallia materiae copia, & caetera in haec rem feliciter superiit & Vacceram, inquit Festus, Aelius & alii complures ajunt esse itipitem, ad quem equi solebant religari. Alii dicunt maledictum significari hoc nomine acerbitatis magna, ut sit vecors & vesanus.

Vacillo, vacillas, vacillare, n. p. Nuro, labo, fluctuo, titubo. Gall. Vaciller, varier, branler. Ital. Vacillare, non essere costante. German. Schwanken, wackelndig sein. Belg. Waggen. Hispan. Vacillar i banbanear. Polon. Kolyje, kolisbo, chwicie. Vngar. Tancogok. Ang. To wag or waver, to move unconstantly. Cic. ad Att. lib. 12. Sed quod scribis igniculum matutinum, & quod est memoria vacillate. Idem 1. de Nat. deor. Sed & illi reprehensus a multis est, nec vos exitum reperitis, totaque res vacillat & claudicat. Idem 3. Offic. iustitia vacillat vel jacet potius. Vacillare item testis dicitur, qui in dicendo testimonio non satis sibi constat, & modo negat quod paulo ante affirmavit.

Vacillatio, vacillationis, verbale, f. i. Gall. Vacillation, branlement en parole. Ital. Vacillamento, scismamento. German. Schwankung, das gnappen. Hispan. Obra de banbanear y titubar. Polon. Kol' isiane, chwianie. Vngar. Torgat. Ang. A wagging or wavering. Quint. lib. 11. cap. ult. Et illa indecora in dextru ac laevum laevis vacillatio, alternis pedibus insistentium.

Vacillans, vacillantis, participium. Cicero Tironi, libro 16. Accepit tuam epistolam vacillantibus literulis: id est, non recte praevaleudine scriptis. Idem 3. Philipp. In Galliam mutilatu ducit exercitum, cum una legione, & ea vacillante.

Vaccinium, vaccini, n. f. a Romanis dicitur esse flos purpurei colons, teste Dioscoride, quem Graeci vocant vaxirotic quod etiam apertissime testatur Servius explicans illud Virgil. 2. Aeglog. Alba ligustra cadunt, vaccinia nigra leguntur. Quo in loco nonnulli Servium immentio reprehendunt, quod vaccinium pro hyacintho acceptum Maroni affirmant. Nec ob-

Ggg + stat quod

LITERA vocalis est, quae saepe in consonantem transit: & modo vim simplicis habet: ut apud Virgilium: Quum tales animos juvenum, & tam certatilibus Pectora. Modò duplicis: ut Cupivi, cupiveram: in quibus i, ante u consonantem posita, producit, & eadem subtrahit coarctatur. Aliquando u consonans per diaresem ratione carminis in vocalem correptam mutatur. Horat. in Epod. Niveque deducant loyem. Nunc mare, nunc sylva. Interdum a vocali transit in consonantem: ut Naura, navita: Gaudeo, gavisus. Quandoq; amittit vim literae, quum subditur post q aut g: ut Alquis, Sanguis. Idem sic antecedente s: ut Suavis, leetus. Transit quandoq; per derivationes in a, ut Veredus, vendarius: in e, ut Ponderus, ponderis: Dejerat pro de jurat. Contra, antiqui Auger, pro augur dicebant. Similiter in gerundis, quae a tertia conjugatione nascuntur, loco e scripturatur: ut Faciendum pro faciendum. In compositione etiam u saepe mutatur in i correptam: ut Cornu, corniger: Arcus, arcinens: Fatum, fatidicus: Aurum, aurifex: lucus, iustificus: Fluctus, fluctivagus: Magnus, magnificus: Opus, opifex. Scribebant etiam antiqui Carnifex pro carnifex, & Lubens pro libens: Pessimus, pro pessimus: quorum innumera occurrunt exempla apud Comicos. Haec litera quoque interdum ponitur pro y: ut Sulla pro Sylla, Sullanus, pro Syllanus. Eadem majuscula significat quinque.

V ante A.

Vacinter, vide VACO.

Vacca, per duplex e, f. p. Bos foemina. Gall. Vache. Ital. Vacca, madre del buo. German. Ein Kuh. Belg. Een toe. Hispan. La vaca. Pol. Krowa. Vngar. Vadd. Ang. A cow. Cicero 1. de Nat. deor. Cur non gestiret taurus equae contestatione, equus vacca? Vari. 2. de Re rust. cap. 3. Discrepantur in prima vitulus & vitula: in secunda, juvenus & juvenca: in tertia & quarta, taurus & vacca. Virg. 4. Aeneid. Ipsa tenens dextera pacem pulcherrima Dido Candentis vaccae media inter cornua fundit. Ovid. 2. de Arte: Cynthius Admeti vacca paville per aelus Fertur, & in parva delivisse casa. Virgil. 6. Aen. -sterilemque tibi Profepina vaccam. Vacca quae sterilis est Varroni Taura appellatur.

Vaccula, diminutivum. Gall. Vachette. Ital. Vachetta. German. Ein Kuhnlein / kleines Kuh. Hispan. Pequena vaca. Polon. Krowka. Vng. Vaddike. Ang. A little cow. Virgil. Vaccula nonnumquam secreta cubilia captans.

Vaccinus, a, um, pen. prod. Quod est ex vacca. Gall. Vachin.

stat quoddam vacciniis nigrum colorem tribuat Virgilius, quum purpuream quoque violam, nigram vocare solent autores: praesertim si fuscoris purpurae habeat colorem. Galli servatis non obscuro prisci nominis vestigiis vacietum appellant: herbam autem ipsam a quadam caprae similitudine, capam agrestem. Habet enim, Dioscoride teste, folia bulbi & radicem bulbaccam, caulem vero dorantalem, minimo digito tenuiorem, comam procumbentem; incurvamque purpureorum florum plenam. Vaccinia in Italia aucupis ferebantur, in Gallia etiam tinctura. Servorum enim vestibus purpureus color is inducebatur, teste Plin. lib. 16. cap. 18.

VACO, vacas, n. p. Do operam: [וָקַע] *shakad, qadde*. Gall. Vaquer & entendre à quelque chose. Ital. Dar opera. German. Obnehmen / muf nemmen etw. ar auff steif an zu werden. Belg. Aterfich jyn. Hisp. Dar obra à algo. Polon. Polans. Vngar. Valamben makal-kadam. Angl. To apply and give his mynd to some thing, to be at leisure.] & constituitur cum dativo: ut Vaco philosophiae. Cicet. 1. de Divinat. Ego vero, inquam, philosophiae Quinte semper vaco. Plin. epistol. 49: Solutus extetis curis, huic uni vacabat, Vacare corpori, est curare corpus. Plin. epistol. 9: Quod evenit mihi, postquam in Laurentino meo, aut lego aliquid, aut scribo, aut etiam corpori vaco. & langitur aliquando accusativo cum praepositione in. Ovid. 3. de Ponto, Eleg. 3: In nullam meamens grande vacabat opus. & Interdum vacare significat vacuum esse, & sic ferè absolute ponitur. [וָקַע] *huak, xivv dny*. German. Iste feon / garhen.] Plautus in Caelina: Fac vacent aedes. Cael. 1. bell. Gall. Id ea ratione maxime fecit, quod noluit eum locum, unde Helvetii discesserant, vacare. & Vacet agrorum, nihil proferunt, non excoluntur. Cael. 4. bell. Gall. Itaque una ex parte à Saevis circiter milia passuum sexcenta agri vacare dicuntur. & Interdum accipitur pro catere, idque ferè cum ablativo nulla praecedente praepositione. [וָקַע] *chafce, xivv dny*. Cicero libro 9 Epistol. Vacare culpa magnum est solatium. Idem 1. Epistol. Praesertim quum in quo accusabar, culpa vacarem. Idem 1. de Natura deorum: Coelestem ordinem, qui vacare mente putat, is ipse mentis expers habendus est. & Interdum vacare est otiosum esse, nihil agere, vacuum esse, cessare, idque interdum absolute. [וָקַע] *nirpeli, qadde dny*. German. Müßig feon / de was haben.] Cicero libro 12. Epistol. Si ne tu quidem vacas, noli mihi molestiam exhibere. Idem Attico: Scribes aliquid, si vacabis. & Nonnunquam cum ablativo praecedente praepositione, vel ab. Plin. Epistol. 5: Dostissimis sermonibus dies transigebat, quum à scribendo vacaret: id est, quum à scribendo superfederet. Cicero in Bruto: Nullum tempus ei vacabat, aut à forensi dictione, aut à scribendo, aut à cogitando. Idem de Natura deorum: Ad dii ab omni oratione & administratione rerum vacent. Vacare animo, est curis solutum esse. Cicero 1. de Divinat. Si vacas animo, neque habes aliquid quod huic sermone praetervertendum putes. & Vacat mihi, impersonaliter: id est, otium vel vacuum tempus est mihi. Cicero 1. de Divinat. & Aliquando tamen dativus non exprimitur. Virgil. 2. Aeneid. Sed si tantus amor casus cognoscere nostros, Et vacat annales nostrorum audire laborum. Juvenal. Satyr. 1. Si vacat & placidi rationem admittitis, edam: id est, si otium est vobis. & Quandoque ponitur pro cura esse. Quintilian. libro 11. cap. 1: Et cui esse dixerit vacet. Vacare populo, est operam populo dare & inservire. Cicero 1. de Divinat. & Aliet vacare populo, significat liberum esse à populo, popularique iudicio. In quem sensum Cicero videtur libro 2. Tusculan. quaestio. accipere, quum ait: Amplitudo animi una est omnium rerum pulcherrima. eo que pulchrior, si vacet populo, nec plausum captans, se tantum ipsa delectet.

VACANS, Qui otatur. [וָקַע] *nirpeli, qadde dny, qadde dny*. Gall. Qui est sans affaires, qui ne fait rien. Ital. Chi sta in otio, senza lavorare. German. Müßig. Hispan. Ocioso. Polon. Proszniac. Vng. Hisselkoda. Angl. That is idle, or at leisure.] Caelius ad Ciceronem libro 8: Hoc mihi certum ac jucundissimum vacanti negotium erat, tecum id otii tempus consumere. Ovid. 9. Metam. Nec petit horamque, animumque vacantem. Vacans mulier, pro vidua dicitur in l. 5. D. de vi public. Qui vacantem mulierem rapuit, vel nuptam, ultimo supplicio punitur.

VACANTER, adverbium. Sine causa, frustra, superflue. [וָקַע] *qadde, qadde*. Gall. Avec grand loisir, inutilement. Ital. Con grandi otio, inutilmente. German. Unnötig, müßig. Hispan. Ocioso y desprocuradamente. Polon. Proszno. Vng. Hisselkoda. Angl. With great leisure, in vain.] Gell. lib. 17. cap. 10. Vacanter hoc cumulat & inaniter.

VACATIO, omnis, verbale, f. t. Cessatio, immunitas, feriat. [וָקַע] *qadde, qadde*. Gall. Vacation, dispense, immunité, exemption. Ital. Cessatione, immunità, dispensatione. German. Ausschickung / muf: Hisselkoda. Hispan. Vacation, obra de vacar. Polon. Prosznowanie / przycitanie. Vngar. Hisselkoda, megnyrnyas. Angl. Leisure, ceasing from work.] Cael. 6. bell. Gall. Militum vacatione, omniumque rerum habeat immunitatem. Habere vacationem:

id est, cessare, intermittere. Cicero 4. Acad. Sed quum sacerdotibus deorum vacationem habeant, quanto æquius, &c. Dicit vacationem: id est, cessationem vel immunitatem alicui permittere. Cic. 6. Verr. Vacatio data est ab illo, &c.

VACUUS, a, um, Inanis, nihil continens, expers, exhaustus, nudus, jejunos, liber. [וָקַע] *huak, xivv dny*. Gall. Vac. de. Ital. Vuoto, vacuo. German. Idr. Belg. Vacuus. Hispan. Vacuo. Polon. Proszno. Vngar. Vras. Angl. Empty, void.] Cicet. de Univeritate: Nihil igni vacuum videtur potest. Cicet. in Cael. Quid quod adventu tuo subfessis ista vacua laeta sunt se paulo ante. Quum monte superioris uocis novis nuptis domum vacuum fecisset. & Aliquando item vacuum accipimus pro vasto & spatiooso. [וָקַע] *huak, xivv dny*. Virgilius 3. Georg. Saltibus in vacuum pascant & plena secundum flumina. Item 9. Aeneid. Quem pueri magno in gyro vacua atria circum tenti ludo exerceant. Sic etiam aeternum vacuum esse dicimus, si ve propter insignem vastitatem, qua terra & mare multis partibus exuperat: si ve quod in eo nullum conspicitur corpus. Virgil. 3. Georg. Jamque elati sublimem videtur aera per vacuum ferri atque assurgere in auras. Quo in loco Virgilius Lucretium videtur imitatus, qui inane neutro genere pro aere posuit: longum, inquam, per inane resolvit. & Vacua pecunia dicitur, quæ est otiosa, nullam patienti usuram. L. 2. C. de positi. & Vacuus animus, otiosus, nullis curis, nulla negotiis interitus. [וָקַע] *nirpeli, qadde dny*. Cic. de Clar. Orat. Non vero, inquit, si es animo vacuo, exponere nobis quod quærimus. & Vacuus habere dicitur, nullis rebus dedicatos. Vacuus equus, qui sine fessore est. Liv. 7. bell. Pun. Vacuus paulo post equus, errans per urbem cognitus, &c. Vacuum remum uahere, est remum inutiliter, in casum frustra trahere. & longum aliquando genitivo. Plautus in Bacchid. Valens, amicitiam meam vacuum virum: id est, invalidum. Terent. in Heaut. Vacuum tempus ne quod dem mihi laboris. & Aliquando ablativo sine praepositione. Cic. 2. de Fin. Quum vacui curis etiam quid in caelo fiat, scire aeymus. & Aliquando cum praepositione. Cic. ad Att. Sin eris ab isto periculo vacuus, &c.

VACUITAS, vacuitatis, f. t. Inanitas, absentia, privatio. [וָקַע] *huak, xivv dny*. Gall. Vuidange, vuidete. Ital. Esser vuoto. German. Vnbesetzt. Hispan. Vaciedad. Polon. Wozniowosc. Vngar. Wozniowosc. Angl. Emptyness, voidness.] Cicet. 1. de Offic. Adhibenda est vacuitas ad angonibus. Idem 3. Tuscul. Securitatem autem nunc appello vacuitatem & gratitudinem, ut qua vita beata posita est.

VACUO, vacuas, aet. p. Vacuum facio, vacuum reddo, evacuo. [וָקַע] *huak, xivv dny*. Gall. Vuidor. Ital. Vuotare. Ger. Idr. Hisp. Vaciar lo que esta lleno. Pol. Wozniowac. Vngar. Wozniowac. Angl. To make empty or void.] Mart. lib. 11: Si redeant veteris ingentia nomina partes, Elysiu liceat si vacuare necas. Colum. lib. 3. cap. 1: Opus est autem perito, ac vigilanter exactore, qui ripam erigi iubeat, sulcumque evacuat.

VACUUS, idem quod vacuo. [וָקַע] *huak, xivv dny*. Macrob. Saturnal. lib. 1. cap. 2: A praeterito veniam postulando mihi in cena vacuefecisti locum.

VADIS, hujus Vadis, m. t. Ab antiquis dictus est spoforia causa tam pecuniaria, quam capitali. [וָקַע] *huak, xivv dny*. Gall. Vadis. Ital. Vadis. German. Ein Vadis in einem Handel ist ein vnd ist ein betrieff. Belg. Ein Vadis. Hisp. Vadis de la persona. Pol. Vadis. Vng. Vadis. Angl. A vadis or vadis. Vide in dictione VAS.

VADIMONIUM, vadimonii, n. f. Est spofio quaedam sibi ob parendique in iudicio ad diem praestitutam, per se, vel per advocatos, quod deserere non licet. [וָקַע] *huak, xivv dny*. Gall. Vadimonium. Ital. Vadimonium. German. Ein Vadimonium ist ein Vadimonium. Hispan. Vadimonium. Pol. Vadimonium. Vngar. Vadimonium. Angl. A vadimonium or vadimonium.] Seneca: Vadimonium promittimus, & tamen deserimus. Vadimonium, Cicero pro Quinctio Ad vadimonium non venit: qui tibi praesens semper fuit. Et paulo post: Non dubitavit, inquit, quum vadimonium dediturum esset, bona proferberet. Vadimonium promittere, est promittere, comparere in iudicio ad diem praestitutam, per se vel per advocatum. Cic. 5. Verr. Statuit istuc, ut ator decemano, quod vellet decumatus, vadimonium promitteret. Vadimonium constituitur, est diem assignare, ut loquantur, quo quis in iudicio comparere debeat. Cic. de Senectute: Omnia qui curant meminerunt, vadimonia constituta, qui sibi, cui ipsi debeant. Vadimonium deserere, est non comparere in iudicio ad diem praestitutam. Plinius in Praefatione Naturalis Historie: Inscriptiones, inquit, propter quas vadimonium deditur id est, inscriptiones librorum tam ampla & magnifica pollicentes, ut propter eorum librorum aut lectorem, auctoritatem vadimonium deseri possit. Disserte vadimonium, est

utika Ang. A biele heb.] Plinius li. 18. cap. 7: Et fat in vaginulis
servant ad fetus.

Vagito, gis, givi, gitum, n. g. Ejulo, puerorum infantium more
ploro. [וַגִּיתוּ בַּחֲבֵלֵי בָבִילֹנָה. Gall. braire comme les petis enfans.

Ital. Piangere come fanno i fanciulli. Ger. Schreien oder greynen wie
die jungl. tend. Bel. Weemen. Hisp. Llorar los niños. Pol. N'acze iak
kodyroz. Vng. Nyivok. Ang. To crie out as a child doeth.] Cic. in
Catone: Quod si quis deus mihi largiatur, ut ex xtate repue-
rascam, & in cunis vagiam. Ovid. 4. Fast. Intus ut infanti va-
giat ore puer.

Vagitus, pea, prod. m. q. Infantium fletus. [וַגִּיתוּ בְּחֵלֵי בָבִילֹנָה.
Gall. Cri & braiment de petis enfans. Ital. Vagito, versis de fanciulli.

Ger. Schreien oder greynen wie die jungl. tend. Hisp. Llorar de niños.

Pol. W'acze iaknie dywimkio. Vng. Nyivok. Ang. A weeping or
crying of infant.] Martialis lib. 9: Sordida vagitu pofceret xra
puer. Virg. lib. 6. Aeneid. Continuo audire voces, vagitus &
ingens, infantumq; animae fletus.

Vagor, vagoris, m. t. Vagitus, [וַגִּיתוּ בְּחֵלֵי בָבִילֹנָה.] Lucret. lib. 2.
Et fuperantur item, miltetur funere vagor.

Vagus, Huc illic oberrans, incertus, instabilis, inconstans: cui
opponitur Scabilis, certus. [וַגִּיטוּ בְּחֵלֵי בָבִילֹנָה.]

Gall. Vagant, vagabond, incert-
ain, mouable. Ital. Vago, vagante, vagabondo. Ger. Wmbfchwiffig.

Hisp. El que vaga, errado. Pol. Smikacz, tull' atq. Vng. Budofo.

Ang. That wanders, a vagabond.] Cic. Attic. lib. 7: Itaque va-
gus esse cogitabam. Vaga sententia: id est, incerta. Cic. 2. de
Nat. deor. Est enim & philosophi, & Pontificis, & Cottae, de
diis immortalibus habere non errantem, vagam, ut Academi-
ci, sed ut nostri, stabilem, certamq; sententiam. & Vagum no-
men herba, dixit Plin. lib. 27. cap. 4, id est, inconstans, & multis
opinioniibus obnoxium.

Vagē, adverbium, Disperdē, diffusē. [וַגִּיתוּ בְּחֵלֵי בָבִילֹנָה.]

Gall. En vagabond, cā & lā, sans ordre. Ital. Vagando è foggia di
vagabondo. Ger. Hin und wider wmbfchwiffentlich. Hisp. Vagando
à manera de errado. Pol. Tul' an sic. Vng. Budofo.

Ang. In wandring hither and thither.] Liv. 6. bel. Pun. Qui vagē cūctos per
agros, palatosq; adortus, &c.

Vagor, vagaris, d. p. Huc illic oberrō, volito, passim voluto, nō
constito. [וַגִּיטוּ בְּחֵלֵי בָבִילֹנָה.]

Gall. Vaguer, aller cā & lā. Ital. Vagare, andare va-
gando. Ger. Wmbfchwiffen/ hin und her streichen. Hisp. Vagor,
andar vago à errado. Pol. Tul' an sic, w' o' p' sic. Vng. Budofo.

Ang. To wander.] Cic. pro Font. Hi contra vagantur laui, atq; eredi
passim toto foro, &c. Idem 1. de Invent. Nam fuit quoddam
tempus, quum in agris homines passim bestiarum more va-
gabantur. Virg. 4. Aeneid. Virum infelix Dido, totaq; vagatur
Urbe furens. Vagatur animus: id est, inconstans est, & in-
stabilis. Cic. 2. Offic. Non enim sumus i, quorum vagetur ani-
mus errore, nec habeat unquam quod sequatur. & Sunt qui
illud inter esse existiment inter vagor & erro, quod vagari sit
per diversa, errare per aliena. Cicero lib. 1. de Orat. Ne vagari
& errare cogatur oratio. & Invenitur etiam Vago, as. Plaut.
in Mil. Te alloquor, viti, probrique plena, quæ circum vici-
nos vagas.

Vagans, tis, participium. [וַגִּיטוּ בְּחֵלֵי בָבִילֹנָה.]

Gall. Vagant, vagabond. Ital. Chi vaga,
vagabondo. Ger. Wmbfchwiffend. Hisp. El que vaga, vagabondo.

Pol. Smikadz'o, tull' atq. Vng. Budofo. Ang. That wanders, a va-
gabond.] Cic. 2. de Divin. Quæ igitur natura, quæ volucres
huc & illuc passim vagantes afficiat, ut significant aliquid?

Vagatio, onis, f. t. Ipse vagandi actus. [וַגִּיטוּ בְּחֵלֵי בָבִילֹנָה.]

Gall. Quand en ne se tient point en yn lieu,
mai on vage cā & lā. Ital. Lo andar vagabondo. Ger. Wmbfchwif-
fung. Hisp. Obra de vagar à esparrarfe. Pol. Tul' an sic p' p' m' kante.

Vng. Budofo. Ang. Wandring or going astray.] Liv. 5. ad urbe:
His tribus dum cura omnium in Veiens bellum intenti est,
neglectum Anxus praesidium vagationibus militum, & Vol-
scos mercatores vulgō receperando, proditus repente porta-
rum custodibus, oppressum est.

Vagahundus, Qui sedem stabilem nullā habet, sed modō huc,
modō illic oberrans, tempus inuulter absumit. [וַגִּיטוּ בְּחֵלֵי בָבִילֹנָה.]

Gall. Vagabond. Ital. Va-
gante. Ger. Schito wmbfchwiffend. Hisp. El que mucho anda va-
gando, vagabondo. Pol. Vilamni tull' atq. p' m' k. Vng. Budofo.

Ang. That wanders or strageth.]

Vah, Interjectio est instantis. [וַהִי בְּחֵלֵי בָבִילֹנָה.] Gall. Efrē
derstimmfence. Ital. & Hisp. Vah. Ger. Pfahē. Pol. Ach. Vng.

Eht vah. Ang. Alas, ah.] Hieronymus ad Damasum: Sicuti
nos in lingua Latina habemus interjectiones quasdam, ut in
insultando dicimus vah, & in admirando papæ, & in dolen-
do hei, & quando silentium volumus imperare strictis denti-
bus spiritum coarctamus, & cogimus tantum sibilum in so-
nando itra & Hebraei inter reu quas proprietates Lingue suæ
habeat interjectionem, &c. Plautus in Mostel. Vah, quid illa

potest pejus quicquam mulere memoraret? Idem: Vah ho-
mo impudens. & Interdum est interjectio admirantis. Plaut.
in Cure. Subegit solus intra viginti dies. I. Y. Vah C. quid mi-
raret? & Aliquando exultantis, vel lætæ. Plaut. in Bacch. Da-
centis Philippis rem pepigi. N. vah, Salus mea servasti me.

Vah, Interjectio exultantis vel ridens. Plautus in Casina: va-
ha. Quid negotii est, &c.

Valde, Multum, vehementer, majorem in modum, adverbium
est per syncopen à Validē effectum, quemadmodum & cal-
dus pro calidus: quo fit ut in valde posterior syllaba produ-
catur. [וַלְדֵי מַעֲבָדֵי, דִּינָר, וְאֵרֶב, וְאֵרֶב, וְאֵרֶב, וְאֵרֶב.] Gall. Item
cap, grandement, fort. Ital. Molto grandemente. Ger. Ehtschōnig.

Bel. Ser. Hisp. Muy mucho, muy grandemente. Pol. hory. Vng.
igen. Ang. Much, greatly.] Iungitur autem sepe postivis. Cicero
ad Cælium lib. 15: De Hispania nihil novi, sed expectatio
valde magna. & Aliquando adverbis. Cicero ad Attic. lib. 2:
Qui primum illud valde graviter tulerunt. & Aliquando ver-
bis. Cicero ad Tironē lib. 16. Literas tuas valde expecto. & Po-
nitur aliquando junctum postivis cum tam, & quam. Cic. 2.
de Divin. Nihil est tam valde vulgare, quam nihil sapere. & Li-
cimus & valde quam, sicut sanequam, & perquam. Deius
Brutus ad Cic. Nam suos valdequam paucos habet.

Valdius, comparativum est à valde deductum, idem significat
quod magis, sive vehementius. [וַלְדֵי מַעֲבָדֵי, דִּינָר, וְאֵרֶב, וְאֵרֶב, וְאֵרֶב, וְאֵרֶב.]

Valē, et, ut, itum, n. f. Sanus, sive potens sum. [וַלְדֵי מַעֲבָדֵי, דִּינָר, וְאֵרֶב, וְאֵרֶב, וְאֵרֶב, וְאֵרֶב.]

Gall. Ehtschōnig, ehtschōnig, ehtschōnig, ehtschōnig. Ital. Valer, va-
lere, ehtschōnig, ehtschōnig, ehtschōnig, ehtschōnig. Ger. Ehtschōnig, ehtschōnig, ehtschōnig, ehtschōnig.

Hisp. Poder, ehtschōnig, ehtschōnig, ehtschōnig, ehtschōnig. Pol. Zdrav, ehtschōnig, ehtschōnig, ehtschōnig, ehtschōnig.

Vng. Egesszies, ehtschōnig, ehtschōnig, ehtschōnig, ehtschōnig. Ang. To be whole or in health, to be able
or of power.] Plaut. in Amphit. Equidem valeo, & salvos sum
recte, Amphytyio. Idem in Persa: Si valeo, gaudeo. & Sic ab
oculis & ejusmodi, est oculorum morbo liberatum esse. Gal.
lib. 5. cap. 10: Quum vaiebo ab oculis, revivē ad me. Sic valet
à pecunia. Plautus in Aulul. Am tu valere test. polo ego hōd à
pecunia perbeoc. Id est, pecuniar inopia etiam nunc laboro.

Ne valeam, imprecantis clausula est. Mart. alis lib. 2: Ne valeā,
si non totis Deciane diebus. Et tecum totis noctibus esse vel-
lim. & Valere, aliquando est posse, polere, vim, vel vires, mo-
mentum, pondus, sive autoritatem habere, alicujus momenti
putari. [וַלְדֵי מַעֲבָדֵי, דִּינָר, וְאֵרֶב, וְאֵרֶב, וְאֵרֶב, וְאֵרֶב.] Terent. in Etmuch. Neq; tam im-
perita, ut quid amor valeat, nesciam. & Iugurth. a quibusda
dativo. Gellius lib. 5. cap. 12: Nam & augeoda rei, & munda-
re parum valet. & Aliquando accusativo cum prepositione
ad Cic. 1. Acad. Vix autem adjuncta dicebant, quæ ad vni-
tatem usum valerent. & Et cum prepositione apud Cæli. 1. bel.
Gal. Proponit esse nonnullos, quorum autoritas apud plebem
plurimum valet: id est, multum possit. In qua significatiōe
etiam dicimus, Valere autoritate apud plebē. Liv. 1. belli Ma-
ced. Apud magnam partem Senatus & magnitudinem
gestarum, & grana valet. & Valere potestate, valet in go-
nio, est potestate, vel ingenio plurimum. Cicero pro Romo
sua. Quasi ego in isto genere omnino qui: quā aut
tione, aut potestate valet. Idem de clar. Orat. In longo parum
ingenio valet. & Aliquando etiam ablativo junctum
cum prepositione in. Martialis lib. 2: Incipe, tres uno permit
Rhetores anno. Siquid habes animi, siquid in arte valet. Cic.
1. Tullian. Quod in omnibus causis & debet, & inter valet
plurimum. & Aliquando accusativo cum prepositione in,
vel ad. Cic. 2. Tullian. In vulgus insipientium opinio valet ho-
nestatis. Quint. lib. 4. cap. 5: Quædam tamen in ipsa dicitur
in id tamē valet, quod scio. Cic. 3. de Divinat. Afflicto adro-
rum valet, si vis, ad quasdam res: ad omnes certe nō valet.
Idem Attic. lib. 3: Vniam valet ad celestia: reditus in idem
de Divinat. Plus terrarum situs, quam Lunæ tactus ad naktu-
dum valet. & Quum ad pretium pertinet, si pretium expen-
ditur, in ablativo ponitur. Plin. lib. 33. cap. 3: Aurum nunus
post annum sexagesimum secundum periculis est quam ar-
gentus: ita ut scrupulus valerent silleris vicentis. & Vni-
men accusativum dedit, dicens: Denari, quod denos ar-
lebant: quinarum, quod quinos. & Imperativo Vale, in dicitur
utimur, aut in calce epistoliarum: quemadmodum Salve in ac-
cessu, aut etiam in literarum principio. Virg. 1. Ecloga. Thy-
lida amo ante alias: nam me discere flevit, & loquum for-
mosa, vale, vale, inquit, Iola. Repentur tamē Salve in dicitur,
& in calce epistoliarum. Cicero lib. 16. Epist. Vale mi Tiro, vale,
& salve. Quoniam verō abeuntes per hæc verba salutare so-
lemus, Vale, & Salve: invaluit consuetudo ut hæc sumamus
pro discedo, etiam si cum stomacho & indignatione loqua-
mur: non quod illi à nobis, sed quod nos ab illis, quibus sic
loquimur, valedicendo, recedamus, inquit Valla lib. 6. Te-
rentius in Adelph. Valcas, habes illam, quæ placet. Idem in
Andria: Valeat quæ inter nos dissidium quarunt. & cetera.
Quod perinde est ac si diceremus, discedant à nobis: live, eos
cum 100

tam suo odio & maledicentia relinquamus. Cicero 1. de Natura deorum: Si Deus talis est, ut nulla gratia, nulla hominum caritate teneatur, valeat. Vale & salve, verba erant postrema, quibus olim mortuos affabantur. Varro: Vale & salve, quum ad mortuos referuntur: non id dictum est, quod aut valere, aut salvi esse possint: sed quod ad his recedimus, eos nunquam visuri. Virgil. 11. Aeneid. -salve aterum mihi maxime Palli, Aeternumque vale. Valere iusti: id est, vale dixi. Cicero Attico, lib. 5. Hominem aliquid agentem salutavi, postea valere iusti. Huius verbi composita sunt, Convaleo, evaleo, invaleo, aequivaleo, pravaleo, revaleo: à quibus sunt convalesco, evalesco, pravalesco, revalesco: quorum significata vide supra.

Valens, valentis, nomen ex participio: id est, sanus, incolumis, robustus, fortis, firmus: cuius contrarium est Imbecillus. [Πιστοχαικ] Chabir: N73 bari. De quo & v. Gall. Valiant, puiant, san & en bon point, fort & puiant. Ital. Valente, potente, sano, gagliardo. Ger. Gesund/womig/gesund/gesund. Hisp. Valiente y poderoso/rezo y sano. Pol. Zdrowi. Vng. Egyszer. Ang. That is whole and of power or force. Cicero. Titoni lib. 16. Epist. Medicus plane confirmat propediem te valentem fore. Idem pro Cluentio. Eo ipso die puer, quum hora undecima in publico valens visus esset, ante noctem est mortuus. Idem in Orat. Valentiorum haec laterum sunt, nec ab hoc quem informamus, aut expectanda aut postulanda. Idem 7. Verr. Haec quum maximè loqueretur, sex lictores circumstant valentissimi, & ad pulsandos verberandosque homines exercitissimi. Aliquando idem quod potens, efficax, utilis, ceterisque, ut vultur. Plin. lib. 29. cap. 18: At si vestri longum ac pusillum, & ad omnes effectus valentius. Cic. ad Attic. lib. 7. His ille rebus ita convalescit, ut nunc in vino civi res ad resistendum sit qui male tantas ei vires non dedisset, quam nunc tam valenti resisteret. Varr. de Re rust. li. 3. cap. 16: Providendum ne infirmiores à valentioribus opprimantur.

Valentius, diminutivum. [Πιστοχαικ] Chabir: N73 bari. De quo & v. Gall. Valiant, puiant, san & en bon point, fort & puiant. Ital. Valente, potente, sano, gagliardo. Ger. Gesund/womig/gesund/gesund. Hisp. Valiente y poderoso/rezo y sano. Pol. Zdrowi. Vng. Egyszer. Ang. That is whole and of power or force. Cicero. Titoni lib. 16. Epist. Medicus plane confirmat propediem te valentem fore. Idem pro Cluentio. Eo ipso die puer, quum hora undecima in publico valens visus esset, ante noctem est mortuus. Idem in Orat. Valentiorum haec laterum sunt, nec ab hoc quem informamus, aut expectanda aut postulanda. Idem 7. Verr. Haec quum maximè loqueretur, sex lictores circumstant valentissimi, & ad pulsandos verberandosque homines exercitissimi. Aliquando idem quod potens, efficax, utilis, ceterisque, ut vultur. Plin. lib. 29. cap. 18: At si vestri longum ac pusillum, & ad omnes effectus valentius. Cic. ad Attic. lib. 7. His ille rebus ita convalescit, ut nunc in vino civi res ad resistendum sit qui male tantas ei vires non dedisset, quam nunc tam valenti resisteret. Varr. de Re rust. li. 3. cap. 16: Providendum ne infirmiores à valentioribus opprimantur.

Valentius, ad verbum, Fortiter, rotis viribus. [Πιστοχαικ] Chabir: N73 bari. De quo & v. Gall. Valiant, puiant, san & en bon point, fort & puiant. Ital. Valente, potente, sano, gagliardo. Ger. Gesund/womig/gesund/gesund. Hisp. Valiente y poderoso/rezo y sano. Pol. Zdrowi. Vng. Egyszer. Ang. That is whole and of power or force. Cicero. Titoni lib. 16. Epist. Medicus plane confirmat propediem te valentem fore. Idem pro Cluentio. Eo ipso die puer, quum hora undecima in publico valens visus esset, ante noctem est mortuus. Idem in Orat. Valentiorum haec laterum sunt, nec ab hoc quem informamus, aut expectanda aut postulanda. Idem 7. Verr. Haec quum maximè loqueretur, sex lictores circumstant valentissimi, & ad pulsandos verberandosque homines exercitissimi. Aliquando idem quod potens, efficax, utilis, ceterisque, ut vultur. Plin. lib. 29. cap. 18: At si vestri longum ac pusillum, & ad omnes effectus valentius. Cic. ad Attic. lib. 7. His ille rebus ita convalescit, ut nunc in vino civi res ad resistendum sit qui male tantas ei vires non dedisset, quam nunc tam valenti resisteret. Varr. de Re rust. li. 3. cap. 16: Providendum ne infirmiores à valentioribus opprimantur.

Valentia, valentia, f. p. Antiquis idè erat quod potentia, firmitas, fortitudo, robur. [Πιστοχαικ] Chabir: N73 bari. De quo & v. Gall. Valiant, puiant, san & en bon point, fort & puiant. Ital. Valente, potente, sano, gagliardo. Ger. Gesund/womig/gesund/gesund. Hisp. Valiente y poderoso/rezo y sano. Pol. Zdrowi. Vng. Egyszer. Ang. That is whole and of power or force. Cicero. Titoni lib. 16. Epist. Medicus plane confirmat propediem te valentem fore. Idem pro Cluentio. Eo ipso die puer, quum hora undecima in publico valens visus esset, ante noctem est mortuus. Idem in Orat. Valentiorum haec laterum sunt, nec ab hoc quem informamus, aut expectanda aut postulanda. Idem 7. Verr. Haec quum maximè loqueretur, sex lictores circumstant valentissimi, & ad pulsandos verberandosque homines exercitissimi. Aliquando idem quod potens, efficax, utilis, ceterisque, ut vultur. Plin. lib. 29. cap. 18: At si vestri longum ac pusillum, & ad omnes effectus valentius. Cic. ad Attic. lib. 7. His ille rebus ita convalescit, ut nunc in vino civi res ad resistendum sit qui male tantas ei vires non dedisset, quam nunc tam valenti resisteret. Varr. de Re rust. li. 3. cap. 16: Providendum ne infirmiores à valentioribus opprimantur.

Valens, valeo, inchoativum, n. t. Validus fio. [Πιστοχαικ] Chabir: N73 bari. De quo & v. Gall. Valiant, puiant, san & en bon point, fort & puiant. Ital. Valente, potente, sano, gagliardo. Ger. Gesund/womig/gesund/gesund. Hisp. Valiente y poderoso/rezo y sano. Pol. Zdrowi. Vng. Egyszer. Ang. That is whole and of power or force. Cicero. Titoni lib. 16. Epist. Medicus plane confirmat propediem te valentem fore. Idem pro Cluentio. Eo ipso die puer, quum hora undecima in publico valens visus esset, ante noctem est mortuus. Idem in Orat. Valentiorum haec laterum sunt, nec ab hoc quem informamus, aut expectanda aut postulanda. Idem 7. Verr. Haec quum maximè loqueretur, sex lictores circumstant valentissimi, & ad pulsandos verberandosque homines exercitissimi. Aliquando idem quod potens, efficax, utilis, ceterisque, ut vultur. Plin. lib. 29. cap. 18: At si vestri longum ac pusillum, & ad omnes effectus valentius. Cic. ad Attic. lib. 7. His ille rebus ita convalescit, ut nunc in vino civi res ad resistendum sit qui male tantas ei vires non dedisset, quam nunc tam valenti resisteret. Varr. de Re rust. li. 3. cap. 16: Providendum ne infirmiores à valentioribus opprimantur.

Validus, valida, validum, penult. corrept. Robustus, valens, firmus, potens. [Πιστοχαικ] Chabir: N73 bari. De quo & v. Gall. Valiant, puiant, san & en bon point, fort & puiant. Ital. Valente, potente, sano, gagliardo. Ger. Gesund/womig/gesund/gesund. Hisp. Valiente y poderoso/rezo y sano. Pol. Zdrowi. Vng. Egyszer. Ang. That is whole and of power or force. Cicero. Titoni lib. 16. Epist. Medicus plane confirmat propediem te valentem fore. Idem pro Cluentio. Eo ipso die puer, quum hora undecima in publico valens visus esset, ante noctem est mortuus. Idem in Orat. Valentiorum haec laterum sunt, nec ab hoc quem informamus, aut expectanda aut postulanda. Idem 7. Verr. Haec quum maximè loqueretur, sex lictores circumstant valentissimi, & ad pulsandos verberandosque homines exercitissimi. Aliquando idem quod potens, efficax, utilis, ceterisque, ut vultur. Plin. lib. 29. cap. 18: At si vestri longum ac pusillum, & ad omnes effectus valentius. Cic. ad Attic. lib. 7. His ille rebus ita convalescit, ut nunc in vino civi res ad resistendum sit qui male tantas ei vires non dedisset, quam nunc tam valenti resisteret. Varr. de Re rust. li. 3. cap. 16: Providendum ne infirmiores à valentioribus opprimantur.

fratremque, suum majorem natu (necdum ex morbo satis validum) pugno istum à Casone, cecidisse semianimum. & Validæ oper: id est, magnæ, ingentes, apud Plautum in Casina. Vinum validum. Ovidius 6. Fast. convivia valido titubantia vino Membra movent, dubii stantque, labantque pedes. Virgil. 5. Aeneid. Colligere arma jubet, validisque incubere remis. Idem 10. Aeneid. Nil validæ juvete manus.

Validè, adverbium, Valde, vehementer, majorem in modum. [Πιστοχαικ] Chabir: N73 bari. De quo & v. Gall. Valiant, puiant, san & en bon point, fort & puiant. Ital. Valente, potente, sano, gagliardo. Ger. Gesund/womig/gesund/gesund. Hisp. Valiente y poderoso/rezo y sano. Pol. Zdrowi. Vng. Egyszer. Ang. That is whole and of power or force. Cicero. Titoni lib. 16. Epist. Medicus plane confirmat propediem te valentem fore. Idem pro Cluentio. Eo ipso die puer, quum hora undecima in publico valens visus esset, ante noctem est mortuus. Idem in Orat. Valentiorum haec laterum sunt, nec ab hoc quem informamus, aut expectanda aut postulanda. Idem 7. Verr. Haec quum maximè loqueretur, sex lictores circumstant valentissimi, & ad pulsandos verberandosque homines exercitissimi. Aliquando idem quod potens, efficax, utilis, ceterisque, ut vultur. Plin. lib. 29. cap. 18: At si vestri longum ac pusillum, & ad omnes effectus valentius. Cic. ad Attic. lib. 7. His ille rebus ita convalescit, ut nunc in vino civi res ad resistendum sit qui male tantas ei vires non dedisset, quam nunc tam valenti resisteret. Varr. de Re rust. li. 3. cap. 16: Providendum ne infirmiores à valentioribus opprimantur.

Valido, valetudinis, f. t. Vocabulum est medium, quo & sanitas & imbecillitas significatur. [Πιστοχαικ] Chabir: N73 bari. De quo & v. Gall. Valiant, puiant, san & en bon point, fort & puiant. Ital. Valente, potente, sano, gagliardo. Ger. Gesund/womig/gesund/gesund. Hisp. Valiente y poderoso/rezo y sano. Pol. Zdrowi. Vng. Egyszer. Ang. That is whole and of power or force. Cicero. Titoni lib. 16. Epist. Medicus plane confirmat propediem te valentem fore. Idem pro Cluentio. Eo ipso die puer, quum hora undecima in publico valens visus esset, ante noctem est mortuus. Idem in Orat. Valentiorum haec laterum sunt, nec ab hoc quem informamus, aut expectanda aut postulanda. Idem 7. Verr. Haec quum maximè loqueretur, sex lictores circumstant valentissimi, & ad pulsandos verberandosque homines exercitissimi. Aliquando idem quod potens, efficax, utilis, ceterisque, ut vultur. Plin. lib. 29. cap. 18: At si vestri longum ac pusillum, & ad omnes effectus valentius. Cic. ad Attic. lib. 7. His ille rebus ita convalescit, ut nunc in vino civi res ad resistendum sit qui male tantas ei vires non dedisset, quam nunc tam valenti resisteret. Varr. de Re rust. li. 3. cap. 16: Providendum ne infirmiores à valentioribus opprimantur.

Validus, ad verbum, Fortiter, rotis viribus. [Πιστοχαικ] Chabir: N73 bari. De quo & v. Gall. Valiant, puiant, san & en bon point, fort & puiant. Ital. Valente, potente, sano, gagliardo. Ger. Gesund/womig/gesund/gesund. Hisp. Valiente y poderoso/rezo y sano. Pol. Zdrowi. Vng. Egyszer. Ang. That is whole and of power or force. Cicero. Titoni lib. 16. Epist. Medicus plane confirmat propediem te valentem fore. Idem pro Cluentio. Eo ipso die puer, quum hora undecima in publico valens visus esset, ante noctem est mortuus. Idem in Orat. Valentiorum haec laterum sunt, nec ab hoc quem informamus, aut expectanda aut postulanda. Idem 7. Verr. Haec quum maximè loqueretur, sex lictores circumstant valentissimi, & ad pulsandos verberandosque homines exercitissimi. Aliquando idem quod potens, efficax, utilis, ceterisque, ut vultur. Plin. lib. 29. cap. 18: At si vestri longum ac pusillum, & ad omnes effectus valentius. Cic. ad Attic. lib. 7. His ille rebus ita convalescit, ut nunc in vino civi res ad resistendum sit qui male tantas ei vires non dedisset, quam nunc tam valenti resisteret. Varr. de Re rust. li. 3. cap. 16: Providendum ne infirmiores à valentioribus opprimantur.

Validus, valeo, inchoativum, n. t. Validus fio. [Πιστοχαικ] Chabir: N73 bari. De quo & v. Gall. Valiant, puiant, san & en bon point, fort & puiant. Ital. Valente, potente, sano, gagliardo. Ger. Gesund/womig/gesund/gesund. Hisp. Valiente y poderoso/rezo y sano. Pol. Zdrowi. Vng. Egyszer. Ang. That is whole and of power or force. Cicero. Titoni lib. 16. Epist. Medicus plane confirmat propediem te valentem fore. Idem pro Cluentio. Eo ipso die puer, quum hora undecima in publico valens visus esset, ante noctem est mortuus. Idem in Orat. Valentiorum haec laterum sunt, nec ab hoc quem informamus, aut expectanda aut postulanda. Idem 7. Verr. Haec quum maximè loqueretur, sex lictores circumstant valentissimi, & ad pulsandos verberandosque homines exercitissimi. Aliquando idem quod potens, efficax, utilis, ceterisque, ut vultur. Plin. lib. 29. cap. 18: At si vestri longum ac pusillum, & ad omnes effectus valentius. Cic. ad Attic. lib. 7. His ille rebus ita convalescit, ut nunc in vino civi res ad resistendum sit qui male tantas ei vires non dedisset, quam nunc tam valenti resisteret. Varr. de Re rust. li. 3. cap. 16: Providendum ne infirmiores à valentioribus opprimantur.

Validus, valida, validum, penult. corrept. Robustus, valens, firmus, potens. [Πιστοχαικ] Chabir: N73 bari. De quo & v. Gall. Valiant, puiant, san & en bon point, fort & puiant. Ital. Valente, potente, sano, gagliardo. Ger. Gesund/womig/gesund/gesund. Hisp. Valiente y poderoso/rezo y sano. Pol. Zdrowi. Vng. Egyszer. Ang. That is whole and of power or force. Cicero. Titoni lib. 16. Epist. Medicus plane confirmat propediem te valentem fore. Idem pro Cluentio. Eo ipso die puer, quum hora undecima in publico valens visus esset, ante noctem est mortuus. Idem in Orat. Valentiorum haec laterum sunt, nec ab hoc quem informamus, aut expectanda aut postulanda. Idem 7. Verr. Haec quum maximè loqueretur, sex lictores circumstant valentissimi, & ad pulsandos verberandosque homines exercitissimi. Aliquando idem quod potens, efficax, utilis, ceterisque, ut vultur. Plin. lib. 29. cap. 18: At si vestri longum ac pusillum, & ad omnes effectus valentius. Cic. ad Attic. lib. 7. His ille rebus ita convalescit, ut nunc in vino civi res ad resistendum sit qui male tantas ei vires non dedisset, quam nunc tam valenti resisteret. Varr. de Re rust. li. 3. cap. 16: Providendum ne infirmiores à valentioribus opprimantur.

Validus ex morbo. Livius 3. ab Vibe: ibi rixam natam esse, & Vallis, is, & Vallis, is, f. t. Planities duobus lateribus inclusa: dicta

dicta quod hinc atq; illinc montibus vallata sit. [משלח
 N.] (vel phr. מן ההר והנהר. Gal. Vallis. Ital. Valle. Ger. Ein thal. Bel. Die dal. Hisp. El valle. hondo
 entre dos alturas. Pol. Dolina. Vng. Völgy. Ang. A valley or dale.]
 Virgil. lib. 11: Est curvo anfractu valles accommoda fraudi.
 Statius: Vallis in amplexu nemorū sedet. Vir. 2. Georg. Com-
 plentur vallesq; cavæ, saltusq; profundi. Idem 2. Acneid. Cō-
 mendo sociis, & curva valle recondo. Ovid. 3. Metam. Conca-
 va vallis erat, quo se dimittere rivi Assuerant pluvialis aquæ.
 Quintil. lib. 5. cap. 14: Sed ut latissimi amnes, totis vallibus
 fluat: ac sibi viam, si quando non acceperit, faciat.
 Vallēcūll, diminut. [עוץ וואל. Gall. Petite vallée. Ital. Nicola
 valle. Ger. Ein thäl. Hisp. Pequena valle. Pol. Dolinka. Vng.
 Völgyke. Ang. A little valley.] ut à Vulpes, vulpecula. Fest. ta-
 men valliculam effert per tertiam vocalem.
 Vallūs, li, m. f. Firmior palus, cui vitis alligatur, & quo castra
 muniuntur. [מור. Gall. V. rempar. Ital. Riparo, forte sticcato. Ger.
 Ein waal, oder bollwerck mit geschlagenen pfählen. Hisp. El palo à
 baluarte. Pol. Kol. Vng. Hölwölz. Ang. A rampyre or
 bulwark.] Virgil. 1. Georg. Exacuunt alii vallos, turcas que bi-
 cornes. Idem Georg. 2: Quadrifidasq; fudes & acuto robore
 vallos.
 Vallum, genitivo hujus valli, n. f. Propugnaculum & munitio
 castrorum, quod ex vallis: id est, palis fiat. [מור. Gall. V. rempar.
 Ital. Riparo, forte sticcato. Ger. Ein waal, oder bollwerck mit
 geschlagenen pfählen. Hisp. El palo à baluarte. Pol. Kol. Vng.
 Hölwölz. Ang. A rampyre or bulwark.] Cicero ad Catonem, lib. 13. Epistol. Vallo & fossa cir-
 cundedi, sex castellis, castrisq; maximis sepiti. Idem in Pisonē:
 Vallum alpium contra ascensum transgressionemq; Gallorū.
 Legitur & Vallus masculino genere, in eadē significatione.
 Tibul. lib. 1. eleg. 2: Non arces, non vallus erat. Cels. 3. bel. Ci-
 vil. Erat eo loco fossa pedum quindecim, & vallus contra ho-
 stem in altitudinem pedum decem.
 Vallārs, re, penult. prod. Quod ad vallam pertinet: [עוץ.
 Gall. Appartenant à rempar. Ital. Pertinente à riparo. Ger. Das zu
 einem waal gehöret. Hisp. Pertinencia à baluarte. Pol. Pomał u
 przelazach. Vng. Sances arakhoz valo. Ang. Pertaining to a bulwark.]
 ut Vallaris corona, qua donati solebat, qui primus vallum
 hostium fuisset ingressus. Livius 10. ab Urbe: Multæ civicæ
 coronæ, vallaresq; ac murales conspexit. Idem 10. bel. Pan.
 Qui imperatores, qui Consules Romanos sua manu occidit
 sent, muralibus vallarisq; insignes coronis.
 Vāllō, as, a. p. Munio, firmo. [מור. Gall. Remparer, fortifier, mu-
 nir & garnir. Ital. Fortificare,ingere con sticcato. Ger. Mit einem
 waal bevestigen / verbo wuerden / verschanzen. Bel. Dambwercken.
 Hisp. Fortalecer, cercar de vallado à palizada. Pol. Wal embita-
 qum. Vng. Mez sanyalom arakkal kornyol vezdm. Ang. To in-
 close, and mak a trench.] Plinius libro 15. capite 18: Non castra
 Punica ad tertium lapidem vallata. Lucanus libro 4: nullus
 vallarent oppida muris. Vallare armis: id est, stipare. Valerius
 Flaccus 1. Argon. medioq; in crimine patrem Liquerit, ac in-
 opem nullis vallaverit armis. Vallare aliquid ratione dis-
 ferendi, est dialecticis argumentis munire. Cicero 1. de Legib.
 Atque hæc omnia, quasi sepimento aliquo vallabit differendi
 ratione veri & falsi judicandi scientia, & arte quadam in-
 telligendi quid quodq; rem sequatur, & quid sit cuiq; contra-
 rium. Ius legationis vallatum. Cic. de Arusp. respon. Ius lega-
 tionis eum hominum præsidio munitum sit, tum etiam divi-
 no jure est vallatum.
 Vāllōr, vide VALFO.
 Vālvæ, valvarum, pluralis numeri tantum, f. p. Fores geminas
 habentes partes in sese coeſutes, ita dictæ quod introſum re-
 volvantur. [מור. Gall. Portes à deux batans, qui s'ouvrent en deux parties. Ital. Porte che si aprono in
 due. Germ. Thüren; oder theer die zuersach von einander ausgehen /
 idem an den creuzenſterem. Hisp. Las puertas que se abren y cierran.
 Pol. Drzwi; mpali sie otwierzające. Vng. Kesile nyilo ayta. Ang.
 The leaves of a gate.] Cicero 1. de Divinatione: In templo Her-
 culis valvæ clausæ repagulis, subito se ipse aperuerunt. Idem
 tertia Verrius: Hæc alia duo signa, quæ ad valvas Iunonis
 Samiæ steterunt. Ovid. 1. Metamorph. dextra lævæq; deorum
 Atia nobilium valvis celebrantur apertis. Idem 2. Metamor.
 Argenti bifores radiabant limine valvæ. Horatius 2. Sciron.
 Satyr. 6: quum subito ingens Valvarum strepitus Ictis ex-
 cussit utrunque.
 Vālvillī, m. f. sunt concavitate in folliculis leguminum, in
 quas ipsa grana separatim recipiuntur. [עוץ. Gall. Petite la-
 zes et gesses des feno & semblables dedans quoy sont les grains cha-
 cun à part. Ital. Tascelle, teghe di legume. Germ. Die idtten in
 den Schonen oder schiffen des gemäh / in weichen ein jedes erbsen
 oder böhnchen besondert ligt. Hisp. Ellosos de la legumbre. Pol. Dółki
 wtręko wtręciob jarnalicy. Vng. Tekley. Ang. Places in the

hulices of beanes where every grain is contained a part.] Columell.
 lib. 7. de ovibus tectis: Singula capita per hylremem redit pa-
 ſcuntur ad præſepia, enbus hordei, vel fricæ cum ſuis valvulis
 fabæ. Festus: Valvuli, fabæ folliculi appellati, &c.
 Vānnūs, m. f. instrumentum latum ex vimine, aliave materia,
 quo acus paleæque post trituram à frumento aut legumine
 ventilando, & in sublime ejaculando, excernuntur. [מור.
 מינרב. Gall. Van van à vanner le grain. Ital. Van vanno da
 vandere il grano. Germ. Ein Wannen. Hisp. La caranda à banna.
 Pol. Oppal'ka. Vng. Zoro lapat. Ang. A fanna or fanna vane.]
 Virgilius 1. Georgic. & mystica vannus læchi. Colum. libro
 2. capite 21: Ipsæ autem spicæ melius sulcibus tunduntur, van-
 nis expurgantur. In eadem significatione legitur & Vallus
 diminutiva forma: quam vocem Varro à volatu dictam exi-
 stimat, quod dum frumenta vannō in sublime jactantur, levia
 evolent.
 Vānno, is, ere, a. t. Acus vel paleas è frumento vel legumine
 vannis expurgo. [מור. Zarah, לא יפין. Gall. Vannus. Ital. Van-
 dere grano. Germ. Wannen. Hisp. Avenar, carandat trigo. Pol.
 Oppal' am. Vng. Mez Zeram. Ang. To fanna or wannon vane.]
 Varro de Rustic. Ut quod levissimum est in ea, atque ap-
 pellatur acus ac palea, vannatur foras extra arcam. & Mez-
 phora quadam transfertur quoque ad res obſcuras. Lucili-
 us Satyr. libro 7: Hinc molece, illam autem ut frumentum
 vannere cunnis. Idem libro 6: Crisſavit ut si frumentum claus-
 bus vannat. Ex Nonio. Hinc Evanno, extra vannō dicitur
 vannus: Nonius: Evannetur, dictum est ventilatur, vel movetur
 à vannō in quo legumina ventilantur.
 Vānūs, a, um, proprie est vacuus, sine inanitas. [מור. מור.
 מור. Gall. Vain, vuide. Ital. Vuoto. Ger. Idr. Bel. Wit.
 Hisp. Vano, vacio. Pol. Wopropuani. Vng. Hiaba vales vno.
 Ang. Vaine, voyde.] Virgilius 1. Georg. sed illos expedita ſe-
 ges vanis eluſit avenis. & Pōnitur etiam pro ſulto & im-
 pedito, & à mente vacuo. [מור. חשבול. Gall. Vain, vuide.
 Ital. Vuoto. Germ. Inthun-
 tig; tieberth; die mit teiles dingen vndgeh. Hisp. Vain, vacio.]
 laeval. Satyr. 3: Sic libinam vano, qui nos dicitur, Otho
 & Modō pro mendaci, & levit inaniaque, pro iravidus & ve-
 rit astutissimè componente. [מור. מור. Vng. Vain, vuide.]
 Aeneidus: Nistrula augurium vana docere pan-
 tes. Mendax autem proprie dicitur, qui ad decipiendum
 mentitur. Vnde idem 2. Aeneidos, utrunque compicuis est
 nec si miserum fortuna Sinonem finxit; vanum etiam men-
 dacemque improba ſinget. Vanum aliquando dicitur au-
 tēre Donato, nec verisimile, nec possibile. Terentius in Lu-
 nach. Sia salum aut vanum, aut ſictum est, conmad pa-
 lam est. Vana fides: id est, falsa. Vanum inceptum, quod tra-
 ſtra inceptum est. Vana, neutrum plurali loco adtribui,
 apud Virgilium libro 11. Aeneidos: Vt vidit fulgentem
 armis, ac vana tumentem: id est, vanè vel inaniter ta-
 mentem.
 Vānēſco, ſcis, à vaneo, es, quamvis inſtituto. In nibdum ite-
 gor evanidis ſio. [מור. מור. Gall. Devenir su rien, s'evanescer, & ne ſavoir
 que rien. Ital. Svanire. Germ. Eyteloder ja nicht werden. Bel. Wit
 werden; verigan. Hisp. Desvanecerse. Pol. Wotocz; ſievanic.
 Vng. Semmie lezok. Ang. To vanish away.] Cicero 2. de Legib.
 Animi labes nec diuturnitate vaneſcere, nec maibus illa
 elui potest. Plinius libro 18. capite 22: Ne dia jacens ang non
 concipiens vaneſcat. Ovidius 3. Amor. Eleg 6: Carmine læſa
 Ceres ſterilis vaneſcit in herbas. Idem epistol. 1: Fallat & hoc
 crimen tenues vaneſcat in auras. Hinc Evaneſco, de quo
 ſuo loco.
 Vānitas, atis, f. t. Mendacium, fallacitas & levitas. [מור. מור.
 מור. Gall. Vaniti, monerie, chose vaine & de nulle valeur. Ital. Vanità,
 menzogna. Germ. Eytelheit; tugendloſigkeit; teufelheit. Bel.
 Pdeheit. Hisp. Vanidad. Pol. Lickomulnoſc, kl. anitas, nich jeno-
 noſci. Vng. Hiaba vales az. Ang. Vanitie; jvaniltionie; jrog.]
 Cicero libro 3. Officior. Quod si vituperandi qui reſcuerunt
 quid de iis exiſtimandum est qui orationis vanitatem adhi-
 buerunt? Saluſt. Huc homini minor vanitas inerat quam au-
 dacia. Tacitus lib. 15: Veniam quam ab imperatore acceptat,
 vanitate exitus corrupti.
 Vānūdo, inis, idem. [מור. מור. Gall. Vaniti, monerie, chose vaine & de nulle valeur. Ital. Vanità,
 menzogna. Germ. Eytelheit; tugendloſigkeit; teufelheit. Bel.
 Pdeheit. Hisp. Vanidad. Pol. Lickomulnoſc, kl. anitas, nich jeno-
 noſci. Vng. Hiaba vales az. Ang. Vanitie; jvaniltionie; jrog.]
 Plaut. in Capt. Pol ego ut rem video, in inſtituto,
 vera vanitudine Qui convincas.
 Vānūdo, inis, idem. [מור. מור. Gall. Vaniti, monerie, chose vaine & de nulle valeur. Ital. Vanità,
 menzogna. Germ. Eytelheit; tugendloſigkeit; teufelheit. Bel.
 Pdeheit. Hisp. Vanidad. Pol. Lickomulnoſc, kl. anitas, nich jeno-
 noſci. Vng. Hiaba vales az. Ang. Vanitie; jvaniltionie; jrog.]
 Plaut. in Trinummus: Cum probus
 potius quam cum improbis vivere vanidicit. Vānūdoque.

feminino genere: Dam (inquit) varices excedendas præberet. Varietate, m. f. Qui hujusmodi venas tumidiore habet. [Vergil. Georg. 4. Gal. Qui a les veines de cuisses ou jambes pleines de sang melancholique. Ital. Chi ha la vena delle coscie o delle gambe tanto piene di sangue maucanico, che pare che si rompano. Ger. Der groffe anffgediahte biataderen hat. Hisp. Cosa que tiene aqueilas venas. Pol. Masian' sel' m'apuchunone. Vng. Dagelet urt. Ang. That hath bodden vaires in his legges, and thigges.] Avicenna autor est, varices accidere cursoribus, & onera bajulantibus, & diu stantibus. Inde est illud Iuven. Satyr. 6: Varicosus fiet aruspex. Ex diuturna scilicet statione.

Varietate, cas. seu varicor, atis, deponens, secunda syllaba correpta, Crura in diversas partes excidit. [Vergil. Georg. 4. dicitur in variis. Gall. Marches tortement, & est courrant trop les jambes. Ital. Hauer le gambe torte. Ger. Schieggem mit den schenckeln trum von tiamberen greken. Hisp. Andar cancajando. Pol. Spotać na chodze. Vng. Zaramat ket fele hanyom. Ang. To straddle.] Tractum ab his qui natura vari sunt, cruraq; habent extortum intorta, ideoq; quam longissimè à se invicem distantia. Quintil. lib. 11. cap. 3. de gestu pedum: Variare supra modum, & in stando deforme est, & accedente motu propè obsecrum.

Varietate, varicula, diminutivum. xiphius. Celsus lib. 5. de curationibus ulcerum: Si varicula intus est, que sanari prohibet, ea quoq; excidenda.

Varietate, a, um, pen. cor. [Vergil. Georg. 4. dicitur in variis. Gall. Qui marche tortement. Ital. Chi ha le gambe torte, che anda tortamente. Ger. Schieggem. Hisp. Que anda cancajando. Pol. Spotać na chodze. Vng. Az labat ket fele hany variat. Ang. That straddles.] Qui ampliore passu incedit. Ovid. 1. de Arte: Illa velut conjux Vnbra rubicunda mariti Ambulat ingentes varices, fectiq; gradus.

Varietate, adverbium, idem est quod crinibus divaricatis, diviliq; juncis. Apuleius lib. 1: Varietate super faciem meam residenter, velicam exonerant.

Varietate, ria, rium, Dissimilis, dispar, diversus, multiplex, multiformis. [Vergil. Georg. 4. dicitur in variis. Gall. Si gerit de diversis coloribus, dicitur. Ital. Variato con diversi colori. Ger. Mancherley abgerhelt mit farben/verferten. Bel. Diverses menageries. Hisp. Cosa de diversos colores. Pol. Rozmaito, wpryżony odmienno. Vng. Külöbözö kelmékkelomb. Ang. Diverse, of sundrie sortes.] Terentius in Euauchor: ita visus est dudum, quia varia veste exornatus fuit. Virgil. 4. Aeneid. -varium, & mutabile semper Femina. Idem 3. Aeneid. -cecu nubibus arcus Mille trahit varios adverso sole colores. Idem 2. Aeneid. -ut te post multa tuorum Funera, post varios hominumq; urbisq; labores Defessi aspicimus. Cic. 1. Academic. Maro vanus & multiplex, & copiosus fuit. Livius lib. 2. ab Vrbe: ubi variâ victoria, & velut æquo Marte pugnatum est. Variâ uix fuerit, quum ad maturitatem perducere incipinat, & colorem mutant. Cato cap. 37: Vbi uix variæ coeperint fieri, bubus medicamentum dato quotannis uti valeant. Varius præterea dicitur, qui in facie distinctus est. Vnde locus Cicero. apud Quintil. lib. 6. cap. 4 in Istanticum: Miror quid sit, quod pater istus homo cõsultissimus, te nobis varium reliquit.

Varietate, adverbium, Variis modis. [Vergil. Georg. 4. dicitur in variis. Gall. En diverses sortes, diversément. Ital. Diversamente, in diversi modi. Ger. Mancherley weis. Hisp. Diversamente, de muchas maneras. Pol. Rozmaito, wpryżony odmienno. Vng. Külöbözö kelmékkelomb. Ang. Diverse, of sundrie sortes.] Plin. Epist. 104: Vanè me affecerunt licentia tua: nam partum laxa, partim nullia continebant.

Varietate, Ex genere sunt pantheratù, ita dicitur à macularum varietate, quibus sunt spectabiles. [Vergil. Georg. 4. dicitur in variis. Plin. lib. 8. cap. 17: Nunc variâ, & pardos, qui mares sunt, appellant in eo omni genere, creberrimo in Africa, Syriaq;.]

Varietate, as, at, p. Distinguo, muto, varium sive diversum facio. [Vergil. Georg. 4. dicitur in variis. Gall. Variet, bigarrer, changer. Ital. Variare, far vario & diverso. Ger. Mancherley machen/verferten/abweshen. Bel. Beranderen. Hisp. Diversificar en colores, discordar en qualque modo. Pol. Odmieniam. Vng. Külöbözö kelmékkelomb. Ang. To make diverse, to change.] Plin. Epist. 161: Laborem otio, otium labore variare, Martialis lib. 1: Non ego prætulerm Babylonica picta superbè Texta, Semiramia quæ variantur acu. Ovidius libro 2. Metamorph. Non erat hujus opus lanam mollire trahendo, Nec posita variare comas. Idem 2. de Remed. Nam quoties variant animi, variabimus artes. Virgil. lib. 9. Aeneid. Discutant, variantq; vices, fusiq; per herbam Indulgent vino. [Vergil. Georg. 4. dicitur in variis. Plin. lib. 7. belli Punici: Multas circa unam rem ambitus fecerim, si quæ de morte Marcelli variant auctores, omnia exequi velim. Legitur & absolute, pro eo quod est, sibi dissimile esse, & modo hoc, modo illo modo se habere. [Vergil. Georg. 4. dicitur in variis. Celsus lib. 3: Non in his solum in quibus semper ita se habet, sed in his quoq; in quibus variat. Variare aliquan-

do est rem ambiguam esse. Livius 9. ab Vrbe, de suffraganis ubi si variaret, quod raro incidebat, ut secunda. Varietate, impersonale. Livius lib. 2. belli Punici: ubi quum sententis variaretur.

Varietate, participium. [Vergil. Georg. 4. dicitur in variis. Gall. Variet, changer. Ital. Variante, cambiante. Ger. Beredert in mensuris gestat. Hisp. Diversificar en colores. Pol. Odmieniam. Vng. Külöbözö kelmékkelomb. Ang. That is diverse from another.] Plin. lib. 4. cap. 2: Vix ulla magis tam densa uvarum partu impuente variantis cœli: hoc est, inconstans cœli, & modo hoc, modo illo modo se habentis. Variantes adhuc, & accidit uva. Colum. lib. 4. cap. 10. hoc est, nondum nigra, sed colore adhuc vario, qualis solet esse uvis immaturis.

Varietate, adverbium, Diversimodè, variè, diversis modis. [Vergil. Georg. 4. dicitur in variis. Gall. En diverses sortes. Ital. In diverse sorte. Ger. Auf viderley weis/andere weis. Hisp. En diversas maneras. Pol. Rozmaito, wpryżony odmienno. Vng. Külöbözö kelmékkelomb. Ang. Diverse.] Gel. lib. 3. cap. 12: Ve enim particula quæ in alia, atq; alio vocabulis variatim per has duas litteras, quum altera media missa dicitur.

Varietate, Variis picturis distinctus, exornatus. [Vergil. Georg. 4. dicitur in variis. Variare enim est variare, & varietate distinguere. m. f. dicitur.]

Varietate, atis, f. t. Propriè est variatio & dissimilitudo coloris, quavis & ad alia transferatur. [Vergil. Georg. 4. dicitur in variis. Gall. Variet, bigarrer. Ital. Varietà, diversità, dissimilitudine di color. Ger. Mancherley weis/andere weis. Bel. Diverses menageries. Hisp. Diversidad. Pol. Odmieniam, rozność, różność. Vn. Külöbözö. An. Variet, diversitas.] Plin. lib. 8. ca. 30: Oculis mille varietates esse, colorumq; mutationes. Cic. 7. Verin. Neq; hoc providem, ut varietate criminum vos acceptos haberet. Idem 2. de Finibus: Varietas enim Latium verbum est, idq; propriè quidem in disparibus coloribus dicitur, sed transfertur in multa disparia. Varietate poëma, varia oratio, variis mores, varia fortuna. Voluptas varia etiam dici solet, quum percipitur ex multis dissimilibus rebus, dissimiliter efficiendis voluptatibus. Quintil. lib. 1. cap. 12: Reficit animos, ac reparat varietas. Idem lib. 9. cap. 11: Gaudem enim res varietate. Apud antiquissimos etiam variantia lectum fuit in eadem significatione: ut annotat Nonius. Lucil. libro 3: Principius unde hæc omni varietate rerum.

Vas, vasis, gen. neut. & tertiz declin. in plur. num. secunde. Pro instrumentis ad aliquid capiendum idoneo. [Vergil. Georg. 4. dicitur in variis. Gall. Vase, vaissin. Ital. & Hisp. Vaso. Ger. Es geschitz/gefäß. Bel. Een vat. Pol. Naczynie. Vng. Edény. Ang. A vessel.] Cic. 1. Tull. Nam corpus quidem quali vas est, aut quod animi receptaculum. Idem pro Mur. Attile expulsa fuit Samia. Horat. 1. Epist. 2: Sincerum est nulli vas, quodcumque infandis, accefit. Idem 1. Sermon. Sat. 31: At nos virtutes ipsas invecimus atq; Sincerâ cupimus vas in crustare. Vasculum appellatio generalis est. Dicitur enim vasa & vascula, & vasilla, inquit Vlp. De aur. & arg. leg. 1. Si gemma. Cic. 6. Ver. Est etiam vas vasarium ex una gemma prægrandi trulla excavatum manubrio aureo.

Vasum, si. Etiam in secundo flexu dixerunt antiqui, ut ante est Gell. lib. 13. cap. 22. Plaut. in Truc. Aut aliquid vasum ingentum.

Vasculum, & Vasillum, dimin. [Vergil. Georg. 4. dicitur in variis. Gall. Vaissin, vaissin. Ital. Vasello. Ger. Ein geschitz. Hisp. Vasculum, vasillo. Pol. Mal' naczynie. Vng. Edényke. Ang. A little vessel.] Cato cap. 111: Si voles scire in vinum aqua ad dita sit, necne vasculum facito de materia hedracea. Quintil. lib. 1. cap. 1: Nam ut vascula oris angustis superfluum humoris copiam respiciunt, sensum autem influentibus, vel etiam insillibus complentur: sic animi puerorum quantum accipere possint, vitandum est.

Vasarium, tii, n. f. ut vestiarium, calcæarium: hoc est, vasorum supellex. [Vergil. Georg. 4. dicitur in variis. Gall. Vaissin, vaissin. Ital. Scanzia, vascello. Ger. Der geschitz bonstatt/geschitz. Hisp. Vasar donde se ponen los vasos. Pol. Wazylakie majjone. Vng. Vasok. Ang. A cupboard, or what vessel is kept.] Cic. in Pisonem Nonne scelerum centies & octogies, quod quali vasum nomine in venditione mei capitis adscripseras, ex arano tibi tributum Romæ in quaestu reliquisti? Vasarium præterea dicebatur, quod magistratibus in provincias cum tribu publicè dabatur, ut mali, equi, vasa, & reliqua, quæ magistratus instrumentum complebant, & ipsa etiam pecunia, quæ vasculi nomine numerabatur. Vide Budæum in Commentariis de Aste.

Vascularius, tii, m. f. Qui vasa cõficiat aurea, & argentea. [Vergil. Georg. 4. dicitur in variis. Gall. Qui fait vaissin, fait d'or/fait d'argent. Ital. Vascularius, vasci d'oro o d'argento. Germ. Ein Vascularius, Ein Vascularius. Hisp. Vascularius, vasci d'oro o d'argento. Pol. Zlatnik. Vng. Edénygiala. Ang. That maketh vessels of gold/argente.]

... Sunt enim inter artifices vascularii, celatores, insu-
... brachis. In lege apud Laboon, de Praecipuis ver-
... bierum quum emere argentum voles, vascularius ad id detule-
... Cicero. 6. Ver. In regium maximam palam artifices om-
... celatores, ac vascularios convocari jubet, ipse suos com-
... plures habebat.

Vas, adia, sponfor est hñendi sliquem in iudicio, siue publi-
... siue privato. [וַסוּף] Gall. Hñez. Ital. Hñez. Ger. Ein Vasa; wñcher für ein andern gut cūctiñet; oder
... sñd etiam sñ in Wargshofft dñgt. Hñp. Hñador. Pol. Rokomir.
... Vng. Kasp. Ang. Apledge.] Varro lib. 4. de ling. Latin. Vas,
... mñp. appellatur est, qui pro altero promittebat vadimoniu.
... Pomphr. Vadei, inquit, sponsores dici notu est: quod qui eos
... dedicit, vadere id est, discedere interm possit. Horat. Ille da-
... vit vadium, qui tñre extractus in urbem est, Solos fœlices vi-
... vones clamat in urbe. Amiqui etiam in nominativo dice-
... bant Vadia.

Vas, ad, sum, Valde magnus, immensus, immanis. [וַסוּף] Gal.
... Gal. Grand ou large
... Ger. Ein Vasa; wñcher für ein andern gut cūctiñet; oder
... sñd etiam sñ in Wargshofft dñgt. Hñp. Hñador. Pol. Rokomir.
... Vng. Kasp. Ang. Apledge.] Varro lib. 4. de ling. Latin. Vas,
... mñp. appellatur est, qui pro altero promittebat vadimoniu.
... Pomphr. Vadei, inquit, sponsores dici notu est: quod qui eos
... dedicit, vadere id est, discedere interm possit. Horat. Ille da-
... vit vadium, qui tñre extractus in urbem est, Solos fœlices vi-
... vones clamat in urbe. Amiqui etiam in nominativo dice-
... bant Vadia.

Vas, ad, sum, fr. Immaculata, nimia magnitudo. [וַסוּף] Gal.
... Gal. Grand ou large
... Ger. Ein Vasa; wñcher für ein andern gut cūctiñet; oder
... sñd etiam sñ in Wargshofft dñgt. Hñp. Hñador. Pol. Rokomir.
... Vng. Kasp. Ang. Apledge.] Varro lib. 4. de ling. Latin. Vas,
... mñp. appellatur est, qui pro altero promittebat vadimoniu.
... Pomphr. Vadei, inquit, sponsores dici notu est: quod qui eos
... dedicit, vadere id est, discedere interm possit. Horat. Ille da-
... vit vadium, qui tñre extractus in urbem est, Solos fœlices vi-
... vones clamat in urbe. Amiqui etiam in nominativo dice-
... bant Vadia.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed antiquum. Cato Rei rustic. cap.
... rati: Viti morbor visos, in visosq; viduatiatem, vastitudinē,
... salamitatem, intempcriasq; prohibellis.
Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Georg. Omnia nã latè vastant. Cic. Attic. lib. 8. Homo ma-
... gis ad vallandum, quàm ad vincendum paratus.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

Vas, ad, sum, fr. idem, sed & ipsum vetustum. Plaut. in Pseud. Haru
... mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi Distractio, dili-
... gētia, vastitudo venit. Apuleius: Cui in primis tanti corporis
... vastitudo horron fuit.

admiracione. Pol. *Prinalezai da wieszyby.* Vng. *ibvendh mandat- bax vale.* Ang. *delonging to prophesie.* Liv. 3. bell. Pan. Et edixit ut quicumq; libros vaticinos, precatonesve, aut artem sacrificandi conscriptam haberet, eos libros omnes, literasq; ad se ante Calendas Aprilis deferret. Idem 9. bel. Maced. Sacri- culos, vatesq; foro, circo, urbe prohiberet, vaticinos libros conquirent, comburentq;. Furos vaticinos, Ovidius 2. Me- tamorph. Ergo ubi vaticinos concepit mente furores, Inca- luitq; deo. 170.

Vatiscinnum. Divinatio, oraculum, praedictio futurorum. *mu- rina, 2. 2. 1. 1.*

Vatius. m. f. Qui pedes curvae habet extorsus obtorta; quemadmodum contra varus, qui ea introsum habet in ste- ra. [Pant. Gall. *Qui a les jambes tortues en dehors.* Ital. *Chi ha le gambe torte in qua.* Ger. *Uner dem die schenck hincussenq; von ein nander gdegen sind.* Hisp. *Contra q; el que tienen las piernas tuertas.* Po. *Corham ala p manay pnterocominimoz am.* Vn. *Xi dibi labo.* An. *He that has both his legs bowing inward, or that straddled.* Vatro lib. 2. de Re rustic. cap. 9. de canibus: Sont curvibus rec- tis, & potius variis quam vatis. Hinc Vatarum cognomen originem sumpsit, quod qui primus in ea familia id cogno- minis sortitus est, pedibus fuerit variis.

Vatris acis. om. r. & vaticosus adjectivum, Qui crura vitio- sa habet, teste Nonio. Lucol. lib. 28: Vt si progeniem antiqua, qua est maximus Quintus vacax, qua vaticosus vatrax.

Vberis. Feminis, fecundus, copiosus, ferax, abundans. [770 portu] *VW fabah* [110] *schamia* [110] *tab* [110] *rab*. *1722*. *L. p. 2.* Gal. *Naturae abundantia fertile.* Ital. *Abundante, fertile.* Ger. *Fruchtbar, vnterfugig.* Hisp. *Fertile y copioso.* Pol. *Obfity, vrodzajny.* Vng. *bb termat.* Ang. *Fertile, fruitful, abundant.* Cicero 2. de Natura deorum: Vberissimi existimiq; fructus vitium. Idem de Senect. Agra bene culto nihil est nec usu uberius, nec specie ornatus. Aliquando substantivum idem significans quod mamma. [110] *schadli* [110] *dado* [110] *idm.* Gall. *Mammelle, sein.* Ital. *Mammella, zetta.* Ger. *Dunnestru.* Hisp. *La teta.* Pol. *Prsy, cyerk.* Ang. *The udder.* Virgil. 3. Edo gat. binos alit ubere lactus. Invenitur etiam uber substantivum, positum pro ubertate, sive fecunditate. *Abundantia, 2. 2. 1. 1.* Vber agrorum est, ubertas, & fertilitas, quo pacto & Graeci *abrup* *abrup*. Virgil. 1. Aeneid. Terra antiqua potis armis atq; ubere gleba. Non defuit qui principium huius vocis aspirandum putet, quod aut a verbo *ivo* didum existiment, quod est pluuere, aut ab humore, quasi humer, *m* in *b* mutato; aut a Graeco praepositione *ab*, quae abundantiam quandam importat. Vide supra *H* *VBER*.

Vberitas, sive Hubertus, f. fertilitas, abundantia, copia. [110] *fabah* [110] *manib* [110] *rab*. *1722*. *L. p. 2.* Gal. *Nanti q; abund me, fertilitate, fecunditate, ricchess.* Ita. *Abundanza, copia, fertilitate.* Ger. *Fruchtbarkeit, vnterfugig.* Hisp. *Fertilitad, copia y abundancia.* Pol. *Vrodzaj, obfity.* Vng. *bb termat.* Ang. *Fertilitate, fruitful.* Cicero pro Pompeio: Summa ubertas agrorum. Idem pro Cornelio: Oratonis ubertas, varietas, copia.

Vbico, s. sive Hubero, aliquando adivum verbum est, Lati- fico, fecundo, fertile efficio. [110] *fabah* [110] *manib* [110] *rab*. *1722*. *L. p. 2.* Gall. *Landre plantureux, fertile, engraiffis.* Ital. *Terre fertile.* Ger. *Fruchtbar machem.* Hisp. *Fertile.* Pol. *Vrodzajny, vnterfugig.* Vng. *bb termat.* Ang. *Fertile.* Cicero 1. de Natura deorum: ubertas, & ponitur pro *fert* & fecundum esse. *Abundantia, 2. 2. 1. 1.* Colum. lib. 5. cap. 9. Neq; enim olea bionio uberat.

Vberim, sive Huberim, adverbium, Copiose affluenter. [110] *fabah* [110] *manib* [110] *rab*. *1722*. *L. p. 2.* Gall. *Natureusement, fertilement, abundamment.* Ital. *Abundantemente, fertilemente.* Ger. *Uberfugig.* Hisp. *Fertily y vnterfugigamente.* Pol. *Kopnatym.* Vng. *bb termat.* Ang. *Abundantly.* Catul. Frastur falsis gaudia lacrymalis Vberim thalami quas intra limina fundunt.

Vberis, r. a. tum, sive Hubertus, fecundus, copiosus. [110] *fabah* [110] *manib* [110] *rab*. *1722*. *L. p. 2.* Gall. *Copieux, abondant, plantureux, fertile.* Ital. *Abundante, fecundo.* Ger. *Fruchtbar vnterfugig.* Hisp. *Fertily y copioso.* Pol. *Vrodzajny, obfity.* Vng. *bb termat.* Ang. *Fertile, fruitful, abundant.* Gell. lib. 7. cap. 14. Sed ea ipsa geneta dicendi antiquitas tradita ab Homero, sunt tria in tribus: masculicum in *Vlisse*, & ubertum: subtile in Menelao, & coherentiam: mistam moderatimq; in Nestore.

Vbi, adverbium modo loci interrogativum, significans in quo lo- co. [110] *fabah* [110] *manib* [110] *rab*. *1722*. *L. p. 2.* Gall. *En quel lieu, dans quel lieu.* Ital. *In quel luogo, dove.* Ger. *Wo, an welchem ort.* Hisp. *En qual lugar, donde.* Pol. *Gdzie.* Vng. *Hol.* Ang. *Where, or in what place.* Virgil. lib. 1. Aeneid. ubi Aecide- da telo jacet Hector. *Phu. lib. 12. cap. 14.* Alexandria ubi thia-

ra interpolantur. Modò infinitum. Cicero sentia Ta- sculan. Est ubi id isto modo valeat. Plaut. in Truc. Vbi amia, ibidem opes. Ponnar quandoq; pro adverbio temporis, postquam. [110] *fabah* [110] *manib* [110] *rab*. *1722*. *L. p. 2.* Gall. *Quandoe; pro quando.* Ital. *Quando; pro quando.* Ger. *Wo; pro quando.* Hisp. *Donde; pro quando.* Pol. *Gdy; pro quando.* Vng. *Hol.* Ang. *Where; pro quando.* Cicero Acad. Esti ubi cum quae, me- dem es navi.

Vbius, Quolibet in loco. [110] *fabah* [110] *manib* [110] *rab*. *1722*. *L. p. 2.* Gall. *En quel lieu, en quel lieu, quere; pro ubi.* Ital. *In ogni luogo, dove.* Ger. *Wo; pro ubi.* Hisp. *Donde; pro ubi.* Pol. *Gdzie; pro ubi.* Vng. *Hol.* Ang. *Where; pro ubi.* Cicero Acad. Esti ubi cum quae, me- dem es navi.

Vbivus, Quolibet in loco. [110] *fabah* [110] *manib* [110] *rab*. *1722*. *L. p. 2.* Gall. *En quel lieu, en quel lieu, quere; pro ubi.* Ital. *In ogni luogo, dove.* Ger. *Wo; pro ubi.* Hisp. *Donde; pro ubi.* Pol. *Gdzie; pro ubi.* Vng. *Hol.* Ang. *Where; pro ubi.* Cicero Acad. Esti ubi cum quae, me- dem es navi.

Vbivus, Omnis in loco. [110] *fabah* [110] *manib* [110] *rab*. *1722*. *L. p. 2.* Gall. *En quel lieu, en quel lieu, quere; pro ubi.* Ital. *In ogni luogo, dove.* Ger. *Wo; pro ubi.* Hisp. *Donde; pro ubi.* Pol. *Gdzie; pro ubi.* Vng. *Hol.* Ang. *Where; pro ubi.* Cicero Acad. Esti ubi cum quae, me- dem es navi.

Vbivus, pro ubi; quod. [110] *fabah* [110] *manib* [110] *rab*. *1722*. *L. p. 2.* Gall. *En quel lieu, en quel lieu, quere; pro ubi.* Ital. *In ogni luogo, dove.* Ger. *Wo; pro ubi.* Hisp. *Donde; pro ubi.* Pol. *Gdzie; pro ubi.* Vng. *Hol.* Ang. *Where; pro ubi.* Cicero Acad. Esti ubi cum quae, me- dem es navi.

Vdo, onis, m. r. [110] *fabah* [110] *manib* [110] *rab*. *1722*. *L. p. 2.* Gall. *Une faison de chanvre ancienne.* Ital. *Vna forte antica de cano.* Ger. *Ein alte ganung schweben.* Hisp. *El pual de cano.* Pol. *Dobry kan.* Vng. *Hol.* Ang. *Where; pro ubi.* Cicero Acad. Esti ubi cum quae, me- dem es navi.

Vducus, udu, udum, Humidus, uvidus. [110] *fabah* [110] *manib* [110] *rab*. *1722*. *L. p. 2.* Gall. *Mouille, humide, mouille.* Ital. *Umido, uvid.* Ger. *Naß, feucht.* Hisp. *Humido, mojado, parafumado.* Pol. *Mokry, wilgotny.* Vng. *Hol.* Ang. *Where; pro ubi.* Cicero Acad. Esti ubi cum quae, me- dem es navi.

Vecordia, particula & conuincio disiunctiva, idem signifi- cans quod aut nullum tamen in oratione locum habens, ut post ditiones quas conuenit. [110] *fabah* [110] *manib* [110] *rab*. *1722*. *L. p. 2.* Gall. *Quae conuenit.* Ital. *Quae conuenit.* Ger. *Wo; pro ubi.* Hisp. *Donde; pro ubi.* Pol. *Gdzie; pro ubi.* Vng. *Hol.* Ang. *Where; pro ubi.* Cicero lib. 1. de Natura deorum: *Vecordia* quae in cubro mar, *vecordia* gignunt, & Aliquando geminatur. Virgil. 9. Aeneid. *Vecordia* quae in aduersum rapiat casusve deusve. Est & altera particula *vec*, quae non nisi in compositione inuenitur, & modo augendi vim habet: ut *Vecordia*, vehementer; quorum alterum in aratis magnitudine, alterum in vi atq; impera mentis diuina est. Modò vim habet diminuendi, ut, *Vecordia*; id est, *vecordia* vel parum grandis. Ve enim syllabam rei parue veteres prae- ponebant: unde apud Ausonium *Vecordia* membra leguntur pro parvis; & apud Varro nem libro 2. de Re rusticis, *Vecordia* grandes & imbecilles. Sic & *vecordia* dicimus, quasi *vecordia* hoc est, *vecordia* mentis parum habentem. Ita enim *Vecordia* an- tiqui appellauerunt a non iuuantio; qui idcirco tantum *vecordia* batur ac noceret. Ejus enim simulacrum Sagittas manu ce- nebat; quo illud significare volebant, parationem esse ad no- cendum quam ad iuuantum. Vide plura de hac particula apud Gellium lib. 5. cap. 12.

Vecor, vecordis, om. r. Infans, stolidus, stupidus, indigens quasi sine corde; hoc est, sine mentis sanitate. [110] *fabah* [110] *manib* [110] *rab*. *1722*. *L. p. 2.* Gall. *Stupide, idiot.* Ital. *Stupido, idiota.* Ger. *Stupide, idiot.* Hisp. *Stupido, idiota.* Pol. *Głupi, głoty.* Vng. *Hol.* Ang. *Where; pro ubi.* Cicero Acad. Esti ubi cum quae, me- dem es navi.

cor ipsum minus videtur: ex quo excordes, vecordes, concordia dicitur Cicero pro Domo sua: itaq; istius vecordissimi mentem curā metūq; terebant. Ovid. in Ibin: Mens quoque sic furia vecors appetitur.

Vecordia, s. p. Infamia, desipientia. [ἡλιθία] hōlithiā Gal. Tran- hōmēt d' hōrēt, sūtīe ou fōrēt. Ital. Turbamento de cuore, d' intellecto. Ger. Unsinigkeit; teufelt; manges an sin vnd verstand. Hisp. Locura, alienacion de jeso. Pol. Szalenstwo, g' up' swo. Vng. hōlithiag, eplōg. Ang. Madnesse, trouble of the mynde or spirite. Salustias in la garcha: Igitur color exanguis, fœdi oculi, citus modō, modō tardus in celsus, prorsus in facie, vultuq; vecordia. Testis in Andria: Hocine credibile est, aut memorabile. Tanta vecordia innata cuiquam ut licet, ut malis gaudeat, atq; ex incommo dis alcerius sua comparet ut commoda? Ovid. 12. Metamorph. quae te vecordia Thefeus Euryte pulsat ait.

Vecordium, Vecordius, Vide VEH, vehis.

Vecordus, Vecordularius, Vide VECTVS.

Vecordus, vecordialis, p. n. p. d. n. t. Tributū, portoriū, decumę, scōptura, & generaliter cuiusvis generis publici fructus, aut rebusita dictum à vehēdo. [ἄμα πῆν μέδδδ] amē pēn mēddō, mēg' pē, mēg' pē, vīd' pē, pēg' pē. Gall. Peage, gabelle, tribut, rente, re- nūm, em. Ital. Tributo, gabella, pedag' g'io, mirata, venditā. Ger. Zoll, Zölle; Zölle; Bel. Doortoon; Zölle; Hif. La renta, rentada a tri- buto, rimo portax qe, peaje, entrada. Pol. Cys. Vng. Ado, decima. Ang. Tribut or toll, revenues of what soever sort. Hodie tamen multo latius significatio ejus extenditur, ut tam ad publicos reditus, quā ad privatos extendatur. Publica vecordialia in- telligere debemus quae accipit fisco vel aërium. Cicero pro Pompeio: Vecordialia necvos esse Reipublicā semper duximus. Privata quae quae sumit ex rebus, & fructibus suis. Cicero in Paradoxis: Ex meo tenui vecordiali capio ego du- centā Paulus: Celsa arundinis vel pali compendium, si in eodē fundo vecordial esse confaveit, ad fructuarium pertinet. Cicero libro 2. Officiorum: Vt bona valetudo voluptati ante- ponatur, vitæ celeritati: externorum autem ut gloria divitiis, ut vecordialia urbana rusticitæ ædibus & mercibus. Id est, proventus, reditus. Latine autem dicimus imponere vecordial, pendere vecordial, consecrare vecordial, excicere, & exoge- re vecordial, levare aut agros, aut civitates, aut populos vecordial, & facere populos, & ejusmodi vecordiales: quae loquē- di genera creberrimē in bonis autoribus invenies.

Vecordialis, ale, adjectivum, Tributarius, s. p. d. n. t. [ἄμα πῆν μέδδδ] amē pēn mēddō, mēg' pē, mēg' pē, vīd' pē, pēg' pē. Gall. Tributaire, qui doit tribut, cens ou rente. Ital. Danos, gabellieri. Ger. Zinsbar; dum Zoll es; Steuer; vnderwerf- ten. Hisp. Cafa que renta en aquella manera. Pol. Cys' d'ac pōmōni. Vng. Ado fagd, decima adō. Ang. That payeth tribut or toll. Sic provinciae, agri, homines, qui tributa persolvunt, vecordiales dicuntur. Cicero libro 3. Officiorum: Quas civitates L. Sylla pecunia accepta ex Senatusconsulto libertasset: ut hæc rursus vecordiales essent. Suetonius in Cæsar. Agrum Campanum ad subditā Reipublicæ vecordialem relictum divitice extra soitem. Cicero in Catone: Et sylvas lucosq; publicos Romani vecordiales habuere. Livius: Vitum Annibal hic æximus inierit Hercules, ut ipse fert: an vecordialis, s. p. d. n. t. s. q; & servus populi Romani à patre relictus.

Vecordis, hujus vecordis, m. t. Instrumentum ex ferro aliave mate- ria quo ostium clausum adversus vim munitur: ita dictum quod manu hæc illic vehatur. [ἄμα πῆν μέδδδ] amē pēn mēddō, mēg' pē, mēg' pē, vīd' pē, pēg' pē. Gall. Levier, vatre, sicut en heilao, cademas, fer- rre. Ital. Cadema, s. p. d. n. t. s. q; Ger. Ein rigt; oder spatt se man fer die thuren s. p. d. n. t. s. q; Bel. Ein s. p. d. n. t. s. q; Hif. Barro d' ce- nty de huere. Pol. Zapora, ryzel. Vng. Rocz, s. p. d. n. t. s. q; Ang. A lever, or barre. Vng. lib. 7. Acceid. Centum xrci claudunt vecordes, atemaq; ferri Robora nec custos absilit limine lanus. Ve- dem Cinyras Agrippæ filius invenit. q; Est etiam vecordis, pa- lus è ferro, vel ligno grandior, rusticitæ, & sabis necessarius ad onera promoyenda, Cæsar 2. bell. Civil. Saxa, quā maxime possunt, vecordibus promovent, præcipitataq; muro in muscu- lum devolvunt. Cic. 1. de Nat. deor. Quæ molitio, quæ ferra- menta, qui vecordes, quæ machinæ, qui ministri tanti muneris fuerunt! Item vecordis dicitur lignum quo oneris aliquid à hinc, pluribusve in humeris gestatur: ut est in Exodo: Facies quoq; vecordes delignis ferim. Rursus vecordes sunt instrumē- ta ad aliquid subvertendam, effringendūve accommoda- ta. Horat. lib. 2. Car. hic hic ponite lucida Fanalia, & vecordes, & arcus Oppositis foribus minaces. Vecordibus item torcularia circumgebantur.

Vecordis, s. p. d. n. t. Qui torcularia premit vecordibus. [ἄμα πῆν μέδδδ] amē pēn mēddō, mēg' pē, mēg' pē, vīd' pē, pēg' pē. Gall. Qui se fert d' vin lever au d' yn tel gros bōillon. Ital. Chi rfa de tale s. p. d. n. t. s. q; Ger. Die an der s. p. d. n. t. s. q; Hif. El que trata aquella barra. Pol. Ten kromi prafsi jaguie. Vng. Sasto muntato. An. That presseth wine press with such a let- ter. Vitruv. li. 6. cap. 11. Ita enim erit vecordis spatii expeditū.

Vecordularius, a, um, adjectivum, unde vecordularia vita dicitur eorum, qui vecordibus parietes perforant alienos, furandi gratia. [ἄμα πῆν μέδδδ] amē pēn mēddō, mēg' pē, mēg' pē, vīd' pē, pēg' pē. Gall. Qui rompt laurier, bar- res, cademas, s. p. d. n. t. s. q; ferreux pour deslober. Ital. Chi rompe le stanghe d' i ca- dema; s. p. d. n. t. s. q; Ger. Ein Dieb so pnt hōsten oder hēchsen die heuse außbrōcht. Hisp. Ladron que rompe el corrojo para hurtar. Pol. Zł' odzi wil' amuoci gmacchi. Vng. Hax, mez affo, s. p. d. n. t. s. q; Ang. That breaketh barres or doors to steal. Cato: Vecordulariam vitam vivete, est repente largiter habere, repente nihil. [ἄμα πῆν μέδδδ] amē pēn mēddō, mēg' pē, mēg' pē, vīd' pē, pēg' pē. Festus.

Vecordus, as, & Vecordura, vide VEH.

Vegēs, veges, n. l. verbum est antiquum, quod modō absolu- tē accipitur pro valeo, sive vegetus, & incolumis sum. [ἄμα πῆν μέδδδ] amē pēn mēddō, mēg' pē, mēg' pē, vīd' pē, pēg' pē. Vatro Manio, ut citat Nonius: Nec natus est, nec morietur: vigeat, veget, ut potē plurimum. q; Modō activē, pro ve- geto, recio, vegetum reddo. Pomponius Majani, apud eundem Nonium: Animum Venus veget voluuptibus.

Vegēs, a, um, Bene habitus, incolumis, vividus, agilis, & ad obcurdas actiones idoneus: & tam de animo quā de cor- pore dicitur. [ἄμα πῆν μέδδδ] amē pēn mēddō, mēg' pē, mēg' pē, vīd' pē, pēg' pē. Gall. Vigoureux, alacere, vif, gay, delibere, bien dispos. Ital. Sano, lieto, robusto. Ger. Frisch; gesund; wotmōgend; mōdet. Hisp. Fuerte, crecido, firme. Pol. Zdrowy, ryzki, wartki. Vng. Egz- szej, eleum gior. Ang. Livelie, lustie, quick whole. Cicero Attico: Te vegetum nobis in Græcia sisse. Idem 5. Tusc. Ne tam vege- ta mens in Empedocleo sanguine demersa jaceat. Idem 2. de Divinat. Vt illa tertia pars rationis eluceat, & se vegetam ad somniandum, ac remq; præbeat. Liv. 6. ab Urb. Sed vegetum ingenium in vivo pectore vigeat, vireatq; integris sensibus. Gellius libro 3. capite 1: Quid igitur dicimus quod mul- tos videmus esse pecuniarum cupidos, & eosdem cum corpore esse vegeto, ac valenti? Suet. de Cæsar. cap. 45: Nigrit, vege- titq; oculis, valetudine prospera. Scribit Apuleius Lunæ num- mine cuncta animantia vegetari: id est, ali, & vigorem acqui- rere. Seneca quoque lib. 3. Quæst. refert terræ melle spiritum illum vitaliter vegetum, & alentem omnia. Hunc enim (in- quæ) nisi haberet, quomodo tot arbutus spiritum infunderet, non aliunde viventibus? quomodo tot radices aleret? q; Hinc vegetativam animam philosophi recentiores appellant ani- mam seminalem, quæ a Plinio dicitur alens: cujus motu inte- riore plantæ vigeant, crescunt, frondescent, germinant, bre- viterq; vivunt. q; Vegetior, vegetissimus. Columell. libro 6. capite 20: Neque enim alio distat bonus taurus à castrato, ni- si quod huic torva facies est, vegetior aspectus, breviora cor- nua. Plin. libro 11. capite 26: Hoc intervallum temporis vege- tissimum agricolis, maximeq; operosum est.

Vegēs, etis, Vegetus. [ἄμα πῆν μέδδδ] amē pēn mēddō, mēg' pē, mēg' pē, vīd' pē, pēg' pē. Liv. 1. bel. Pau. A tergo Alpes urgent, vix integris vobis, ac vegetibus transitæ.

Vegētō, ras, p. n. cor. ad. p. Recreo, corroboro, & vegetum fa- cio, & promptum ad obcurdas actiones. [ἄμα πῆν μέδδδ] amē pēn mēddō, mēg' pē, mēg' pē, vīd' pē, pēg' pē. Gall. Donner force, renforcer. Ital. Dar forza, rinforzare. Ger. Er- frischen; mōdet oder erfrischen; mōchen; betrefstigen. Bel. Die gesenheit end erbandm est s. p. d. n. t. s. q; Hif. Recrear d' esfortar. Pol. Rzuczym ci- nia. Vng. Meg erd sitem, giositom. Ang. To quicken, to make livelie and lustie. Gel. Memoria vegetandæ gratia.

Vegētō, onis, verb. ft. Apul. de Alin. Vt etiam fatigationem se dentanam incessus vegetatione discuterem.

Vegrandis, Parvus, & malè grandis. [ἄμα πῆν μέδδδ] amē pēn mēddō, mēg' pē, mēg' pē, vīd' pē, pēg' pē. Gall. D' une grandeur mal faconne & mal s. p. d. n. t. s. q; Ger. mōldent, mal balt. Ital. Di grandexa mal formata, poco grande. Ger. Ungefatteter gōße. Hif. No grande, d' grande yn poco. Pol. Niederalek, pierdek. Vng. Kisled, kusak. Ang. That is not well fa- hioned. Auson. lib. 2. Epist. Sic sicut fallus messibus vegran- dibus. Varro 2. de Re rust. Quosq; postea concipiunt, hunc vegrandes, atq; imbecillæ.

Veham, Viam veteres dicebant, quod per eam vehabant om- nia. [ἄμα πῆν μέδδδ] amē pēn mēddō, mēg' pē, mēg' pē, vīd' pē, pēg' pē. Gall. Le voye, le grand chemin des charriars. Ital. Via, strada. Ger. Ein weg; tuch- straf. Hif. El camino de los carros. Pol. Droga. Vng. Vi, zeker vt. Ang. The high way. Varr. de Re rust. cap. 2. A quo nunc quo- que viam veham appellant, propter vecorduras.

Vehemens, tis, om. i. Ex ve, & mens componi arbitror, tam- menti quidam dici velint, quod vehatur eminentius, vel quod vehatur inente. Acer, formis, ferox, incensus, immo detatus, ef- fraxatus, hincius. [ἄμα πῆν μέδδδ] amē pēn mēddō, mēg' pē, mēg' pē, vīd' pē, pēg' pē. Gall. Vehement, violent. Ital. Vehemente. Ger. Heftig; das s. p. d. n. t. s. q; oder heftig an ein ding s. p. d. n. t. s. q; Hif. Vehemen- te, fuerte. Pol. Ostry, potegny, s. p. d. n. t. s. q; Vng. Felenteb valo, igen kemeni, maga meg tartogat hatatlan. Ang. Vehement, that hath force or vio- lence. A mentis enim vi, atq; impetu (sicut docet Gellius) di- citur. Nam ve, in hoc loco intentiva particula est. Terentius in Andria: ne hæc quidem Satis vehemens causa ad objur- gandum. Cicero 2. de Oratore: Acri & vehementi quadam in- ditione

H h h citatione

citacione inflammari. Idem de Claris Oratoribus: Galba in meditando vehemens & incensus fuit. Ad Herennium libro 4. Hoc genus & acrimoniam habet in se, & vehementissimum est. Vitis vehemens. Columella libro 3. capite 1: Terra densa dabit vehementem vitem, multa que materia frondentem.

Vehementia, s.p. Gravitas, acritudo. [ἄνδρα δεικνύει (vel) δεικνύει ἄνδρα δεικνύει (vel) δεικνύει ἄνδρα δεικνύει Gall. Vehemens. Ital. Vehemencia. Ger. Heftigkeit / timonde stede. Hisp. Vehemencia. Pol. Potępnosć. Vng. Felates valóság. Ang. Vehemencia.] Plin. lib. 13 cap. 1. Floris candido cum vehementia odoris.

Vehementer, adverbium. Acriter, admodum, acerbè, asperè, impensè, valde. [ἄνδρα δεικνύει Gall. Avec vehemence, grandement, impetuosamente, fort. Ital. Con vehemencia, grandemente. Ger. Heftigst. Hisp. Con vehemencia, furtoamente. Pol. Potępnosć, silny. Vng. Felates, keményen. Ang. With vehemence and force.] Cicero 1. Philippic. Vehementer me agere fateor, iracundè, nego. Terentius in Euauchio: Principio ego vos credere ambos hoc mihi vehementer velim.

Vehes, Vehis, vide VEHO.

Vehia, vehix, s.p. Plaustrum, Oseorum lingua. [ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει Vnde vehiatura, pro vectura apud veteres usurpatur. Sipont.

Vehiare, Veteres dixerunt pro vehere, quod tractum est ex Oseorum lingua, apud quos vehia plaustrum dicitur. Sipont.

Veho, vehis, veki, vectum, act. Navi, iumento, vel plastro portio. [ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει Gall. Charrier, portier en chariot, navire, ou à cheval. Ital. Portar, jumentie in carro, in nave, à cavallo. Ger. Fahren Belg. Weren Hisp. Llevar a caballo à cavada. Pol. Wozować Vng. Vozni. Ang. To carry or convey in a ship or on a horse.] Plautus in Mostell. Magni sunt oneri: quicquid imponas vehunt. Ovidius Epistol. 21: Hunc Venus in caelum curru vehit. Cicero prima Tuscularia: Quum enim illam ad solenne & statuum sacrificium curru vehi jus esset. Idem 2 de Divinatione: Equus in quo veheretur, mecum una demersus, rursus apparuit. Mart. libro 1: Vexerat Europen fraterna per aquora taurus. Vehitur oratio, metaphoricè. Cicero 1. Tuscularia. Tanquam ratis in mari immenso nostra vehitur oratio. Huius composita sunt, Aveho, adveho, comveho, circumveho, devcho, evcho, inveho, praveho, praterveho, proveho, reveho, subveho, & fevcho: quorum significata vide suis locis.

Vecho, as, act. p. frequentativum. [ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει Gall. Porter souvent en chariot, navire, ou à cheval. Ital. Portar, jumentie in carro, in nave, à cavallo. Ger. Offte fahien / oder fahien ins fahien. Hisp. Llevar à menudo a caballo a cavada. Pol. Wozować woz. Vn. Vidologem. Ang. To carry or convey often.] Gell. lib. 16 cap. 10: Dorio super fluctus edito vectavisse. Vng. 6 Aeneid. Corpora viva nefas Stygia vectare carina. Horat. Epod. circa finem: Vectabor humens tunc ego inimici eques.

Vechio, onis, verbale, i. e. quod nomen semper passionem significat, contra aliorum vel balium naturam.

Vechio, ras, frequentativum.

Vechiculum, li, n. f. Vehiculum. [ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει Gall. Chariot. Ital. Carriola. Ger. Ein tuch / oder wagen. Hisp. Carro para llevar cargo. Pol. Woz. Vng. Zekerk. Ang. A wagen or waine when any thing is carried.] Gell. lib. 20, cap. 11: Iumentum quoque non id solum significat, quod nunc dicitur, sed vectibulum etiam, quod ad iunctis pecoribus traheretur.

Vechor, m. c. Qui navi vehitur. [ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει Gall. Celuy qui est porté en balteau, en chariot ou à cheval. Ital. Celuy qui est conduit, navigante. Ger. Einer der geföhrt wird / co sey onff Waffir oder landt Hisp. Pasajero que va en la nave. Pol. Ten ktoj sie wieje. Vng. Hozdós vagy eközé vitést. Ang. He that is carried.] Cicero 7 Phil. Et summi gubernatores in magnis tempestatibus a vectoribus admoneri solent. Virgilius 4. Aegloga: Cedet & ipse mari vector. Quint. In navim filii mei male permutatus vector imponor. Aliquando activè accipitur pro eo, qui vehit. [ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει Gall. Qui porte en balteau, en chariot ou à cheval. Ital. Conducente, qui porta. Ger. Ein Föhrer / Föhman. Hisp. El que lleva. Pol. Woznica. Vng. Hozdós, vitést. Ang. He that carrieth, a shipman.] Ovidius 1. Fast. Ecce rudens rauco Sileni vector asellus larempetivus edidit ore sonos. Vectores per translanonem pro civibus, quos magistratus tanquam navarchus gubernat & vehit. Cicero Attico libro 2: Male vehi malo alio gubernante, quam tam ingratu vectoribus bene gubernare.

Vechiarius, a, um, Quod idoneum est ad vehendum. [ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει Gall. Propre & convenable à charrier ou porter. Ital. Atto da condurre, che può portare. Ger. Sum fähig dienlich Hisp. Que puede traer y llevar. Pol. Dóbrzy do wozowania. Vng. Hozdósra való. Ang. That is meet and service to carry.] ut Vectarius equus. Vatro lib. 2. de Re rust. cap. 7, de equis loquens: Itaque peritus

belli alios eligit, atque alit, ac docet: aliter quadrigarius & desultor: aliter qui vectarios facere vult: neque eodem modo parantur ad ephippium, ut ad praedam.

Vechoria navigia, n. f. [ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει Gall. Navires qui servent à porter marchandises, ou passer de port en autre, barcs, balliaus. Ital. Navi che servono à portar mercantie. Ger. Fährschiff / Schiff. Hisp. Barco de faher para llevar mercaderias. Pol. Dobra. Vng. Török török hajó / hajó. Ang. ships that serve for merchantie.] Caesar quinto bell Gallico: Qua in re admodum fuit militum virtus laudanda, qui vectoribus quibusque navigiis, non intermisso temerandi laboris, longarum navium cursum adaequaverunt.

Vechura, a, s. p. Non modo adum plium hoc est, vedionem denotat, sed etiam mercedem, quae pro vectura solvitur: ut puta pro navi sive equo meritorio. [ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει Gall. Vachere. Ital. Vettura. Ger. Die fahrt / oder der fahrt. Hisp. El salario de faher el passage. Pol. Wiezanie, item, zapłata od wozowania. Vng. Vach. Ang. A carrying or conveying.] Vatro libro 2. capite 7. de Re rustica, de equis loquens: Alii sunt idonei ad rem mularum, alii ad vecturam, alii ad admitturam, etc. Cicero Amica libro 1: Misimus, qui pro vectura solveter. Caesar 1. belli Civilis: Remiges, arma, tormenta, vecturae imperabantur. Vecturae vecturam, est vehendo parare sibi lucrum. Quia, Classis nostra vecturam facit, & vicinarum civitatum copias inducit.

Vechusilis, le, om. t. [ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει Gall. Qui peut porter en chariot. Ital. Che può essere portato & condotto. Ger. Das man fähien tan. Hisp. Que puede ser llevado a cavada. Pol. Leci do wozowania. Vng. Hozdós. Ang. That may be conveyed or carried.] Seneca tertio Naturalium quaestionum: Aqua medicata, & ob hoc ponderosa, & ipsius insula matris vechusilis.

Vechiculum, vehiculi, n. f. Curru, vel plaustrum quo quid vehitur. [ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει Gall. Chariot. Ital. Carriola. Ger. Ein tuch / oder wagen. Hisp. Carro para llevar cargo. Pol. Woz. Vng. Zekerk. Ang. A wagen or waine when any thing is carried.] Cicero pro Mil. Quid horum non impudentissimum? vechitus, an vehiculum? Idem Attico libro 2: Ego vero vehiculo, si navis non erit, etiam me et ilorum patricio. Plinius lib. 7. cap. 16: Vehiculum cum quatuor rotis Phryges invenerunt, mercaturas Peroli. Est autem vehiculi nomen generale, haec sub se continens species, carpetum, cilium, carrum, curru, arceram, balium, thedium, thedium, epinethium, sarracum, pectorium, plaustrum, thedium, plentium, liburnum, traham, & vechiam.

Vechularis, re, quod ad vehiculum pertinet. [ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει Equus vehicularis, & rota vehicularis. Hermogenianus Digestorum libro ultimo, Titulo quarto, lege prima: Panoniani sunt munera rei vehicularis, item navicularis decempretati.

Vechularis, Qui vehiculū agit, anriga. [ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει Vechularis.]

Vehis, vehis, vel Vehis, vehis, f. t. Plaustrum, vel iunctura, stercoris, alteriusve materiae quantitas, quanta in plastro vectura una vehi potest. [ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει Gall. Chariot ou tombereau à porter foin & autres choses, ou une charrette, tombereau, ou huchee fait de foin, de foin ou autres choses. Ital. Carriola con addinosa da condurre via le fegher, o le fegher condotte nelle cariola. Ger. Ein Föhrt in wagen / oder in wagen. Viet man eins mais fähien mag Bel. Ein vecher. Hisp. Carro para traer o llevar, o el carro. Pol. Woz, nakl ad wozowania wozowania. Vng. Zekerk, vagy egy Zekerk. Ang. A cart, or a cart load of any thing or of hay.] Plin. lib. 34. cap. 15: Amplitudinem cavus cam fouille producit, ut vehem fecni largè onustam transimere. Columell. libro 2: Iugerum autem desiderat, quod huiusmodi coratur, vehes quatuor & viginti: quod rarus, duodenis. Idem lib. 11. cap. 2: Materia siroborea est, ab uno febio delatari ad unguem dedit, per quadratos pedes viginti charit. (quis) vehis una.

Vel, Coniunctio plerumque disiunctiva, idem significans quod aut. [ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει Gall. Ou, ou bien. Ital. Ove. Ger. Entweder oder. Bel. Ofte Hisp. O. Pol. Albo. Vng. Vagy. Ang. Or, either.] Cicero de Orat. Cui nostrum non licet res iustas fructus causa, vel delectationis invifere? Eadem plurimum venustatis habet geminata Idem 2. de Natura deorum: In his vel appetitibus rerum, vel angustis temporum. Idem Quam. Item Sunt ista quidem vel magna, vel maxima. Interdum copulativa est: ut, ut, Maximè me tibi amicum facit vel vitus, vel doctrina tua: id est, cum virtus, cum doctrina. Interdum ponitur pro etiam. [ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει ἄνδρα δεικνύει] Terent. in Andro. Vel hoc quis non credit? Virgilius 11. Aeneid. Vel Pramo militanda manus. Interdum pro valde. Cic. pro Murana: Vel maximum bellum pop. Rom. cum rege Antiocho gessit. Interdum pro maxime. Cic. Trebat. Quam maxime licet, qui

Velo, las, vide VELVM.

Velox, cis, om. t. Celeri a volando, quasi volox. [מלחמה] Gal. Soudain, leger, vite. Ital. Veloci, leg. Ger. & Bel. Eandem dicitur. Hisp. Ligero. Pol. Swy. Vng. Ciur. hamar. Ang. Swift, balis, speedie. Plin. lib. 8. cap. 34. de Tarando: Velox saltu, venatu vivens, innoctum homini, etc. Ovid. 1. de Pont. Eleg. 3: Sed piger, ad peras princeps, ad premia Velox. Virg. 5. Aeneid. Veloces jaculo cervos, cursuq; fatigat. Ovid. 2. Metam. nec fortibus illis Profuit armentis, nec equis velocibus esse. Idem 10. Metamor. Et nihil est annis velocius, q; Velox pro velocius. Virg. lib. 5. Aeneid. idum vententem e vertice velox Pra vidit.

Velocitas, atq; f. c. Celeritas, pernicitas. [מלחמה] Gal. Soudain, legeret. Ital. Velocita leg. giteret. Ger. Eandem dicitur. Hisp. Ligero. Pol. Swy. Vng. Ciur. hamar. Ang. Swift, balis, speedie. Plin. lib. 9. cap. 8: At mugilum nihilominus velocitas transtulit. Cic. 2. de Fin. Quid si in ipso corpore multa voluptati praeponenda sunt: ut vires, valetudo, velocitas, pulchritudo? Liv. 5. de Pun. Deccm milibus pedum atq; equitum quos in expeditione, velocitate corporum, ac levitate armorum apuissimos esse ratum est. electis, quanta vigilia noctis signa morit.

Velociter, adverb. Celeriter. [מלחמה] Gall. Soudainement, legerment. Ital. Velocemente, leg. giterente. Ger. Eandem dicitur. Hisp. Ligero. Pol. Swy. Vng. Ciur. hamar. Ang. Swift, balis, speedie. Mart. lib. 11. Quodq; magis mirum est, velociter exit ab hoste. Cic. Somn. Scip. Sunt autem optima cura de salute patriae, quibus agitur & exercitatus animus, velocius in hanc sedem & domum suam pervolabit.

Velum, li, n. Integumentum, involucrium quo quid velatur id est, tegitur. [מלחמה] Gal. Soudain, legeret. Ital. Velocemente, leg. giterente. Ger. Eandem dicitur. Hisp. Ligero. Pol. Swy. Vng. Ciur. hamar. Ang. Swift, balis, speedie. Plin. lib. 12. cap. 10: Vehunt per maria vasta ratibus, quas neq; gubernacula tegunt, neq; remi trahant, vel impellant, ad vela, no ratio ulla adjuvet. q; Dare vela, est ventis se committere, & navigare. Virg. 1. Aeneid. Vela dabant lati. Dare vela ventis. Idem 4. Aeneid. quos Sidonia vix urbe revelli, Rursus agam pelago, & ventis dare vela jubebat. q; Dare vela retrosum, est in diversum mutare sententiam, vitq; institutum Sumpta metaphora a navigantibus, qui cursus errorem ventis velis corrigunt. q; Vela dare famae suae, est non curare famam suam. q; Vela facere, idem quod expedire, seu expandere vela. Cic. 5. Ver. Cleomenes malum erigi, vela fieri, anchoras praecidi jubet. q; Per translationem vela facere, accipitur pro eo quod est toto conatu rem aliquam aggredi. Cic. 4. Tusc. Viri igitur maris? statimne nos vela facere, an quasi e portu egredientes, paulum remigare? q; Permittamus vela ventis, dixit Quint. in Praefat. Inlit, hoc est, editionis ancipitem eventum, utcuq; cadet, experiamur. q; Velis, equisq; id est, omni conatu, & mari, terraq; etc. Cic. 3. Offic. Quibus obsoles Epicurus ejusdem ferre adiutor, autotq; sententia. Quis velis equisq; (ut dicitur) si honestate tuen ac retinere sententia est, decertandum erit. q; Velis, remisq; Idem Cic. 3. Tusc. Terra enim res est, misera, deestabilis, omni contentione, velis (ut ita dicam) remisq; fugienda. Vide in Chil. Erasmi.

Velifico, as, n. p. Velo navigo, vela facio. [מלחמה] Gall. Vaquer, naviger a voile desploye. Ital. Nauticare, a vela desployate. Ger. Eandem dicitur. Hisp. Ligero. Pol. Swy. Vng. Ciur. hamar. Ang. Swift, balis, speedie. Plin. lib. 9. cap. 33: Per summa aequora velificant. Propert. lib. 4. eleg. 10: Nauta per urbanas velificabat aquas.

Velificor, passiv. Iuvenal. Satyr. 3: Velificatus Athos, & quicquid Graecia mendax Audet in historia: id est, circumnavigatus. q; Legitur & velificari, deponitur velificari honori suo: id est, velis, remisq; honori, & dignitati operam dare. Cicero de Lege Agraria: Quod si quis vestrum spe ducitur, se posse in turbulenta ratione honori velificari sup. etc. hoc est, evadere ad summos honores, non virtute & majorum gloria, sed violenta quadam ratione, ut solet fieri ad his, qui quascunq; fortunae temere experientur: velis in altum elatis, nullo consilio quicquam facientes.

Velificatus, a, um, participium. Propert. lib. 2. eleg. 29: Vna raris facti nostris portabit amores. C. g. ula ad infernas velificata ratés.

Velificatio, onis, verbale, f. n. Ipse velificandi actus. Iste nomen. Gall. Voquement, ou navigation a voile desploye. Ital. Vela nauticare a velo. Ger. Schiffung mit segeln. Hisp. Nauticare a navegar a vela. Pol. Zeglowanie. Vng. Enygy, hajozas. Ang. A sailing. Cic. ad Lent. lib. 1: Quum verò id possis mutata velificatioe assequi: stultum est eum tenere cum periculo cursum, quam ceteris.

Velificor, rum, Ferens velum: [מלחמה] Gall. Qui porte voile, voile. Ital. Che porta vela. Ger. Das em segel treget. Hisp. Qui no tiene a trax vela. Pol. Zeglowisz. Vng. Vitoria hajozas. Ang. That bears a sayle or voile.] ut Canina velificor. Ovid. 1. Metamorph. Huc ubi veliferum nautae avertit carum, etc. Mulus velifer. Valer. Flac. 1. Arg. Pallada velifero quum ventem brachia malo.

Velificus, adjectivum, in d. p. ut Velificus cursus, quo velis fit. [מלחמה] Gall. Le cours d'ennavire a voile desploye. Ital. Corso de nave a voile sspogate. Ger. Du segel mit aufgeschpanten segeln. Hisp. Corrida de nave a vela. Pol. Lajda pod seglami. Vng. Vitorias. Ang. The course of a sailing ship.] Plin. lib. 13. cap. 11: Noctis deniq; velifico navium cursu. Idem lib. 9. cap. 17: Complures autem rotam ipsius longitudinem XL dierum noctiumq; velifico navium cursu deterrimavit.

Velivolus, a, um, pen. contr. Proprie navium est epitheton, quae ut alis aves, ita velis quodammodo volitare videntur. [מלחמה] Gall. Qui navige a voile, volane et corant a voile. Ital. Che si naviga a vela. Ger. Das mit den segeln dable fahrt als ob es segel. Hisp. Cosa que buela a navega con vela. Pol. Linia pod seglami. Vng. Vitorialis hajozas. Ang. That sails like a bird.] Ovid. 4. de Pont. eleg. 5: Et freta velivolus non habitura rates. Virg. 1. Aeneid. ad mare ipsum transtulit: Despicens mare velivolam, et ratis jacentes.

Velivolans, a, um, pen. contr. Proprie navium est epitheton, quae ut alis aves, ita velis quodammodo volitare videntur. [מלחמה] Gall. Qui navige a voile, volane et corant a voile. Ital. Che si naviga a vela. Ger. Das mit den segeln dable fahrt als ob es segel. Hisp. Cosa que buela a navega con vela. Pol. Linia pod seglami. Vng. Vitorialis hajozas. Ang. That sails like a bird.] Ovid. 4. de Pont. eleg. 5: Et freta velivolus non habitura rates. Virg. 1. Aeneid. ad mare ipsum transtulit: Despicens mare velivolam, et ratis jacentes.

Velum, li, n. Integumentum, involucrium quo quid velatur id est, tegitur. [מלחמה] Gal. Soudain, legeret. Ital. Velocemente, leg. giterente. Ger. Eandem dicitur. Hisp. Ligero. Pol. Swy. Vng. Ciur. hamar. Ang. Swift, balis, speedie. Plin. lib. 12. cap. 10: Vehunt per maria vasta ratibus, quas neq; gubernacula tegunt, neq; remi trahant, vel impellant, ad vela, no ratio ulla adjuvet. q; Dare vela, est ventis se committere, & navigare. Virg. 1. Aeneid. Vela dabant lati. Dare vela ventis. Idem 4. Aeneid. quos Sidonia vix urbe revelli, Rursus agam pelago, & ventis dare vela jubebat. q; Dare vela retrosum, est in diversum mutare sententiam, vitq; institutum Sumpta metaphora a navigantibus, qui cursus errorem ventis velis corrigunt. q; Vela dare famae suae, est non curare famam suam. q; Vela facere, idem quod expedire, seu expandere vela. Cic. 5. Ver. Cleomenes malum erigi, vela fieri, anchoras praecidi jubet. q; Per translationem vela facere, accipitur pro eo quod est toto conatu rem aliquam aggredi. Cic. 4. Tusc. Viri igitur maris? statimne nos vela facere, an quasi e portu egredientes, paulum remigare? q; Permittamus vela ventis, dixit Quint. in Praefat. Inlit, hoc est, editionis ancipitem eventum, utcuq; cadet, experiamur. q; Velis, equisq; id est, omni conatu, & mari, terraq; etc. Cic. 3. Offic. Quibus obsoles Epicurus ejusdem ferre adiutor, autotq; sententia. Quis velis equisq; (ut dicitur) si honestate tuen ac retinere sententia est, decertandum erit. q; Velis, remisq; Idem Cic. 3. Tusc. Terra enim res est, misera, deestabilis, omni contentione, velis (ut ita dicam) remisq; fugienda. Vide in Chil. Erasmi.

Velum, li, n. Integumentum, involucrium quo quid velatur id est, tegitur. [מלחמה] Gal. Soudain, legeret. Ital. Velocemente, leg. giterente. Ger. Eandem dicitur. Hisp. Ligero. Pol. Swy. Vng. Ciur. hamar. Ang. Swift, balis, speedie. Plin. lib. 12. cap. 10: Vehunt per maria vasta ratibus, quas neq; gubernacula tegunt, neq; remi trahant, vel impellant, ad vela, no ratio ulla adjuvet. q; Dare vela, est ventis se committere, & navigare. Virg. 1. Aeneid. Vela dabant lati. Dare vela ventis. Idem 4. Aeneid. quos Sidonia vix urbe revelli, Rursus agam pelago, & ventis dare vela jubebat. q; Dare vela retrosum, est in diversum mutare sententiam, vitq; institutum Sumpta metaphora a navigantibus, qui cursus errorem ventis velis corrigunt. q; Vela dare famae suae, est non curare famam suam. q; Vela facere, idem quod expedire, seu expandere vela. Cic. 5. Ver. Cleomenes malum erigi, vela fieri, anchoras praecidi jubet. q; Per translationem vela facere, accipitur pro eo quod est toto conatu rem aliquam aggredi. Cic. 4. Tusc. Viri igitur maris? statimne nos vela facere, an quasi e portu egredientes, paulum remigare? q; Permittamus vela ventis, dixit Quint. in Praefat. Inlit, hoc est, editionis ancipitem eventum, utcuq; cadet, experiamur. q; Velis, equisq; id est, omni conatu, & mari, terraq; etc. Cic. 3. Offic. Quibus obsoles Epicurus ejusdem ferre adiutor, autotq; sententia. Quis velis equisq; (ut dicitur) si honestate tuen ac retinere sententia est, decertandum erit. q; Velis, remisq; Idem Cic. 3. Tusc. Terra enim res est, misera, deestabilis, omni contentione, velis (ut ita dicam) remisq; fugienda. Vide in Chil. Erasmi.

Velum, li, n. Integumentum, involucrium quo quid velatur id est, tegitur. [מלחמה] Gal. Soudain, legeret. Ital. Velocemente, leg. giterente. Ger. Eandem dicitur. Hisp. Ligero. Pol. Swy. Vng. Ciur. hamar. Ang. Swift, balis, speedie. Plin. lib. 12. cap. 10: Vehunt per maria vasta ratibus, quas neq; gubernacula tegunt, neq; remi trahant, vel impellant, ad vela, no ratio ulla adjuvet. q; Dare vela, est ventis se committere, & navigare. Virg. 1. Aeneid. Vela dabant lati. Dare vela ventis. Idem 4. Aeneid. quos Sidonia vix urbe revelli, Rursus agam pelago, & ventis dare vela jubebat. q; Dare vela retrosum, est in diversum mutare sententiam, vitq; institutum Sumpta metaphora a navigantibus, qui cursus errorem ventis velis corrigunt. q; Vela dare famae suae, est non curare famam suam. q; Vela facere, idem quod expedire, seu expandere vela. Cic. 5. Ver. Cleomenes malum erigi, vela fieri, anchoras praecidi jubet. q; Per translationem vela facere, accipitur pro eo quod est toto conatu rem aliquam aggredi. Cic. 4. Tusc. Viri igitur maris? statimne nos vela facere, an quasi e portu egredientes, paulum remigare? q; Permittamus vela ventis, dixit Quint. in Praefat. Inlit, hoc est, editionis ancipitem eventum, utcuq; cadet, experiamur. q; Velis, equisq; id est, omni conatu, & mari, terraq; etc. Cic. 3. Offic. Quibus obsoles Epicurus ejusdem ferre adiutor, autotq; sententia. Quis velis equisq; (ut dicitur) si honestate tuen ac retinere sententia est, decertandum erit. q; Velis, remisq; Idem Cic. 3. Tusc. Terra enim res est, misera, deestabilis, omni contentione, velis (ut ita dicam) remisq; fugienda. Vide in Chil. Erasmi.

VEL... (marginal notes on the right edge of the page)

Vēlāria, rum, Vela erant, quibus theatrum superne tēgebatur. et item theatrum ipsius, aliisve locis velis tectus. [70M mach. 70na, 70na. Gall. Lieu couvert de voiles ou tapisseries. Ital. Luoco coperto de vela. Ger. Ein ort mit tuchten verbannt. Hisp. Lugar cubierto de vela. Pol. Nakrycie. Vng. Szob, sator. Ang. Courtain. Iuven. Sat. 4: & pueros hinc ad velaria raptos.

Velābrum, bri, pen. prod. n. Lib. 2. cap. 1. Locum in urbe iuxta Avē-
tium montem, in quo vela obtendebantur, sub quibus olei & similia vendebantur. Plaut. in Capt. Quasi in velabro oleam. Suet. in Cae. Gallici triumphi die Velabrum praeterebent, penē curia excullus est, axe defraeto. Horat. 1. Serm. Sat. 3: Cū securis fator, cum Velabro omne macellum Manē donū veniant. Cic. Bruto lib. 15: In eoq; sum majorum exemplum fecutus, qui hunc honorem mulieri Laurentiē tribuerunt, cuius vos Pontifices ad aram in Velabro facere solentis.

Vēlābrēnsis, velābrēnsē. Mart. lib. 11: Vel Velābrēnsis massa recōta fūco. et Velābrēnsis castus, qui in Velabro conficiebatur, candidis praeferebatur. Mart. lib. 15: Non quocunq; fo-
rum nec sumum castus omnem, Sed Velābrēnsē qui bibit, ille sapit.

Vēlūt, & veluti, Sicut, quemadmodum. [70M chemē. vira. 70M. Gall. Comme, ainsi comme. Ital. Si come. Ger. Gleich wie. Bel. 70M. Hisp. Apō como. Pol. Takobi. Vng. Mint. Ang. 70M. Cic. 2. de Fin. Non elogia monumentorum hoc significant, velut ad portam. Idem de Arusp. resp. Si conabitur, eas conatum referabo, velut hesternis die. et Eiusdem significationis est Veluti. Cic. 1. de Nat. deor. Bellae quae gignuntur in terra, veluti crocodili. Quomodo autem haec differant à quasi, ceu, & tanquam, fūcē explicat Valla lib. 2. cap. 36.

Vēnā, ae, f. p. Conceptaculum sanguinis milti, confusiq; cum spi-
ritu naturali, in quo, ut ait Gellius lib. 18. cap. 10, plus sanguinis, minus spiritus. [70M v. Gall. Veine. Ital. Vena. Ger. Ein Blutader. Hisp. La vena propia lugar de la sangre. Pol. Ziel a. Vn. in Ang. A vein. Plin. lib. 11. cap. 37: Inter hos latent arteriae: id est spiritus seminat. His innatant venae: id est, sanguinis rivi: Venae suapte vi immobiles sunt, & sanguinis tantum mittendi gratia explorantur. Arteriae autem motu, atq; pulsu suo habitum, & modum febriliū demonstrant. Super arterias locantur venae, praeterquam in dorso, in quo magna arteria, quae Trachia dicitur, est posita super venam. et Vena tamē aliquando pro arteria ponitur. Cels. lib. 2. cap. 6: Venis enim credimus, talissimae rei: quia saepe istae leniores, celerioresve sunt & mite, & seca, & corporum natura. Ovid. 10. Metam. salient testata pollice venae. Cic. de Fato: Si cui venae sic moventur, is habet febrem. et Incidere venam dixit Cicero de Arusp. resp. pro eo quod est scilicet venam aperire, 70M, & quod vulgō dicimus, sanguinem mittere. Concidere venae dicuntur à Celso lib. 3. cap. 6. quando arteriarum pulsus languidus fit. et Tenere venas cuiusq; generis hominum, etatis, ordinis, et dixit Cic. 1. de Orat. pro eo quod est uniuscuiusq; naturam perscrutari, & ingenium. et Venae quoq; de arboribus dicuntur. Plin. lib. 16. cap. 38: In quarundam arborum carnibus pulpa venaeq; sunt. et Ponitur aliquando vena pro ingenio hominis ad aliquid scribendum apto. Iuven. Sat. 7: Sed vatem egregium, cui non sit publica vena, hoc est, ingenium vulgare, & rude, commune cum aliis. et Per translationem quoque venae in terra dicuntur subterranei meatus per quos unda manat, aut alius liquor. [70M mabbah 70M makor.] Hieron. 4. belli Alex. Omnia enim littora naturaliter aquae dulcis habere venas. et Venas quoq; argenti, & venas auri dicimus. Cic. 2. de Nat. deor. Nos auri, argenti, auri venas penitus aditas invenimus. et.

Vēnā, ae, f. p. Quod est venis surgentibus plenum. [70M v. Gall. Veineux, plein de veines. Ital. Pieno de vene. Ger. Adrehtig. Hisp. Lleno de venas. Pol. Zielili. Vng. Enn. Ang. That hath many and great veins.] Plin. lib. 12. cap. 13: Amomi uva in usu est, fructe venoso. et Transfertur etiam ad alia, ut ad orationem, quae tanquam corpus constituit, quod succum & sanguinem habet, & venas, & ossa, & nervos, & carnem, & toros, & robur, & colorem, decorumq;. Vnde à Persio dicitur est liber venosus, pro aspero, duro & horrido, quom aiit Saryr. 11: Et suae Irisci quae venosus liber Acci. Sunt quoque Pacuvius, & venosofa moretur Antiope.

Vēnābūllum, li, a. f. Telum quo venantes utuntur, aciei longissimae, apud nos cornibus hinc & inde extantibus. [70M v. Gall. Vnospion, verge, ou zange. Ital. Spedo da caccia. Ger. Ein Jagstieß, schweißstieß. Hisp. Venabla, arma de monter. Pol. Osypow i woy, ul ocyna. Vng. Darda, kerp. Ang. A dart that hunter use.] Mart. lib. 14: Si directa getes longo venabula rostro, hic brevis in grandem cominus ibit aprum.

Vēnālis, & hoc le. Venalitiarius, Venalitiū, Vide VENEQ.

Vēnālicū, vide VENEQ.

Vēndico, ae, pen. corr. Assumo, ascibo, & mihi tribuo. [70M

lib. 2. cap. 1. ad hanc. 70M. Gall. S'attribuer quelque chose, ou en faire son propre. Ital. Assumere, appropriarsi qualche cosa. Ger. Zu sich nehmen. Bel. To appropriate to self. Hisp. V forjar à appropriar à si. Pol. Przyjm do siebie. Vng. Magannak tulajdonitom. Ang. To claime in challenge to him self.] Plin. Epist. 47: Quam curam, etiam si non mandasset, vendicasset. Cicero pro Archia: Homerum Colophonii civem esse dicunt suum, Chii suum vendicant, Salaminii repetunt, Smyrnaei verò suum esse confirmant. Ovid. 4. de Pontio, eleg. 1: Vendicat ut Calais laudem quos fecit equorum. Cic. 1. Offic. Quodiam in eo studio aetatem consumpsi, si id mihi assumo, videor id meo, iure quodammodo vendicare. Idem eodem libro: Non nobis solum nati sumus, ortusq; nostri partem patria vendicat, partem amici. et Interdum ponitur pro libero, & eximo. Cic. de Natura deor. Solus & in libertatem vendicatus. Idem pro Sylla: Sed me neq; honoris neq; aetatis excusatio vendicat à labore.

Vēndicātor, vendicatoris, m. t. [70M v. Vng. Tiegdfog ke-
nans, magannak tulajdonito.] Cornelius Tacitus li. 17: Famē nec incuriosus nec vendicator.

Vēndo, dis, a. t. ex venum & do, secundum Apuleium, abje-
ctis u & m. Et constituitur cum ablativo, si exprimatut pretiū rei, quae venditur, vel cum genitivis, pluris, minoris, tanti, quāti, & eorum compositis substantivē acceptis. [70M mach. v. v. Gall. Vendre. Ital. Vendere. Ger. Bertausen. Bel. Vercoopen. Hisp. Vender. Pol. Przejdz. Vng. El adom. Ang. To sell.] Plaut. in Merc. Viginti minis opinor posse me illam vendere. Cic. 3. Offic. Vendo meam nō pluris quam ceteri, fortasse etiam minoris, quum major est copia. Quōd si addantur substantiva, statim in ablativos resolvuntur. Et sicut non dicimus, Quanto vendidisti, sed quanti, ita non dicimus, Quanti pretii vendidisti, sed quanto pretio. Varro tamen ablativo usus est sine substantivo, quum ait: Vencunt propter penuriam magno. Et sanē rectē, quum non sit ex quo-
tuo illis exceptis, tanti, quāti, pluris, minoris. et Huius compositum est, Divendo.

Vēnditor, oris, m. t. Qui vendit. [70M mach. v. v. Gall. Vendeur. Ital. Venditore. Germ. Ein Bertausler. Hisp. Vendedor. Pol. Przejdzawca. Vng. El ado, arros. Ang. He that selleth.] Cicero 3. Offic. Vt nequid omnino quod venditor noit, emptor ignoret.

Vēnditō, onis, f. t. Actus vendendi. [70M v. Gall. Vente, vendition. Ital. Vendita. Germ. Ein tauff oder vertausung. Hisp. Obra de vender. Pol. Przejdzanie. Vng. El adas. An. Selling.] Cicero 3. Offic. Ostendit, si sublata sit venditio bonorum, illum pecuniam grandem amissurum.

Vēnditō, ae, s. p. seu continuē vendō. [70M v. Gall. Vendre souvent, ou continuellement. Ital. Vender spesso. Ger. Oft vertausen. Hisp. Vender amando. Pol. Wstawanie przdzanie. Vng. El adogalom. Ang. To sell often.] Plinius lib. 22. cap. 22: Haec est quam Aristophanes Euripidi poetae objicit ioculariter: matrem ejus, ne olus quidem legitimum vendidisset, sed scandicem. et Venditare se cuiquam, cum dativo, est per assentationem operam suam ultro spondere, & quasi venalem se ostentare. [70M v. v. Gall. Vendre à quelqu'un, ou à soi même. Ital. Vendere a qualcuno, o a se stesso. Pol. Pochlebować si u kogoś. Vn. Arslam magam, kerkedem. Ang. To vant much.] Cicero Attico lib. 1: Quomodo autem se venditant Caesari id est, quomodo se in clientelam Caesaris tradunt, & in eius partes adiungunt. Liv. 3. ab Urbe: In foro volitare, per illos se plebi venditare, donec collegae quoq;. et Venditare, interdum est venale habere, inquit Budens. Plinius Epist. 24: Tranquillus cōtribernalis meus vult emere aegillum, quem venditare amici tuus dicitur.

Vēnditō, nis, verbale, f. t. Ostentatio. [70M v. Gall. Vanterie, ostentation. Ital. Vanimento di qualche cosa. Ger. Spitzlung, herfartbung vmb ruhms willen. Hisp. Obra de mostrar algo à vana gloria. Pol. Pokazywanie sie, chl ubieniu sie. Vng. Kerkedes, maga bantat. Ang. Vanting and forth shewing of him self.] Cic. 2. Tusc. Quinctiam mihi quidem laudabiliora videntur omnia, quae sine venditione, & sine populo teste fiunt.

Vēnditō, ae, u, m. Venalis. [70M v. Gall. Venal, mis en vente. Ital. Cosa posta in vendita. Ger. Ein. Hisp. Cosa que esta puesta para vender. Pol. Przejdzany. Vng. El ado, arros. Ang. That is to be sold.] Plaut. in Stich. Neq; aliud quicquam, nisi quod hoc habeo palliū, praeter unam linguam quoq; etiam venditariam. Vendax, eis, Qui facile, seu libenter vendit sicut contrā Emāx, qui proclivis est ad emendum. [70M v. Gall. Grand vendeur, qui aime à vendre un vend beaucoup. Ital. Difficile à vendre, gran venditore. Ger. Bertausler, der gern vertausht. Hisp. El que mucho vende. Pol. Rad przjedawca. Vng. El adozato. Ang. A great seller.] Cato de Re rust. cap. 12: Patremfamilias vendacem, & nō emacem esse oportet.

Vendibilis, le. om. t. Quod facile vendi potest, probabilit. [In
 p. 2. p. 4. Gall. Vendible, qui est de bono venis. Ital. Cosa facile da
 vendere. Ger. Verkauft. Hif. Cosa que se puede bien vender. Pol.
 Przekazani. Vng. El adhu. Ang. That is easily sold.] Cic. in Rul.
 Accedunt facta ad Montanas adjungitur etiam illa via ven-
 dibilis. Herculeana multarum deliciasum, & magna pecu-
 nia. Colum. lib. 7. cap. 6. Dum possit esse vendibilis. Horat. 3.
 Epist. 17. Indotata mihi soror est, paupercola mater. Et fundus
 nec vendibilis, nec pascere simus. Ovid. 3. Amor. eleg. 11. Ven-
 dibilis culpa puella mea est. Per translationem ponitur pro
 populari, & vulgo grato. Cic. de Amic. Tamen illius vendibi-
 lem orationem religio deorum immortalium nobis defenden-
 tibus facile vincebat. Id est, plausibilem, & allectibilem. Ali-
 quando pro vulgari. Cic. de Clar. Orat. Horu' xatati prop'e con-
 junctus L. Gellius, non tam vendibilis orator, quam ut neces-
 sitas quid ei deesse.

Venenum, n. s. [Veni venenū] (vel) Vini ref. Gall.
 Venin, poison, venen. Ital. Veneno, pesto. Ger. Gift. Bel. Zinn.
 Hifp. Poncanna, & purga. Pol. jad, im. 3330. Vng. ital. merag. et. d.
 Ang. Venim, poison.] Vocabulum medium est, quod tam in
 bonam quam in malam partem sumi potest: quemadmodum
 & Phlegma apud Græcos. Vtrumque enim generale est ad ca-
 omnia, quæ naturam ejus, cui ipsa admoventur, possunt im-
 mutare. Vnde etiam salutaria medicamenta venena dici pos-
 sunt. Qui igitur venenum dicit (inquit Caius Iuriconsultus de
 verb. sign.) adijcere debet, utrum bonū an malum. Hodie ta-
 men venenum vix aliter quam in deteriorē partem accipitur,
 pro deleterio. Cic. in Catil. Qui sicca vibrare, & spargere vena-
 na didicerat. Idem de Clar. Orat. Fuit suspicio Themistoclem
 veneno sibi mortem conscivisse. Plin. Galbanum adversatur
 venenis maximè toxicis, cum myrtha & vino. Color quoque
 qui à venibus imbibitur, quòve lanx medicantur, per quandā
 similitudinem venenum appellatur. Virg. 2. Georg. Alba nec
 Aslyrio fucatur lana veneno. Ponitur aliquando venenum
 pro arte malefica. Cic. in Orat. Quam sibi venenis ereptam
 memoriam diceretis est, magica arte, vel alia malefica, inquit
 Budæus.

Venenarius, m. s. Qui parat, vel conficit aut vendit venena.
 [Venenarius, venenarius, venenarius.] Gall. Empoisonneur, for-
 ceter. Ital. Chi avvenena i incanta. Ger. Ein
 Vergiftet mit gift, zaubere. Hif. El que haze el veno. Pol. Trucy
 que poysonne. Vng. Merag. et. d. Ang. That maketh or selleth
 poison. Aputicus: Qui venena-
 rium accusat, scrupulosius cibatur: qui furem arguit, sua
 custodit. Suet. in Nerone, cap. 33. Britannicum veneno
 accessit: quod acceptum à quadam Locusta venenariorum indice,
 quam opinione tardius cederet.

Veneficus, m. s. [Veni venenū] (vel) Vini ref. Gall.
 Empoisonneur, forcer. Ital. Chi avvenena i incanta. Ger. Ein
 Vergiftet mit gift, zaubere. Hif. El que haze el veno. Pol. Trucy
 que poysonne. Vng. Merag. et. d. Ang. That maketh or selleth
 poison. Aputicus: Qui venena-
 rium accusat, scrupulosius cibatur: qui furem arguit, sua
 custodit. Suet. in Nerone, cap. 33. Britannicum veneno
 accessit: quod acceptum à quadam Locusta venenariorum indice,
 quam opinione tardius cederet.

Veneficus, adject. [Veni venenū] (vel) Vini ref. Gall.
 Empoisonneur, forcer. Ital. Chi avvenena i incanta. Ger. Ein
 Vergiftet mit gift, zaubere. Hif. El que haze el veno. Pol. Trucy
 que poysonne. Vng. Merag. et. d. Ang. That maketh or selleth
 poison. Aputicus: Qui venena-
 rium accusat, scrupulosius cibatur: qui furem arguit, sua
 custodit. Suet. in Nerone, cap. 33. Britannicum veneno
 accessit: quod acceptum à quadam Locusta venenariorum indice,
 quam opinione tardius cederet.

Veneficium, n. s. Veneficii, artificium, crimen veneni. [Veni
 venenū] (vel) Vini ref. Gall. Empoisonnement, force-
 lerie. Ital. Avvenenazione, incantazione, strigheria. Ger. Vergiftung
 vergiftung mit gift, zaubere. Hif. Mal-ficio, como disponer la pon-
 canna para matar con ella, y dar la obra de el veno. Pol. Zadzanie iadu,
 czarowanie. Vng. Merag. et. d. Ang. Making of poison or
 poisoning forcery.] Cic. pro Cluent. Altera tantummodo con-
 suetudinis causa timide & diffidenter attingere rationem ve-
 neficii criminum. Tacit. lib. 12. Diligitur artifex talium, voca-
 bulo Locusta, nuper veneficii damnata. Aliquando pro
 maleficis artibus, & vetito magix genere. Cic. de
 clar. Orat. Idq; veneficis & cantionibus Tricinix factum esse
 dicebat. Ovid. 1. de Remed. amor. Ista veneficii vetus est via:
 nosse Apollo Innocuam sacro carmine monstrat opem.

Veneficum capitale fuit: quæ sit autem de eo non prætor
 modò, verum etiam iudex quæstionis, qui prætor interdum
 erat in quo Budæus, vir alioqui bene doctus, facta manifesto
 errore videtur esse lapsus in suis annotationibus: criminali-

bus enim, ut appellant, in causis, prætor prætoris urb. nec
 quæstio, eūq; tū, nomine cōmutato, iudicē quæstionis esse di-
 ctū, tradidit: capitale fuisse veneficū, indicat celsus Oppianus,
 de veneficio condēnati: cuius mētio fit in oratione pro Clu-
 entio: & in eadē, quā futurū ait Cicero, si Cluentius veneficium
 damnatur, ut patris sepulchro privetur, clausim autem hoc
 significatur in lit. juris civilis lib. III. Quod autem à præto-
 scriptum est prætorem urb. ubi de criminibus quæstio, so-
 lum cognovisse: aperte falsum esse dico: non modò tam sa-
 lus non quæsit prætor urb. sed nec omnino quæstio, ut
 dicebat: quod, quæretur nō est, quæretur autem ceteri collega cum
 iis iudicibus, quos prætor urb. & foras, & subforas esse
 exemplorum plena sunt omnia: quam, quæ multorum exem-
 plorum loco sit rationem affirmam. Accusat Verrem. Cicero in
 suis libris acerbissimè prætor urb. totam exagitatio ob-
 citat unquam, quod in causa capitali contra leges aliquid
 commissum unquam certe neq; dubium, quin Verres si po-
 testatem illam prætor habuisset, multa fecit iniquè faceret.
 Addidit idem Budæus, prætorem urb. cum quæretur, in dicitur
 quæstionis esse dictum, hoc certe nemo (de veteribus in quorū
 hos enim sequor) unquam tradidit: mirorq; cum hoc illo, qui
 suæ sententiæ testem non haberet, placuerit affirmare, sed, ut
 opinor, error ex errore fluxit: nam cum prætor urb. totam
 quæretur de criminibus jam sibi persuasisset (quod omnino
 falsum est) sequi videbatur, ut idem quæstionis iudex appo-
 ri posset. Leges, quibus veneficium, vindicatur, Romæ per
 annos multos nullæ fuerunt, anno demum urbis conditæ
 DCXXII. C. Valerio Flacco, M. Claudio Marcello COSS. de
 veneficis esse quæsitū, legemq; latam. Liv. lib. VIII. scriptam
 reliquit. Cornelia postea fuit, L. Syllæ: quæ, bello civili an-
 tefecto dictator tulit, eum unus omnia teneret, de quo scriptū
 est in oratione pro Cluentio. Hujus autem legis pena capi-
 talis non ad veneficos tantum, sed ad eos etiam pertinet, qui
 magis incantationibus homines occidissent, aut quæ mala
 medicamenta publicè vendidissent: omnesq; profus, nemi-
 nem excepto, viri, mulieres, liberi, servi hac lege in iudicium vo-
 cabantur. Permissum autē esse reo, ut ex illius voluntate daret,
 aut palam à iudicibus sententiæ ferrentur, ex ea, quæ de pro-
 ximè meminimus, oratione cognoscitur, eadēq; lege de cor-
 ruptis iudiciis qualiter, eadem declarat oratio. Secus est
 consularis Julia, C. Cæsar, nec tamè deinde ex lege Julia, sed
 ex Cornelia, quanquam vetustior fuerit, iudicis sunt adma-
 strata: puto, quia non semper posterior lex priorē compre-
 hendebat, sed interdum aliquid tantum addebat: ut omnia
 penè iudicis ratio priorē lege penderet. propterea Cornelia
 potius, quam Julia posterioris iuriconsulti nominantur.
 Ex lib. P. Manuui de legibus Romanis.

Venenifer, a. rum, Venenosus. [Veni venenū] (vel) Vini ref. Gall. Qui
 venenifer, venenifer. Ital. Chi porta veneno. Ger. Das gifttrag.
 Hif. El que trae poncanna. Pol. Trucy que nesezi. Vng. Merag. et. d.
 Ang. That maketh or selleth poison. Aputicus: Qui venena-
 rium accusat, scrupulosius cibatur: qui furem arguit, sua
 custodit. Suet. in Nerone, cap. 33. Britannicum veneno
 accessit: quod acceptum à quadam Locusta venenariorum indice,
 quam opinione tardius cederet.

Veneno, as, are. Inficere veneno. [Veni venenū] (vel) Vini ref. Gall. In-
 famer, envenimer. Ital. Avvenenare. Ger. Vergiften. Hif. In-
 poncannar. Pol. Trucy. Vng. Merag. et. d. Ang. To poison.] La-
 ceret. lib. 6. Vespasianum cæli, quadam de parte venenat.
 Venenarius, a. tum, Venenosus, veneno infectus. [Veni venenū] (vel) Vini ref. Gall. In-
 famer, envenimer. Ital. Avvenenare. Ger. Vergiften. Hif. In-
 poncannar. Pol. Trucy. Vng. Merag. et. d. Ang. To poison.] La-
 ceret. lib. 6. Vespasianum cæli, quadam de parte venenat.
 Venenatus, a. tum, Venenosus, veneno infectus. [Veni venenū] (vel) Vini ref. Gall. In-
 famer, envenimer. Ital. Avvenenare. Ger. Vergiften. Hif. In-
 poncannar. Pol. Trucy. Vng. Merag. et. d. Ang. To poison.] La-
 ceret. lib. 6. Vespasianum cæli, quadam de parte venenat.

Venenosus, a. tum, Venenosus, veneno infectus. [Veni venenū] (vel) Vini ref. Gall. In-
 famer, envenimer. Ital. Avvenenare. Ger. Vergiften. Hif. In-
 poncannar. Pol. Trucy. Vng. Merag. et. d. Ang. To poison.] La-
 ceret. lib. 6. Vespasianum cæli, quadam de parte venenat.

Veneno, nis, ovi, vel veni, supino venum, quanvis analogia
 compositionisq; ratio videatur exigere venum, hinc reliqua
 composita à verbo eo. [Veni venenū] (vel) Vini ref. Gall. In-
 famer, envenimer. Ital. Avvenenare. Ger. Vergiften. Hif. In-
 poncannar. Pol. Trucy. Vng. Merag. et. d. Ang. To poison.] La-
 ceret. lib. 6. Vespasianum cæli, quadam de parte venenat.

& peritium rei non explicatur. Plaut. in Menæch. Quibus hie precum poteri venent? Varro: Venent propter penuriam magno. Cic. pro Sext. Rosc. Amerin. Primum hoc videamus, ejus nominis bona qua ratione venierunt, aut quomodo venire potuerunt. Idem de Arusp. resp. Atq; ei sese, cui totus venierat, eam vobis inspectantibus coditaret. Horat. 1. Serm. Satyr. p. venit vilissima reru Hic a qua. Claud. 1. in Eutrop. Nô pudet (des super) populos venisse sub hasta Videntis. & Apud antiquissimos legitur Venent. Plautus apud Diomedem; Egone illi venent? Sicut qui hoc verbum in prima syllaba per æ diphthongum scribendum putent, ut differat a verbo venio, cui in multis temporibus & personis adeo simile est, ut solo sensu alteru ab altero possit dignosci. Quicquid id est, prima syllaba hujus verbi producitur, quæ in verbo venio corrumpitur.

Venialis, venale, om. t. Quod venam expofitum est. [Veneris, ageris. Gall. Exposit en vente, qui est à vendre. Ital. Casa patta in vendita. Ger. Beit. Hisp. Casa que est a puella para vender. Pol. Prykazi. Vng. El ado, arniba boifantat. Ang. That it to be sold or set to bid.] Cicet. lib. 3. Offic. Venales quidem homines se non habere dixit. Salust. in Jugurt. O' urbeni venalem, & cito peritum, si emptorem inveniat. & Venales etiam, si nihil addas, servi intelliguntur, qui ad vendendum sunt expofiti, & proprie quemadmodum Hotomianus annotavit ex Fabio, Novit. Itaq; quod Cicero in oratione post reditum dixit de grege venalium, in Pisoniana discretè de grege Novitoru dixit. Hinc etiã venalitia familia, quæ venalis est. & Venalis ascriptor, qui pretio emittit, pecunia cõparatur. Cic. pro Domo sua: Deniq; ille Novitius Ligur, venalis ascriptor & subscriptor tuus, &c.

Venalis, substantivum, neutri generis, id quod veditiois exponitur. [Veneris, ageris. Gall. Venable, digne d' honneur & reuerence. Ital. Digno di honore, venerabile. Ger. Ehrwürdig. Bel. Eerwaardig. Hisp. Casa que deve ser honrada. Pol. Ciep godni. Vng. Nõfõvelendõ, irigilendõ. Ang. Worthie of honour and reverence.] Plin. Junior in Epist. Vir gravis, & ipsa senectute venerabilis. Liv. 1. ab Vebe: Venerabilis vir miraculo literarum, rei novæ inter rudes artium homines. Mart. lib. 1: Sic ubi conspicui venerabilis amphitheatri Erigitur moles, stagna Neronis extant. Ovid 2. de Remed. amor. Est prope Collinam templum venerabile portam.

Venerabilis, Qui cultu & veneratione dignus est. [Veneris, ageris. Gall. Venerable, digne d' honneur & reuerence. Ital. Digno di honore, venerabile. Ger. Ehrwürdig. Bel. Eerwaardig. Hisp. Casa que deve ser honrada. Pol. Ciep godni. Vng. Nõfõvelendõ, irigilendõ. Ang. Worthie of honour and reverence.] Plin. Junior in Epist. Vir gravis, & ipsa senectute venerabilis. Liv. 1. ab Vebe: Venerabilis vir miraculo literarum, rei novæ inter rudes artium homines. Mart. lib. 1: Sic ubi conspicui venerabilis amphitheatri Erigitur moles, stagna Neronis extant. Ovid 2. de Remed. amor. Est prope Collinam templum venerabile portam.

Venerabilis, Qui cultu & veneratione dignus est. [Veneris, ageris. Gall. Venerable, digne d' honneur & reuerence. Ital. Digno di honore, venerabile. Ger. Ehrwürdig. Bel. Eerwaardig. Hisp. Casa que deve ser honrada. Pol. Ciep godni. Vng. Nõfõvelendõ, irigilendõ. Ang. Worthie of honour and reverence.] Plin. Junior in Epist. Vir gravis, & ipsa senectute venerabilis. Liv. 1. ab Vebe: Venerabilis vir miraculo literarum, rei novæ inter rudes artium homines. Mart. lib. 1: Sic ubi conspicui venerabilis amphitheatri Erigitur moles, stagna Neronis extant. Ovid 2. de Remed. amor. Est prope Collinam templum venerabile portam.

Venerabilis, Qui cultu & veneratione dignus est. [Veneris, ageris. Gall. Venerable, digne d' honneur & reuerence. Ital. Digno di honore, venerabile. Ger. Ehrwürdig. Bel. Eerwaardig. Hisp. Casa que deve ser honrada. Pol. Ciep godni. Vng. Nõfõvelendõ, irigilendõ. Ang. Worthie of honour and reverence.] Plin. Junior in Epist. Vir gravis, & ipsa senectute venerabilis. Liv. 1. ab Vebe: Venerabilis vir miraculo literarum, rei novæ inter rudes artium homines. Mart. lib. 1: Sic ubi conspicui venerabilis amphitheatri Erigitur moles, stagna Neronis extant. Ovid 2. de Remed. amor. Est prope Collinam templum venerabile portam.

& aram Suppliciter venerans, demisso lumine Turnus.

Venerans, a, um, aliud partic. [Veneris, ageris. Gall. Reuerer & honore. Ital. Honore. Ger. Verehr. Hisp. Honrado. Pol. Wzgany. Vng. Tiszteltet. Ang. Worshipped, humblye prayed unto.] Horat. 2. Serm. Satyr. 2: Ac venerata Ceres, ut culmo surgeret alto, &c. Poëta tamen quandoq; veneratum pro venerabili ponunt. Virg. 3. Aeneid. curfusq; dabit venerata sacerdos.

Venerans, oris, m. t. Cultor. [Veneris, ageris. Gall. Qui a eu reverence, qui revere & honore. Ital. Chi fa riverenza & honore. Ger. Eis verchertichetwiser. Hisp. Honrado que haq honra. Pol. Ciep zel. Vng. Mõgõgõbõ, õbõfõõbõ. Ang. He that reuerenceth or worshippeth.] Ovid 2. de Ponto, eleg. zillie domus vestre primis venerator ab aonis.

Veneratio, oris, f. Cultus & honor. [Veneris, ageris. Gall. Reuerence. Ital. Reuerencia che si fa ad alcuno. Ger. Verehrung: ehretung. Hisp. Obra de honrar. Pol. Czynie, poczyny, wozdany. Vng. Tiszteltõ, õbõfõõlõ. Ang. Honour, worshipping.] Plin. lib. 8. cap. 1. de Elephantumõ vero (quæ etiam in homine rara) probitas, prudentia, æquitas: religio quoque siderum, Solisq; ac lune veneratio. Cicet. 1. de Nat. deor. Habet enim veneratione justam quicquid excellit.

Veneratio, Qui cultu & veneratione dignus est. [Veneris, ageris. Gall. Venerable, digne d' honneur & reuerence. Ital. Digno di honore, venerabile. Ger. Ehrwürdig. Bel. Eerwaardig. Hisp. Casa que deve ser honrada. Pol. Ciep godni. Vng. Nõfõvelendõ, irigilendõ. Ang. Worthie of honour and reverence.] Plin. Junior in Epist. Vir gravis, & ipsa senectute venerabilis. Liv. 1. ab Vebe: Venerabilis vir miraculo literarum, rei novæ inter rudes artium homines. Mart. lib. 1: Sic ubi conspicui venerabilis amphitheatri Erigitur moles, stagna Neronis extant. Ovid 2. de Remed. amor. Est prope Collinam templum venerabile portam.

Veneratio, Qui cultu & veneratione dignus est. [Veneris, ageris. Gall. Venerable, digne d' honneur & reuerence. Ital. Digno di honore, venerabile. Ger. Ehrwürdig. Bel. Eerwaardig. Hisp. Casa que deve ser honrada. Pol. Ciep godni. Vng. Nõfõvelendõ, irigilendõ. Ang. Worthie of honour and reverence.] Plin. Junior in Epist. Vir gravis, & ipsa senectute venerabilis. Liv. 1. ab Vebe: Venerabilis vir miraculo literarum, rei novæ inter rudes artium homines. Mart. lib. 1: Sic ubi conspicui venerabilis amphitheatri Erigitur moles, stagna Neronis extant. Ovid 2. de Remed. amor. Est prope Collinam templum venerabile portam.

Veneratio, Qui cultu & veneratione dignus est. [Veneris, ageris. Gall. Venerable, digne d' honneur & reuerence. Ital. Digno di honore, venerabile. Ger. Ehrwürdig. Bel. Eerwaardig. Hisp. Casa que deve ser honrada. Pol. Ciep godni. Vng. Nõfõvelendõ, irigilendõ. Ang. Worthie of honour and reverence.] Plin. Junior in Epist. Vir gravis, & ipsa senectute venerabilis. Liv. 1. ab Vebe: Venerabilis vir miraculo literarum, rei novæ inter rudes artium homines. Mart. lib. 1: Sic ubi conspicui venerabilis amphitheatri Erigitur moles, stagna Neronis extant. Ovid 2. de Remed. amor. Est prope Collinam templum venerabile portam.

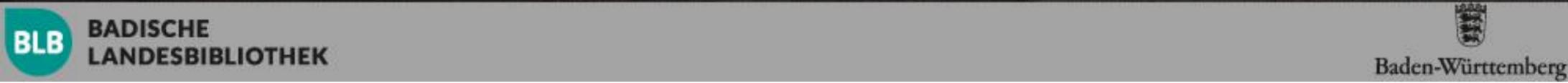
Veneratio, Qui cultu & veneratione dignus est. [Veneris, ageris. Gall. Venerable, digne d' honneur & reuerence. Ital. Digno di honore, venerabile. Ger. Ehrwürdig. Bel. Eerwaardig. Hisp. Casa que deve ser honrada. Pol. Ciep godni. Vng. Nõfõvelendõ, irigilendõ. Ang. Worthie of honour and reverence.] Plin. Junior in Epist. Vir gravis, & ipsa senectute venerabilis. Liv. 1. ab Vebe: Venerabilis vir miraculo literarum, rei novæ inter rudes artium homines. Mart. lib. 1: Sic ubi conspicui venerabilis amphitheatri Erigitur moles, stagna Neronis extant. Ovid 2. de Remed. amor. Est prope Collinam templum venerabile portam.

Veneratio, Qui cultu & veneratione dignus est. [Veneris, ageris. Gall. Venerable, digne d' honneur & reuerence. Ital. Digno di honore, venerabile. Ger. Ehrwürdig. Bel. Eerwaardig. Hisp. Casa que deve ser honrada. Pol. Ciep godni. Vng. Nõfõvelendõ, irigilendõ. Ang. Worthie of honour and reverence.] Plin. Junior in Epist. Vir gravis, & ipsa senectute venerabilis. Liv. 1. ab Vebe: Venerabilis vir miraculo literarum, rei novæ inter rudes artium homines. Mart. lib. 1: Sic ubi conspicui venerabilis amphitheatri Erigitur moles, stagna Neronis extant. Ovid 2. de Remed. amor. Est prope Collinam templum venerabile portam.

Veneratio, Qui cultu & veneratione dignus est. [Veneris, ageris. Gall. Venerable, digne d' honneur & reuerence. Ital. Digno di honore, venerabile. Ger. Ehrwürdig. Bel. Eerwaardig. Hisp. Casa que deve ser honrada. Pol. Ciep godni. Vng. Nõfõvelendõ, irigilendõ. Ang. Worthie of honour and reverence.] Plin. Junior in Epist. Vir gravis, & ipsa senectute venerabilis. Liv. 1. ab Vebe: Venerabilis vir miraculo literarum, rei novæ inter rudes artium homines. Mart. lib. 1: Sic ubi conspicui venerabilis amphitheatri Erigitur moles, stagna Neronis extant. Ovid 2. de Remed. amor. Est prope Collinam templum venerabile portam.

Veneratio, Qui cultu & veneratione dignus est. [Veneris, ageris. Gall. Venerable, digne d' honneur & reuerence. Ital. Digno di honore, venerabile. Ger. Ehrwürdig. Bel. Eerwaardig. Hisp. Casa que deve ser honrada. Pol. Ciep godni. Vng. Nõfõvelendõ, irigilendõ. Ang. Worthie of honour and reverence.] Plin. Junior in Epist. Vir gravis, & ipsa senectute venerabilis. Liv. 1. ab Vebe: Venerabilis vir miraculo literarum, rei novæ inter rudes artium homines. Mart. lib. 1: Sic ubi conspicui venerabilis amphitheatri Erigitur moles, stagna Neronis extant. Ovid 2. de Remed. amor. Est prope Collinam templum venerabile portam.

Veneratio, Qui cultu & veneratione dignus est. [Veneris, ageris. Gall. Venerable, digne d' honneur & reuerence. Ital. Digno di honore, venerabile. Ger. Ehrwürdig. Bel. Eerwaardig. Hisp. Casa que deve ser honrada. Pol. Ciep godni. Vng. Nõfõvelendõ, irigilendõ. Ang. Worthie of honour and reverence.] Plin. Junior in Epist. Vir gravis, & ipsa senectute venerabilis. Liv. 1. ab Vebe: Venerabilis vir miraculo literarum, rei novæ inter rudes artium homines. Mart. lib. 1: Sic ubi conspicui venerabilis amphitheatri Erigitur moles, stagna Neronis extant. Ovid 2. de Remed. amor. Est prope Collinam templum venerabile portam.

in veritate est. Hisp. Cosa digna de ser perdada. Pol. Godni sil-
 poffyma. Vng. Meg basfontada. Ang. Worthie of pardone.] Ma-
 crobius: Si venalis erit ista translatio.
VENIO, onis, venire, ventum, n. q. Adventio, accedo. [V]ba. legy-
 mas, vna. Gall. Venir. Ital. Venire. Ger. Kommen. Bel. Commen.
 Hisp. Venir. Pol. Przychody. Vng. El megyek, jvdk. Ang. To co-
 me.] Virg. 6. Aeneid. Venisti tandem. Aliquando tamē po-
 nitur pro Eo. Terent. Nisi ego ad mercatum venio. Sic econ-
 tratio ite, pro venire. Terent. in And. Ibam ad te. Admittit
 aliquando dativum, qui resolvi potest in accusativum median-
 te prepositione ad, vel in. Virg. 1. Aeneid. Hinc populum late
 regem, belloq; superbum, Venturum exitio Latii. Poeta
 aliquando venire pro imminere usurpant. Virg. 7. Aeneid. Se
 satis ambobus Teucrisq; venire Latinisq;. Aliquando pro
 cretere, pio venire. [V]ba. parat. [V]ba. phadul. phid.] Item lib.
 1. Georg. Hic segetes, illic veniunt felicius uvae. Idem eod. lib.
 circa principium: Principio arboribus varia est natura crean-
 dis: Namq; aliae, nullis hominū cogentibus, ipse Sponte sua
 veniunt, camposq; & flumina late Curva tenent. Aliquan-
 do pro portari, sive afferri. Plin. lib. 33. cap. 6: Species sinopi-
 des, tres, rubra, & minus rubens, & media inter has: ejus quae
 ex Africa venit, odoni asse. Cic. ad Brutum lib. 11: Quod scri-
 bis in Italia te moraturum, dum tibi literae meae veniant, si per
 hostem licet, non erraris. Venire ab aliquo, est ab ejus odoni-
 bus, ubi aderat, venire. Cic. pro Rosc. Comed. Quia veniebat
 ad Roscio, plus etiam scire quam sciebat, videbatur: id est, elu-
 do vel de disciplina Rosci. Ad Arcefilium veniamus, dicit Cic.
 4. Acad. hoc est, de Arcefilio loquamur. Venire ad verbum,
 est venire obviam. Quod venit in buccam. Cicero Attico
 lib. 1. Tu velim scire ad nos scribas: si rem nullā habebis, quod
 in buccam venit, scribito. Proverbialiter, pro, quicquid in mē-
 tem veniet. Venire in cognitionem. Quint. lib. 7. cap. 3: Po-
 rest hoc genus in cognitionem venire Senatus. In confessum
 venire id est, notum & manifestum est. Plin. Epist. 302: Venie-
 se sit in ea re, quae & in confessum venit, & exemplis defendi-
 tur, deliberare. Venire in consilium id est, accedere ad con-
 siliū convocatum. Cicero ad Atticum lib. 10: Veniendum ve-
 sit in consilium tyranni, si is aliqua de re bona deliberaturus
 sit. Venire in crimen. Terentius in Heccyra: Hera in crimen
 venire, ego verò in magnū malum hoc est, accusabitur. Venire
 in fidem alicujus hoc est, sese dedere. Liv. 6. belli Punici
 Proditā brevi sunt viginti oppida: sex vi capta: voluntaria de-
 ditione in fidem venerunt ad quadraginta. Venire in flammam.
 Cicero ad Atticum lib. 16: Veniendum est igitur, vel in
 ipsam flammam: turpius est enim privatim cadere quam pub-
 licē. Hoc est, oportet conjicere se in periculum. Venire
 ponitur etiam pro evenire & accidere. Cicero ad Thronem:
 Emisse te praedium vehementer gaudeo, foeliciterq; rem tibi
 istam venire cupio. Venire viam. Cic. 3. Philip. Quis nocerit
 venisse eam tot dierum tibi viam gratulatum? In usum veni-
 re. Plin. lib. 24. cap. 11: Nec thus Lannum nomen habet, quum
 in usum plurimis modis veniat. Visus venit, vel usu venit,
 eleganter ponitur pro evenit, accidit Terent. in Heayt. Et ne ego
 te si usus veniat magnificē, Chremē, Tractare possim. Cicero
 ad Atticum lib. 7: Nunc venit idem usu mihi, quod tu tibi scri-
 bis. Venire in religionem res aliqua dicitur, quum conscien-
 tiē (ut vulgus loquitur) scrupulus de ea exoritur. Cic. 2. de Na-
 tura deorum: Gracchus quum comitia nihilominus peregisset,
 temq; illam in religionem populo venisse sentiret ad Sen-
 natum tetulit. Venire in mētem, est succurrere, in animum in-
 cidere neq; solum ad recordationem pertinet, verum etiam
 ad considerationem & reputationem, [V]ba. [V]ba. de reo.
 Terent. in Eunuch. Hoc aded ex hat re venit in mentem mihi.
 Virg. 4. Aeneid. Nec venit in mentem quorum confidens ar-
 vis? Lucret. lib. 3: Et venit in mentem Solis. Lūque viarum.
 Cic. 1. Ver. In mentem tibi non venit quid negotiū sit causam
 publicam sustinere? Venire divitiae ad aliquem dicuntur, quum
 morte cujuscumq; ad eum devolvuntur. Cic. pro Sext. Rosc.
 Ad quem morte Rosci divitiae venerunt. Venire ad manus,
 vel ad arma, est sem eō usq; progredi, ut pugna, vel bellum ex
 eo emigret. Cic. 6. Ver. Nonnunquam etiam res ad pugnam,
 & ad arma veniebat. Venire oratum, est orandi gratia venire.
 Caesar 7. belli Gallici: Legati ad eum principes Heduorum ve-
 niunt oratum, ut maxime necessario tempore subveniat, sum-
 mo esse in periculo sem.
VENIŪR, pen. pro d. impersonale. Plin. Epist. 190: Venitur ad me,
 confuturo. Ovid. 3. Fastor. Seu quod ad usq; decem numero
 erefcente venit Veniū est. Liv. 1. ab Urb. Ad Ianiculum for-
 te ventum erat. Ovid. 4. Fast. Quod postquam ventum est, &c.
VENŪS, ut participiū. [V]ba. [V]ba.] Cic. ad Qu. Fran-
 Non enim sumus omnino sine cura venientis anni, est sumus
 sine timore. Virg. 3. Aeneid. Gravior & pulchro venies in cor-
 pore virtus.
VENŪS, a, um, aliud participiū. [V]ba. [V]ba.] Ovid. 3. de Arte:

Veturae memores jam nunc estote senectae: Sic nulli vobis itaq;
 abibit incens. Virg. 4. Georg. Veturaeq; hyemis memores, & la-
 te laborum Experientur, & in medium qualis reponat.
VENŪS, onis, verbale. [V]ba. [V]ba.]
VENŪS, as, frequentativum ab inusitato vento, frequentere venio, id est, idem adeo. [V]ba. [V]ba.]
 Ger. [V]ba. [V]ba.]
 Pol. [V]ba. [V]ba.]
 Vng. [V]ba. [V]ba.]
 An. [V]ba. [V]ba.]
 Quis tibi huc ventio est?
VENŪS, as, frequentativum ab inusitato vento, frequentere venio, id est, idem adeo. [V]ba. [V]ba.]
 Ger. [V]ba. [V]ba.]
 Pol. [V]ba. [V]ba.]
 Vng. [V]ba. [V]ba.]
 An. [V]ba. [V]ba.]
 Quis tibi huc ventio est?
VENŪS, as, frequentativum ab inusitato vento, frequentere venio, id est, idem adeo. [V]ba. [V]ba.]
 Ger. [V]ba. [V]ba.]
 Pol. [V]ba. [V]ba.]
 Vng. [V]ba. [V]ba.]
 An. [V]ba. [V]ba.]
 Quis tibi huc ventio est?
VENŪS, as, frequentativum ab inusitato vento, frequentere venio, id est, idem adeo. [V]ba. [V]ba.]
 Ger. [V]ba. [V]ba.]
 Pol. [V]ba. [V]ba.]
 Vng. [V]ba. [V]ba.]
 An. [V]ba. [V]ba.]
 Quis tibi huc ventio est?
VENŪS, as, frequentativum ab inusitato vento, frequentere venio, id est, idem adeo. [V]ba. [V]ba.]
 Ger. [V]ba. [V]ba.]
 Pol. [V]ba. [V]ba.]
 Vng. [V]ba. [V]ba.]
 An. [V]ba. [V]ba.]
 Quis tibi huc ventio est?
VENŪS, as, frequentativum ab inusitato vento, frequentere venio, id est, idem adeo. [V]ba. [V]ba.]
 Ger. [V]ba. [V]ba.]
 Pol. [V]ba. [V]ba.]
 Vng. [V]ba. [V]ba.]
 An. [V]ba. [V]ba.]
 Quis tibi huc ventio est?
VENŪS, as, frequentativum ab inusitato vento, frequentere venio, id est, idem adeo. [V]ba. [V]ba.]
 Ger. [V]ba. [V]ba.]
 Pol. [V]ba. [V]ba.]
 Vng. [V]ba. [V]ba.]
 An. [V]ba. [V]ba.]
 Quis tibi huc ventio est?
VENŪS, as, frequentativum ab inusitato vento, frequentere venio, id est, idem adeo. [V]ba. [V]ba.]
 Ger. [V]ba. [V]ba.]
 Pol. [V]ba. [V]ba.]
 Vng. [V]ba. [V]ba.]
 An. [V]ba. [V]ba.]
 Quis tibi huc ventio est?
VENŪS, as, frequentativum ab inusitato vento, frequentere venio, id est, idem adeo. [V]ba. [V]ba.]
 Ger. [V]ba. [V]ba.]
 Pol. [V]ba. [V]ba.]
 Vng. [V]ba. [V]ba.]
 An. [V]ba. [V]ba.]
 Quis tibi huc ventio est?
VENŪS, as, frequentativum ab inusitato vento, frequentere venio, id est, idem adeo. [V]ba. [V]ba.]
 Ger. [V]ba. [V]ba.]
 Pol. [V]ba. [V]ba.]
 Vng. [V]ba. [V]ba.]
 An. [V]ba. [V]ba.]
 Quis tibi huc ventio est?
VENŪS, as, frequentativum ab inusitato vento, frequentere venio, id est, idem adeo. [V]ba. [V]ba.]
 Ger. [V]ba. [V]ba.]
 Pol. [V]ba. [V]ba.]
 Vng. [V]ba. [V]ba.]
 An. [V]ba. [V]ba.]
 Quis tibi huc ventio est?
VENŪS, as, frequentativum ab inusitato vento, frequentere venio, id est, idem adeo. [V]ba. [V]ba.]
 Ger. [V]ba. [V]ba.]
 Pol. [V]ba. [V]ba.]
 Vng. [V]ba. [V]ba.]
 An. [V]ba. [V]ba.]
 Quis tibi huc ventio est?
VENŪS, as, frequentativum ab inusitato vento, frequentere venio, id est, idem adeo. [V]ba. [V]ba.]
 Ger. [V]ba. [V]ba.]
 Pol. [V]ba. [V]ba.]
 Vng. [V]ba. [V]ba.]
 An. [V]ba. [V]ba.]
 Quis tibi huc ventio est?

Ventis

Vēnter, hujus ventris, m. r. Tota illa pars corporis concava à
 mucronata cartilagine & nothis costis, usq; ad pubem exten-
 sa. [ἄνεμος ἄνεμος] Gall. *Ventre*. Ital. *Ventre*.
 Germ. *Der Bauch*. Belg. *Dembu*. Hisp. *El vientro*.
 Pol. *Brzo*. Vn. *Hu*. Ang. *The belly*.] Plin. lib. 9. cap. 50. Piscea
 attritu venturium coeunt tanta celeritate, ut visum fallant. Ibi-
 dem: Formina pisces coitus tepore mare sequuntur, ventu è ejus
 ostro pulsant. & Venter, pro vetriculo, in què cibis receptus
 comutatur in chylium. [ἄνεμος ἄνεμος] Pers. in Prolog. Sat.
 Magister artis, ingeniq; largitor Venter negatas artifex sequi
 voca. Fames enim in superiori vetriculi officio potissimū
 sentitur. Iuvenal. Satyr. 3. Venter nihil novi frugalibus. Plaut. in
 Capt. Proin tu mi quondiani vetrici me afferas. & Vē-
 ter pro alvo. Cels. lib. 3. cap. 11. Vbi ab inferiore parte purgan-
 dus aliquis est, ventrem ejus ante solvendum esse: ubi à supe-
 riore, comprimendum. Col. lib. 9. cap. 12. Nam & tithymalus
 majorum quoq; animalium ventrem solvit. & Ventrem fetre,
 est esse gravidam. [ἄνεμος ἄνεμος] Colum. lib. 7. cap. 24. de vaccis:
 Nam decem in mensibus ventrem perficiunt.

Vētriculus, li, m. f. Cibi & potus receptaculum, primæq; co-
 ctionis instrumentum, quod & Stomachum nonnulli appel-
 lant. [ἄνεμος ἄνεμος] Gall. *Ventricule*. *peit ventre*. Ital.
Lo stomaco. Ger. *Der Magen*. Hif. *El estomago*. Polon.
Zaladek. Vngar. *Gomer*. Ang. *The stomach*.] Cels. lib. 4. cap. 11.
 Vetriculus autem, qui receptaculum cibi est, constat è duo-
 bus tergitoribusq; inter lienem & iecur positus.

Vētralis, hujus ventralis, neut. gen. Vestimentum ventrem co-
 regens. [ἄνεμος ἄνεμος] Gall. *Un vellement qui couvre l'*
estomac. Ital. *Vestimento che copre il ventre*. Ger. *Ein wosthürum*
nudung so dem Bauch deckt. Hif. *Vetricular de venter à para cubrir*
el vientro. Pol. *Napisiecin*. Vngar. *Napiesi*. Ang. *Hu bi felt ruba*.
 Ang. *A cloth that covereth the belly, an apron*.] Plin. lib. 8. cap. 48.
 Partis mei memoria cœpere amphimalla vestra, sicut villosa
 etiam ventralia. Videtur item ventrale sacculi genus fuisse,
 pecunie ad usum quotidianum necessariz gestandæ accom-
 modatum, & sub ventre appensum. l. 6. D. de bon. dan. Non-
 nulli tamen putant esse ventrale dicendum. Horomanus.

Vētriosus, a, um. Qui magnam habet ventrem. [ἄνεμος ἄνεμος]
 Gall. *Ventre, qui a grand ventre*. Ital. *Chi a gran ventre*. German.
Ein henthig. Ger. *ein gresser Bauch hat*. Hif. *Una cosa que tiene*
mucho ventre. Polon. *Brzochni*. Vngar. *Hafas paitubis*. Ang.
The bath a great belly, or bellied.] Plaut. in Merc. Canum, varum,
 ventriosum. Idem in Alin. Macilentis malis, rufulus, aliquan-
 tum ventriosus. Pro eodem nonnulli utuntur vetricofus, in-
 terjecta inter duas vocales c consonante, quavis primiti-
 vam eam licet non habeat. Quod etiam in aliis nonnullis
 adjectivis usavenire videmus: ut ab Arcadia fit Arcadicus, &
 ab Italia Italicus.

Vētriosus, a, um. [ἄνεμος ἄνεμος] Plin. lib. 14. cap. 21. de
 Jollis loquens vinarius: Ventriosa, ac patula minus utilis.

Vēntilo, jar, pen. cor. act. p. Ventum exco, ventū facio. [ἄνεμος ἄνεμος]
 Gall. *Esventiler*. Ital. *Sventiare*. Vn.
 Ger. *Wadler*. Belg. *Wader*. Hif. *Aventar*
 pro para trillada à baxer ayre con mosador. Pol. *Wier*. Vngar.
Lezek. Hif. *Lezek indit*. Ang. *To fanne or wianne*.] Propert. lib. 4.
 Eleg. 3. Hanc Venus, ut vivat, ventilat ipsa facem. & Ventilari
 fumentū dicitur, dum in area ventilabro purgatur. [ἄνεμος ἄνεμος]
 Pol. *Wier*. Vngar. *Meg fogni*.] Plin. Multi ventilare quo-
 que granum verant. & Ventilari vinum dicitur, pro eo quod
 Cicut, *lavare vinum rino*: ut sit, quum difficulter exire de dolio.
 Colum. lib. 12. cap. 30. Quod major stilus erit, eò sapitū con-
 venit vinum nutriti, refrigerariq; & Ventilari. & Ventilare
 anulum, est è digitis exemptum manibus ventilare, & veluti
 vento persandū exponere. Iuven. Satyr. 1. quum vetna Ca-
 nopi Crispinus Tyrias humero tevoante lacerinas Veniet
 adivum digitis sudantibus aurum. & Translatè etiam popu-
 lus & conico ventilari dicitur, quum oratione seditioni alicui
 eò movetur & exagatur. Cic. pro Flac. Cujus lingua quasi
 flabello seditionis illatum est egentium concio ventilata.
 & Hujus compositum est Eventillo, de quo suo loco.

Vēntilatio, onis, verbale. Est Actus ventilandi. [ἄνεμος ἄνεμος]
 Gall. *Esventement*. Ital. *Sventamento*. Ger. *Erstigung*.
 Hif. *Aventamiento*. Pol. *Wier*. Vng. *Legzek*. Ang. *A faning or wianing*.] Plin. lib. 2. cap. 11. Innoctiores uvæ,
 quæ decerpæ diu pependere, qua ventilatione etiam utiles
 fiunt stomacho, & gurg.

Vēntilatio, is, m. r. Qui ventilatione frumenta purgat, aut le-
 guminarum hoc est, qui post trituram frumeta aut legumina vē-
 tilatio in sublimè ejaculatur, ut ventorum flatu grana secer-
 nantur à palea. [ἄνεμος ἄνεμος] Gall. *Ventiler*. Ital. *Sventare*.
 Ger. *Erstigung*. Hif. *Aventar*. Pol. *Wier*. Vng. *Legzek*. Ang. *A faning or wianing*.] Col. lib. 2. cap. 10. Faba que longius emittitur, pura eò
 perreniet, quò ventilator eam jaculabitur. & Ventilatores

apud Quintill. lib. 12. cap. 7. sunt prædiligatores, qui ut ventila-
 tores grana que purgant, in ventum projiciunt, ita rem, quæ
 retinetur, in manibus ejicere videntur. 30. Ita enim ait: Quo
 usu constat mira illa in scenis pilatorum ac ventilatorum,
 ut ea que emiserint, ultro venire in manus credas, & quæ ju-
 bentur decurrere.

Vēntilatio, um, bri, pen. prod. n. f. Instrumentum quo rustici fru-
 menta, leguminave post trituram sursum ejaculatur, ut ventorū
 flatu à paleis repurgentur: què in usum rustici hodie habet pa-
 las: quib; frumeta ita in sublimè ejaculatur, ut aliò grana suo
 pondere, aliò paleæ ventorū vi ferantur. [ἄνεμος ἄνεμος] Gal. Vn. *Vn*, *vn* *ifantair*. Ital. *Ventaglio*, *va vano*. Germ. *Ein*
weiffschaffet. Hif. *El ventallo o instrumento para ventar para trilla-*
da, aventadora. Pol. *Wierazka*, *szpada szta*. Vng. *Szoro szpat*.
 Ang. *A fanne, an instrument to winnow corn*.] Col. lib. 2. cap. 10.
 Nam quæ acervus paleis granisq; mistus in unū fuerit cōge-
 flus, paulatim ex eo vētilabris per lō ejus spatii jacetur: quo
 pacto palea que levior est, citrà decidit, saba que lōgius emit-
 teretur, pura eò perveniet, quò ventilator eam jaculabitur.

Vēntus, u, masc. gen. Exhalatio sicca (teste Aristotele in Me-
 teoris) è terra resoluta cū aliqua virtute cœlesti composita.
 [ἄνεμος ἄνεμος] Gall. *Vent*. Ital. *Vento*. Ger. & Bel.
Der Wind. Hif. *Viento*. Pol. *Wiatr*. Vn. *Sxel*. Ang. *The wind*.] Cic. 2. de Divin. Placet enim Stoicis eos anhelitus terre, qui
 frigidi sunt, quū fluce cœperint, ventos esse. Idè pro Cluent.
 Mare quod sua natura tranquillum sit ventorū vi agitari atq;
 turbari. Virg. 1. Aen. Incute vim ventis, submersasque obrue
 puppes. & Ventū (inquit Augustinus lib. de Quantitate animi)
 nihil aliud quàm istū aërem commoiti, ac agitatum esse
 sentimus. Quod in loco tranquillissimo, & ab omnibus ven-
 tis quietissimo, vel brevi flabello approbari potest, quò etiā
 muscas abientes aërem cōmoverimus, statūq; sentimus. Quod
 quum evenit occultiore quodam motu cœlestium, vel ter-
 renorum corporum per magnum spatium mundi, ventus vo-
 catur, ex diversis partibus cœli nomina etiā diversa sortitus.
 Sunt autè quatuor præcipui venti, à quatuor mundi cardini-
 bus flantes: quorum rursus singuli in ternos dividuntur. Ab
 Oriente æquinoctiali Subsolanus, qui ad Septentrionē habet
 Vulturum, à volvendis nubibus dicitur: ad Meridiem Eurus
 sic dicitur, quia late flat. Hi sunt calidi & sicci, quia sub Sole
 diu morantur. In ortu diei salubres sunt, quia veniūt à regio-
 nibus teperratis. Ab Occasu æquinoctiali Favonius est dicitur,
 quod fovet que nascuntur. Hinc Circius proximus est ad Sep-
 tentrionē Zephyrus ad Austrum. Sunt isti temperatè frigidi
 & humidī, quia Sol parvam facit morā in Occidente, propte-
 rea nec multum calefacit illos, nec multum desiccit. In fine
 diei salubres sunt, quia à Sole tunc subtiliores redduntur. A
 meridie Auster est dicitur, quod hauriat aquas. Huic ad Orientem
 Notus est, qui Græcè sic dicitur ab humore: Africus ad
 Occidentem. Hi omnes quū calidi sint & humidī, nubes, plu-
 viasq; inducunt, citant tempestates marinas, impediunt vir-
 tutes animales, & gravitatè corpori affrunt. A Septentrione
 Boreas est. Huic ad Orientem Aquilo surgit, ad Occasum Co-
 rus. Hi venti frigidi sunt & sicci, unde corpora induit, poros
 contrahunt, humores purificant. & Ventus operam dat, di-
 xit Plaut. in Milite: id est, prosper est. & Ventum popularem
 quære in re aliqua, est populi plausum, & secundū rumorē,
 favoremq; inanem aucupari. & Quatuor venti, pro quatuor
 cœli cardinibus, à quibus quatuor præcipui flant venti. Virg.
 4. Georg. Partibus que premunt arctis, & quatuor addunt
 Quatuor à ventis obliqua luce fenestras. & Ventus secundus,
 pro secunda fortuna, *non prope*. Cic. Att. lib. 2. Quid si etiam
 Cæsarem, cujus nunc ventu valde sunt secundæ, reddo meliorem?
 & Ventus pro procella & turbine in Republica. Cic. in Pison.
 Neque tam sui timidus, ut qui maximis turbidibus ac flucti-
 bus Reip. navè gubernasset, salvamq; in portu collocaisset,
 frontis tuæ nubeculam pertimesceret: alios ego vidi ventos,
 alias prospexi animo procellas.

Vēntus, a, um. Qui magnam habet ventrem. [ἄνεμος ἄνεμος]
 Gall. *Ventre, qui a grand ventre*. Ital. *Chi a gran ventre*. German.
Ein henthig. Ger. *ein gresser Bauch hat*. Hif. *Una cosa que tiene*
mucho ventre. Polon. *Brzochni*. Vngar. *Hafas paitubis*. Ang.
The bath a great belly, or bellied.] Plaut. in Merc. Canum, varum,
 ventriosum. Idem in Alin. Macilentis malis, rufulus, aliquan-
 tum ventriosus. Pro eodem nonnulli utuntur vetricofus, in-
 terjecta inter duas vocales c consonante, quavis primiti-
 vam eam licet non habeat. Quod etiam in aliis nonnullis
 adjectivis usavenire videmus: ut ab Arcadia fit Arcadicus, &
 ab Italia Italicus.

Vēntosus, a, um. Vento plenus. [ἄνεμος ἄνεμος] Gall. *Ven-*
teus. Ital. *Pieno di vento*. Ger. *Windig*. Hif. *Casa de*
muchos viento. Pol. *Wierny*. Vn. *Sxel*. Ang. *A little air, or soft*
blowing wind.] Terent. in Evnuch. Cape hoc flabellum, & ven-
 tilum huic sic facito, dum lavamur.

Vēntosus, a, um. Vento plenus. [ἄνεμος ἄνεμος] Gall. *Ven-*
teus. Ital. *Pieno di vento*. Ger. *Windig*. Hif. *Casa de*
muchos viento. Pol. *Wierny*. Vn. *Sxel*. Ang. *A little air, or soft*
blowing wind.] Terent. in Evnuch. Cape hoc flabellum, & ven-
 tilum huic sic facito, dum lavamur.

Vēntosus, a, um. Vento plenus. [ἄνεμος ἄνεμος] Gall. *Ven-*
teus. Ital. *Pieno di vento*. Ger. *Windig*. Hif. *Casa de*
muchos viento. Pol. *Wierny*. Vn. *Sxel*. Ang. *A little air, or soft*
blowing wind.] Terent. in Evnuch. Cape hoc flabellum, & ven-
 tilum huic sic facito, dum lavamur.

Verni flores: Verum aequinoctium. Plin. lib. 16. cap. 31: Oscines non temere fetus faciunt ante aequinoctium vernum. Ovid. 3. Trist. At mihi sentitur nix verno sole soluta. Horat. de Arte. 6. ego laurus, qui purgor bilem sub verno temporis horam. Cic. 5. Tuscl. Breve enim tempus aeratis satis est longum ad bene honesteque vivendum: sin processeris longius, no magis dolendum est, quam agra colae dolent praeterita verno tempore suavitare, astatem autumnumque venisse.

Vernalis, le, om. r. Quod est Veris. [in senis. Gall. Du printemps. Ital. Di primavera. Ger. Des Fruhtings oder Fruhting. Hisp. De verano. Pol. Wiosniemi. Vng. Tavasz, vajo. Ang. Of the spring time.] August. lib. 7. de Civit. Dei: Proprie vernalem quippe faciem terra quae ceteris temporibus est pulchrior, Porphyrius philosophus nobilitate Aryn florem significare perhibuit. Verno, 25. Pullulo. [Verni. Gal. Verni. Ital. Verni. Ger. Verni. Hisp. Verni. Pol. Wiosniemi. Vng. Tavasz, vajo. Ang. Of the spring time.] Mart. lib. 2: Dum tibi veniant tenera lanugine malis: id est, pilos emittere incipient, & tenera quadam lanugine artatis florem praeseferent. A Vere deductum verbum, quo tempore omnia tenasci conspiciuntur. Aliquando pro canere. Plaut. Dum aviculae vernant. Quippe verno tempore omnia letari videntur. & Poniuntur quando pro splendore. Plin. lib. 8. cap. 27: Anguis hyberus sicut membrana corporis obdura feniculis succo impedimentum illud exiit, nitidusque vernat.

Vernans coelum, Vernam quandam temperiem praeseferens. Plin. lib. 7. cap. 2: Salubri coelo semperque vernante. Vernans ager, pullulans, floridus, vicidus, laetus. Mart. lib. 9.

Vernatio, onis, fe. Corium veras, quo serpentes verno tempore exuunt, quod & Seneca dicitur. [Vernatio. Gall. La vieillesse. Ital. Vernatio. Ger. Vernatio. Hisp. Vernatio. Pol. Vernatio. Vng. Vernatio. Ang. Vernatio.] Plin. lib. 29. cap. 6: Lendes tolluntur ad peccatum, vel anguibus in cibum sumptis anguillarum modo, aut vernatione, quam exuunt, porta. Nonnunquam verbalis significationem retinet, actum ipsum exuendae cutis significans. [Vernatio. Gall. Vernatio. Ital. Vernatio. Ger. Vernatio. Hisp. Vernatio. Pol. Vernatio. Vng. Vernatio. Ang. Vernatio.] Plin. lib. 30. cap. 3: Anguinae vernationis membrana cum oleo, tecta que resina calefacta, auribus proficit. Plin. lib. 29. cap. 3: Membrana, sive fenectus anguam vernatione exura cum cancro masculino trita.

Veratrum, tri, n. f. [Gall. Veratrum ou ellobore. Ital. Veratro herba. German. Nistwurz. Hispan. Vedygambre. Pol. Cyrenia rypica. Vng. Veratrum. Ang. Veratrum herba.] Hebra est qua Graeci vocant *akakia*, vehementem habet vim purgandi, educendique humores noxios, principia animae facultatum sedem infestata: unde melancholicis & saniosis dari solet, & comitiali morbo laborantibus. Pers. Satyr. 3: non est hic Ilias Acci Ebra veratro. Dicitur autem putari Veratrum a vertenda mente. Eius duo sunt genera, album & nigrum: de quibus satis multa dicta sunt supra in dictione HELLBORVM.

Verax. Vide VERVM.

Verbalcum, n. l. Herba est duo summa habens genera, album & nigrum, folii colore distincta. [Gall. Verbalcum blanc, ou verbalcum noir. Ital. Tagli, barbasso. Ger. Wurtz aus odet Kertentrat. Hisp. Verbalcum o cordalobo. Pol. Wymiana, Antium, buran. Ang. A primrose or consilida. Gall. Verbalcum album & nigrum appellant. Candidum rorsum in marem & foeminam dividitur. Foemina folia habet braccia, sed hirsutiora, latiora, & candidiora: caulem cubitalem, candidum & leviter pilosum: flore album aut suppalidum: semen nigrum, radice longam, acerbam, digitali crassitudine. Nascitur in campis frutibus. Mari folia candidant, sed longiuscula sunt & angustiora quam foemina: caulis quoque tenuior. Verbalcum vero nigrum omnia huic paria habet, folia tantum latiora minusque candida. [Polon. Myszki.] Est & sylvestre verbalcum, altum virgine arboreis, folia salviae, orbibus virgatae cingentibus, ut matrubium, flore luteo, fulgore auti. Vide Plin. lib. 25. cap. 10.

Verbenae, nae, sive verbenaca, ep. Herba est ramulos habens cubitales, angulosos, in quibus ex intervallis folia quercus, sed minora angustioraque, eisdem divisuris in ambitu, colore aliquatenus castiora: radice autem longam, tenuem, flores purpureos & graecides. [Verbenae. Gal. Verbenae. Ital. Herbona. Ger. Esfentraut. Hisp. La grama hyerna, verbona. Pol. Kofyryka famie, yrynyk. Vngar. Szepora fusi. Ang. Verbenae.] Galli ex Latino vocabulo litera ranti in una immutata Verbenam appellant. A Graeco etiam hierobotane, isepi sive Dioscoridi dicta

est, propterea quod ad multos sacrorum usus ea uterentur. Plin. lib. 25. cap. 9: Nulla tamen Romanae nobilitatis plus habet, quam hierobotane. Aliqui peristereona, nostri verbenacam vocant. Haec est, qua legatos ferre ad hostes indicavimus. Hac lovis mensa vertitur, domus purgantur, lustranturque. Haec ille. Peristereona autem Graeci idcirco appellantur, quod plurimum in ea mansuetum columbae, & *peristereona* tamen quilibet herbas & frondes festas, ad aras coronandas, ex puro loco decerpitas, Verbenas appellamus, quasi herbenas: quod & Donatus annotavit in locum illum Andriae Terentianae: Ex ara verbenas hinc sume. Quod profecto in loco Terentius non videtur intellexisse herbam illam, quam proprie verbenam appellari diximus, quum apud Menandrum, a quo illa translata, *peristereona* est, myrtus legatur. Plin. lib. 22. cap. 2, verbenarum, & sagminum nomine idem significari ait: hoc est, gramen ex arce cum sua terra exsulum, usque, semper a nos legatos, quod ad hostes clangatum mitterentur: indeque unam ex us, qui verbenas ferret, Verbenarium fuisse appellatum.

Verbenae, Herba foemina vulgo, quae Dioscoridi ceterisque antiquis auctoribus *peristereona* Graecis, Ino Latine nuncupatur, & nihil commune cum verbenae habet. [Pol. Kofyryka famie.] Verberis, instrumentum verberandi, inquit Valla lib. 6. longum, & exile, qualis est virga, baculus, fustis, forca, flagellum, ferula, arundo, & siquid est simile. [Diu sicut DDiu sicut, per se, ad nos.] Gall. Verge longue & delire, fouet. Ital. Verge longa da battere alcuno. Ger. Ein rüt, fiedt, ein jedes dergleichen man einen schicht.

Belg. Ein roede. Hisp. Vara para herir a hostigar. Pol. Kozga wsielaka da bicia. Vn. Verz, verb zercam. Ang. A scourge or whippe. Virg. 3. Georg. illi insulant verberare torto. Cic. 7. Ver. Ne carere, ne verbera, ne securus, ne cruciatus sociorum. Plin. lib. 8. cap. 9: Domantur autem rabidi fame & verberibus. Terent. in And. Verberibus casum te in pristinum Dave dedam usque, ad necem. In vitibus quoque & arboribus, Verbera dicuntur teneriores virgae, longitudine & flexibilitate sua flagrorum speciem referentes: unde & flagella a rei rusticae scriptoribus appellantur. Quintil. Declamat. ult. Ignescit ex proximo raptos, verberaque, quae casus obrulerat in vado. Verbera nonnunquam pro ipsa verberatione, sive ictibus accipimus. [Diu machchab, wozaj, wozaj, wozaj.] Virg. 3. Georg. Ac neque, eos iam frena vitium, nec verbera seya, Non scopuli, rupesque, cave, atque obiecta retardant Flumina. Terent. Heavi. Tibi erunt parata verba, huic homini verbera. Radorum verbera. Lucret. lib. 11: quoniam mitescere multa videbant Verberibus radorum, ac visu victa per agros. Ventorum verbera vitare, apud eundem lib. 5: Linguae verbera, objugationes. *ad idem.* Horat. 3. Car. Ode 12: aut exanimati metuentes patruae verbera linguae.

Verbero, a, p. C. d. o. verberare. Sic enim a verberare fit verbero, quomodo a fustis, fustigo, a flagellu, flagello. [Diu machchab, wozaj, wozaj, wozaj.] Gall. Batre, fouetter, frapper. Ital. Battere. Ger. Schlagen. Belg. Smiten. Hisp. Acostar con azotes. Pol. bje Vng. Mez verem. An. To scourge, to whippe. Cic. 7. Ver. Quae quae apud te diceret, virgine oculi verberabantur. Verberari etiam verbis quis dicitur, quoniam ut testatur Nonius non solum verberare a verberibus dictum, sed etiam a verbis. Plaut. in Trucul. Me illis quid huc verberat verbis. Verberare convitio, vel injuria, est lacessere. Cic. filius ad Tironem lib. 16: Verberavi te cogitationis tacito duntaxat convitio. Huius composita sunt, Adverbero, diverbero, everbere, reverbero, & tranverbero: quorum significata explicavimus suis locis.

Verberito, sepe verbero, Gato. Verberatio, onis, verbale, f. [Diu machchab, wozaj, wozaj, wozaj.] Gall. battement, bature. Ital. Battimento. Ger. Ein schlagung, Hisp. acastamiento. Polon. bicia. Vngar. Mez verem. Ang. A scourging, whipping. Cic. filius ad Tironem lib. 16: Minificam mihi verberationem cessationis epistola dedisti.

Verberatus, us, m. q. Ipsa verberatio. [Diu machchab, wozaj, wozaj, wozaj.] Gall. battement, bature. Ital. Battimento. Germ. Ein schlag, odet strich. Hispan. Acastamiento. Polon. Vdorzenie, baaq. Vngar. Mez verem. Ang. A striking, whipping. Plin. lib. 11. cap. 3: Si etiam expressa in altum, aut e sublimi dejecta verberati corripiat aera. Verberatus pro impulsu *caliditate*. Curtius lib. 7: Si quum propemodum tuo verberatu ei omnes te praecunte juravimus, eosdem nos inimicos, &c.

Verberatus, a, um, Verberibus dignus. [Leposiac. Gall. Digne de fouet. Ital. Digno di essere battuto. Germ. Strafwertig. Hisp. Digno de ser hostigado. Polon. Godni bycia. Vngar. Mito vorfegre. Angl. Worthie of whippes or strokes.] Plaut. in Picul. Sed video eecum verberatam statuat: ut magnifice infert sese. Idem Persa Aio' vero verbercum caput.

Verberatus, id est, verbero, seu verberibus dignus. [Leposiac. Gall. Digne de fouet. Ital. Digno di essere battuto. Germ. Strafwertig. Hisp. Digno de ser hostigado. Polon. Godni bycia. Vngar. Mito vorfegre. Angl. Worthie of strokes.] Vide superlativum Verberabilissimus deduxit Plautus in Anul. Verberabiliss.

derabilissime (inquit) etiam cogitas? no' fuit, sed trislar. Sic enim habent emendatiora exemplaria, quanquam non defant, in quibus verberabilissime legatur.

Verbero, onis, mafe. 1. [*verberare* Gall. Digne d'etre battu, & fustigé, qui est fouetté fustigé. Ital. Digno di essere bastato. German. Ein streichwürdig / der streich wort verdient hat. Hispan. El que muchos vez es acotado, o digno de ser acotado. Pol. Godu karnici. Vngar. Meis verberere. Angl. A knave that deserves to be whipp'd.] Verberibus dignus, vel qui perpetuum vapulat, quem etiam Græco vocabulo *maliziam* vocamus. Plautus in Amphit. Ala' verò verberet? Idem, tum me verbero Aude herum iudificariet.

Verbum, bi, n. f. generaliter accipitur pro quavis dictione, quæcunque ea sit orationis pars: inde nomen habens quod æna verberatu formetur. [*דבר* daber *דברים* dabbere *דברים* daber *דברים* daber. Gall. Mot, parole. Ital. Parola, mot. German. Ein Wort Belg. Ein Woort. Hispan. Palabra generalmente. Polon. Slovo. Vngar. Igé, szó, mondat, beszé. Angl. A word.] Varro tamen à veritate deducit, quòd verum nos loqui oporteat. Terent. in Eunucho. De exclusione verbum nullum. Idem Heeyr. - verbis dici non potest Tantum, quàm re ipsa navigare incommodum est. Cic. 2. de Orat. Neque enim quones verbum aliquod est scribendum, nobis toties ejus verbi literæ suat cogitatione conquerendæ. Aliquando specialiter pro parte orationis per tempora & personas declinabili. Unde verbale nomen dicimus, quòd à verbo originem accepit. Nonnullæque verba ita accipiuntur, ut rebus, live factis opponantur. Cic. in Sallustium: Vbi rerum testimonia adsunt, non opus est verbis. Cic. pro Quintio: Adversarium habet verbo Sexti. Naviù revera fortissimos & nobilissimos nostræ civitatis. Hinc verba dare dicimus, pro decipere, & verbis circumvenire. [*πρω* pith. *πρω* pith.] Cic. Attico: Verba dari mihi facile patior: meque libenter prebeo credulum. Interdum ita accipiuntur verbum, ut scripto opponatur: unde Verbo alicui mandata dare: hoc est, viva voce, & non scripto. Cic. lib. 7. Epist. Plura illi mandata verbo quàm scripto dedi. Nonnunquam non singulas tantum dictiones Verbi nomine complectimur, verumetiam solidas orationes. Quo fit ut modò sententiam aliquam insignem, modò tritum proverbium, verbum appellatum inveniamus. Terent. in Adelph. Postremò illud non meum verbum facio quod tu Misio bene & sapienter dixisti. Et paulò antè: Nam verus verbum hoc quidem est: Communia esse amicorum inter se omnia. Meis verbis, locutio in primis elegans, pro eo quod est, meo nomine. Cic. Attico: Atticæ, quoniam hilarula est, meis verbis suavius des. Et alibi: Tu Atticæ, quæso, cura: & ei salutem, & Pylia, Tullie quoque verbis plurimà. Idem lib. 4. Epist. Cum Sura locutus sum, ut ei meis verbis diceret. Verbi causa, idem valet quòd exempli gratia. Cic. 3. Ver. Siquis, verbi causa, oriente Canicula natus sit. Verbi gratia, in eadem significatione apud Cic. 1. Acad. Verba facere, differere, orationem habere, disputare, proloqui. *Διλογίζεσθαι* ut, Facere verba in Senatu, apud eundem 5. Ver. Idem de Clar. Orat. Qui nunquam verbum in publico fecerunt. Verba mortuo facere, in eadem significatione dicimus, qua Surdo fabulam narrare: hoc est, ei velle aliquid persuadere: qui aut non audiat, aut nolit audire. Terent. in Phorm. Ego Nausistrata esse in hac re culpam meritam non nego: Sed eam, qua sit ignoscenda. P. verba sunt mortuo. Verbum de, vel è verbo exprimere, ad verbum transferre. Verbum pro verbo reddere, totidem verbis transferre. Terent. in Prolog. Adelph. cum hic locum sumpsit sibi in Adelphos: verbum de verbo expressum extulit. Verbum reddere de verbo. Horat. de Arte: Nec verbum verbo curabis reddere fidus Interpres. Idem Cic. de optimo genere Orat. Conventi enim ex Atticis duorum eloquentissimorum nobilissimas orationes inter se contrarias, Aeschinis, Demosthenisque: nec converti ut interpres, sed ut orator, sententiis iisdem, & eorum formis, tanquam figuris, verbis ad nostram consuetudinem aptis: in quibus non verbum pro verbo habui necesse reddere, sed genus omnium verborum, vimque servavi. Cic. lib. 6. ad Atticum: Eisdem verbis aliquid reddere. Idem Cic. de Clar. Orat. Primum, inquit, memoria tanta, quanta in viro cognovisse arbitror, ut quæ secum commentatus esset, ea sine scripto verbis eisdem redderet, quibus excogitasset. Quod Cic. Eisdem verbis, Quint. libro 10. cap. 6. Ad verbum dixit. Verba dare, est decipere. [*πρω* pith. *πρω* pith.] Terent. in And. Cui verba dare difficile est. Verba ad rem conferre: hoc est, re ipsa verborum fidem facere, & dicta factis comprobare: *πρω* pith. *πρω* pith. Terent. in Eunucho. Verum si verba ad rem cõferet, vapulabit. Verbalè Quòd à verbo descendit. *πρω* pith. *πρω* pith. ut, Lector, à Lego, Doctor à Doceo. Dictiono Grammaticis familiaris.

Verberere, onis, rras. Verba facio. [*דבר* daber *דברים* dabbere *דברים* daber. Gall. Railler, raquer. Ital. Cianciare, oculari. Ger. Wort streichen. Hispan.

Contender cum palabra. Pol. *bliskany, zeba mielle*. Vngar. *szepzetek*. Ang. To speak much, to chat or babble.] Apul. Nims multa oratio est, si velim memorare quæ ego contra responderim, quàm diu, & quoties inter nos verberatum sit. Verbum est vetus & inusitatum.

Verbosus, a, um, Multiloquus, garrulus, locutivus. [*μολι* 2. *μολι* 2. Gall. Qui a beaucoup de parole, abondant en langage, habillart. Ital. Cianciatore, chi abonda in parole. Ger. Baste reich / das viel wörter oder rebes hat. Hispan. Llento de palabras. Pol. *bliskany, pisapary*. Vngar. *szafogó, sok szava*. Ang. *Thou hast many words, and speakest much*.] Cic. pro Muræ. Nos solum ista vestra verbosa scivolatio prudentia, sed etiam ipsa illa domina rerum sapientia. Qujntil. lib. 2. cap. 4. Ut quidam sententiarum gratia verbosissimos locos accedunt, quum ex locis debeat nasci sententia. Cic. Mario, lib. 7: Habes epistolam verbosiorum fortasse quàm velles.

Verboſe, adverbium, Multis verbis. [*μολι* 2. Gall. *Avec beaucoup de paroles*. Ital. *Con molte parole*. Germ. *Wit viel worten*. Hispan. *Con muchas palabras*. Pol. *Szerokimi słowami*. Vn. *Sloves, sok besedel*. Ang. *With many words*.] Cic. pro Muræ. Satis verboſe, sed quid postea?

Verbūlum, in *rogens*, diminut. Hieron. Secreta verba non erent suspicione.

Verē, vide **VERVS**.

Verēcūdiā, æ, f. p. Pudor, modestia, ingenuitas, contraria Arrogantiæ: [*בושה* bushah *בושה* bushah *בושה* bushah *בושה* bushah. Gall. Honte, modestie. Ital. Verecundia, modestia. Germ. *Scham / schambastigkeit*. Belg. *Schamte*. Hispan. *Verguenza con temor*. Polon. *Wstydliwość*. Vngar. *Zemermelleg*. Ang. *Shamefulness or shamfulness, modestie*.] à quoniam in hoc differt, recte Donato, quòd Verēcundia, ingenuitatis cuiusdam sit & modestiæ: unde & in laude ponitur: Pudor verò animi sibi male confecti ob scelus aliquid perpetratum. *μηδυνό*. Cic. pro Quintio: Homo timidus, virginis verēcundia. Liv. 1. ab Vrb. In eam verēcundiam adducti sumus, ut civitatem totam in cultum verſam dæorum, violari diceretur. nefas. Plin. Epist. 7. lib. 2: Causas summa fide pati constantia, nec verēcundia minore defendit.

Verēcūdius, a, um, Pudens, modestus: cui opponitur perulans, arrogans. [*בוש* bushah *בוש* bushah *בוש* bushah *בוש* bushah. Gall. Honteux, modeste. Ital. Verecundo, modesto. Ger. *Schamhaft* oder *schambastig*. Belg. *Schamte*. Hispan. *Verguenza con temor, modesto*. Pol. *Wstydliwy*. Vng. *Zemermes*. Ang. *Shameful, modest*.] Ovid. 1. Amor. eleg. 3: Illa verēcundia sit est præbenda puellis. Idem 14. Metam. Illa verēcundo vitæ tollens lumina vultu. Cic. 3. de Leg. Verēcundus est, qui ut beat audiat, erubescit & pudet impudica loqui. Verēcundus & parvus in transferendo: hoc est, nō nimis audax, aut frequens in translationibus, qui scilicet metaphoris utitur non nimis duris, neq; longè petitis. Idem de Orat. Nec in faciendo verbis erit audax, & in transferendis verēcundus & parvus. Verēcunda translatio: id est, modicè detorta, & non nimis longè petita, apud eundem lib. 16. Epist.

Verēcūdiſe, Cum verēcundia, pudenter. [*בושה* bushah *בושה* bushah *בושה* bushah *בושה* bushah. Gall. *Avec honte, honnestement*. Ital. *Con vergogna*. Germ. *Schambastig*. Belg. *Schamte*. Hispan. *Con verguenza*. Pol. *Wstydliwy*. Vn. *Zemermes*. Ang. *Shamefulness, modestie*.] Cic. 3. de Fin. Tam timide, vel potius verēcundè: facio, inquit, equidem. Idem 2. de Finib. Cyrenæici quidem non reculantur veluti hoc verēcundius, illi fortasse constantius.

Verēcūdiſſe, anis, Verēcundia teneor, vereor, erubesco. [*בושה* bushah *בושה* bushah *בושה* bushah *בושה* bushah. Gall. *Estre honteux, avoir honte*. Ital. *Verognarsi honestamente*. Germ. *Schambastig sein*. Belg. *Schamte*. Hispan. *Temoer à aver verguenza*. Pol. *Wstydliwy*. Vn. *Zemermes*. Ang. *To be ashamed or bashful*.] Cic. lib. 3. de Orat. Alterū constantem, & quasi verēcundantem incitabit. Plaut. in Trinum. Verēcundari neminem apud mentem decet.

Verēdus, di, pen. prod. Equus curvus velocissimus: qualibus antiqui utebantur in venatione. [*πρω* pith. *πρω* pith. Gall. *Chenal de pèche, ou vite*. Ital. *Cavallo di pèche o veloce*. Germ. *der schnelle Ross*. Postrosus. Hispan. *Cavallo ambliador o tron*. Pol. *Zemermes*. Vng. *lo futó lo*. Ang. *A post horse or swift in running*.] Arist. li. 14. Stragula succincti venator sume verēdo: Nam sicut à modo surgere sicut equo. Idè alibi: Parcus utanis mōneo rapiante verēdo, Priscæ, nec in lepores tam violentus eas. Verēdo ut uratur principum tabellari, qui mutatis per stationes equi quā velocissimè, quòd instituerunt, perveniunt: qui inde etiam verēdarii appellati sunt. [*πρω* pith. *πρω* pith.] Iulius Frontinus Matheseos lib. 3: Regum nuntios, verēdariosque reddent. In qua etiam significatione voce eandem usurpavit Procopius interpretis belli Persici lib. 2. Sunt qui verēdum dictū putant à verēdanda theda: unde & verēdarium urbis, apud Hieronymū legitur, metaphora profectò nō inventa, pro gubernatore, rectore, seu administratore: Singula (inquit) inveniunt verēdarii

num urbis offendere. Quamquam non desunt qui rhedarium ibi potius quam veredarium legendum censent.

Verecor, eris, tus, Revereor, exumeico, non nihil commoveor. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Craindre, redouter, avoir en respect. Ital. Temere, dubitare, aver in temeranza. Ger. Schambaffi, furchten Belg. Ducht, ontstem. Hisp. Temer con verguena. Polon. Wobdycze dnie. Vngar. Felek. Ang. To feare, to reuerence. Est enim vereri proprie libertorum qui honestatis gratia moventur. Timere autem savorum, qui formidine peccate aliquid aut faciunt, aut omittunt. Cic. ad Atticum lib. 7: Et quod tibi in urbem introisse, vereor quid sit Terent. in And. Sed quidam Pamphilum exanimatum video? vereor quid fiet. Et ut dicimus, timeo te, tibi, a tetrico dicimus, Vereor te, tibi, a te, in eadem differencia quam explicavimus in verbo Timere. Cic. Acad. Vos autem veremini mihi, ne labar, &c. Terent. in And. Ego dum non nihil veritus sum Dave ab te, &c. In eadem significacione dixit Cic. in Caton. Major. De qua loquutus de Carthagine (non ante vereri desinam, &c. id est, timere ne nobis malum inferat.

Vereor, eris, tus, participium, seu nomen e participio, Timens, metuens. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Qui craint. Ital. Chi teme. Ger. Schreck. Hisp. Quez temo. Polon. Boiazis. Vng. Itz Ang. That feareth a iule. Cic. ad Papyrium lib. 4: Qui te ad scindendum incitavit verentem, ne silius suo nuntio aliquid misit sollicitudinis attulisset.

Vereor, eris, tus, Venerandus. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Qui craint. Ital. Chi teme. Ger. Das in furchten ist. Hisp. Qui teme se honrado. Polon. Gohlid qy y bawia fit. Vngar. edy wolenid, is erlend. Ang. Worshippful in honoured. Ovid. 4 Metam. & abstulit illis Quod mortale fuit, maiestatemque verendam, Imposuit: nomenque simile, faciemque novavit. Idem 4 de Pont. Eleg. 11: Cuna cum Famibus fuerat stipata verenda.

Vereor, eris, tus, n. l. nomen pluralis tantum, Corporis partes pendentes, qua sine verucandia nominari non possunt. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Les parties hantoules de l'homme. Ital. Le parti dubitante del homo. Germ. Das Waischen stem. Hisp. Las vergenas y genitalis. Polon. Wsliid przrodziom. Vng. Az nemereis teste. Ang. The prius partes. Plin. Epist. 14. lib. 3: Reperit cum serui circumstant, alius fauces invadit, alius os verberat, alius pectus & ventrem, atque etiam (scilicet) dicitur verenda contudit.

Vereor, eris, tus, n. l. nomen pluralis tantum, Corporis partes pendentes, qua sine verucandia nominari non possunt. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Le membre viril, les parties hantoules del homme, la verge Ital. La parti dubitante del homo, membro viril. German. Des Waischen rit / das wandliche gird. Hisp. Las vergenas y genitalis. Polon. Meko y owok, koryn. Vngar. Meny, szi. Ang. A mans secret member, the wand. Sueton. in Tib. cap. 62: Excogitaverat autem inter genera cruciatu etiam ut larga mei potatione per fallaciam operatos repente verentis deligatis, fidiularum simul, urinaeque tormento distenderet.

Vergo, eris, tus, vertere, vel secundum Diomedem, xi, xum, n. t. Tendo, specto, inclino, declino. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Tendre, incliner, tourner ou pencher vers quelque chose. Ital. Togliere verso qualche cosa, declinare. Ger. Sich neigen oder wenden. Belg. Etreden. Hisp. Inclinar o ser inclinada, girocar o trailmar. Pol. Schylam fit. Vng. Hatos. Ang. To incline or hang toward some place. Virg. 11. Aeneid. Quem dante labor, & quo vergat pondere lectum, & longitur aliquando accusativo cum prepositione ad, vel in. Cic. 11. Philip. Et tuis auxilium ad Italiam vergere, quam ad Asiam, maluerit. & Venentia vergere alicui, active pro miscere, porrigere. Lucr. lib. 5: Illi improdentes ipsi sibi saepe venentia Vergabant, nunc cant alius solertius ipsi.

Vergo, eris, tus, participium. [N]on sicut, de verborum, videtur. Lucanus lib. 2: Illius Ionias vergens Epidaurus in undas. Sueton. in Othone. cap. 7: Vergente iam die ingressus senatu id est, inclinato.

Vereor, eris, tus, Verisimile, Veritas, Vide VERVS.

Vermis, huius vermis, masc. ter. A verendo dicitur, quod terendo torquetur sese & verat. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Vermis. Ger. Ein Wurm. Belg. Ein Wurm. Hisp. El verme. Polon. Robak. Vng. Ferg, nyne. Ang. A worm. Plin. lib. 13. cap. 17: Vulgo vero si dulcedo noccat, & vermes radicibus inhaerant, remedium est amurca pura. &c. Lucr. lib. 2: Quippe videre licet vivos existere vermes Stercore de tetro.

Vermis, huius vermis, masc. ter. A verendo dicitur, quod terendo torquetur sese & verat. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Vermis. Ger. Ein Wurm. Belg. Ein Wurm. Hisp. El verme. Polon. Robak. Vng. Ferg, nyne. Ang. A worm. Plin. lib. 13. cap. 17: Vulgo vero si dulcedo noccat, & vermes radicibus inhaerant, remedium est amurca pura. &c. Lucr. lib. 2: Quippe videre licet vivos existere vermes Stercore de tetro.

Vermis, huius vermis, masc. ter. A verendo dicitur, quod terendo torquetur sese & verat. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Vermis. Ger. Ein Wurm. Belg. Ein Wurm. Hisp. El verme. Polon. Robak. Vng. Ferg, nyne. Ang. A worm. Plin. lib. 13. cap. 17: Vulgo vero si dulcedo noccat, & vermes radicibus inhaerant, remedium est amurca pura. &c. Lucr. lib. 2: Quippe videre licet vivos existere vermes Stercore de tetro.

plantis & fructibus solet accidere. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. se veruzaler, il se veruzale, faire ver. Ital. Far vermi. German. Woll warum werden, warischig werden. Hisp. Tener a eriar gusanos. Polon. Robaki mnoge. Vng. Mez fergedem. Ang. To be full of worms or engerled worms. Plin. lib. 17. cap. 27: Vermiculatur magis minuz quaedam arbores, omnes tamen feret, idque aves cavi corticis sono experiuntur.

Vermis, huius vermis, masc. ter. Vitium arborum, aliarumve plantarum, aut etiam fructuum, quom vermibus infestantur. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Vermisfaire, quand les vers i engendrent es fruits ou arbres &c les mangent. Ital. Quando si generano vermi nel formento, o negli alberi. German. Die wurmploz an den Bäumen oder andern gewachsen. Hisp. Obra de tener a eriar gusanos. Polon. Robakowia rozniozenie nady drzew. Vngar. Mez fergedem. Ang. Worme eating or breeding of worms in fruits. Plin. lib. 11. cap. 17: Ficus si scilla feritur, o cylindric ferre traditur pomum, nec vermicationi obnoxium: quo vitio non carent reliqua pomata similiter fata.

Vermis, huius vermis, masc. ter. Vitium arborum, aliarumve plantarum, aut etiam fructuum, quom vermibus infestantur. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Vermisfaire, quand les vers i engendrent es fruits ou arbres &c les mangent. Ital. Quando si generano vermi nel formento, o negli alberi. German. Die wurmploz an den Bäumen oder andern gewachsen. Hisp. Obra de tener a eriar gusanos. Polon. Robakowia rozniozenie nady drzew. Vngar. Mez fergedem. Ang. Worme eating or breeding of worms in fruits. Plin. lib. 11. cap. 17: Ficus si scilla feritur, o cylindric ferre traditur pomum, nec vermicationi obnoxium: quo vitio non carent reliqua pomata similiter fata.

Vermis, huius vermis, masc. ter. Vitium arborum, aliarumve plantarum, aut etiam fructuum, quom vermibus infestantur. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Vermisfaire, quand les vers i engendrent es fruits ou arbres &c les mangent. Ital. Quando si generano vermi nel formento, o negli alberi. German. Die wurmploz an den Bäumen oder andern gewachsen. Hisp. Obra de tener a eriar gusanos. Polon. Robakowia rozniozenie nady drzew. Vngar. Mez fergedem. Ang. Worme eating or breeding of worms in fruits. Plin. lib. 11. cap. 17: Ficus si scilla feritur, o cylindric ferre traditur pomum, nec vermicationi obnoxium: quo vitio non carent reliqua pomata similiter fata.

Vermis, huius vermis, masc. ter. Vitium arborum, aliarumve plantarum, aut etiam fructuum, quom vermibus infestantur. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Vermisfaire, quand les vers i engendrent es fruits ou arbres &c les mangent. Ital. Quando si generano vermi nel formento, o negli alberi. German. Die wurmploz an den Bäumen oder andern gewachsen. Hisp. Obra de tener a eriar gusanos. Polon. Robakowia rozniozenie nady drzew. Vngar. Mez fergedem. Ang. Worme eating or breeding of worms in fruits. Plin. lib. 11. cap. 17: Ficus si scilla feritur, o cylindric ferre traditur pomum, nec vermicationi obnoxium: quo vitio non carent reliqua pomata similiter fata.

Vermis, huius vermis, masc. ter. Vitium arborum, aliarumve plantarum, aut etiam fructuum, quom vermibus infestantur. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Vermisfaire, quand les vers i engendrent es fruits ou arbres &c les mangent. Ital. Quando si generano vermi nel formento, o negli alberi. German. Die wurmploz an den Bäumen oder andern gewachsen. Hisp. Obra de tener a eriar gusanos. Polon. Robakowia rozniozenie nady drzew. Vngar. Mez fergedem. Ang. Worme eating or breeding of worms in fruits. Plin. lib. 11. cap. 17: Ficus si scilla feritur, o cylindric ferre traditur pomum, nec vermicationi obnoxium: quo vitio non carent reliqua pomata similiter fata.

Vermis, huius vermis, masc. ter. Vitium arborum, aliarumve plantarum, aut etiam fructuum, quom vermibus infestantur. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Vermisfaire, quand les vers i engendrent es fruits ou arbres &c les mangent. Ital. Quando si generano vermi nel formento, o negli alberi. German. Die wurmploz an den Bäumen oder andern gewachsen. Hisp. Obra de tener a eriar gusanos. Polon. Robakowia rozniozenie nady drzew. Vngar. Mez fergedem. Ang. Worme eating or breeding of worms in fruits. Plin. lib. 11. cap. 17: Ficus si scilla feritur, o cylindric ferre traditur pomum, nec vermicationi obnoxium: quo vitio non carent reliqua pomata similiter fata.

Vermis, huius vermis, masc. ter. Vitium arborum, aliarumve plantarum, aut etiam fructuum, quom vermibus infestantur. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Vermisfaire, quand les vers i engendrent es fruits ou arbres &c les mangent. Ital. Quando si generano vermi nel formento, o negli alberi. German. Die wurmploz an den Bäumen oder andern gewachsen. Hisp. Obra de tener a eriar gusanos. Polon. Robakowia rozniozenie nady drzew. Vngar. Mez fergedem. Ang. Worme eating or breeding of worms in fruits. Plin. lib. 11. cap. 17: Ficus si scilla feritur, o cylindric ferre traditur pomum, nec vermicationi obnoxium: quo vitio non carent reliqua pomata similiter fata.

Vermis, huius vermis, masc. ter. Vitium arborum, aliarumve plantarum, aut etiam fructuum, quom vermibus infestantur. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Vermisfaire, quand les vers i engendrent es fruits ou arbres &c les mangent. Ital. Quando si generano vermi nel formento, o negli alberi. German. Die wurmploz an den Bäumen oder andern gewachsen. Hisp. Obra de tener a eriar gusanos. Polon. Robakowia rozniozenie nady drzew. Vngar. Mez fergedem. Ang. Worme eating or breeding of worms in fruits. Plin. lib. 11. cap. 17: Ficus si scilla feritur, o cylindric ferre traditur pomum, nec vermicationi obnoxium: quo vitio non carent reliqua pomata similiter fata.

Vermis, huius vermis, masc. ter. Vitium arborum, aliarumve plantarum, aut etiam fructuum, quom vermibus infestantur. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Vermisfaire, quand les vers i engendrent es fruits ou arbres &c les mangent. Ital. Quando si generano vermi nel formento, o negli alberi. German. Die wurmploz an den Bäumen oder andern gewachsen. Hisp. Obra de tener a eriar gusanos. Polon. Robakowia rozniozenie nady drzew. Vngar. Mez fergedem. Ang. Worme eating or breeding of worms in fruits. Plin. lib. 11. cap. 17: Ficus si scilla feritur, o cylindric ferre traditur pomum, nec vermicationi obnoxium: quo vitio non carent reliqua pomata similiter fata.

Vermis, huius vermis, masc. ter. Vitium arborum, aliarumve plantarum, aut etiam fructuum, quom vermibus infestantur. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Vermisfaire, quand les vers i engendrent es fruits ou arbres &c les mangent. Ital. Quando si generano vermi nel formento, o negli alberi. German. Die wurmploz an den Bäumen oder andern gewachsen. Hisp. Obra de tener a eriar gusanos. Polon. Robakowia rozniozenie nady drzew. Vngar. Mez fergedem. Ang. Worme eating or breeding of worms in fruits. Plin. lib. 11. cap. 17: Ficus si scilla feritur, o cylindric ferre traditur pomum, nec vermicationi obnoxium: quo vitio non carent reliqua pomata similiter fata.

Vermis, huius vermis, masc. ter. Vitium arborum, aliarumve plantarum, aut etiam fructuum, quom vermibus infestantur. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Vermisfaire, quand les vers i engendrent es fruits ou arbres &c les mangent. Ital. Quando si generano vermi nel formento, o negli alberi. German. Die wurmploz an den Bäumen oder andern gewachsen. Hisp. Obra de tener a eriar gusanos. Polon. Robakowia rozniozenie nady drzew. Vngar. Mez fergedem. Ang. Worme eating or breeding of worms in fruits. Plin. lib. 11. cap. 17: Ficus si scilla feritur, o cylindric ferre traditur pomum, nec vermicationi obnoxium: quo vitio non carent reliqua pomata similiter fata.

Vermis, huius vermis, masc. ter. Vitium arborum, aliarumve plantarum, aut etiam fructuum, quom vermibus infestantur. [N]on sicut, de verborum, videtur. Gall. Vermisfaire, quand les vers i engendrent es fruits ou arbres &c les mangent. Ital. Quando si generano vermi nel formento, o negli alberi. German. Die wurmploz an den Bäumen oder andern gewachsen. Hisp. Obra de tener a eriar gusanos. Polon. Robakowia rozniozenie nady drzew. Vngar. Mez fergedem. Ang. Worme eating or breeding of worms in fruits. Plin. lib. 11. cap. 17: Ficus si scilla feritur, o cylindric ferre traditur pomum, nec vermicationi obnoxium: quo vitio non carent reliqua pomata similiter fata.

Vernacul

Vernaculus, la, lum, Domesticus, proptius domi nostrae vel in patria nostra natus. [מְצוּטָא] Gall. Qui nasci & crescere suos in patriâ, proprie, naturæ, familiar. Ital. Chi nasce & cresce nella nostra casa & paese. Ger. Heimslich, Landtlich, das bey uns dabeis man oder in vorder Landort geborn ist. Belg. Eyghen. Hisp. Cosa nascida en esta en nuestra casa & provincia. Polon. Domowy, wjymy najszj wrodzony. Vngar. Tulaidon, hazinkbeli. Angl. That is bred and brought up in our own house.] Vt vernacula lingua, quae regioni nostrae est peculiaris, quam vulgus matrem vocat. Vernaculae uvae, quae exoticae aut peregrinae non sunt, neque aliunde translatae. Plin. lib. 14. cap. 2. Potissima nobilitas datur uvis peculiaribus, atque vernaculis Italiae. Sapor vernaculus id est, regionalis sive peculiaris. Cic. in Bruto: Nescio quo sapore vernaculo. Idem in Verrem, actio. 6. Non ut solemus interdum in defensionibus dicere crimen domesticum ac vernaculum. Vernacula putatio est, regioni nostrae consuetudo. Plin. lib. 17. Vernacula putatio dejectis per ramos vitium trinitibus circumvestit arborem.

Vernis, vernis, penult. prod. Servilis. [וֶרְמִים] Gall. Servil. Ital. servile. German. Knechtlich, unseyn. Hispan. Cosa perteneciente a esclavo. Polon. Si słobny. Vngar. Zolgai. Ang. Servile. Tacitus lib. 12. Quamvis odium Vitellius vernilibus blanditis velaret. Hoc est, servilibus & adulatoriis, liberoque homine indignis.

Vernitas, atis, f. Servilis astutia. [וֶרְמִי] Gall. Servilis. Ital. astutia, servile. German. Lauschheit, unseyn, bisfertig. Hispan. Astucia de las esclavas. Polon. Słobny. Vngar. Zolgai. Ang. A slave. Plin. lib. 34. cap. 8. Lyciscus puerum fecit Lagon. in subdole ac fucata vernilitate. Quintil. lib. 1. cap. 11. Nec vitia ebrietatis et fingat, nec servili vernilitate imbutur.

Vernititer, Blandè, adulatoriè [וֶרְמִי] Gall. Serviliter, par desbaissilles et servile plaisanterie. Ital. Verniliter, con la finezza d'insinuar. Ger. Mit unseynem jentzen oder sümstlichen. Hispan. Serviliter, a manera de sirvo, con lijimias. Polon. Zpodobniam bledka, sproclibimem. Vngar. Huzickoloe. Ang. Flatteringly, like a slave.] Tractum à vernis, inquit Nonius, quibus ea vivendi ars est Caelii Venatore, ut citatur ab eodem Nonio: Credo minus tandem hoc sit verniliter. Quo tamen in loco emendatiora Nonii exemplaria Verniliter legendum ostendunt.

Verniter, adverb. Serviliter, blandè, & adulatoriè. [וֶרְמִי] Ang. Knechtlich, like a slave.] Horat. 2. Sermon. Satyr. 6. nec non vernaliter ipse fungitur officio. Caelius in Venatore, ut citat Nonius: Credo minus tandem hoc sit vernaliter.

Vernus, Vide V E R.

Vero, Assentientis particula est, idem valens, quod sanè, vel utique: semperque secundo loco in oratione collocatur. [וֶר] Gall. Verus, Ita. Ma. Germ. Soart abet. Belg. Soer war. Hisp. Mas. Pol. Inuysem. Vng. Vgy. Ang. Vot, true.] Cic. in Bruto: Tam Brutus in me intruens, orationes, impet, veteres nobis explicabis. Ego verò, inquam, Brute, sed in Cumano. Terent. Heayr. Heus, laudax, qui heros fallunt? C. H. in loco ego verò. Cicer. Serv. Sulpit. lib. 4. Epist. Ego verò, Servi, vellem, ut scribis, in meo gravissimo casu affuisses. Aliquando discretiva particula est, idem valens quod autè, et. Cic. de Orat. Poeta numeris astrictior paulò, verborum autem licentia liberior, multis verò ornandi generibus socius, ac penè par. Pro interjectione stomachantis accipi ait Donatus in illo Evnuchi: Move verò ocyus te nutrit. Aliquando etiam particula est, ironiam adjuvans: ut apud Virgilium 4. Aeneid. Egregiam verò laudem, & spolia ampla refertis, Tuque puerque tuus, & ponitur etiam pro quinimo. Seneca: Socratem cum Platone, & Zenonem, & Cleantem in animi meum sine dignatione recipiam? Ego verò illos veneror, & tantis nominibus semper assurgo. Plinius in Praefat. Proinde occupantibus locum faveo, ego verò & postea. Vide plura de hac particula apud Vallam lib. 2. cap. 24.

Vero, veras, Vide V E R V S.

Verpus, m. f. Recutus, qui scilicet verpam: hoc est, mentula habet praeputio nudatam. [וֶרְפּוּס] Gall. Verpus, Ita. Verpus, Angl. Verpus, Pol. Ol sionie na kargenia mezym. Vng. Kborvosi metolietet. Ang. That hath his wand de-winded of the sheath, circumcisèd.] Quo fit, ut ludæi peculiari vocabulo Verpi dicantur, qui ex praescripto legis praeputium pueris praecidunt. Martialis libro 7. Dum ludit media, populo spectante, palastra, Delapsa est misero sibula, verpus erat. Iuvenalis Satyr. 14. eadem nisi sacra colenti Quæsitum ad fontem folox deducere verpos.

Verpus, verpæ, Vsurpatum est à veteribus pro membro virili. [וֶרְפּוּס] Gall. Le membre viril. Ital. Membro virile. German. Des Manns rüt. Hispan. Verpuento genitalis. Polon. Męzki kępca. Vngar. Mőny. Ang. A mans mem-

ber or wand.] Martialis libro 11. lam nisi per somnum non rigis: & tibi Mevi incipit in medios injecere verpa pedes.

Verris, is, m. Porcus non castratus. [וֶרְרִים] Gall. Verris. Ital. Porco maschio, varro. Porco non castrato. German. Ein Eber. Hisp. Verrais, puercos no castrados. Polon. Kiedos. Vngar. Aron. Ita. dispo. Ang. A tame boare.] Varro de Re rust. lib. 2. cap. 4. Castrantur verris commodissime anniculi: utique ac cunctorum quàm semestres: quo facto, nomen mutant, atque etibus dicuntur majales.

Verris, adjectivum. Quod est verris. [וֶרְרִים] Gall. Derris. Ital. Di varro. Germ. Von einem Eber. Hispan. Culo de varro. Pol. Kiermasi. Vngar. Kan dispuhol-vale. Ang. Of a tame boare.] Plin. lib. 23. cap. 9. Adipe verrino conficit. Ibidem cap. 10. Simili modo verrinum jecur exemptis duontaxat sunt, quatuor obolorum pondere.

Verriculum, li, n. f. Rete piscatorum, ita dictum quod per aquam verratarid est, trahatur. [וֶרְרִי] Gall. Verriculum, vel verriculum. Vngar. Kan dispuhol-vale. Ang. Of a tame boare.] Plin. lib. 23. cap. 9. Adipe verrino conficit. Ibidem cap. 10. Simili modo verrinum jecur exemptis duontaxat sunt, quatuor obolorum pondere.

Verris, is, m. Porcus non castratus. [וֶרְרִים] Gall. Verris. Ital. Porco maschio, varro. Porco non castrato. German. Ein Eber. Hisp. Verrais, puercos no castrados. Polon. Kiedos. Vngar. Aron. Ita. dispo. Ang. A tame boare.] Varro de Re rust. lib. 2. cap. 4. Castrantur verris commodissime anniculi: utique ac cunctorum quàm semestres: quo facto, nomen mutant, atque etibus dicuntur majales.

Verriculum, li, n. f. Rete piscatorum, ita dictum quod per aquam verratarid est, trahatur. [וֶרְרִי] Gall. Verriculum, vel verriculum. Vngar. Kan dispuhol-vale. Ang. Of a tame boare.] Plin. lib. 23. cap. 9. Adipe verrino conficit. Ibidem cap. 10. Simili modo verrinum jecur exemptis duontaxat sunt, quatuor obolorum pondere.

Verris, is, m. Porcus non castratus. [וֶרְרִים] Gall. Verris. Ital. Porco maschio, varro. Porco non castrato. German. Ein Eber. Hisp. Verrais, puercos no castrados. Polon. Kiedos. Vngar. Aron. Ita. dispo. Ang. A tame boare.] Varro de Re rust. lib. 2. cap. 4. Castrantur verris commodissime anniculi: utique ac cunctorum quàm semestres: quo facto, nomen mutant, atque etibus dicuntur majales.

Verriculum, li, n. f. Rete piscatorum, ita dictum quod per aquam verratarid est, trahatur. [וֶרְרִי] Gall. Verriculum, vel verriculum. Vngar. Kan dispuhol-vale. Ang. Of a tame boare.] Plin. lib. 23. cap. 9. Adipe verrino conficit. Ibidem cap. 10. Simili modo verrinum jecur exemptis duontaxat sunt, quatuor obolorum pondere.

Verris, is, m. Porcus non castratus. [וֶרְרִים] Gall. Verris. Ital. Porco maschio, varro. Porco non castrato. German. Ein Eber. Hisp. Verrais, puercos no castrados. Polon. Kiedos. Vngar. Aron. Ita. dispo. Ang. A tame boare.] Varro de Re rust. lib. 2. cap. 4. Castrantur verris commodissime anniculi: utique ac cunctorum quàm semestres: quo facto, nomen mutant, atque etibus dicuntur majales.

Verriculum, li, n. f. Rete piscatorum, ita dictum quod per aquam verratarid est, trahatur. [וֶרְרִי] Gall. Verriculum, vel verriculum. Vngar. Kan dispuhol-vale. Ang. Of a tame boare.] Plin. lib. 23. cap. 9. Adipe verrino conficit. Ibidem cap. 10. Simili modo verrinum jecur exemptis duontaxat sunt, quatuor obolorum pondere.

Verris, is, m. Porcus non castratus. [וֶרְרִים] Gall. Verris. Ital. Porco maschio, varro. Porco non castrato. German. Ein Eber. Hisp. Verrais, puercos no castrados. Polon. Kiedos. Vngar. Aron. Ita. dispo. Ang. A tame boare.] Varro de Re rust. lib. 2. cap. 4. Castrantur verris commodissime anniculi: utique ac cunctorum quàm semestres: quo facto, nomen mutant, atque etibus dicuntur majales.

Verriculum, li, n. f. Rete piscatorum, ita dictum quod per aquam verratarid est, trahatur. [וֶרְרִי] Gall. Verriculum, vel verriculum. Vngar. Kan dispuhol-vale. Ang. Of a tame boare.] Plin. lib. 23. cap. 9. Adipe verrino conficit. Ibidem cap. 10. Simili modo verrinum jecur exemptis duontaxat sunt, quatuor obolorum pondere.

Verris, is, m. Porcus non castratus. [וֶרְרִים] Gall. Verris. Ital. Porco maschio, varro. Porco non castrato. German. Ein Eber. Hisp. Verrais, puercos no castrados. Polon. Kiedos. Vngar. Aron. Ita. dispo. Ang. A tame boare.] Varro de Re rust. lib. 2. cap. 4. Castrantur verris commodissime anniculi: utique ac cunctorum quàm semestres: quo facto, nomen mutant, atque etibus dicuntur majales.

Verriculum, li, n. f. Rete piscatorum, ita dictum quod per aquam verratarid est, trahatur. [וֶרְרִי] Gall. Verriculum, vel verriculum. Vngar. Kan dispuhol-vale. Ang. Of a tame boare.] Plin. lib. 23. cap. 9. Adipe verrino conficit. Ibidem cap. 10. Simili modo verrinum jecur exemptis duontaxat sunt, quatuor obolorum pondere.

Verris, is, m. Porcus non castratus. [וֶרְרִים] Gall. Verris. Ital. Porco maschio, varro. Porco non castrato. German. Ein Eber. Hisp. Verrais, puercos no castrados. Polon. Kiedos. Vngar. Aron. Ita. dispo. Ang. A tame boare.] Varro de Re rust. lib. 2. cap. 4. Castrantur verris commodissime anniculi: utique ac cunctorum quàm semestres: quo facto, nomen mutant, atque etibus dicuntur majales.

Verriculum, li, n. f. Rete piscatorum, ita dictum quod per aquam verratarid est, trahatur. [וֶרְרִי] Gall. Verriculum, vel verriculum. Vngar. Kan dispuhol-vale. Ang. Of a tame boare.] Plin. lib. 23. cap. 9. Adipe verrino conficit. Ibidem cap. 10. Simili modo verrinum jecur exemptis duontaxat sunt, quatuor obolorum pondere.

Verris, is, m. Porcus non castratus. [וֶרְרִים] Gall. Verris. Ital. Porco maschio, varro. Porco non castrato. German. Ein Eber. Hisp. Verrais, puercos no castrados. Polon. Kiedos. Vngar. Aron. Ita. dispo. Ang. A tame boare.] Varro de Re rust. lib. 2. cap. 4. Castrantur verris commodissime anniculi: utique ac cunctorum quàm semestres: quo facto, nomen mutant, atque etibus dicuntur majales.

Verriculum, li, n. f. Rete piscatorum, ita dictum quod per aquam verratarid est, trahatur. [וֶרְרִי] Gall. Verriculum, vel verriculum. Vngar. Kan dispuhol-vale. Ang. Of a tame boare.] Plin. lib. 23. cap. 9. Adipe verrino conficit. Ibidem cap. 10. Simili modo verrinum jecur exemptis duontaxat sunt, quatuor obolorum pondere.

Verrucosus, diminutivum. Gall. Petite verruc. Ital. Piccola punta di roscia. Ger. Ein w. d. d. H. H. Pol. brodawka. Vng. szembloz. Ang. A little wart. Colum. lib. 7. cap. 6. Capet cui sub maxillis binæ verruculae collo dependant, optimus habetur.

Verrucosus, a. um. Verrucis plenus. Gall. Petit verrucosus. Ital. Pieno di punta di roscia. Ger. Ein w. d. d. H. H. Pol. brodawka. Vng. szembloz. Ang. Full of warts. ut Verrucosus mons, qui multis verrucis: hoc est, asperis, editionibusque jugis assurgit. Verrucosus homo, qui cutem habet verrucis multis asperam. Vade per translationem accipitur pro duro, inculto, horrido, aspero. Persius Satyr. 1. Sunt, quos facivusque, & verrucosa moretur Antiope: hoc est, aspera, & non satis polita. Orator verrucosus. Cic. de Clar. Orator. Quintus etiam Maximus verrucosus orator habitus est temporibus illis.

Verrucosus, x. Herba eadem eum heliotropio. id est, ita dicitur ad effectum, eod quod succo ejus verrucæ tollantur. Plin. lib. 22. cap. 21. Verrucas cum sale tollit succus e folio: unde nonnulli verrucariam herbam appellaverunt.

Verruco, av. Avertio, depello. Gall. Chasser, pousser hors. Ital. Cacciare, scacciare. German. Abwenden, abtreiben. Hispan. Expulsar. Pol. Odpslycam. Vngar. Elvez. Ang. To chase or put away. Cic. 1. de Divin. ex antiquo quopiam poeta: Per propinqua hæc bene verrucant populo. Hinc Averruco compolitum: de quo vide suo loco.

Versatilis, versatile, pen. corr. om. t. Quod huc & illuc versatur, sive quod idoneum est ut versetur, trivialis. Gall. Qui en peut tourner en tout sens. Ital. Agibile, trattabile. German. Dmbs. Hispan. Versatil. Pol. Obrótne. Vng. Forgathato, forgo. Ang. That turneth or may be turned, that is wrought with twisting and moving. Jut. Gladius versatilis, Axis versatilis, Acies versatilis. Curt. lib. 4. A deoq; aciem versatilem posuit, ut qui ultimi stant, nec circumventur veri tum, & ad frontem circumagi possent. Plin. lib. 36. cap. 18. Idem molas versatiles Volturnus inventas, aliquas & sponte motas invenimus in prodigiis. Versatile ingenium, per translationem ad res quaslibet obvias idoneum. Liv. 9. belli Maced. de Catone: Hinc versatile ingenium ad omnia fuit, ut natum ad id unum dicere quod ageret.

Versatilis, Versiculus, Versipellis, Verso, versas. Versura, Versus, Participium, Nomen, Adverbium, Praeposio, Vide VERTO, vertis.

Versus, participium à Verto, Vide VERTO.

Versutus, Versutuloquus, Vide VERTO.

Vestigium, m. Dicitur canis sponte in venatione exiens, prædam que domum referens. Gall. Un chien qui d'instinct de nature. Ital. Cane che va da se stesso à la caccia. Germ. Ein garter jagend; vogelhund; der selbs lymaus laufft vndt te as er facht sum trost. Hispan. Podenco, que trae à la mano la caca y caca de natura. Polon. Pies ktary sprowadzajacy zwierya w domu. Vngar. Vadog, az az ki maga ki megien vadogya. Ang. A hound that goeth forth by him self and bringeth in a praye. Martial. lib. 14. Non sibi sed domino venator vestigium acer, illum leporem qui tibi dente feret.

Vitebræ, Vertebratus, Vertex, Verticillum, Verticulum, Verrigo, Vide VERTO.

Virtus, Magnarum virium dicitur. Pomponius: Homo in curando virtus, qui cum Atlante contendat. Siphont.

Virto, is, u, sum, ad. t. A Vere dicitur putatur, quoniam Vere animus incipit verti. Gall. Tourner, virer. Ital. Volgere, voltare, mutare. Ger. Reihem. Hispan. volver, traher, mudar. Pol. Obrótacem. Vng. Elforditum. Ang. To turne, to change, to translate. Virgil. 8. Aen. Gorgona defecto vertentem lumina collo. Terent. in Heaut. Rotundum redigam, ut quod se vertat nesciat. Interdum ponitur pro transverso quippiam de una in aliam linguam. Cic. 1. de Finib. Quamquam si plane sic vertentem Platonem aut Aristotelem, ut vertentur nostri Poëtae fabulas. Cic. 1. de Vertere omnia, est evertere, corrumpere. Cic. 1. Offic. Vt Callicratidas, qui cum Lacedæmoniorum dux fuisset Peloponnesiaco bello, multa q; fecisset egregie, vertit ad extremum omnia. Aliquando Vertere est convertere, redigere, applicare. Plin. lib. 15. cap. 4. Vsum olei ad luxuriam vertere Græci. Vertere ad se aliquid, est sibi accipere. Cic. 1. Ven. Nam ex illa pecunia magnam partem ad se vertit: mulien reddidit quantum visum est. Vertere agros seu terram: id est, subigere. Virgil. 7. Aen. & centum terras vertebat aratris. Vertitur causa in hæc re: id est, consistit. Quintil. lib. 3. cap. 13. Significamus summam illam in qua causa vertitur. Vertunt

crateras ahenos, dixit Virgil. 9. Aen. id est, potant, -fusi q; per herbam Indulgent vino. & vertunt crateras ahenos. Verte omnes tere in facies, dixit idem Virg. id est, transformes te in qualicunq; species. Vertere se in formam alterius, est mentiri alterius formam, & simulatè effingere. Vertere aliquem in fugam, est cogere ut fugiat. Vertere se in selectionem alicujus partis, est eam eligere. Vertere omnium in se oculos, est facere ut omnium oculi in se convertantur. Liv. 7. ab Urb. Inde admiratione paventibus cunctis, quum omnium in se vertisset oculos. Cic. 4. Quod me verum nescio, vel ad habeo: locutio qua rei allicujus gravitatem ostendimus. Quisquid te verteris: id est, in quancunq; partem respexeris. Cic. 2. de Divin. Quoquod se verterit Stoici, jaceat omnis eorum necesse est solertia. Vertitur res in meo foculo: id est, de mea re agitur, aut que in me recasura, sive futura est. Vertere sententiam retro, est mutare sententiam. Vertere stylum in tabulis, est, ut inquit Budæus, scripta inducere, & delere, aut revocare quod scripsimus. Cic. 4. Verr. Vertit stylum in tabulis, quo facto causam omnem evenit suam. Vertere terga, est fugere. Vertere stultitiam, est stultitiam esse interpretari. Vertere vitio, est dare vitio, criminari. Horat. 1. Satyr. 6. Nec timuit sibi ne vitio quis verteret. Vertere aliquando est verisuram facere. Plaut. in Curcol. Vel qui ipsi vertant, vel qui alii subversandos præbeant. Ponitur aliquando pro confidit, volvo, agito. Liv. 2. del. Pun. In civitate tanto discrimine belli sollicita, quum omnium secundorum, adversorumq; causas verterent, multa prodigia nuntiabantur. Verto aliquando neutraliter, & absolute ponitur. Liv. lib. 3. Aliquando equatur inter omnes terrores fuit, paulatim totus vertere in plebem coepit: id est, verti. Idem lib. 5. de Camillo adversus Gallos invocato: iam vertit fortuna, jam deorum opes, id est, verti erat fortuna. Bene vertere, pro Bene evenire, Virgil. 9. Aeglog. Hos illi (quod nec bene verat) mittimus hædos: Hoc est, ut malo omine hoc munus accipiat, inquit Servius, Bene tibi verat hæc res: pro utinam res prospere tibi succedat. Liv. 1. ab Urb. Tullus Metium benigne alloquitur, quod bene verat, castra Albanos Romanis castris jungere jubet. Sic male vertere, est infeliciter succedere. Terent. in Phorm. Quæ quid res illi verat male. Res male vertunt: hoc est, male cedunt, male habent. Plaut. Persa: Si malus, aut nequus est, male res vertit quas agit. Vertere solum, dicebantur urbe cedentes, sive ob decessum creditoribus pecuniam, sive ob exilium. Liv. lib. 3. Collegæ eorum exiliis gratia solum verterunt. Cic. pro Cecin. Qui volunt pœnam aliquam subterfugere, aut calamitatem, eod solum vertant: id est, locum mutant.

Versio, as, act. p. frequentativum à verto. Gall. Tourner, tourner. Ital. Versare, voltare, volgere, manovrare. Ger. Dstrecken Belg. Nimmst du teeren. Hispan. à transformar, traher con las manos. Pol. Vlamnie obrótacem. Vngar. Forgathogolem. Ang. To turne often. Cic. de Somn. Scipion. Orbes qui versantur retro contrario motu, atq; caelum Idem de Fato: Cylindrum volui, atq; turbinem versari putes. Accipitur aliquando pro volvo. Cic. 2. Tusc. Tum illud, quod Silyphus versat saxum. Sic versare libros, dicimus pro evolvere. Horat. de Arte: vos exemplaria Græca Nocturna versate manu, versate diurna. Versare aliquem, est illum deludere. Plaut. in Persa: Quid ais tu crux, stimulorum tritor? quomodo hodie me Versavisti? ut me in meas conjecisti? Versat animum cupido regnum: id est, transversum agit, & à reo honestoq; abducit. Liv. 1. ab Urb. Patrum interum animos certamen regni ac cupido versabat. Animum muliebrem versare in omnes partes, est modis omnibus sollicitare, & modò minus, modò precibus conari labefactare. Liv. 1. ab Urb. Tum Targuinius facit amorem, orate, miscere precibus minas, versari in omnes partes muliebrem animum. Versare dolos: id est, tractare. Virgil. 11. Aeneid. Consilio versare dolos. Idem 2. Aeneid. Seu versare dolos, seu certe occumbere morti. Versare oves. Virg. 10. Aeglog. Arthropum versemus oves sub sidere Cancris: id est, pascamus. Versare terram: id est, arare, fodere. Virg. 1. Georg. Nec tamen hæc quum sint hominumq; boumq; labores Versando terram expeti. Aliquando versare est animo volvere. Horat. de Arte: Sumite materiam vestris qui scribitis æquam Viribus: & versate diu quid ferre recuset, Quid valeant humeris. Aliquando accipitur pro imbuere, erudire, exercitare. Quintil. lib. 3. cap. 6. Multum domi ante versandi.

Versor, aris, deponens, p. Moram traho, frequens sum, maneo, dego. Gall. Verser, verser. Ital. Versare, praticare. Germ. Versen haben. Hispan. Versar. Vngar. Forgok. Ang. To turne and be often in one place. Cic. 6. Verr. Versabatur in Sicilia longo intervallo alter Phalaris. Idem pro Milone: In quibus propter insanas substructiones facile mille hominibus versabatur.

¶ Versari in suo munere, est suo munere fungi. [*וְשָׂרָה* *hasrah*. Cic. de Fato: Non enim credo nullo præcepto ceteros artifices versari in suo munere. Versari ante oculos. Cic. ad Terentiam: Nam mihi ante oculos dies, noctesq; versari. Quintil. lib. 2. cap. 16: Versatus circa res omnes Rhetoricæ. Idem in Prooem. lib. 1: Præclarissimè in consiliis, ac administratione Reip. versari. Plin. Epist. 55: Nam in hoc uno interdum vir alioq; prudentissimus, honesto quidem, sed tamen errore versatur. Cicero, 3. Tuscul. In summa inanitate versatur, consecraturque nullam eminentem effigiem virtutis, sed ad umbratam imaginem gloriæ. Terent. Andr. Nescis quantis in malis verser miser. Cicero, 3. Verr. Vos illud vellem recordari, istius acquiriam & iniquitatem, tum in ore vulgi, atque in cõmunibus pro verbis est: versatam Virg. 4. Aeneid. Illa dolos, dimmque nefas in pectore versat. Certe mori, vatioq; irarum fluctat: xilu. & Hinc Converter & Diversor composita: quorum significata vide suis locis.

Versatio, verbalis f. [*וְשָׂרָה* *hasrah* *וְשָׂרָה* *hasrah* *וְשָׂרָה* *hasrah* *וְשָׂרָה* *hasrah*. Gall. *Tournement*. Ital. *Volturno*. German. *Nebung*, *umbwendung*. Hisp. *Volturno*. Pol. *Obracanie*. Vng. *Volturno*, *foras*. Ang. *A turning*.] Plin. lib. 8. cap. 23: Nec pupilla motu, sed totius oculi versatione circumspicit.

Versorius, adject. [*וְשָׂרָה* *hasrah*, *וְשָׂרָה* *hasrah*. Gall. *Qui se retourne*. Ital. *Chi si torna*. Ger. *Wendend*. Hisp. *Que retorna*. Pol. *Obracanie*. Vng. *Volturno*. Ang. *Wharritorneth*.] Versoriam capere, pro eo quod est retrosum converti. [*וְשָׂרָה* *hasrah*. Gall. *Se mettre à retourner*. Ital. *Ritornare*. Ger. *Wendend*. Hisp. *Retornar*.] Plaut. Trinummus: Cape versoriam, recipere te ad herum.

Versura, f. [*וְשָׂרָה* *hasrah* *וְשָׂרָה* *hasrah* *וְשָׂרָה* *hasrah* *וְשָׂרָה* *hasrah*. Gall. *Reuersione*, *tourneent*, *tournoie*. Ital. *Volturno*, *retournamento*. German. *Wendung*. Belg. *Emwendung*. Hisp. *Volturno*, *retornamiento*. Pol. *Obracanie*. Vng. *Volturno*. Ang. *A turning up side down*.] Varro lib. 1. de Re rust. cap. 46: Propter ejusmodi res admittenda discrimina sunt naturalia, quod ex quibusdam foliis, propter eorum versuram, quod sit anni tempus, dici possit, ut olea, & populus alba, & laur. Horum enim folia quam conuenerunt se, solstitium dicitur fuisse, & item versura dicitur locus, ad quem quis quis pervenerit, revertitur: ut quum boves in arando post peractum legitimum sulcum circumaguntur, vertunturque. Columella libro 2. cap. 21: Sulcum autem ducere longiorem, quam pedum centum viginti, cõtrarium pecori est: quum venturum erit ad versuram, in priorem partem jugum propellat, & boves inhibeat, ut colla eorum refrigerent. Idem de arboribus, cap. 19: Itaque placet inter ordines quadragenos pedes, minimumque tricenos relinqui versuris. & item versura, quam Græci *ἄγυριον* vocant, flexus ipse angulorum in edificis, & parietibus exterior: in qua significatione aliquoties utitur hac voce Vitruvius. & Versura item dicitur mutatio creditoris, & æris alieni pari aut majori fœnore perfolutio. [*וְשָׂרָה* *hasrah*. Ang. *Money borrowed to pay a debt of interest*.] & Vnde versuram facere dicuntur qui pecuniam fœnori accipiunt, ut aliud æs alienum dissolvant unde & versura nomen invenit, teste Festo, quod hoc nihil aliud sit quam vertere creditorem, *magis* *magis* *magis*. Versuram facere (inquit Donatus) est æs alienum ex ære alieno solvere. Hoc fit quando æs alienum nobis constatum fuerit, nec a nobis tantum pecuniarum sit, ut is dissolvere liceat: ubi autem dissolvendi tempus advenit, mutamus creditorem, ab altero scilicet usurarij es accipientes quod alteri reddamus. Cic. pro Cælio: Nulli sumptus, nulla jactura, nulla versura. Budeus: Versuram facere, est creditore mutare, & fœnus fœnore dissolvere, quod vulgò dicitur: *Nolito Petrus Paulum legere* & ut tua dicam nomen nomine expungere. & Hinc versuram, sive versuram solvere, proverbio dicimus eos, qui ita se præsentibus explicant in cõmodis, ut aliis gravioribus impendantur. Terent. in Phorm. in eodem luto hæsit, versuram solvere Geta: præfens quod fuerat malum, in diem abijt plagæ crevit. Nisi prospicias, id est, debitas tandem pœnas dabis etiam cõscenore scilicet conditione atque si solent qui ut syngrapham unam dissolvant, & una cautione se liberent, pecuniam mutuant majori fœnore iterum accipiunt. In dies enim deteriorum conditionem suam faciunt: quod frugi homines non solent.

Versus, a, um, particip. Conversus. [*וְשָׂרָה* *hasrah* *וְשָׂרָה* *hasrah* *וְשָׂרָה* *hasrah*. Gall. *Tourné*, *verti*. Ital. *Volto*, *volturno*. Ger. *Umdrehung*, *umbgewandt*. Belg. *Wendend*. Hisp. *Volturno*, *transformado*. Pol. *Obracanie*. Vng. *Volturno*. Ang. *Turned*, *changed*.] Virgil. 4. Georg. - dum gravis aut hos, aut hos versa fuga visor dare terga coegit. Idem 3. Georg. Versaque in obvixos urgentur cornua vasto Cum gemitu. Et paulo antè: Quanyis ille fuga verbos læpè egerit hostes. & Interdum idem quod mutatus, *וְשָׂרָה* *hasrah*, ut Rufus versus est in luctum, Cic. pro

Roscio Amer. Videte nunc quam versa, & mutata in pejorrem partem sint omnia. Tacit. lib. 2: Igitur verso civitatis ita: hoc est, everso sive mutato. Ovid. Epist. 5: At si versus amor tuus est in te dia nostris: Quam siac te cogis vivere, coges mori. Idem 1. Georg. Quippe ubi fas versus atque nefas: id est, confusum & perturbatum. & Ponitur aliquando pro, proposita. Liv. 4. bel. Maced. Totus in Persæ versus pater, cum eo cogitationes eius rei dies ac noctes agitabat. Hoc est, omni benevolentia in Persæ transiata. Et sicuti dicimus Suspiria animi, Erectus animi, Mutatus animi, ita & Versus animi tuncq; nomen est. Tacit. Qui versus animi modo, nomen pavescere, modo minis adversantis populi terrent, &c.

Versus, us, m. q. Carmenita dictus, a vertendo, quod ante quæ legitimos accipiat numeros, modo hoc, modo illo modo vertatur. [*וְשָׂרָה* *hasrah*. Gall. *Verse*, *vers*, *verses*, *verses*. Ital. & Hisp. *Verso*. Germ. *Ein Vers*.] & Quæ mit gemitu venit dicitur versus fœm. Polon. *Wiersz*. Vng. *Vers*. Ang. *A verse*.] Cic. pro Archia: Nam siquis minime rem studium gerit putat ex Græcis versibus percipi quæ ex Latinis, videntur erant. & Facere versus, Cic. 6. Verr. Versus, qui in istius rapiditatem facti sunt. Scribere versus, Idem 2. Verr. De qua matiere versus plurimè supra tribunal scribebantur. Fundere versus, Cic. 3. de Orat. Solutus est versus hexametros, alioquin, ceteris modis atq; numeris fundere ex tẽpore. & Versus, [*וְשָׂרָה* *hasrah*.] in agricultura quid nover, explanat Varro lib. 1. de Re rust. cap. 10. his verbis: In Hispania ulteriore internum sagis, in Campania versibus, apud nos in agro Romano, at Latino jugeris, jugò vocant, quod jundi boves uno die curare possunt. Versum dicitur etiam pedes quod quovis quadrate jugerij quod qua dratij duos actus habet. & Pocius aliquando Versus pro eo quod vulgò *Linca* vocatur. [*וְשָׂרָה* *hasrah*.] Plin. Epist. lib. 4: Non paginas tantum epistolæ sed etiam versus syllabasq; numerabo. & Interdum versus significat ovidij, seu tralium. Virg. 4. Georg. Ille etiam ferax in versum distulit almos. Idem 3. Aen. - triplici pubes quam Dardania verba impellunt id est, triplici ordine. & Interdum cantum. Plin. lib. 10. cap. 29: Meditantur lasciviam juniores, versusq; quem imitatur accipiunt.

Versiculum, diminutivum. Breve vel humile carmen. [*וְשָׂרָה* *hasrah*. Gall. *Verse*, *vers petite ligne*. Ital. *Piccol verso*. Germ. *Ein verslein*. Hisp. *Pequena verso*. Polon. *Wierszyk*. Vng. *Versikol*. Ang. *A little verse*, *or line*, *or rim*.] Mart. lib. 5: Hæc tibi, non alia est, ad conam causa vocandi, Versiculos recites, ut Ligurine tuas. & Modò breves scripturæ (ut ita dicam) lineas. Cic. ad Brut. lib. 14: Breves tuæ lineæ, breves dicofimò nulla inveniuntur, scilicet his temporibus. Brutus ad me!

Versificatio, a, u, particip. Versificandi actus. [*וְשָׂרָה* *hasrah*. Gall. *Composition de vers*. Ital. *Composizion de versi*. Germ. *Verfassen*. Hisp. *Composizion de versos*. Pol. *Wierszopisy*. Vng. *Versifikacio*. Ang. *To make verse*.] Quintil. lib. 9. cap. 4: Nam & versificandi genus est omnibus scionibus unam legem dare.

Versificatio, f. [*וְשָׂרָה* *hasrah*.] & ipse versificandi actus. [*וְשָׂרָה* *hasrah*. Gall. *Composition de vers*. Ital. *Composizion de versi*. Germ. *Verfassen*. Hisp. *Composizion de versos*. Pol. *Wierszopisy*. Vng. *Versifikacio*. Ang. *To make verse*.] Ibidem cap. 2: Abusus versificationis, ac sermone imitatione servavit.

Versificator, ois, m. t. Versuum scriptor. [*וְשָׂרָה* *hasrah*. Gall. *Qui compose in vers*. Ital. *Chi compone versi*. Ger. *Ein Versmacher*. Hisp. *El que haze versos*. Polon. *Wierszopisza*. Vng. *Versifikator*. Ang. *That maketh verses*.] Idem lib. 19. cap. 1: Versificator, quam fortè, melior Cornelius Severus.

Versificus, pen. cor. adject. [*וְשָׂרָה* *hasrah*. Gall. *Qui est de versis*, *compòsè*, & ordantur pariterque commo vers. Ital. *Versificus*, & *versificus*, & ordinato come versis. Ger. *Ein Versmacher*. Hisp. *Composizion de versos*. Polon. *Wierszopisza*. Vng. *Versifikator*. Ang. *That maketh verses*.] Solinus cap. 16: Studium multum inde capium quæ versificum ordinem transulissent.

Versus, Præpositio, accusativum requirit, & ferè semper postponitur. [*וְשָׂרָה* *hasrah*. Gall. *Vers*. Ital. *Verso*. Ger. *Ein Vers*.] Ogea. Hisp. *Hayo*. Pol. *Wiersz*. Vng. *Vers*. Ang. *To make verse*.] Plautus: Ego portum versus pergam, & perquamam quem u nò sveneco, domum versus revertat. & Dicimus etiam Quoquo versus, Quaque versus, Veroque versus id est, in amiquaq; partem, quocunq; per quancunq; partem, in utraq; & Quandoque loco accusativi habet adverbium, ut, Iustum versus. Cato cap. 156: Postea ubi deorsum versus ibi, hominè. &c. Cic. de Orat. Quum gradatim sursum versus rediam.

Versutus, a, um, adject. Callidus, qui modò hoc, modò illud, ut visum fuerit, simulat, & sese in omnes versus peccat. [*וְשָׂרָה* *hasrah*. Gall. *Versute*, *versute*. Ital. *Versute*, *versute*.] Gall. *Versute*, *versute*. Ital. *Versute*, *versute*.] Subt. *versute*, *versute*.] Hisp. *Versute*, *versute*.] Pol.

de Pol. Chytri, p... Vngar. Kavafca, alnok, ifalard. Ang. Gulofof or craftie.] Plaut. in Epid. Verfusior est quam tota h... Cicero 2. de Finibus: Sed omnia callide referentem ad utilitatem, acutum, verfatum, veteratorem. &c. Idem 3. de Nat. deorum: Et Chryfippus tibi acutè dicere videbatur, homo sine dubio verfatus & callidus. Interdum Verfatum accipimus pro ingeniofo & prompto. Cicero. 3. de nat. deor. Verfatos eos appello, quorum celeriter mens verfat. Plaut Stichor: Ille quidè adolefcens doctè aftutus fuit. Ibidem: Nec magis verfatum nec quo carcas ægrius.

Verfatiffimus, Superl. [Verfatiffimus. Vng. Igda az rana Zokos ranae.] Velleius Paterculuf Hiftor. lib. 2: Germ: ani in fumma verfatitate verfatiffimi, natumq; mendacio genus.

Verfatiffimus, f. p. Calliditas, & malitia. [Verfatiffimus. Vng. mira mah.] Ger. Gefchwindigkeit; argiffigkeit; gefchwindigkeit. Hil. Aftutus in mala parte. Pol. Chytrifca, ydrada. Vn. Alnokifog, ranaifca. Ang. Gula, decite, craftiffie.]

Verfatiffimus, adverbium, Callide, aftute. [Verfatiffimus. Gall. Finonent, pariffe. Ital. Aftutamente. Germ. Gefchwindigkeit; argiffigkeit. Hil. Aftuta y ymadamente. Pol. Chytrifca. Vng. Alnokifog, ranaifca. An. Aftutiffimus, deciffiffimus.] Cicero de claris Orator. Nihil, ut ita dicam, lubdolè, nihil verfatè, quod ille non viderit. &c.

Verfatiffimus, m. f. Qui verfatè loquitur. [Verfatiffimus. m. f. Qui verfatè loquitur. Gall. Qui parle cauteleufement, cau tiffime & fin en parler. Ital. Chi parla aftutamente, con cautela. Ger. Gefchwind oder ftiller redem. Hifp. El que habla aftute. Pol. Chytrifca, mofia. Vng. ranaifca, ranaifca. Ang. That fpeaketh decite fully.] Cicero 3. de Orat. ex vetufto quopiam Poeta: Num non vis hujus me verfatilo quas malitia.

Verfatiffimus, oris, om. t. proprie dicitur illud quod ex diverfis partibus fpectanti non eundem oftendit colorem: ut est videre in anatum & columbarum collis, & in ferici quodam genere, quod modò hinc, modò illinc fpectatum colores mutare videntur. [Verfatiffimus. m. f. Qui verfatè loquitur. Gall. De diverfis coloris: de colore changeant. Ital. Di colore diverfi, muta tole. Germ. Wandfartes farben. Hil. Cofta de muchas colores. Pol. Zmnyauifczbar, roznoifczbar. Vng. Sokfejto, fokfejto mutato. Ang. That changeeth colour, affundeth colour.] Cicero libro 3. de finibus donorum & malorum: Iam verò membrorum alia videtur proprie eorum ufum à natura effe donata: ut manus, cura, pedes: alia autem nullam ob utilitatem, quali ad quendam ornatum: ut cauda pavoni, plumæ verficoloris columbis, viti mamme, atque barba. In eadem etiam fignificatione non rarò hac voce utitur Plinius, testimonia hic brevitate caufa omittimus. Interdum tamen Verficolores verbes politas legimus pro variis feu difcoloribus. Liv. libro 4. dell. Maced. de lege Oppia loquens: Tulerat eam C. Oppius Tribunus plebis Qu. Fabio, T. Semptronio COS. in medio ardore Punici belli: Nequa mulier plus femuncia auri habet, neu veltimento verficolori utretur. Quo tamen in loco verficolores velles nonnulli intelligunt, colore alio quam nativo infectas: ut Verficolores inde dictas intelligamus, quod veteritatis effe, mutarint colorem. Contrà, Colotie dicuntur, quæ nullo externo colore fant imbutæ. Est autem hoc nomen adjectivum omnis generis, cuius neutro ufus effe Virgil. 10. Aeneid. Aftute quo fidens & verficoloribus armis.

Verfatiffimus, le, om. t. Aftutus, verfatus, fimulandi quidvis, & difsimulandi artifex. [Verfatiffimus. m. f. Qui verfatè loquitur. Gall. De diverfis coloris: de peau & d'habit, fin & cau tiffime. Ital. Muta pelle, muta faccia, muta volto, accorto, pieno di cautele. Ger. Der fein haut odit gefait verceder tan; ftig mit gefichte ftet verzugt. Hifp. Maliciofo y engañador. Pol. Przemietni. Vng. Alnok ifalard, cagán, ranaifca. Ang. Subtil, that changeeth his colour often, a craftie fillem, a wile fox.] Plautus in Amphit. Verfatiffimum fe facit, quando lubet Plin. libro 8. cap. 22: Indicat fuo tempore vulgo infixam hanc opinionem fuiffe, homines in lupos verfi, rufas que reftitui fibi, atque inde ductam effe conftuetudinem loquendi, ut homines aftutos, verfatiffimos dicamus.

Verfatiffimus, penult. corrept. five Vertibula, Spina offa dicuntur, in craffiores quofdam nodos conglobata, & in medio fui concava, ut fpinali medulla tranfitum præbeant, firmiffimis autem vinculis colligata, quorum beneficio interiora nodi cohærefcunt. [Verfatiffimus. m. f. Qui verfatè loquitur. Gall. Les vertebres, os de l'efchine, des & femblables. Ital. Offe della fpina, della fibena, & fimili. Germ. Ein wirtelgebirt em wirtel des ruckgratts. Hifp. Hueflos de qualquier, effinaxo. Pol. Pazyerze wirtelipia. Vng. Hetyerince. Ang. Places where the joyntes turne, or the chine bone or back bone.] Harum manus effe ut corpori flectendi fe, incurvandi que præbeant facultatem, quod fine illis profus rigidum effet, & inflexibile. Plinius quoque per quendam fimilitudinem in infectis vertebra appellat eas partes, quæ circa ipfam fitæ incifuram corpori flexum præ-

beant. Ita enim habet libro 11. cap. 1: Aliquibus verò non tota incifura eas ambiente rugas, fed in alvo aut fupernè tantum, imbricatis flexilium vertebra, aufquam alibi fpectatio re naturæ artificio.

Vertebra, a, um. In vertebra conglobatus. [Vertebra. m. f. Qui verfatè loquitur. Gall. Fait en forme de vertebre. Ital. Pazzo à foggia di vertebra. Germ. Wie ein wirtel des ruckgratts. Hifp. Hecho à manera de agnelas hueflos. Pol. Wpazierz wertyoni. Vng. Gerinczes. Ang. Made like the backbone.] Plin. lib. 11. cap. 37. Sed quibus cervix è multis, vertebraeque orbiculatim offibus flexilis ad circumfpectum, articularum nodis jungitur.

Verticis, qui & Vortex, m. t. à verro, is, proprie ventas effe contortus ac rotatus: qualis effe qui vortax vocatur: id effe, vibratus, ecnephias, ut interpretatur Plinius libro 1. cap. 48. [Verticis. m. t. à verro, is. Gall. Tourment de vents ou d'eau, tourbillon de vent, de l'eau & rouement d'eau. Ita. Vertice in cistella. Germ. Ein windwurbel oder windbraut Belg. Een wirt. Hifp. Remas lina generalmente. Pol. Wirbel. Vn. Verzo zel. An. A whirle poole, or turning round of the water, a whirle wind.] Vortice (inquit Apuleius in Cosimo) torquetur humus arida, & ab imo erigitur ad fummum. Ventus (authore Seneca lib. 5. Nat. quæft.) aliquo promontorio repercuffus, atque in fe volutatus facit vorticem: qui circumactus, & eundem ambiens locum, ac fe ipfe vertigine concitans, vertigo vocatur. Docet Quintil. lib. 8. cap. 2: Verticem effe cõtortam in fe aquam, vel quicquid aliud fimiliter vertitur. [Pol. Krajenie na woltze, wior, Vng. brueny.] Virgil. 1. Aeneid. - ingens à vertice pontus.

Verticis, Tusc. per translationem vertices dolorum dixit pro vertigine, rotatione que in doloribus circumagitur, lancinatque præcordia. Nunc nunc (inquit) dolorem anxietati torquent vertices. Inde proprie flexam capillorum, pars fumma capitis dicitur vertex, five quia ad occipitium in declive vertitur. [Verticis. m. t. à verro, is. Gall. Le pefon qui les femmes mient au bout de leur fofeau, verteil. Ital. Coeca, fofaiuolo. Germ. Ein fpendewirtel Belg. Een wirtel Hifp. El torero de hafa. Pol. Wpazierunek. Vn. Verzezen. An. A whirle or whorne.]

Verticis, m. f. & Verticillus, m. f. Admuntivum. [Verticis. m. f. Qui verfatè loquitur. Gall. Va pefon à filer. Ital. Filatore da tener nel fofa fofaiuolo. Germ. ein fpendewirtel. Hifp. El torero de hafa. Vng. Wpazierunek. Ang. A wile whirle or whorne.] Plin. libro 37. cap. 2: In Syria quoque inde feminas verticillos facere, &c. Verticillus, infecti species, inquit Budæus.

Verticillus, adjectivum. [Verticillus. m. f. Qui verfatè loquitur. Gall. Qui a force de tourner, vertigineux. Ita. Che ha molte concavità. Germ. Wurbselchig, wirtel. Hifp. Cofta remolinada en fi mefmo. Pol. Felni wiraw. Vng. brueny. Ang. Full of whirle pooles or whirle windes.] Lavius primo belli Punici: Qui dam verticofa amni delati, in hostes ab elephantis obruti funt.

Verticillum, li, n. Instrumentum quod fuso adhibetur, ut facilius vertatur. [Verticillum. li, n. Instrumentum quod fuso adhibetur, ut facilius vertatur. Gall. Le pefon qui les femmes mient au bout de leur fofeau, verteil. Ital. Coeca, fofaiuolo. Germ. Ein fpendewirtel Belg. Een wirtel Hifp. El torero de hafa. Pol. Wpazierunek. Vn. Verzezen. An. A whirle or whorne.]

Verticillum, li, n. f. & Verticillus, m. f. Admuntivum. [Verticillum. li, n. f. & Verticillus, m. f. Admuntivum. Gall. Va pefon à filer. Ital. Filatore da tener nel fofa fofaiuolo. Germ. ein fpendewirtel. Hifp. El torero de hafa. Vng. Wpazierunek. Ang. A wile whirle or whorne.] Plin. libro 37. cap. 2: In Syria quoque inde feminas verticillos facere, &c. Verticillus, infecti species, inquit Budæus.

Verticillaris, adjectivum. [Verticillaris. m. f. Qui verfatè loquitur. Gall. Qui a force de tourner, vertigineux. Ita. Che ha molte concavità. Germ. Wurbselchig, wirtel. Hifp. Cofta remolinada en fi mefmo. Pol. Felni wiraw. Vng. brueny. Ang. Full of whirle pooles or whirle windes.] Lavius primo belli Punici: Qui dam verticofa amni delati, in hostes ab elephantis obruti funt.

Verticillaris, adjectivum. [Verticillaris. m. f. Qui verfatè loquitur. Gall. Qui a force de tourner, vertigineux. Ita. Che ha molte concavità. Germ. Wurbselchig, wirtel. Hifp. Cofta remolinada en fi mefmo. Pol. Felni wiraw. Vng. brueny. Ang. Full of whirle pooles or whirle windes.] Lavius primo belli Punici: Qui dam verticofa amni delati, in hostes ab elephantis obruti funt.

Verticillaris, adjectivum. [Verticillaris. m. f. Qui verfatè loquitur. Gall. Qui a force de tourner, vertigineux. Ita. Che ha molte concavità. Germ. Wurbselchig, wirtel. Hifp. Cofta remolinada en fi mefmo. Pol. Felni wiraw. Vng. brueny. Ang. Full of whirle pooles or whirle windes.] Lavius primo belli Punici: Qui dam verticofa amni delati, in hostes ab elephantis obruti funt.

Vertigo, inis, fecunda fyllaba producta, f. Morbus capitis, qui ex frigidis, & lentis humoribus fursum ex verticillo commeanibus oritur, ita ut fe affecti occasione parva succidant. [Vertigo. inis, fecunda fyllaba producta, f. Morbus capitis, qui ex frigidis, & lentis humoribus fursum ex verticillo commeanibus oritur, ita ut fe affecti occasione parva succidant. Gall. Tourment, virement de teste. Ita. Stovimento di testa, verticine. Germ. Dec fchwindel. Hifp. Vaguido. Pol. Zamoczenie wglowia. Vng. Zoldog. Ang. A dizziness or dizziness in the head with a dimness of the fight.] Dicta quoniam ob oculos eorum vorticofa quæ-

Ii dam,

dam, & rotatilia circumagi videantur. Græcè ἐνὶ ὄρω. Plin. lib. 7. cap. 6: A' conceptu decimo die dolores capitis, oculo- rum vertigines tenebræq; Iuvenalis Satyr. 6: Quum bibitur concha, quam jam vertigine tectum ambulat, & geminis ex- urgit mentia lūcernis. Columella li. 7. cap. 10: Febricitantium signa sunt, quum obstipæ sues tranversa capita ferunt, ac per pascua, quum paululum procurretur, consistunt, & vertigine correpta concidunt.

Vēū, indeclinabile nomen in singulari numero, in plurali Verua, ruum, instrumentum oblongum ex ferro, quo carnes ad ignem torquentur. [ἀσπίς. Gall. Vos broche, vos halle. Ital. Spada, schidone. Germ. Ein bratspiz. Belg. Emen spit. Hisp. El asador con que se halla la carne, & arma brocha à manera de asador. Pol. Kopy. Vng. Nyrt. Ang. A broche, a spitte.] Virgil. 2. Georg. Pinguis que in veribus torrebimus exta columis. Varro à versando dictum existimat, quod ad ignem jugiter afficitur. Ab huius item similitudine telum oblongum, & tenuē, Veru dictum est. Virgil. 7. Aeneidos: Et tereti pugnant mucrone, veruque Sabelle.

Vēricūm, li. n. f. instrumentum ferreum, quo metallorum expurgatores, spumam eximunt à reliqua materia. [ἀσπίς. Gall. Petite broche, brochette. Ital. Spada piccolo. Germ. Ein bratspiz. Oder esen schaumfugtin. Hisp. Pequanno asador. Pol. Kopyek. Vngar. Vas kalon. Ang. A little broche or spitte.] Plinius libro 33. cap. 6: Spuma ex argento sublata veruculo, ut sic mō- dici pondicis.

Vēritum, veruti, penultima producta, n. f. [ἡ ἀσπίς ἡ ἰσθία ἀσπίς. Gall. Vos dard, dard. Ital. Dardo corio & arato. Germ. Ein gannag einet wurffgeschütz mit ein bratspiz. Hisp. Arma à manera de asador. Pol. Kopy wky wstrzypion. Vng. Vaso darda vagi, repia. Ang. A casting dart with a string.] Est hastile quod veru habet præfixum. Hinc Lucanus libro 8: Castores compressa manu, Phatioque veruto. Nonius: Verutum est telum breve, & acutum. Caesar lib. 5. belli Gall. Transfigitur scutum Pullioni, & verutum in balteo desigitur. Liv. li. 10. ab Urbe: Quibus plerisque in scuta, plerisque verutis in corpora ipsa fixis, sternitur cuneus.

Vēritus, a, um, adiectivum. [ἡ ἀσπίς ἡ ἰσθία ἀσπίς. Gall. Armé d'vo tel dard. Ital. Armato di tal dardo. Germ. Mit einer wurffgeschütz das mit ein bratspiz ist gewaffnet. Hisp. Armado de aquella arma. Pol. Złakim rozpiem chodząci. Vn. Dardus kopias. An. Weaponsmith such a dard.] Veruto armatur: sicut scutatus, & clypeatus. Virgil. 2. Georg. Aluetumque malo Ligurem, Volcosque verutos.

Vertūmū, Vide in PROPRIIS.

Vēru, Verutum, Vide VERTO.

Vervātum, Ager verno tempore semel profectus, deinde que quiescens utque ad sequentem autumnum, quo aratur. [ἡ ἀσπίς ἡ ἰσθία ἀσπίς. Gall. Vos terre labourable qu'on laisse repousser, varet au gachete, ou iachere. Ital. Terrino che se lascia riposare. Ger. Ein brachader. Hisp. El barredo. Pol. Odl'og. Vng. Vgar. Ang. The fallow land that is to be sown the next year.] Vervatum dictum quasi vere actum. Plin. lib. 18. cap. 19: Quidam utique ab æquinoctio verno profecti volunt. Quodq; vere semel aratum est, à temporis argumento vervatum vocatur. Hoc in novali atque requieto agro necessarium est.

Vērvēx, cis, penult. prod. m. t. ab inversis testiculis dicitur: est enim mas inter oves, cui inversi, sive adempti sunt testiculi, & ideo verrex dicitur, quod sit natura versa, ut Varro placet. [ἡ ἀσπίς ἡ ἰσθία ἀσπίς. Gall. Vos monton. Ital. Castrone, castrato montone. Ger. Ein hammet. Hisp. Carnero castrado. Pol. sykop. Vng. Doms. An. A weather sheep.] Nam qui ad generandam sobolem integer tenetur, aries dicitur. Sceltatus verrex, qui gregem agnorum præcedens ducit.

Vervēcinus, a, um, pen. prod. Quod ex vervece est. [ἡ ἀσπίς ἡ ἰσθία ἀσπίς. Gall. Vos einem hammet. Hisp. Casa de carnero. Pol. sykopow. Vng. verwobli val. Ang. Of a weather sheep.] Plinius: Et hircinus, & vervecinus adeps ei utilis est.

Vērvēcūs, a, um, Quod est ad similitudinem vervecis factum. [ἡ ἀσπίς ἡ ἰσθία ἀσπίς. Gall. Vos einem hammet. Hisp. Casa de carnero. Pol. sykopow. Vng. verwobli val. Ang. Of a weather sheep.] Statua vervece, apud Plaut. in Capt. pro seruo stupido, quique quam minimum differat à vervece: Vos (inquit) introite: interibi ego ex hac statua vervece volo Erogitare, meo minore quod sit factum filio. Quo tamen in loco quidam legunt Verberca statua: nam vervece Trochaici metri ratio non patitur: superest enim syllaba, nisi cea, per synæresim contrahas.

Vērum, Conjunctio, Sed. [ἡ ἀσπίς ἡ ἰσθία ἀσπίς. Gall. Vos, tantum. Ital. Ma, an? pio. Ger. Aber; sone

der. Hisp. Mas, empere. Pol. Ale. Vng. De An. hat, nemelub? Cicero pro Murana: Ea sunt omnia non à natura, verum à magistro. Cicero 5. Philip. Expectabantur Calendæ Ianuarias, fortasse non tectæ: præterita omittamus. Idem 3. de Oratore: Verum hoc (ut dixi) nihil ad me. Verum enim, sed enim, tenim, à à à à. Terentius in Adelphis: Verum enim, quando promerui, fiat. Verum enimvero, sed tamen. [ἡ ἀσπίς ἡ ἰσθία ἀσπίς. Cicero in Frumentaria: Verum enimvero dunde nos festertios exegisti. Veruntamen, sed tamen, amant. [ἡ ἀσπίς ἡ ἰσθία ἀσπίς. Cicero de Oratore: Leve est: veruntamen non inutile. Idem libr. 1. Epist. Difficile est, veruntamen quæ me confitimo.

Vērus, a, um, adiectivum, Sincerus, solidus, expressus. [ἡ ἀσπίς ἡ ἰσθία ἀσπίς. Gall. Vos. Ital. Veru. Germ. Warhaftig. Belg. Warachtig. Hisp. Cosa verdadera o pita. Pol. Prawdy. Vng. igaz. Ang. True.] à Ve particula, ut nonnulli putant, quæ vehemenciam significat, & Res: quasi non verborum inanis sonitus, sed solida res. Terentius in Andria. Adhuc est, si quidem hæc vera prædicat. Cicero Academ. Quæ hæc regula est veri & falsi, si notionē veri & falsi, propterea quod ea non possunt inter nos, nullam habemus? Nam si habemus, interesse oportet ut inter rectum & pravum, sic inter verum & falsum. Si nihil interest, nulla regula est, nec pondus, cui est, visio, veri falsiq; communis, ulum habere iudicium, aut ullam omnino veritatis notam. Ovidius 4. Trist. eleg. 7. Nec procul à vero est, quod vel pulsant amicum. Hoc est, verum simile est. Simile verò. Cicero ad Cassium, lib. 12: Id autem eò facilius credebatur, quia simile vero videbatur. Verum verò. Martialis li. 8: Vero verius ergo quid sit, audi, Verum Gallice non libenter audis. Similitudo veri. Cic. de Vnivers. Bone agi putat, si similitudinem veri consequatur. Verum modicum est, veritas libera, male sibi consci: rum autem offendens. Perlius Satyra 1: Sed quid opus teneris mordaci rodere vero Auriculari? Aliquando Verum accipitur pro bono, & quo, & iusto. [ἡ ἀσπίς ἡ ἰσθία ἀσπίς. Horatius libro 1. Epistol. Metiri se quæque suo modico ac pede, verum est. Cic. 3. Tusculan. Si maximè verum sit, ad corpus omnia referre sapientem. Idem pro Muran. Cato negat verum esse, benevolentiam allici cibo. Aliquando sumitur pro veridico, sicut econtrario falsum pro fallace. Terentius in Andria: Sum verus. Verus color id est, natus non adulteratus. Terentius in Eunucho. Color verus, corpus salidum. Verus labor dicitur quem quis per seipsum facit, non qui ex aliorum virtute Imperatoribus adhiberi consuevit. Virgilius 12. Aeneid. Disce puer virtutem ex me, verumq; laborem, Fortunam ex aliis. Verior, Verissimus. Plin. lib. 12. cap. 13: Quod verius, costio vicinius esse debet. Cicero Acad. Sed mehercule, ut quidem nunc se causa habet, est hebetior sermone labefacta est, mihi tamen videtur esse verissima.

Vēre, adverbium. [ἡ ἀσπίς ἡ ἰσθία ἀσπίς. Gall. Vos. Ital. Veramente. Ger. Warhaftig. Belg. Warachtig. Hisp. Cosa verdadera. Pol. Prawdy. Vng. igaz. Ang. True. Terentius in Andria: Verum hoc ibi sit, ubi non vere vivitur. Cicero pro Roscio Amerino: Vot nihil potes dicere, siuge aliquod saltem edmo de idem 1. Officiorum: Honestum quod proprie verèque dicitur, id sapientibus est solis. Idem 4. Verr. Laudarem illam civitatem, id quod verissime possent. Idem ad Attic. lib. 5: Non verissime loquor.

Vēro, adverbium pro verè. [ἡ ἀσπίς ἡ ἰσθία ἀσπίς. Gall. Vos. Ital. Veramente. Ger. Warhaftig. Belg. Warachtig. Hisp. Cosa verdadera. Pol. Prawdy. Vng. igaz. Ang. True. Terentius in Andria: Verum hoc ibi sit, ubi non vere vivitur. Cicero pro Roscio Amerino: Vot nihil potes dicere, siuge aliquod saltem edmo de idem 1. Officiorum: Honestum quod proprie verèque dicitur, id sapientibus est solis. Idem 4. Verr. Laudarem illam civitatem, id quod verissime possent. Idem ad Attic. lib. 5: Non verissime loquor.

Vērix, cis, m. t. Qui vera loqui solet, & mentis non confert. [ἡ ἀσπίς ἡ ἰσθία ἀσπίς. Gall. Vos. Ital. Verax. Germ. Warhaftig. Hisp. Cosa verdadera. Pol. Prawdy. Vng. igaz. An. True. Terentius in Andria: Verum hoc ibi sit, ubi non vere vivitur. Cicero pro Roscio Amerino: Vot nihil potes dicere, siuge aliquod saltem edmo de idem 1. Officiorum: Honestum quod proprie verèque dicitur, id sapientibus est solis. Idem 4. Verr. Laudarem illam civitatem, id quod verissime possent. Idem ad Attic. lib. 5: Non verissime loquor.

Vēricitās, anis, f. Perpetua verū dicendi consuetudo. [ἡ ἀσπίς ἡ ἰσθία ἀσπίς. Gall. Vos. Ital. Veritate. Ger. Warhaftig. Belg. Warachtig. Hisp. Cosa verdadera. Pol. Prawdy. Vng. igaz. An. True. Terentius in Andria: Verum hoc ibi sit, ubi non vere vivitur. Cicero pro Roscio Amerino: Vot nihil potes dicere, siuge aliquod saltem edmo de idem 1. Officiorum: Honestum quod proprie verèque dicitur, id sapientibus est solis. Idem 4. Verr. Laudarem illam civitatem, id quod verissime possent. Idem ad Attic. lib. 5: Non verissime loquor.

Vērdicūs, a, um, Qui vera dicit, & ponitur pro vero etiam à minime fallaci. [ἡ ἀσπίς ἡ ἰσθία ἀσπίς. Gall. Vos. Ital. Veridico, che dice il vero. Germ. Warhaftig. Belg. Warachtig. Hisp. Cosa verdadera. Pol. Prawdy. Vng. igaz. An. True. Terentius in Andria: Verum hoc ibi sit, ubi non vere vivitur. Cicero pro Roscio Amerino: Vot nihil potes dicere, siuge aliquod saltem edmo de idem 1. Officiorum: Honestum quod proprie verèque dicitur, id sapientibus est solis. Idem 4. Verr. Laudarem illam civitatem, id quod verissime possent. Idem ad Attic. lib. 5: Non verissime loquor.

Vērdicū, quā, n. f. Origo nominis, quam Græci vocant ἐργασίον. Cicero in Topic. Multa enim ex notione laborantur: ea est autem quum ex vi nominis argumentum dicitur, quam Græci ἐργασίον vocant: id est, verbum ex verbo verio quum.

Veritas, nix, Veritas, antiquum. [מִן עֵינַי מִן עֵינַי מִן עֵינַי] ...

Veritas, nix, Veritas, antiquum. [מִן עֵינַי מִן עֵינַי מִן עֵינַי] ...

Veritas, nix, Veritas, antiquum. [מִן עֵינַי מִן עֵינַי מִן עֵינַי] ...

Veritas, nix, Veritas, antiquum. [מִן עֵינַי מִן עֵינַי מִן עֵינַי] ...

Veritas, nix, Veritas, antiquum. [מִן עֵינַי מִן עֵינַי מִן עֵינַי] ...

Veritas, nix, Veritas, antiquum. [מִן עֵינַי מִן עֵינַי מִן עֵינַי] ...

Veritas, nix, Veritas, antiquum. [מִן עֵינַי מִן עֵינַי מִן עֵינַי] ...

Veritas, nix, Veritas, antiquum. [מִן עֵינַי מִן עֵינַי מִן עֵינַי] ...

Veritas, nix, Veritas, antiquum. [מִן עֵינַי מִן עֵינַי מִן עֵינַי] ...

Veritas, nix, Veritas, antiquum. [מִן עֵינַי מִן עֵינַי מִן עֵינַי] ...

glande vescantur. Virgilius d. Aeneid. Vescitur Aeneas si- mul & Trojana juvenis Perpetui tergo bovis. Invenitur etiã constructum cum accusativo. Plinius libro 10. capite 43: A- ves nonnullæ vescantur ea, quæ rapuere pedibus. Vesci- aura ætherea: id est, vicia sua, vivere. Nam quemadmodum partes solidæ animalis cibo & potu, ita spiritus aëre aluntur. Virgilius primo Aeneidos: Quod si fata virum servant, si ve- scitur aura ætherea. Ponitur quandoque pro video Ac- cius in Athamante, apud Nonium: Prius quam infans esses, tui oculi vescuntur. Vesci ex manu hominis, est ex manu ho- minis escam capere. Plin. libro 9. cap. 7: Simili modo ex ho- minum manibus vescens, ferens q; se tractandum. Cornutus passivè utitur in Pers. Sat. 2: Pulpa dicta, inquit, quod cum pul- te mista olim vesceretur.

Vescis, a, um. Esui aptus: à Ve, augmentativa particula, & nomine esca [id est, vescis, vescis, vescis]. Gal. Non à manger, qui ruffus. Ital. Non da mangiare. Germ. Esigut wessen. His. Cosa que se come à pade comer. Pol. Dobri daid a. Vng. Estre valo. Ang. All thing that may be eaten or is good to be eaten. Vide Lucretius lib. 5. Salem vescum dixit. Item Virgilius 4 Georg. Vescum papaver, quod videlicet in cibis adhibetur: & Vescas salicū frondes, quoniam escis jumentorum sunt accommodata. Rursus vescum ponitur pro parvo & minuto. Unde & apud Marfos lingua vernacula quom dicunt, malvam vescam, intel- ligunt de ea quam parvam dicunt. Ovid. lib. 2. Fastorum: Nūc vocor ad nomen: ve grandia farta coloni, Quæ malè creve- runt, parvaque vesca vocant. Plin. lib. 7. cap. 10: Corpore vesco esse, sed eximius viribus. Et in hac significatione Ve, r- evocis, r- evocis est: hoc est, privativa particula. Habet enim Ve, in compositione (ut libro 5. cap. 12. docet Gellius) duplicem significationem. Nam augenda rei, & minuenda valet, pro- pter quod accidit, ut quædam vocabula, quibus particula ista præponitur, augmentum importent, ut Vehemens: quæ- dam diminutionem, ut Vecors, ve grandis: quædam ambi- gua sint, cujusmodi est, de quo modo agimus, vescus.

Vescis, Homines graciles dicuntur, teste Felto, & male curati. [id est, vescis, vescis, vescis]. Gal. Maigre, mal traité. Ital. Ma- gre, male nutriti. Ger. Fane oder magere tobt: diem man ab et sum mantugt. His. Magros, mal crados. Pol. Ludy wiechli od gl'ado. Vng. Keskoy vakan embrek. Ang. Laane and thinne falken. Veteres enim rebus exiguis. Ve particulam præponere solent, ut latius est videre in dictione VESCVS.

Vesica, vesicæ, penult. prod. sp. Vrinæ receptaculū. [id est, vescis, vescis, vescis]. Gal. Vesica. Ital. Vesica. Ger. Die Blase oder Harnblase. Hisp. Vesiga. Pol. Mocharyna viktora se urine spro- madya. Vn. Holsig. Ang. The bladder. Cicero 2. de Finibus: Tanti autem morbi aderant vesicæ & torminum, ut nihil ad eorum magnitudinē posset accedere. Ovid. 15. Metamorph. Entum tumescit humum, ceu spiritus oris Tendere vesicam solet. Plinius libro 11. cap. 27: Vesica membrana consistit, quæ vulnerata cicatrice non solidescit. Horatius 1. Serm. Saryra 2: Et displosa sonat quantum vesica pepedit. Caper Vesica feri- bendum affirmat, eò quod à ventro deduci existimet.

Vesicula, x, diminutivum: [id est, vescis, vescis, vescis]. Gall. Petite vesic. Ital. Piccola vesica. Ger. Ein Bläslein. Hisp. Pequena vesiga. Pol. N anowska, macharynka. Vng. Hiazgetka. Ang. A little bladder. Jur, Vesicula fellis, ubi r- vesicula, quæ in cava je- coris parte sita, bilem excipit, proprioque meatu in, cephylin emittit: qua de re vide Galecum lib. 4 & 5. de Vlu partium. Vesicula item in herbis quibusdam dicuntur folliculi qui- bus semen includitur. Cicero 2. de Divinat. Et pulegium aridum florescere brumali ipso die, & inflatas rumpi vesiculas, & semina malorum, quæ in his mediis inclusa sunt, in con- trarias partes se vertere.

Vesicaria, f. p. Secunda solani species est, quæ peculiari nomi- ne Halicacabum vocant, fructu verius, quam herbâ, vesicæ habens humanis non dissimiles, & in its grana, ubi maturue- rint, rubentia. [id est, vescis, vescis, vescis]. Officinæ vocant Aloqueno. [Ger. Zaden tute Pol. Pysa wlosa, wloska.] Vesicaria autem dicta est sive à folliculis humanis vesicis simili- mis: sive ab effectu, quod vesicæ calculis medeat, ut placet Plinio lib. 24. cap. 31.

Vespa, vespæ, sp. Insectū volutæ, api simile ita dictum quod d vesperis muscas venetur in cibum. [id est, vescis, vescis, vescis]. Gall. Mouches de vespe. Ital. Vespa. Ger. Ein wesp. Hisp. Avispa. Pol. Osja. Vn. Dera. Ang. A wasp. Vide Plinium de hac abundè tractan- tem libro 11. capite 21.

Vesper, vesperis, pen. corr. m. t. vel Vesperus, n, mascul. f. Vna errantium stellarum, quæ & Venus & Lucifer. Nam ead- em stella quom antegraditur solem manè orientem, Luci- fer: [Pol. wozpoka.] quom subsequitur occidentem, vesper dicitur, medium inter Solis, & Mercurii sphaeræ situm obti- nens: ita dicta quod Sole jam occiduo, prima omnium ex stellis lucere vesperi conspiciunt. [id est, vescis, vescis, vescis]. Gal. L'etoile de soir.

Vesper, Ital. *Vna stella così detta*. Germ. *Der Abend stern*. Belg. *Die Avontstern*. Hisp. *La estrella de la tarde*. Pol. *Zwierzgwa gwiazda*. Vng. *Wschodzący i zachodzący*. Ang. *The day and evening star*. Plinius lib. 2. cap. 9. Infra Solem ambitingens sidus appellatum Veneris, alterno meatu vagum, ipsiusque cognominibus amulium Solis & Lunae. Praeveniens quippe & ante matutinum exoriens, Luciferi nomen accipit, ut Sol alter, diem maturans. Contra ab Occatu resurgens nominatur Vesper, ut prorogans lucem, vicemque Lunae reddens. Eadem & Vesperugo dicitur, & Graeco nomine *Hesperus*. Plautus Amphitruo. Neque Vesperugo, neque Vergiliz occidunt. Virgilius 10. Ecloga: hic domum saturae, venit Hesperus, ite capella. Sæpius tamen Vesper, & Vesperus accipiuntur pro extrema diei parte, qua stella haec incipit apparere, quam & Graeci *εσπερος* vocant. [*ערב* heb. Gall. *Le soir*. Ital. *Vespero, sera*. Germ. *Der abend*. Belg. *Der avont*. Hisp. *La tarde*. Pol. *Czas wieczorny*. Vng. *Estus*. Ang. *The evening*.] Stanius libro 10. Thebaid. sed Vesper opacus Lunares jam ducit equos. Caesar 2 belli. Civil. Magillus imperat navium ut primo Vespe- re omnes scaphas ad litus appulsas habeant. Cicero ad Atticum libro 12. Quamque manè me in sylvam abstruli densam & asperam, non exeo inde ante vesperum. Virgilius tertio Georgic. Solis ad occasum quum frigidus aera vesper Temperat, & salus reficit jam roscida Luna. In eadem significatione legitur & vespera, rat, formin. gener. Plautus in Curcul. Si media nox est, live est prima vespera, Nescis quid serus vesper vehat. Ex Menippis Varronis Satyris citatur hic titulus, tum ab Aulo Gellio, tum à Macrobio; neque dubitandum quin proverbialis sit, sicuti sunt & alii plerique. Quo salubriter admonemur, ne praesentium successum prosperitate sublati, futuri curam abiciamus: neque ulla de re securi sumus, priusquam exitum viderimus. Idem hodie quoque vulgo dicunt, diem nondum ad vesperam decurrisse, quum significat diversum exitum posse accedere. Apparet Maronem ad patrem alluisse, quum ait libro primo Georgic. Denique quid serus vesper vehat: agens de prognosticis occasus. Livius lib. 5. Decad. 5. In secundis rebus nihil in quenquam superbiae ac violenter consilere decet, nec praesenti cedere fortunæ, quum quid vesper ferat incertum sit. Haec Erasmus in Chilitad. Sunt qui dicant vesper etiam foemini- ni gen. repetiri (sed quam bene, ipsi viderint) adducentes testimonium ex libro secundo Georgic. Virgilius Illic fera rubens accendit lumina vesper. Vbi voluit adjectivum sera co- hærere cum vocabulo vesper: quod certe non est verisimile, praesentium quum vesper aliud adjunctum habeat adjectivum rubens. Est itaque proculdubiq sera adjectivum conjungendum cum substantivo lumina: ut hic sit sensus, Illic rubens vesper accendit sera lumina. Invenitur etiam vesper, vespera, vesperum. Vnde quum Vesperum dicimus neutro gene- re, intelligimus tempus. Plinius libro 18. His horæ rigandi matutina atque vespera. Idem: Matutinum tempus atque vesperum.

Vesperis, adv. Tempore vespertino. [*ערב* heb. *ערבתי*. Gall. *An soir*, *sur le vesper*. Ital. *Su' el vesper*. Germ. *Da abend*. Hisp. *Tarde tiempo del dia*. Pol. *Ha wieczor*. Vn. *Estus*. Ang. *At even*, *or in the evening*.] Cicero ad Mat. lib. 11. Epist. Nam quum in Tusculanum vesperi venissem. Pro eodem legimus & vesper. Cicero ad Attic. lib. 3. Cephalio mihi à te literas reddidit ad octavum Idus Martii vesper.

Vesperina, n. s. num. adjectivum, ut Tempus vespertinum. [*ערבתי*. Gall. *De vesper*. Ital. *Di sera*. Germ. *Der abend*. Hisp. *Cosa perteneciente à la tarde*. Pol. *Wieczorny*. Vng. *Estus*. Ang. *Of the evening*.] Cicero de natura deorum: Tum vespertinus temporibus delitescendo, tum matutinis rursus se aperien- do. Vespertinae licet dicantur quæ vesperi scriptæ, aut redita sunt. Cicero ad Atticum libro 13. Antemendianis tuis literis heu statim rescripsi, nunc respondebo vespertinis. Ho- ratius 1. Epist. 6. Gnavus manè forum & vespertinus pete te- ctum. Idem lib. 2. Satyr. 4. Si vespertinus subito te op- presserit hospes.

Vesperare, n. p. Est vesperum fieri. [*ערבתי* heb. *ערבתי*. Gall. *Venir sur le vesper*, *se faire tard*. Ital. *Farsi sera*, *andarsene*. Germ. *Abend werden*. Hisp. *Anochecer*. Pol. *Kwieczorny psychodac*. Vng. *Estus lenni be estus lebus*. Ang. *To make evening or late*.] Gellius lib. 17. cap. 8. Taurus philolophus accipiebat nos Athenis cena plerunque ad id diei, ubi iam vesperaverat: id enim est tempus istuc cenandi frequens.

Vesperare, Serum diei fit in tertis tantum personis. [*ערבתי* heb. *ערבתי*. Gall. *Venir sur le vesper*, *ou sur le soir*, *andarsene*. Ital. *Farsi sera*. Germ. *Es mit abend oder spat*. Hisp. *Andarse tarde*, *anochecer*. Pol. *Do wieczora się robi*. Vng. *Estus lenni be estus e tik*. Ang. *To make evening*.] Terentius in Heaut. Et vesperasce, & non novcrunt viam. Hinc Advesperasce, & Invesperasce. Terent. in Andria: Cur uxor non accessit? jam ad vespe-

rasceit. Livius libro 39: iam invesperascebat. Vesperasce, & hoc vesperale, penultima proda, om. t. [*ערבתי* heb. *ערבתי*. Gall. *Du vesper*, *vesperinal*, *occident*, *de couleur se couche le soleil*. Ital. *Di sera*, *da vesper*. Germ. *Der abend*. Hisp. *Cosa de la tarde*. Pol. *Wieczorny*. Vng. *Estus*. Ang. *Of the evening*, *west where the sun sets down*.] Solinus capite 14. Ignoti Macedoniam præcingit Tracicus limes, Meridiana Thestalis Ipi- rotæ tenet, à vespertali plaga Dardani sunt & Illyri, qua Septentrione tenditur, Pæonia ac Pelagonia protegitur. Vespertalem plagam dixit pro Occidentali.

Vesperula, f. p. Cœna apud veteres dicebatur, (ut Festus inquit) cœna vocabatur, quod nunc est prandium. [*ערבתי* heb. *ערבתי*. Gall. *La repa qu'on prend au soir*, *le souper*. Ital. *Cena*. Germ. *Ein abendmahl*. Hisp. *La cena*. Pol. *Wieczor*. Vng. *Vas sera*. Ang. *The supper*.] Vespertina autem, quam nunc cenam appellamus: quod id convivium non nisi adventante nocte imbuti præsenti.

Vespertilio, vespertilionis, masculini. incertæ naturæ est: est enim mediæ cujusdam inter avē & murem speciei, ut mus alarus dici possit. [*ערבתי* heb. *ערבתי*. Gall. *Chauvourin*. Ital. *Vespertilio*, *notola*, *grinapola*, *pipistrello*. Germ. *Ein fliegenmaus*. Hisp. *Morcisaga*. Pol. *Nielopaz*. Vng. *Tudman*, *pappereus*. Ang. *A bat or screech owl*.] Volat enim pinnatis, sed inter volucres non est habendus, quod quatuorpedibus graditur, pullosque parit, non ova, quos & late nutrit. Dicitur vespertilio, quod vesper se ad volatrum proficiat. Varro: Factus sum vespertilio, neque in muribus placeo, neque in volucris sum. Vide Plinium libro 10 cap. 6. Et translationem etiam vespertilionis dicuntur debentia quæ re alieno obruti, interitum domi delitescant mem credonum, nocturnum procedentes. Vide Alcianum in libris paribus Paregon.

Vesperugo, n. s. f. Stella est eadem quæ & Vesper, & Hesperus, & Lucifer, & Venus dicitur, *ערבתי*. Plautus in Amphitruo. Neque vesperugo, neque Vergiliz occidunt.

Vespillo, vespillonis, masculi. Vilius est ad verum fuerator: ita dicitur, quod vespertino tempore mortuos effret soleret, qui funebri pompa propter inopiam non poterant esse. [*ערבתי* heb. *ערבתי*. Gall. *Fosseur*, *qui porte et met les corps en terre*. Ital. *Sepolitore di morti*. Germ. *Ein Todengraber*. Hisp. *El que cava los muertos de noche*. Pol. *Umarzsch pogrzebny*. Vng. *Holt testemot*. Ang. *A bearer of the dead*.] Vnde & funera à funalibus dicitur: quia natus: quia noctu efferebantur ob sacrorum celebrationem diurnam. Martialis libro 2: Qui fuerat medicus, ante est vespillo Diavulus.

Vester, a, um. Quod ad vos attinet. [*ערבתי* heb. *ערבתי*. Gall. *Vosre*. Ital. *Vestro*. Ger. *Ewer*. Hisp. *Cosa vestra*. Pol. *Wasz*. Vn. *Tosh*. Ang. *Partaining to you*.] Virgilius tertio Arglog. Sic ut vitulam lectori passite vestro.

Vestis, vestrati. Quod ex vestra regione est, aut patria. [*ערבתי* heb. *ערבתי*. Gall. *De vestre pays*, *de vestre lignage ou sile*. Ital. *De vestra parte*, *de vestra città*. Germ. *Der vestren ort*. Hisp. *De vestra parte*. Pol. *Waszniek*. Vng. *Tosh vestri khol hazarokhi vest*. Ang. *Of your country*.] Cicero.

Vestiarium, Vestiaris, VIDE VESTIS.

Vestibulum, vestibuli, n. s. locus erat ante ædium januum, inter ædes ipsas, & viam relictas, cum in usum, ut qui ad ædium dominum salutatum venissent, neque in via starent, neque in ipsis essent ædibus. [*ערבתי* heb. *ערבתי*. Gall. *Entrée d'un maison*. Ital. *Entrata della casa*. Ger. *Eintritt*. Hisp. *El portal fuera de casa*. Pol. *Przedwioz*. Vng. *Nadwioz*. Ang. *A porch before a door*, *an entry*.] Plautus in Most. Viden vestibulum ante ædes hoc, & ambulacrum cuiusmodi sit! Dicitur autem Vestibula à Ve, & stando, quod multum in iis staretur. Nam qui domos amplas antiquitus faciebant, locum ante januam relinquabant, qui inter fores domus, & viam medius esset, in eo loco qui domum eius domus salutatum venerant, priusquam admitterentur, consistebant. A qua statione, & quasi costabulatione, Vestibula appellata sunt spatia, in quibus multum staretur ad adventibus, prius quam intromitteretur in domo. Alii vestibulū à Ve privativo deduci volunt, referentes nō ad eos, qui adveniunt, sed ad eos, qui in domo commanant, quoniam ille nunquam consistant, sed solum transitus causa ad hanc locū veniant exiendo; seu redeundo: ut sit vestibulum, non tabulum: sicut Vestanus, non Janus. Potest etiam dici vestibulum prima pars januæ, quod januam vestiat: vel (ut Ovidius ait) à Vesta, quod ea potissimum pars in ædificio sit Vestæ consecrata: sicut culina diis penatibus: & maceræ, quæ ambit domum, Hercæ Iovi: singular enim domus sacra sunt diis. Ex hac opinione nata fuit olim consuetudo, et novam nuptiam matris domum ingredientem necesse putabatur limen pedibus contingere. Ovidius libro 6. Fast. 400.

quoque Vestibulum dici reor, unde precamur, Quam famut Vestiam, quae loca prima tenet. Vide Gellium libro 16. cap. 5. Vesticeps, pen. corr. vesticipis, pen. corr. Pubes, quemadmodum qui pubes non est, Inveſtis appellatur. [Hisp. Vesticeps, & dicitur Vesticeps, Gal. A qui la barbe commence à venir. Ital. A cui la barbe commence à venir. Germ. Barstbüß; dem der bart hat sich. Hisp. El mancebo que comienza à barbar. Pol. brode polski. Vng. Ki mohaſt iſſu. An. Dhoi bearde beginneth to grow.] Gell. libro 5. cap. 19. Sed amogari non potest, nisi jam vesticeps.

Vestigium, vestigiū, n. f. Pedis impressio: id est, signum quod a pede relinquitur. [קריקוּת וקריקוּת midrach. יצא, אבר. Gall. Vestige, par sa trace, la marque du pié. Ital. Vestigia, segno che lascia il pié o l'andata. Germ. Fußstetm / Fußstapf. Belg. Een voetſtap. Hisp. El cañto de la pisada. Pol. Stel a ślad. Vn. Lab nyom. Ang. A footſtep, or print of a foote.] Virgil. 4. lib. Georg. Et gradienti ma verus vestigia cauda. & Ponitur quandoq; pro ima parte pedis. Idem libro 3. vestigia primi Alba pedis, sionemque ostentant arduus albam. & Per translationem ponitur pro quocunque rei gestae indicio seu signo. Cic. pro Font. Vix tabulae proferantur, in quibus vestigium sit aliquod, quod significet pecuniā Fonteo datam. Virgilius 4. Aeglog. Pauci tamen suberunt priscæ vestigia fraudis. Omnia vestigia indagare aliquid, est ubique quærare, & diligenter. Falte vestigiam, de loco lubrico dicitur. Ponere vestigia leviter, est ita progredi, ut vix vestigia appareant. Dicimus quoque consistere in vestigio, imprimere vestigium, Facere vestigium aliquo loco. & Occumbere in vestigio, est statim eo in loco interire, ubi ab Imperatore in acie collocatus fuerat. & Vestigium corporis, est ipsius corporis impressio. Vestigiū equi, dicitur aliquando ipsius equis ferrea soles. Plinius libro 25. cap. 20. Vestigium equi excelsum ungula, ut solet plerumque, liquis collectum reponat, singultus remedium esse recedantibus, &c.

Vestigo, vestigas, penult. producta, act. p. Quæro, quasi vestigia indago, investigo, pervestigo, inquirō. [שׁוּטן חֶפְזִיךָ דָּקוּת חֶפְזִיךָ יִשְׁרָאֵל, וְשׁוּטן חֶפְזִיךָ יִשְׁרָאֵל. Gal. Tracer, chercher diligemment. Ital. Cercare, investigare. Germ. Dem gespür nachsuchen. Belg. Sporen. Hisp. buscar por el rastro o pisadas. Pol. śladuś. Vng. Enyom nyomozni vadelen. Ang. To search, to trace, to seek by the print of the foot.] Cicero libro 3. de Orat. Ipsa tractatio, & questio quotidie ex se signat aliquid, quod cum desidiōsa seditione vestiges. Virgil. 7. Aeneid. Quæ loca, quæve habeant homines, ubi moenia gentis Vestigemas, Cicero 2. de Orator. Non & conjuncta quæremus, & causas rerum vestigabimus. Virgil. 6. Aeneid. Ergo altè vestigia oculis, & ritè reponam Carpe manu. & Hujus composita sunt, Investigo, & pervestigo, quorum significata explicantur suis locis.

Vestigator, verbale, m. t. Venator, à vestigiis ferarum dicitur, ut auctor est Varro 4. de lingua Latina. [שׁוּטן חֶפְזִיךָ דָּקוּת חֶפְזִיךָ יִשְׁרָאֵל, וְשׁוּטן חֶפְזִיךָ יִשְׁרָאֵל. Gal. Tracer, braver, chasser, veneur. Ital. Invenire, cacciatore. Germ. Ein jäger se dem gespür nachsuchet. Hisp. El que busca por el rastro, cacaador. Pol. Za śladem chodzący, myśliwiec. Vng. Vadász nyomozza kerül. An. It esthat fuereth by the print of the foot.] Columell. lib. 9. cap. 8. Nam statim sono terrarum, vel in fructu, vel in editiore sylva fronde confidet, vel à vestigatore preparato vase reconditur.

Vestis, itis, f. A velando, quod corpus velet: seu à vellere, quod est univertis ovis lana. [בִּשְׁמֵי בְּשִׂמָּה בְּשִׂמָּה חֶפְזִיךָ יִשְׁרָאֵל, וְשׁוּטן חֶפְזִיךָ יִשְׁרָאֵל. Gal. Vestiment, habitus, linnus. Ital. Vestis. Germ. Ein tuch. Belg. Een tuct. Hisp. Vestis. Pol. sukna. Vng. Tſeba ruha. Ang. A garment or vesture.] Et est generale nomen, quodvis significans indumentum, tam vile, quam muliebre, quo continentur omnia lanæ, lineæ, fenæ, bombicina, quæ induendi, præcingendi, tegendi, amictendi, insternendi, accubandive causa appaata sunt, & quæ accessionis jure cedunt, cujusmodi sunt inticæ, picturæ, clavicæ quæ vestibus insuntur. Cicero 7. Verr. Illi ad deprecandum periculum proferebant, alii purpuram Tyriam, thus alii atque odores, vestemq; lineæ, gemmas alii, & margaritas. Quintil. lib. 11. cap. 1. Monilia & margaritæ, vestis longa, sunt ornamenta foeminarum. Virgilius 9. Aeneid. Divex equum, dives pictas vestis, & auri. Cicero 2. Philipp. Maximus vitii numerus fuit, permagnam optimi pondus argenti, pretiosa vestis, multa & lauta supelles, & magnifica, multis locis, &c. & Ponitur interdum vestis pro barba. [Hisp. Vestis. Virgilius 7. Aeneid. Aurea casaries ollis, atque aurea vestis. Vbi Servius: Vestis hoc est, barba: unde e contra, investis dicimus imberberunde est, Tunc mihi prima genas vestibat Flore juvenca. Lucret. lib. 5. Nec minus incerto dentes cadere imperat atas Tempore, & impubem molli pubescere veste. Veste: hoc est, pilò & lanugine, seu prima barba.

Vestis, quibusdam nationibus sua cuique propria vestis est: ut Parthia Sarabara, Gallis linæ, Germanis rhēnones, Hispanis

fringes, Sardis masticæ. Sarabara sunt fluxa ac sinuosa vestimenta: de quibus legitur in Daniele: Et sarabara eorum non sunt immutata. & Publius: Ut quid ergo in ventre tuo Parthi Sarabara suspēderunt? Apud quosdam autem sarabara nuncupantur capitum quædam tegmina, quæta videmus in capite magorū pistā. Linæ saga quadra & mollia sunt: de quibus Plautus: Lana cooperta est textrina Gallia. Rhēnones sunt velamina humerorū, & pectoris usque ad umbilicum atque intortis vilis, aded hispida, ut imbres respuant: quas vulgò reptas vocant, ed quod longitudo villorum quali reptat: de quibus Salustius: Germani intectum rhēnōibus corpus tegunt. Dicit autem rhēnones à Rhēno Germaniæ flumine, ubi his frequenter utuntur. Masticæ vestis Germanica ex pelliculis ferarum: de qua Cicero pro Scavo: Quem purpura regalis non commovet, cum Sardonum masticæ mutavit. Masticæ autem dida, quati mōstruosa, ed quod qui ea induuntur, quasi in ferarum habitum transformantur. Dignoscuntur & gentes ita habitu, sicut & lingua discordes. Perfæ brachia & crura libamentis, caput tiara tegunt: eminent apicibus fastigiatis Alani: horrent & malis tecti cum latrantibus linguis Scoti, sagati sunt Almani, lintcati Iadi, gemmati Perfæ, sericati Seres, pharetrati Armeni. Nonnullæ etiam gentes non solum in vestibus, sed & in corpore aliqua sibi propria quasi insignia vendicant: ut videmus cirros Germanorum, granos & cinnabar Gothorum, stigmata Britonū: circumcidit quoq; Iudæi preputia: pertundunt Arabes aures: flavent capibus intextis Getæ: nitent Albani albedibus crinibus: Mauros habet terra nox corporum, Gallos candida curis: sine equis incertes exant Alani. Isidorus de etymologiis.

Vestis, isivi, tum, act. q. Vestem induo, tegeo, obduco, sepio. [בִּשְׁמֵי בְּשִׂמָּה בְּשִׂמָּה חֶפְזִיךָ יִשְׁרָאֵל, וְשׁוּטן חֶפְזִיךָ יִשְׁרָאֵל. Gall. Vestir. Ital. Vestire. Germ. Kleiden. Belg. Kleeden. Hisp. Vestir. Pol. Przybrać nam. Vng. Meg ruhazom föl bűbűzöm. An. To apparel, to put on a garment.] Plautus in Catin. Vir te vestiat, tu virum det polices. Cicero pro Sex Rose. Quasi verò nescias hunc ali & vestiti à Cælia, &c. Cicero secundo de Natura deorum: Primum oculos membranis tenuissimis vestivit, & sepsit. Vestivit: id est, operuit, munivit, contextit, velavit. Columella libro 4. transtulit ad arbores: Vbi se frondibus vestierint, teneris caulibus, necdum adultis, modus adhibendus est. Vestire agrum vineis, apud eundem libro 3. cap. 1. Vestire montes ripas, apud eundem libro 8. cap. 5. Vestiti montes sylvis, apud Livium 2. bell. Maced. Vestire parietes tabulis, Cicero 6. Verr. Vestiri pilo, Plinius libro 9. cap. 13. Vestira floribus terra, arboribus, frugibusq; &c. apud Cicero 2. de Natura deor. Plinius lib. 2. Epist. 17. Hortum morus, & ficus frequens vestit: id est, contegit, ornat. & Hujus cōposita sunt, Convestio, circumvestio, supervestio: quorum significata explicantur suis locis.

Vestitor, m. t. Qui vestes facit, sartor. [Sartor. Vng. Zabo.] Lapidus in Alex. Severo: Ita ut anagnones non dignitates acciperent fullones, & vestitores & pictores.

Vestitus, us, m. q. Vestimentum, sive vestis. [בִּשְׁמֵי בְּשִׂמָּה בְּשִׂמָּה חֶפְזִיךָ יִשְׁרָאֵל, וְשׁוּטן חֶפְזִיךָ יִשְׁרָאֵל. Gall. Vestiment. Ital. Vestis. Germ. Kleidung. Hisp. Vestitura. Pol. Odygnie, szati. Vng. Ruhazat bűbűz. Ang. Apparel or rayment.] Plinius lib. 8. cap. 22. Vestitū in quercu suspensio: tranare atque abire in defensa. Cic. 1. de Nat. deor. Reliquos deos ea facie novimus, qua pictores, fictoresq; voluerunt: neque solum facie, sed etiam ornatu, quare vestitu. & Orationis vestitus. Cicero de clar. Orat. Cōtinuas illa crebritasq; sententiarum pillina manebat sed ea vestitu illo orationis quo consueverat, ornata non erat. Monumentum vestitus densissimi, Cic. 2. de Nat. deor. Riparum vestitus vinctissimi, Cic. ibid. Vir muliebri indutus vestitu, Cic. ad Attic. libro 1.

Vestimentum, n. f. Vestis. [בִּשְׁמֵי בְּשִׂמָּה בְּשִׂמָּה חֶפְזִיךָ יִשְׁרָאֵל, וְשׁוּטן חֶפְזִיךָ יִשְׁרָאֵל. Gall. Vestiment, habitement. Ital. Vestis, habitus. Germ. Ein Kleid. Hisp. Vestitura. Pol. Szata, odym. Vng. Ruha bűbűz. Ang. A garment or vesture.] Cic. pro Mil. Milo autem quum in Senatu fuisset eo die, quoad senatus dimissus est, domum venit, calceos & vestimenta mutavit. Horatius 1. Epist. 18. Vestimenta dabat pretiosa, &c. & Vestimentum aliquando iureconsultis idem est, quod pannus apertissimè in L. vestimentum ff. de auro & argento legat. Vestimentum: id est, quod detextum est, et si dissectum non sit: id est, si sit consumatum, quod in tela est nondum detextum vel detextum, contextum appellatur.

Vestitium, n. f. Locus in quo vestes vel servantur, vel vedantur. [Vestitium, sive vestitium, Gall. Garderobe, lieu à servir habitement. Ita. Guardaroba. Germ. Ein kleiderkasten, oder kleiderkasten, gemantkammer. Hisp. Lugar donde se ponen los vestidos para guardar, o vender. Pol. Skrynia, albo komora z szatami chomana. Vn. Ruha tarto hely, ruha arulo hely, ruha piacz. Ang. Where clothes are kept, or set out to be sold, a wardrobe.] Plin. lib. 15. ca. 8. Vestitium etiam contra tēdines, ac noxia animalia amurca aspergi.

Aliquando vestiaris nomine vestitus intelligitur. *vestitus*, *vestitus*. Colum. lib. 1. c. 8. Tantoq; curiosior inquisitio patrisfamilias debet esse pro tali genere fervorū, aut in vestiaris, aut in ceteris praxibus injanosē tractentur. Vide in dictione CALCEARIUM.

Vestiaris, m. f. Qui vestitatio præest, aut vestes vendit. [*vestiaris*, *vestiaris*. Gall. *Faiseur ou vendeur d'habits*. Ital. *Chi fa à vende vestiti*. Ger. *Ein gewandmacher*. 1. oder ein theder vestiaris. Hisp. *El que haze à vende vestiduras*. Pol. *Ten ktari / soti przydati*. Vng. *Koka as*. Ang. *A maker or seller of clothes*.] Aliquādo adjectivum est: ut, Vestiaris arca, apud Catonem libro 11, in qua vestes sepouantur, & conservantur.

Vestispici, vestispici, & Vestispica, vestispica, pen. cor. Servus, sive ancilla custodiens vestes, quod si frequenti diligentia vestes inspiciat. [*vestispici*, *vestispici*. Gal. *Colony ou celle qui garde les habits ou habillemens, qui prend garde qu'ils soient nets & ne se gailent*. Ital. *Guarda vestiti*. Ger. *Einer oder eine so zu den thedren iust vnd die verwahrt*. Hisp. *El que alimpia las vestiduras y las guarda*. Pol. *Ten ktari / soti eboma*. Vng. *Koka bexb volga*. Ang. *He or she that keeps the the wardrobe*.] Plaut. in Trin. ducitur familia tota, Vestispici, nector, auri custos. Afran. Novi non insciam ancillulā vespere & vestispicam.

Vestitissimū, vestitissima, vestitissimum. Quod est optimē vestitum. Colum. lib. 7. ca. 3. Id pecus, quāvis ex omnibus animalibus vestitissimum, frigoris tamen impatientissimum est. De ovibus.

Veter, veteris, pen. corr. adjectivū trium generū, Senex, vetustus. [*veter*, *veteris*. Gall. *Un vieillard*. Ital. *Vecchio, antiquo*. Ger. *Ein alter Mann*. Hisp. *Vejejo anciano*. Pol. *Star*. Vng. *Regy*. Ang. *Old, ancient*.] Ennius: Quam veter occubuit Priamus sub Marte Pelasgo.

Veteris, & Veterinus. Plautus in Bach Senē illum ego tibi dedo veteriorem, lepidē ut lenitum reddas. Trebat. Ciceroni Pro nostro veterino, vetissimoq; amore. Virgil. 2. Aeneid. Ingens ara fuit iuxtaq; veterina laurus. Tacit. lib. 5. Africem liberorum suorum veterinum imposuit. Id est, maximum nati. Cic. de amicis: Veterina quæque (ut ea vna, quæ vntatem ferunt) esse debent suavissima.

Veteramentū, veteranus, Veterator, Vide VETVS.

Veterinū, a, um, adjectivum: ut Veterina animalia. [*veterinū*, *veterinū*. Gall. *Chevaux ou mulets, ou autres bestes qui portent fardeaux*. Ital. *Qua bestia de soma, come canale, mulo, asino & simili*. Germ. *Ein Vieh, das man bezaucht adretten durde zu tragen*. Hisp. *Qualquier bestia para cargar*. Pol. *Wielozakie zwierze ktore serywie nasobie wozu*. Vng. *Tudh hardo barom*. An. *That carret or beareth burden*.] Dicuntur ad veteram idonea, quæ aliquid vehere possunt. Ita dicta, quasi venterina, teste Festo, quod ad ventrem onus religatum gerat: vel potius à vehēdo, quasi vcherina. Plinius li. 11. ca. 46. Vngula veterino tantū generi renascuntur. & legitur & Veterinum, substantivē, pro animali veterino: hoc est, vestura idoneo. [*veterinū*, *veterinū*. Plin. lib. 11. cap. 37. Aetas veterinorum, dentibus indicatur.]

Veterinā, f. Veterinaria, m. f. Qui veterinorum curam gerit, & veterina dicit, qui apud nos consuevit etiam illa loca da domi nutrire ad quatuor. [*veterinā*, *veterinā*. Gall. *Malatin, palefrenier, maréchal*. Ital. *Malatieri, palefrenieri, maréchal*. Germ. *Einer der lastbare theer erhaltet oder fuhret die Summe*. Hisp. *Albeytan de tales bestias*. Pol. *Ten ktari kanie, sil i albo mul i donamus eboma*. Vng. *Tudh hardo barom*. An. *He that leteth barres or mules to bere, or harse courier, hackneyman*.] Vnde equos, mulos, asinos, meritorios vocamus. Colum. li. 11. ca. 1: Nam & arator reperitur aliquis bonus, & optimus foissor, aut fœni fector, nec minus arborator, & vinitor, tum etiā veterinarius, & probus pastor. & Veterinarii item, medici sunt veterinorum, quos nunc vulgus *Maréchal* appellat. *veterinā*, *veterinā*. Colum. lib. 6. ca. 1. Solent etiā istidia cibi afferre vitiosa incrementa lingua, quæ rana veterinarii vocant.

Veterinariū, n. num. Quod ad veterina animalia pertinet: [*veterinariū*, *veterinariū*. Gall. *Appartenance à bestes de somme*. Ital. *Portionate à bestes de soma*. Ger. *Das zu lastbaren theer / oder somerossen gehort*. Hisp. *Portionate à bestes de carga*. Pol. *Przynalepas do naitem nich koni*. Vng. *Tudh hardo barom ktari valo*. An. *As belonging to carriage besties*.] ut, Medicina veterinaria, *veterinariū*, *veterinariū*. Col. li. 6. ca. 3: Quare veterinariæ medicinæ prudens esse debet pecoris magister.

Veternis, veterni, m. f. Morbus est nascens ex humoribus frigidis cerebrum instantibus, memoriā simul & rationē tollent, inexcitabilemque dormiendi necessitate inducēs. [*veternis*, *veternis*. Gall. *Leibergia, maladie qui rend les gens endormis & paresseux*. Ital. *Infermita per troppo stia, la quale induce estrema sonno*. Germ. *Die schlafucht*. Hisp. *Dolencia que haze mucho adormecer*. Pol. *spanie nierzmiot*. Vng. *Mely alom an, lobnyafoghan esz borsze*. An. *A drowsie, disaste engndring through idleness, a continual desire of*

sleeping.] Plautus in Menzch. Num cum veternis, aut equis intercus tenet? Et quia hic morbus pigros homines facit, & ad negotia inutilis, quemadmodum senectus, id eo veternis quandoque pro pigritia ponitur. [*veternis*, *veternis*. Gal. *Faitardis*. Ital. *Depoccezzina, tardanza*. Hisp. *Ociosidad o pereza*. Pol. *Quasnost*.] Virg. lib. 1. Georg. Nec optete gravi passus sua regna veterno. Cic. lib. 6. Epist. Nisi ego cum tabernatis & aquariis depugnassem, veternis occupasset civitatem. & Quandoque pro nimia dormitione. Plinius, 8. ca. 36. Primis diebus bis septenis tam gravi somno uti premuntur, ut ne vultibus quidem excitari queat, tunc cunctum in modum veterno pinguescunt.

Veterinosus, Qui veterno: hoc est, lethargo laborat. [*veterinosus*, *veterinosus*. Per translationem tamen sumitur pro somnolento, & ita, [*veterinosus*, *veterinosus*. Gal. *Endormi & appesant*. Ital. *Faitard*. Ital. *Addormentato, tarde*. Ger. *Schlafich*. Hisp. *Adormido, ocioso, pereoso*. Pol. *Opal i dad miare*. Vng. *Mely alom an, borsze*. An. *That hath a drowsie distaste and sleepeth much*.] Terent. in Eynuch. Hic est vetus, victus, veterosus, senex. Quo in loco Terent. in Eynuc. vocat veterinosum, quod tardus esset, & ignis, ac si veterinum pateretur. & Cum verò Veterinosum appellat hydropicum, quum inquit Veterinosus quæ plurimum bibit, tam plurimum sit.

Vetero, Vide VETVS.

Veto, vetas, vetui, vetitum, Prohibeo, absterreo, interdicto & impero ne quid fiat. [*veto*, *vetas*. Gall. *Defendre de faire quelque chose prohiber*. Ital. *Vietare, prohibere*. Germ. *Verboten, wehrt*. Belg. *Verboten*. Hisp. *Vedar*. Pol. *Zakazany, bronie*. Vng. *Mag tiltam nem megijem*. Ang. *To forbid*.] Liv. lib. 2. illi vixi ira, veterere reddi. Terent. in Phorm. Auspex vetuit ante brumam aliquid novi. Negoni incipere. Cæsar. 2. bell. Gallic. Et quod ab opere singulisq; legionibus singulos legatos Cæsar discedere, nisi munus castis, veterat. Cic. 3. Verr. Veterat te Volcatius tux tuorumque delicia, mentionem mancipis facere. Virg. 1. Aeneid. Quippe veterat fati. Horat. 1. Sermon. Tidantem dicere veterum. Quod veterat. Virg. 10. Aegloga: non me alla veterant frigora Parthenios canibus circumdare saltus. & Legitur etiam prætentium veterat, & supinum veteratum. Pers. Sat. 3. Excepit hinc Masum tribica veterat. Quo tamen in loco nonnulli Notavit, legendum contentum & a'veto, quamvis supinum faciat veterum, participium tamen futuri temporis deducitur veteratur, non veteritus. Item verbale veteratis, non veterito, autore Vallesii.

Vetitas, vetantis, participium. [*vetitas*, *vetitas*. Gall. *Qui defendit & prohibet*. Ital. *Chi prohibisce & vieta*. Germ. *Verboten*. Hisp. *Que vieta, vedado*. Pol. *Zakazany, bronie*. Vng. *Tudh hardo barom*. An. *That forbideth*.] Cic. 2. de Legibus: Ita præcipi legem illam, & ultimam, mentem esse dicebant omnia ratione aut cogentis, aut vetantis Dei.

Vetitia, prætenti participium. [*vetitia*, *vetitia*. Gall. *Qui defendit, amittit*. Ital. *Verboten, defendo*. Ital. *Vietata*. Germ. *Verboten*. Hisp. *Velada*. Pol. *Zakazany*. Vng. *Mag tiltam tiladom*. An. *Forbidden*.] Virgil. 6. Aeneid. Hic thalamum invaliditate, vetutosq; hymenaxos. Ovid. 2. Metamor. vetito tentantur quore tingi. Horat. 1. Carm. Ode tertia: Audax omnia populi Genus humana tuit per vetitum nefas.

Vetivum, n. substantivum, Prohibitivum. [*vetivum*, *vetivum*. Gall. *Chose de defendre*. Ital. *Cosa vietata*. Ger. *Ein vettes*. Hisp. *Cosa vedada*. Pol. *Zakazany*. Vng. *Tudh hardo barom*. An. *A thing forbidden*.] Virgilius 10 Aeneid. Quo contra vetitum discordia? Ovid. 3. de Arte amandi. Nimmis in vetitum semper, copimusque negata.

Vetonica, Vide BETONICA.

Vetus, veteris, pen. corr. omnia. Antiquum & multorum annorum, mensium, aut dierum significat, secundum id, cui idjectum est. [*vetus*, *veteris*. Gall. *Chose de defendre*. Ital. *Cosa vietata*. Ger. *Ein vettes*. Hisp. *Cosa vedada*. Pol. *Zakazany*. Vng. *Tudh hardo barom*. An. *A thing forbidden*.] Plaut. in Truc. Vetus est materia. Cicer. pro Cæcili. At verò hoc quidem jam vetus est, & majorum exemplo multis in rebus usitatum. Quodam loci putant, quasi victus: hoc est, sine vi, ætas enim debet veteri. Alii à ve, pro valde, & ætas. Et plerunq; in lau de ponitur. Vnde dicimus, Apud veteres: eos videlicet autoritate plenos significantes, item Vetus Falernum, quod præ præterem vites acquiritur. & Interdum ad vituperationem selectur, & pro canoso, seu rancido ponitur, proque eo quod ætate jam deterior est effectum. Terent. in Andr. sed qui malevoli Veteris potius maledictis respondet. Vetus adagium, vetas verbum: id est, jamdiu usurpatum, & à veteribus etiam dictum. Plautus in Amph. Vetus est adagium: fames & mors Bilem in nasum conuocant. Terentius in Adel. h. Nam vetus verbum hoc quidem est: Communia esse amicum inter se omnia. Corat. Frosto inter antiquum & vetus ita dicitur: Vetus

Vetus est, inquit, quod est multorum annorum. Antiquum, quod excedit patrum memoriam.

Vetulus, diminutivum. [שׁוֹרֵי הַבַּיִת] hanc ipse dicitur. Gall. Vieillard, vieillat. Ital. Vecchia. Ger. Alt. Hist. Viejo, anciano. Pol. Staro. Vng. Regula, otika. Ang. Somewhat old. Plautus in Epid. Quales volo vetulos deos. Horatius 4. Carm. Ode 13: Servatura diu partem cornicis vetulae temporibus Luceo. Arb. Arbor vetula. Cic. 5. de Finib. Ita que & vivere vitam & mori dicimus: arboremque & novellam, & vetulam: & vivere, & senescere, Equus vetulus. Cic. de Amic. Num quando amici novi digni amicitia, veteribus sint anteponendi, ut equis vetulis teneros anteponeere solemus. Falerni vetulam. Caus. Epigr. 24. Minister vetuli puer Falerni. Vinum vetulum. Colum. lib. 10: Brachia jactantes vetulo marcentia vino.

Vetulus, a, um, Vetus, antiquus, priscus. [שׁוֹרֵי הַבַּיִת] hanc ipse dicitur. Gall. Vieillard, vieillat. Ital. Vecchia, anciano. Ger. Alt. Hist. Viejo, anciano. Pol. Staro. Vng. Regula, otika. Ang. Somewhat old. Livius libro 1: Possit quidem se vetulo iure agere. Cicero Acilio libro 13: Cum Demetrio Mega mihi vetulum hospitium est. Idem de claris Orat. Sed multo tamen vetustior, & hominior ille, quam Scipio. Ovidius 2. Fast. Tybri doce verum, tua ripa vetustior urbe est. Virgilius 2. Aeneid. Est urbe egressus tumulus, templumque, vetulum Deseret Cereris, iuxtaque antiqua cupressus Religione patrum multos servata per annos. Plinius lib. 25. ca. 2: Ut Aeschylus e vetustissimis in poetica referant Italiam herbarum potentia proderet. Tacitus libro 2: Qui Vonomem vetustissimum libertorum ejus acciderit. Hoc est, maximum natu.

Vetustas, adverbium, Antiquitas. [שׁוֹרֵי הַבַּיִת] hanc ipse dicitur. Gall. Anciennement. Ital. Anticamente. Germ. Bon atem hie. Hisp. Vieja y antigua. Pol. Zlamna. Vn. Regia. Ang. Anciently. Plin. libro 27. cap. 7. Vetustissime in usu est: hoc est, diutissime conservatum in usu est.

Vetustas, vetustatis, f. r. Antiquitas. [שׁוֹרֵי הַבַּיִת] hanc ipse dicitur. Gall. Vieillesse, anciennete. Ital. Vecchiezza, antichita. Germ. Die alte. Hisp. Vieja. Pol. Starosc. Vng. Regia. Ang. Anciently, oldness, oldtime. Plinius libro 27. cap. 7: Nix vetustate rubescit. Livius decimo ab Urbe: Nec quicquid quoque anno actum sit in tanta vetustate non rerum modo, sed etiam autoru, digere possis. Cicero de Amicitia: Magna est vis vetustatis & consuetudinis. Ovid. 5. Metamorph. Tempus edax rerum, tuque invidiosa vetustas Omnia destruit, vitataque dentibus ævi Paulatim lenta consumit omnia morte.

Vetustesco, is, inveterasco, vetustatem acquirere. [שׁוֹרֵי הַבַּיִת] hanc ipse dicitur. Gall. Vieillesse, anciennete. Ital. Vecchiezza, antichita. Germ. Die alte. Hisp. Vieja. Pol. Starosc. Vng. Regia. Ang. Anciently, oldness, oldtime. Plinius libro 27. cap. 7: Nix vetustate rubescit. Livius decimo ab Urbe: Nec quicquid quoque anno actum sit in tanta vetustate non rerum modo, sed etiam autoru, digere possis. Cicero de Amicitia: Magna est vis vetustatis & consuetudinis. Ovid. 5. Metamorph. Tempus edax rerum, tuque invidiosa vetustas Omnia destruit, vitataque dentibus ævi Paulatim lenta consumit omnia morte.

Vetere, veteras, Vetustesco, vetustatem acquirere. [שׁוֹרֵי הַבַּיִת] hanc ipse dicitur. Gall. Vieillesse, anciennete. Ital. Vecchiezza, antichita. Germ. Die alte. Hisp. Vieja. Pol. Starosc. Vng. Regia. Ang. Anciently, oldness, oldtime. Plinius libro 27. cap. 7: Nix vetustate rubescit. Livius decimo ab Urbe: Nec quicquid quoque anno actum sit in tanta vetustate non rerum modo, sed etiam autoru, digere possis. Cicero de Amicitia: Magna est vis vetustatis & consuetudinis. Ovid. 5. Metamorph. Tempus edax rerum, tuque invidiosa vetustas Omnia destruit, vitataque dentibus ævi Paulatim lenta consumit omnia morte.

Vetustesco, veteras, Vetus, f. r. vetustatem contraho: quod vetustescere dicimus. [שׁוֹרֵי הַבַּיִת] hanc ipse dicitur. Gall. Vieillesse, anciennete. Ital. Vecchiezza, antichita. Germ. Die alte. Hisp. Vieja. Pol. Starosc. Vng. Regia. Ang. Anciently, oldness, oldtime. Plinius libro 27. cap. 7: Nix vetustate rubescit. Livius decimo ab Urbe: Nec quicquid quoque anno actum sit in tanta vetustate non rerum modo, sed etiam autoru, digere possis. Cicero de Amicitia: Magna est vis vetustatis & consuetudinis. Ovid. 5. Metamorph. Tempus edax rerum, tuque invidiosa vetustas Omnia destruit, vitataque dentibus ævi Paulatim lenta consumit omnia morte.

Veterator, veteratoris, m. r. Homo veteris astutiae, ut inquit Donatus, & in omni re callidus: a multarum rerum gerendarum vetustate. [שׁוֹרֵי הַבַּיִת] hanc ipse dicitur. Gall. Vieillesse, anciennete. Ital. Vecchiezza, antichita. Germ. Die alte. Hisp. Vieja. Pol. Starosc. Vng. Regia. Ang. Anciently, oldness, oldtime. Plinius libro 27. cap. 7: Nix vetustate rubescit. Livius decimo ab Urbe: Nec quicquid quoque anno actum sit in tanta vetustate non rerum modo, sed etiam autoru, digere possis. Cicero de Amicitia: Magna est vis vetustatis & consuetudinis. Ovid. 5. Metamorph. Tempus edax rerum, tuque invidiosa vetustas Omnia destruit, vitataque dentibus ævi Paulatim lenta consumit omnia morte.

Belg. Een ont schat. Hisp. Astuto, malicioso, enganoso, consejero en su arte. Pol. Cynic stars, dawny, adstrefidery. Vn. A grava. An. An old crafty knave, long acquainted and well used in falsehood. Ter. in Heav. Idem istuc mihi venit in mentem. C. veterator. Idem in And. Quid hic vult veterator sibi? Veterator, inquit Budæus, est qui diuturna ac multiplici, & sæpe commutata servitute astutus & vafer evasit: quod genus servitorum olim minori erat in pretio quam novitorum: unde ab Aedilibus præceptum erat, referente Vipiano, ne veterator pro novitio veniret. Veterator & ad liberos homines transfertur, pro eo qui quovis instituto astutia & solertia plurimum pollet. Ci. lib. 2. de Finib. Acutus, versutus, veterator: facile ut excogitet quomodo occulte sine teste, sine ullo consilio fallat. Gellius lib. 3. cap. 11. Videbatur esse in literis veterator. Veterator, advocatus dici hodie potest, qui diu, ac multum in foro versatus, omnes litium trahendarum anfractus, omnes ambagiosas fugitandi ludificationes, omnes prehesionis, nexuque lubrici litium certaminis, qui incipit fortisium salebrarum Marte bellissimè insidias disponere, atque etiam providere novitied is propriè (ut uno verbo absolvam) qui cam se artem scire, atque exercere proficitur, qua causa inferior, superior evadere, vel reclamare æquo bonoque possit. Budæus.

Veteratorius, veteratoria, veteratoriu. Subdolis, impostorius, vafer, astutus. [שׁוֹרֵי הַבַּיִת] hanc ipse dicitur. Gall. Vieillesse, anciennete. Ital. Vecchiezza, antichita. Germ. Die alte. Hisp. Vieja. Pol. Starosc. Vng. Regia. Ang. Anciently, oldness, oldtime. Plinius libro 27. cap. 7: Nix vetustate rubescit. Livius decimo ab Urbe: Nec quicquid quoque anno actum sit in tanta vetustate non rerum modo, sed etiam autoru, digere possis. Cicero de Amicitia: Magna est vis vetustatis & consuetudinis. Ovid. 5. Metamorph. Tempus edax rerum, tuque invidiosa vetustas Omnia destruit, vitataque dentibus ævi Paulatim lenta consumit omnia morte.

Veteratorius, adverbium, Astute, callide, maliosè. [שׁוֹרֵי הַבַּיִת] hanc ipse dicitur. Gall. Vieillesse, anciennete. Ital. Vecchiezza, antichita. Germ. Die alte. Hisp. Vieja. Pol. Starosc. Vng. Regia. Ang. Anciently, oldness, oldtime. Plinius libro 27. cap. 7: Nix vetustate rubescit. Livius decimo ab Urbe: Nec quicquid quoque anno actum sit in tanta vetustate non rerum modo, sed etiam autoru, digere possis. Cicero de Amicitia: Magna est vis vetustatis & consuetudinis. Ovid. 5. Metamorph. Tempus edax rerum, tuque invidiosa vetustas Omnia destruit, vitataque dentibus ævi Paulatim lenta consumit omnia morte.

Veteratorius, veteratoris, f. r. Femina in astutiis & fraudibus exercitissima. [שׁוֹרֵי הַבַּיִת] hanc ipse dicitur. Gall. Vieillesse, anciennete. Ital. Vecchiezza, antichita. Germ. Die alte. Hisp. Vieja. Pol. Starosc. Vng. Regia. Ang. Anciently, oldness, oldtime. Plinius libro 27. cap. 7: Nix vetustate rubescit. Livius decimo ab Urbe: Nec quicquid quoque anno actum sit in tanta vetustate non rerum modo, sed etiam autoru, digere possis. Cicero de Amicitia: Magna est vis vetustatis & consuetudinis. Ovid. 5. Metamorph. Tempus edax rerum, tuque invidiosa vetustas Omnia destruit, vitataque dentibus ævi Paulatim lenta consumit omnia morte.

Veteratorius, veteratoris, f. r. Femina in astutiis & fraudibus exercitissima. [שׁוֹרֵי הַבַּיִת] hanc ipse dicitur. Gall. Vieillesse, anciennete. Ital. Vecchiezza, antichita. Germ. Die alte. Hisp. Vieja. Pol. Starosc. Vng. Regia. Ang. Anciently, oldness, oldtime. Plinius libro 27. cap. 7: Nix vetustate rubescit. Livius decimo ab Urbe: Nec quicquid quoque anno actum sit in tanta vetustate non rerum modo, sed etiam autoru, digere possis. Cicero de Amicitia: Magna est vis vetustatis & consuetudinis. Ovid. 5. Metamorph. Tempus edax rerum, tuque invidiosa vetustas Omnia destruit, vitataque dentibus ævi Paulatim lenta consumit omnia morte.

Veteranus, veterana, veteranum, Vetus. [שׁוֹרֵי הַבַּיִת] hanc ipse dicitur. Gall. Vieillesse, anciennete. Ital. Vecchiezza, antichita. Germ. Die alte. Hisp. Vieja. Pol. Starosc. Vng. Regia. Ang. Anciently, oldness, oldtime. Plinius libro 27. cap. 7: Nix vetustate rubescit. Livius decimo ab Urbe: Nec quicquid quoque anno actum sit in tanta vetustate non rerum modo, sed etiam autoru, digere possis. Cicero de Amicitia: Magna est vis vetustatis & consuetudinis. Ovid. 5. Metamorph. Tempus edax rerum, tuque invidiosa vetustas Omnia destruit, vitataque dentibus ævi Paulatim lenta consumit omnia morte.

Vetrale, Vide VENTRALE.

Vexillum, vexilli, n. f. Signum militare. [שׁוֹרֵי הַבַּיִת] hanc ipse dicitur. Gall. Vieillesse, anciennete. Ital. Vecchiezza, antichita. Germ. Die alte. Hisp. Vieja. Pol. Starosc. Vng. Regia. Ang. Anciently, oldness, oldtime. Plinius libro 27. cap. 7: Nix vetustate rubescit. Livius decimo ab Urbe: Nec quicquid quoque anno actum sit in tanta vetustate non rerum modo, sed etiam autoru, digere possis. Cicero de Amicitia: Magna est vis vetustatis & consuetudinis. Ovid. 5. Metamorph. Tempus edax rerum, tuque invidiosa vetustas Omnia destruit, vitataque dentibus ævi Paulatim lenta consumit omnia morte.

lib. 11. Postquam turbatum in castris accepere, vexilla convellunt. Cic. in Orat. docet velum à vexillo factum, ut à paxillo palum, à taxillo talum, extrictis tribus licetis, grana virandi ductoris font. & Vexillum autem continebat homines centum octoginta sex, teste Livio lib. 8. ab Vibe.

Vexillifer, m. f. Signifer, gestator vexilli, quem & Aquiliferum vocabant Romani. [OOO] *vexillifer*. Gall. *Portenfeigne, guidon*. It. *bandierero, alfero*. Ger. *Ein Bandierich, Panerger*. Hisp. *Alfero*. Pol. *Chorag*. Vn. *Zavo tarto*. An. *That beareth a standard*.]

Vexillarius, m. f. Signifer, q. vexilli fecit. [OOO] *vexillarius*. Gall. *Portenfeigne, guidon*. Ital. *bandierero, alfero*. Ger. *Bandierich, Panerger, Bandentrager*. Belg. *Ein Vaindrager*. Hisp. *Alfero*. Liv. lib. 2. Ordo ter centenos milites, duos centuriones, vexillarium unum habet.

Vexillatio, quid significet, declarat Vegetius lib. 2. ca. 1. Equitum (inquit) alia dicuntur ab eo, quod ad similitudinem alani ab utraque parte protegant acies, quæ nunc Vexillationes vocantur, à velo: quia velis hoc est, flammulis utuntur. Sueton. in Galba, cap. 20. illud mirum admodum fuerit, neq. præsentium quæquam opem Imperatori ferre conatum, & omnes qui accerserentur, ipse velle nuntium, excepta Germanicorum vexillatione. [OOO] *vexillatio*. Gall. *Vae compaignis de gens de guerre, vexillatio seu vne enseigne*. Ital. *Compagnia de soldati sotto vna bandiera*. German. *Ein fmbin Kocht*. Hisp. *Compañia de humbrera armada*. Polon. *Na (krydzicze) wch w sadzysze*. Vng. *Had gany*. Ang. *A bande of men of warre vnder one standard*.]

Vexo, vexas, a. p. Agito, molesto, perturbo, infesto, populor, diripio, & huc atque illuc distraho. [OOO] *vexo*. Gal. *Yexer, turmentum, barceler, rompelter*. It. *Distrubare, molestare, nuocere*. German. *Wraam, vber demachen, vtrunnen machem, verieren*. Belg. *Duelen*. Hisp. *Faiger, molestar, nuocar*. Polon. *Nagabam, nuozim, porzysladam*. Vngar. *Gybt rom, kuszom*. Ang. *To vex, to torment, to trouble*.]

Vexatio, a. p. Tractum ab eo quod est vexo, in quo inest iam vis quedam alieni arbitrii: non enim sui potens est qui vehitur. Vexare autem vi atque motu proculdubio vastiore est. Nam qui raptatur, & huc atque illuc distrahitur (ut inquit Gellius libro 2. cap. 6.) vexari proprie dicitur: sicut taxate, pressius, crebriusque tangere lactare, multo fustis, largiusque jacere. Quallare etiam, quam quatere, gravius violentiusque. Cicero 2. Verr. Quam iste per triennium ita vexavit ac perdidit, ut ea restitui in antiquum statum nullo modo posse. De Sicilia loquitur: in quem locum Asconius, nimirum Vexavit, ingentis calamitatis usum significat: nam & ipse supra sic ait: Populate, vexate, funditus everte provinciam. Virgilius 6. Aegloga: Candida succinctam latrantibus inguina monstris Dulcissim vexasse rates, & Vexare nos dicuntur vitia, quia animi iactant, disorient, agitant, infestant. Salust. in Caut. At me, quem ab reliquis malis moribus dissentirem, nihilominus honoris cupido eadem, quæ ceteros fama atq. invidia vexabant. & Hujus composita sunt, Devexo, & divexo, quorum significata vide suis locis.

Vexatio, vexationis, verbale, f. t. Populatio, direptio, infestatio, afflictio. [OOO] *vexatio*. Gal. *Yexer, turmentum, barceler, rompelter*. It. *Chi tormenta, feramenti*. German. *Wraam, vber demachen, vtrunnen machem, verieren*. Belg. *Duelen*. Hisp. *Faiger, molestar, nuocar*. Polon. *Nagabam, nuozim, porzysladam*. Vngar. *Gybt rom, kuszom*. Ang. *To vex, to torment, to trouble*.]

Vexator, vexatoris, m. t. Infestator. [OOO] *vexator*. Gal. *Yexer, turmentum, barceler, rompelter*. It. *Chi tormenta, feramenti*. German. *Wraam, vber demachen, vtrunnen machem, verieren*. Belg. *Duelen*. Hisp. *Faiger, molestar, nuocar*. Polon. *Nagabam, nuozim, porzysladam*. Vngar. *Gybt rom, kuszom*. Ang. *To vex, to torment, to trouble*.]

Via, f. p. Dimidius adus, qua potest ire vehiculum. Dicitur est via, vel ad eundem, quasi ia, vel à vehendo, autore Varrone, primum vehis, & tum deinde Via. [OOO] *via*. Gal. *Yexer, turmentum, barceler, rompelter*. It. *Chi tormenta, feramenti*. German. *Wraam, vber demachen, vtrunnen machem, verieren*. Belg. *Duelen*. Hisp. *Faiger, molestar, nuocar*. Polon. *Nagabam, nuozim, porzysladam*. Vngar. *Gybt rom, kuszom*. Ang. *To vex, to torment, to trouble*.]

amicam cum Imperatore in via. Horatius 1. Serm. Satyr 9. Iam forte via sacra, sicut meus est mos. Virgilius 2. Aeneid. Oblo-dere ubi telis angusta viarum Oppolis. & Aliquando sumitur pro ipso actu eundi. [OOO] *via*. Gal. *Yexer, turmentum, barceler, rompelter*. It. *Chi tormenta, feramenti*. German. *Wraam, vber demachen, vtrunnen machem, verieren*. Belg. *Duelen*. Hisp. *Faiger, molestar, nuocar*. Polon. *Nagabam, nuozim, porzysladam*. Vngar. *Gybt rom, kuszom*. Ang. *To vex, to torment, to trouble*.]

vicinam cum Imperatore in via. Horatius 1. Serm. Satyr 9. Iam forte via sacra, sicut meus est mos. Virgilius 2. Aeneid. Oblo-dere ubi telis angusta viarum Oppolis. & Aliquando sumitur pro ipso actu eundi. [OOO] *via*. Gal. *Yexer, turmentum, barceler, rompelter*. It. *Chi tormenta, feramenti*. German. *Wraam, vber demachen, vtrunnen machem, verieren*. Belg. *Duelen*. Hisp. *Faiger, molestar, nuocar*. Polon. *Nagabam, nuozim, porzysladam*. Vngar. *Gybt rom, kuszom*. Ang. *To vex, to torment, to trouble*.]

vicinam cum Imperatore in via. Horatius 1. Serm. Satyr 9. Iam forte via sacra, sicut meus est mos. Virgilius 2. Aeneid. Oblo-dere ubi telis angusta viarum Oppolis. & Aliquando sumitur pro ipso actu eundi. [OOO] *via*. Gal. *Yexer, turmentum, barceler, rompelter*. It. *Chi tormenta, feramenti*. German. *Wraam, vber demachen, vtrunnen machem, verieren*. Belg. *Duelen*. Hisp. *Faiger, molestar, nuocar*. Polon. *Nagabam, nuozim, porzysladam*. Vngar. *Gybt rom, kuszom*. Ang. *To vex, to torment, to trouble*.]

vicinam cum Imperatore in via. Horatius 1. Serm. Satyr 9. Iam forte via sacra, sicut meus est mos. Virgilius 2. Aeneid. Oblo-dere ubi telis angusta viarum Oppolis. & Aliquando sumitur pro ipso actu eundi. [OOO] *via*. Gal. *Yexer, turmentum, barceler, rompelter*. It. *Chi tormenta, feramenti*. German. *Wraam, vber demachen, vtrunnen machem, verieren*. Belg. *Duelen*. Hisp. *Faiger, molestar, nuocar*. Polon. *Nagabam, nuozim, porzysladam*. Vngar. *Gybt rom, kuszom*. Ang. *To vex, to torment, to trouble*.]

vicinam cum Imperatore in via. Horatius 1. Serm. Satyr 9. Iam forte via sacra, sicut meus est mos. Virgilius 2. Aeneid. Oblo-dere ubi telis angusta viarum Oppolis. & Aliquando sumitur pro ipso actu eundi. [OOO] *via*. Gal. *Yexer, turmentum, barceler, rompelter*. It. *Chi tormenta, feramenti*. German. *Wraam, vber demachen, vtrunnen machem, verieren*. Belg. *Duelen*. Hisp. *Faiger, molestar, nuocar*. Polon. *Nagabam, nuozim, porzysladam*. Vngar. *Gybt rom, kuszom*. Ang. *To vex, to torment, to trouble*.]

vicinam cum Imperatore in via. Horatius 1. Serm. Satyr 9. Iam forte via sacra, sicut meus est mos. Virgilius 2. Aeneid. Oblo-dere ubi telis angusta viarum Oppolis. & Aliquando sumitur pro ipso actu eundi. [OOO] *via*. Gal. *Yexer, turmentum, barceler, rompelter*. It. *Chi tormenta, feramenti*. German. *Wraam, vber demachen, vtrunnen machem, verieren*. Belg. *Duelen*. Hisp. *Faiger, molestar, nuocar*. Polon. *Nagabam, nuozim, porzysladam*. Vngar. *Gybt rom, kuszom*. Ang. *To vex, to torment, to trouble*.]

vicinam cum Imperatore in via. Horatius 1. Serm. Satyr 9. Iam forte via sacra, sicut meus est mos. Virgilius 2. Aeneid. Oblo-dere ubi telis angusta viarum Oppolis. & Aliquando sumitur pro ipso actu eundi. [OOO] *via*. Gal. *Yexer, turmentum, barceler, rompelter*. It. *Chi tormenta, feramenti*. German. *Wraam, vber demachen, vtrunnen machem, verieren*. Belg. *Duelen*. Hisp. *Faiger, molestar, nuocar*. Polon. *Nagabam, nuozim, porzysladam*. Vngar. *Gybt rom, kuszom*. Ang. *To vex, to torment, to trouble*.]

vicinam cum Imperatore in via. Horatius 1. Serm. Satyr 9. Iam forte via sacra, sicut meus est mos. Virgilius 2. Aeneid. Oblo-dere ubi telis angusta viarum Oppolis. & Aliquando sumitur pro ipso actu eundi. [OOO] *via*. Gal. *Yexer, turmentum, barceler, rompelter*. It. *Chi tormenta, feramenti*. German. *Wraam, vber demachen, vtrunnen machem, verieren*. Belg. *Duelen*. Hisp. *Faiger, molestar, nuocar*. Polon. *Nagabam, nuozim, porzysladam*. Vngar. *Gybt rom, kuszom*. Ang. *To vex, to torment, to trouble*.]

Ija facta, mortifera fuisse compertum est. Idem libro 37. cap. 2. Qui secura & personas, & cubilia viatoria unionib. con-

sternebat. **Via** lita, viaria, viarium. ut. Lex viaria. Caelius Cic. lib. 8. Levissimè enim, quia de intercalando non obtinuerat, transiit ad populam, & pro Cæsare loqui cepit, legemq; Viariam nõ dissimilem Agraria Rulli, & Alimentariam, quas jubet Aediles metiri, jactavit.

Viticam, ei. n. f. Cibus, pecuniave, quam iter facientes nobilitu circumferimus. [ויין ארזחלו דב רדידו דדי אדחלו, אדחלו, מין, מין. Gall. Prouisio, fait de vires ou autres choses pour passer la chemin de voyager, vielluail. Ital. Vitiaglia, ogni cosa portata per andare in viaggio. Ger. Zehring / oder etwas das man auf die straß drauß tragt. Hisp. La despensa para el camino, el manjar que se lleva por el camino. Pol. Oppatryms na droze wozensia- dy y wad. Vn Vi dlellyg elod. An. Provision of thing or necessaries for a journey.] Plaut. in Capt. Sequere me, viaticu ut dem a trapezita ubi. Cicero. Attic. lib. 12. Velim videas, & quid viaticu, & quid instrumentu fatis sit. Aliquando capitur pro faciente, seu apparatu. Qu. Claud. in Annal. Simul forma, factu, eloquentia, dignitate, acrimonia, confidentia, pariter procedebant, ut facile inteligeretur magnum viaticu. Id est, magna facultas, magnus apparatus. Viatica cœna, dicitur que datur abituro. [videtur. Plaut. in Bach. Ego sibi meq; cœnam hodie dare volo viaticam.]

Viticu, d. p. Viaticum parvo. **Viticulum**, diminut. [ויין ארזחלו דב רדידו דדי אדחלו, אדחלו, מין, מין. Gall. Petit vielluail, ou prouision. Ital. Piccola vitiaglia. Germ. Ein Zehring sine Hisp. Pequeño manjar por el camino. Pol. Mały darok na drogę. Vng. Kis kényezék, eldelibök. Ang. A little provision of things for a journey.] Apul. lib. 7. de Afri. aureo: Viaticulum mihi corrali.

Viticatu, viaticatu, viaticatu, Viatico instructus. [ויין ארזחלו דב רדידו דדי אדחלו, אדחלו, מין, מין. Gall. Petit vielluail, ou prouision. Ital. Piccola vitiaglia. Germ. Ein Zehring sine Hisp. Pequeño manjar por el camino. Pol. Mały darok na drogę. Vng. Kis kényezék, eldelibök. Ang. A little provision of things for a journey.] Plautus in Menach. Quum masculinum inspicio, viaticu hercle admodum ahiue tumus.

Vibice, vibicis, penultima producta, f. Signu verberis in humano corpore remanens: ita dictum, aurore Festo, quod vi- [ויין ארזחלו דב רדידו דדי אדחלו, אדחלו, מין, מין. Gall. La marque qui demeure apres les coups de verges, les floges. Ital. Segno di percosione. Germ. Ein Schatten / Hautmalen. Belg. Een wone Hyspan. Rembea vñ fñnal de golpe de herida Pol. Duga, prze- kłapa Vn Kik vñsly bely. Ang. The mark or print of a stripe.] Plin. lib. 30. Verberum vuluera, atque vibices, pellibus ovis recentibus impositis, obliterantur. Persius Satyr. 4. Si puteal multa cantus vibice flagellas.

Vibones, Britannicæ herbe flores, qui devorati ante tonitrua a fulminibus securos reddere exsiliantur. Plin. lib. 25. cap. 31. Herba que vocatur Britannica, non nervis modo, & oris mali salutaris, sed contra anginas quoque & serpentes. Florem vibones vocant, qui collectas antequam tonitrua audiantur, & devoratas, securos in totum reddat. Frisus, quæ castra erant, nohis demonstravere.

Vibrissæ. [Ger. Das wassenhar Pol. Włosy wosze.] Sunt pili in nanibus hominu, quod his evulsis, caput videtur. Festus.

Vibro, vibras, ad p. Moveo, quatio, tracto, agito. [ויין ארזחלו דב רדידו דדי אדחלו, אדחלו, מין, מין. Gall. Avoir & braver en dard pour le jouer, braudiller, darder. Ital. Vibrare, mo- vere, lanciare in dardo & otra cosa. Ger. Schwingen / schwingen. Belg. Wopen. Hisp. Eshremir alguna cosa, mover, lancar tiro & otra cosa. Pol. Wdusić, porządkować, włożyć obracac. Vng. Rázni. Ang. To vibrate & thing, or to quaver, to brandish.] Cicero lib. 2. de Orat. Atque ejusmodi illa prolusio debet esse, non ut Samnitù, qui vibrant hastas ante pugnam, quibus in pugna nõ nihil uruntur. Ovid. us. Epistol. 11. Sic mea vibrari pallentia membra videres. Virg. 11. Aeneid. hastasque reductas protendunt longè dentis, & spicula vibrant. Vibro, aliquando neutraliter ponitur, pro mico, & intremulo, ut in Budant. Cicero 4. Academ. de mari loquens: Quodque nunc, quia Sole collucet, albescit, & vibrat: Dissimile que est proximo ei continenti. Nonnunquam pro impetu quo dam ferri. Cicero in Orat. Demobthenis non tã vibrarent fulmina illa, nisi numeris contorta ferrentur.

Vibrans, vibrantis, particip. [ויין ארזחלו דב רדידו דדי אדחלו, אדחלו, מין, מין. Gall. Qui ferunt dno & man. brandissant. Ital. Che spessò si muove. Germ. Ershwãndt / schwingend. Hisp. Lo que se mueve muy mucho, y amoviendo. Pol. Wdusić, porządkować. Vngar. Rázni. Ang. That shaketh, quavereth & brandish any thing.] Virgil. 2. Aeneid. Sibila lambebant lingua vibrans ubi orã. Cic. de clar. Orat. Et erat oratio cum

incitata & vibrans, tum etiam accurata & polita. Ovid. 12. Met. Concutientq; suis vibrans tela jacertis.

Vibrans, a, um, aliud particip. [ויין ארזחלו דב רדידו דדי אדחלו, אדחלו, מין, מין. Gall. Lancer, brandish, dard. Ital. Lanciare. Germ. Ershwingen Hisp. Lancido. Pol. Wyprowadzić / wystrzelić. Vng. Rázniat. Ang. Shaken, and brandish. Ovid 8. Met. amodo vibrata per auras Hællaram tumulo quatiebant spicula motu. Vng. 8. Aen. Naq; improviso vibratus ab æthere fulgor Cum sonitu venit.

Vibrans, pro crispo, sũ. Plin. lib. 2. cap. 78. Barba & capillo vibrato. Virgil. 12. Aeneid. Vibratos calido ferro, myrthaque madentes. Id est, crispatos eslamitro, inquit Servius.

Vibri lãtẽ. Est vocem in cantando crispate: a vibrare, vel a vibrans namum pilis. Festus. [ויין ארזחלו דב רדידו דדי אדחלו, אדחלו, מין, מין.]

Viburnum, n. f. Genus fructu, lentum in primis, & flexibile, ideoq; fascibus ligandis idoneum: profus simile viti sylvestri caudice, nisi quod semen fulvum in folliculo nigro continet. [ויין ארזחלו דב רדידו דדי אדחלו, אדחלו, מין, מין. Gall. Viburne. Ital. Viburne fruttice. Ger. Ein weid / Niesen / oder fauchbaumwiese cuß mensum. Hisp. Un genero de vimbres. Pol. Moczny wialk. Vng. Tãlmete. Ang. An oyster tree.] Virg. 1. Aegloga. Verum hæc tantum alias inter caput extulicubet, Quantum lenta solent inter viburna cupressi.

Vicini. Vide VICVS.

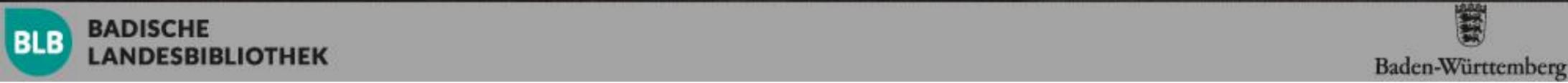
Vicarius. Vide VICEM.

Vicarium. Vide VICVS.

Vicem, & in ablativo vice, solum in singulari numero: in plurali verò habet omnes casus præter genitivu. [ויין ארזחלו דב רדידו דדי אדחלו, אדחלו, מין, מין. Gall. Ten lieu & place d'un autre. Ita. In luogo & vicenda. Germ. Statt / gegendort. Hisp. La vez. Pol. Bytwa na odmiãciu. Vng. Vicinarius helybe valiseq. An. The room and place of an other.] Dicitur vice (ut quidam ajunt) à vi & veteribus pro pugna, & periculis accipiebatur, quoniam per vicissitudinem pugnatur. Virg. 2. Aen. Iliaci cineres, & flamma extrema meorum, Testor in occasa vestro, nec tela, nec ulla Vitavisse vices Danaum. Id est, pugnã, & pericula. Plaut. Vices ejus memorat, & cicatrices denudat. Item pro panis & incommodis, quod vi sunt. Cic. pro Domo sua: Mihi uni necesse est & meã & aliorum vicem pertimescere. Horat. lib. 1. Cam. vices que superba Te manent ipsum. Quoniam verò per vicissitudinem pugnari solet, factu est, ut vices pro alternatione, sive vicissitudine capiamus, a vicibus. Plin. lib. 10. cap. 29. Audit disciplinam intentione magna, & reddis, vicibus que retinet. Vice mutua, pro vicissim, locutio lreconsultis usitatissima. Interdum vicem accipimus pro loco, munere, vel officio. Horat. de Arte. fungar vice cois, acutum Reddere, quæ ferum valet, exors ipsa secandi. Cicero, 2. de Leg. Nulla est enim persona, quæ ad vicem ejus, qui è vira emigravit, propius accedat quàm hæres. Vice alterius fungi, [ויין ארזחלו דב רדידו דדי אדחלו, אדחלו, מין, מין.] dicitur cum, qui alterius locum supplet, absentiq; munere fungitur: ut quum Lunam dicimus Solis vicem supplere, & [ויין ארזחלו דב רדידו דדי אדחלו, אדחלו, מין, מין.] hoc est, eisdem usus præbere, quos sol præter exhiberet. Veteres Meam, tuam, suam vicem per accusativum efferebant quod hodie ponitur per ablativum, Mea, tua, vestra vice dicimus. Plaut. in Rud. -li appellabit quempiam, Vos responderote istinc illarum vicem. Id est, vice istarum, sive pro istis. Sic ferè semper Plautus. Cicronem etiam ac Livium sic frequenter loquutos invenies. Cicero ad Lentulum lib. 1. Nostram vicem unus est ipse per sese. Id est, sere pœna affigendo, occupavit officium nostrum. Livius: Clamor undiq; ab sollicitis vicem Imperatoris militibus sublatus est. Reposcere vicem, est pro beneficio in alterum collato mutuum gratiam repetere. Reddere vicem, est gratiam referre, & beneficium acceptum mutuo beneficio rependere. Plin. Epist. 9. lib. 2. Reddam vicem, si repotes.

Vicarius, vicaria, Vicarium. Qui vicem alicujus gerit, sive obtinet, & in ejus locum succedit. [ויין ארזחלו דב רדידו דדי אדחלו, אדחלו, מין, מין. Gall. Vicario, lieutenant. Ital. Vicario, locateman- te. Germ. Statthaltar / Bawster. Hif. El que suple à l'office la vez de vey. Pol. Namiestnik. Vng. locum tenens vicarium. Ang. That it in stead of another and doth an other office.] Quint. Vicariam ei operam impendi. Cicero. pro Rokio Am. Propterea quod quibus in rebus ipsi interesse non possumus, in his opera nostra vicaria fides amicorũ supponitur. Quint. in Gladiatore: Quod unum mihi relictu est, en pollicor patri tuã vicarias manus. Ibidem: Vna fingitur conjux, quæ iam perituri nam manũ vicaria morte sua redemit. Cicero. lib. 9. Epist. Itaque redde vicarium, tu illum observabis. Vicarius, apud lreconsultos, oratores & poetas, usurpatur pro servo, servi majoris in familia vices gerente. Horat. 2. Serm. Sat. 7. Sive vicarius est, qui servo pareat, uti mos Veller, ait. seu conservus. Mart. Esse ist est servum, iam nolo vicarius esse.

Vicissim, a dverbium, Per vices, sive alternatim: [ויין ארזחלו דב רדידו דדי אדחלו, אדחלו, מין, מין.]

liphoth. *אשרוהו, עשרה*. Gall. Chacun sa son, l'un apres l'autre, tour a tour. Ita. A vintada, *שכחבולומנה*. Germ. *Hergeru*, ab gewandelter weis i uno vmb das ander. Belg. Die em om d' ander. Hisp. A veyra. Pol. Na adoniani. Vng. *Vizya rag, ismiz*. Ang. *By conser or turning, meris one hu tyne and pag.* Iut. Vicissim incubant oneris est, modò hic, modò ille incumbit oneri. Plaut. *Asin*. Inambulandù est, nùc mihi vicissim supplicabunt. Virg. 3. Aegl. Vis ergo inter nos, quid possit uterque vicissim, Expetiamur? Quandoque significat secundo loco, sive similiter, sive ex altera parte. Terent. in Heaut. Sed nùc Clinia, da te mihi vicissim. Nam amici quoque res est videnda. Virg. 5. Aegl. Nos tamen hæc quocunque modo tibi nostra vicissim Dicemus. Cicero. 4. Academ. Sed & vos ab illo irridemini: & ipsi illum vicissim eluditis. Cicero. in Lael. Sed ego admiratione quadam virtutis ejus, ille vicissim opinione fortasse nonnulla, quam de moribus meis habebat, me dilexit. Plaut. in Cure. Sed quum adhuc naso odos est obsequutus meo, da vicissim meo gutturi gaudium. Cicero. App. Pulcro: Hoc ego meo facto delector, nihil enim potuit fieri amantius: considera nunc vicissim tuum.

Vicissim, idem. *[וויכח] Chaliphob. עמדה, עמדה*. Plaut. in Pœn. ad argumentum nunc vicissim volo Remigrare Antiquum.

Vicissitudo, vicissitudinis, f. Alternatio, & mutatio ex alio in aliud, inquit Cicero. lib. 5. Tuscul. *[וויכח] Chaliphob. עמדה, עמדה*. Gall. *Tour & changement en son rang, à chacun sa son.* Ita. Permutazione, *cambiamento di tutto le cose.* Germ. *Wicklung, vterderung* Belg. *Veranderinge.* Hispan. *Mudanza a vezes.* Pol. *Odmianna.* Vng. *Vizya rag, ismiz.* Ang. *A succedding by cause.* Idem Luceio lib. 5: Nihil est aptius ad delectationem lectoris, quam temporum varietas, fortu narq; vicissitudines. Terent. in Eunucho Omnium reru vicissitudo est. Cicero. de Amic. Nihil est enim remuneratio benevolentie, nihil vicissitudine studiorum officiorumque jucundius. Idem 2. Tuscul. Ut quum videmus speciem primium, candoremque eorum: deinde conversionis celebritatem tantam, quantam cogitare non possumus, tum vicissitudines dierum atque noctium.

Vicissitas, tatis, f. e. Apud antiquos pro vicissitudine. Accius apud Nonium: Vicissitatemq; impetrandi tradit.

Vicenarius, vicenaria, vicenariu, Quod est viginti capitum: *[וויכח] heftim, i. d. v. g. n. d. Gal. Vingtiesme. Ita. Ventesimo. Germ. Das zwanzig begeriff. Hispan. Cada uno de veinte. Pol. Dwadziesty a wieklu miedzi. Vng. Huszadik. Ang. The twentieth in number.* Iut. Grex vicenarius, ex viginti constans pecudibus. Aut viginti librarum: ut Lapis vicenarius. Aut viginti annoru: ut, Puella vicenaria. *ארכומים*. Lex quina vicenaria. Plaut. Pseudolo: Tum lex me perdit quina vicenaria: omnes metuunt credere. Vbi interpret, Videtur lex lata, ut si cuiuspiã crederetur supra vigintiquis que minas, redhibitio nulla esset. Alii Quinam vicenariam interpretantur Centenariam omnes profecto nimium inepti. Nos Plautum de annorum numero sensisse omnino existimamus. Costat enim inter eos, qui vel à primo limine iurisprudenciam salutarunt, Macedoniano Senatusconsulto cautum esse, nequid minori vigintiquinq; annis crederetur: si contra fieret, ejus rei nullam fore actionem, nisi forte in rem minoris esset conversa. Callidorus itaque adolefcentulus, qui ad eam ætatem nondum peruenerat, hæc sibi legem impedimento esse queritur ad invenendam pecuniam, quod nemo tam stolidus inveniretur, qui contra legis præscriptum sibi aliquid crederet, quod postea legis repetere non posset.

Viceni, vicena, vicena, pluraliter, quamvis proprie distributivus numerus sit, accipitur tamen simpliciter pro Viginti. *[וויכח] heftim, i. d. v. g. n. d. Gall. Vingt. Ita. Venti. Germ. Zwanzig. Hisp. Veinte. Pol. Dwadziesty. Vng. Huszadik. Ang. Twentie.* Colum. lib. 3. cap. 3. Vicenas amphoras percipient. Liv. 2. bel. Maecid. Vicena quina millia aeris. Plin. lib. 6. cap. 23. Circa has hydri marini vicecum cubitoru adnatantes terrere classem. Vicesimus, a, um, Ordinis numerus est, significatq; ultimum ex viginti: pro quo & vicesimum dicimus. *[וויכח] heftim, i. d. v. g. n. d. Gall. Vingtiesme. Ita. Ventesimo. Germ. Zwanzigst. Hisp. Cada uno de veinte. Pol. Dwadziesty. Vng. Huszadik. Ang. The twentieth in order.* Cicero. 2. de Finib. Vicesimo die Lunæ. Idem Cornificio lib. 12. Altero vicesimo die. Actas vicesima, pro vicesimo anno, apud Ovidium ad Pisonem.

Vicesima, vicesimæ, f. p. Vestigialis genus quo in centenas libras quinæ exigebantur. *[וויכח] Gal. La vingtiesme partie, im-poit de la vingtiesme partie de quelque chose. Ita. Ventesima parte, tributa della ventesima parte. Germ. Ein Steur oder Tribut, das man von zwanzigen schenkt. Hisp. Veintena parte, la quinta de la veintena. Pol. Podatek, gdzie odela piec boma damano. Vng. Huszadik. Ang. The twentieth part.* Cicero. ad Attic. lib. 2. Et eò magis quod portoris Italiæ sublati, agro Campano diviso, quod

vestigal superest domesticum præter vicesimam, quæ mihi videtur una concinnacula clamore pedisequorum nostrorum esse peritura.

Vicesimarius, a, um: ut Aurum vicesimarium, *i. dia vicesimarius* Liv. 7. bel. Pun. Cætera expeditibus quæ ad bellum opus erant Consulibus, aurum vicesimarium, quod in sanctiore æratio ad ultimos casus servabatur, promi placuit. Id est, aurum quod ex vicesima colligebatur.

Vices, adverbii numerandi, Viginti vicibus. *[וויכח] Gal. Vingt fois. Ita. Venti volte. Germ. Zwanzig mal. Hisp. Veinte veces. Pol. Dwadziesty razy. Vng. Huszadik. Ang. Twentie times.* Plin. lib. 7. cap. 22. Centies vicies præliatus. Colum. lib. 5. cap. 2. Ita, ut paulo ante dixi, latitudinis pedes cum longitudo nis pedibus sic multiplicabis, centies vicies ducenti quadrageni sunt viginti octo millia & octingenti.

Vicia, f. p. Leguminis genus, jumentorum pabulo nonnulli, cubitali altitudine, foliis ferè petroselinæ, amplioribus tantè flore pis, minutis, nigrantibusq; in siliqua granis. *[וויכח] ארבעה, חמש. Gall. Veste. Ita. Vexa. Germ. Wiese. Hisp. El arveja. Pol. Wyka. Vng. Kofnek vad yak. Ang. Tucke.* Iudææ vicia, ut ait Vari. lib. 1. de re Rust. cap. 3: quod capiteolos habeant, ut vicia, quibus sursum vorsum serpunt ad scapam lupini, aliumve calamum, ad quem ut hæteat, eum solet vincire. Alii dictas maluat à Græco *βίαια*, quæ nomenclatura, plerique omnes Græciæ populi usi sunt, Atticis exceptis, qui *εγγυ*, aut *κισσάνα* malucrum appellare, teste Galeno lib. 1. de Aliment. facult. Plin. lib. 18. Nascuntur in vicia cochleæ manutæ erodentes eam.

Viciarius, a, um, Quod ad viciam pertinet: *[וויכח] Gall. De veste, appartenant à veste. Ita. Pertinente a vexa. Germ. Das ja den visten geshit. Hisp. Cosa de arveja. Pol. Wyka. Vng. Kofnek vad yak. Ang. Belonging to tucke.* Iut. Cribrum vicarianum, quo vicia expurgantur à frumento. Colum. lib. 5. cap. 5. Cribro viciano, vel etiam lolliario, qui jam fuerit in usâ, pulli superponantur: deinde de pulegiis futillis sumigentur.

Vicinia, Vicinus, Vide VICVS.

Victimarius, a, pen. cor. f. p. Hostia, oblatio. *[וויכח] ארבעה, חמש, וניה. Gal. Sacrificer, prinopalment pour la victime. Ita. Vittima, bestia di sacrificio, animale da sacrificare. Germ. Ein schicktes opfer. Hisp. El sacrificio que hazian de animales que matavan. Pol. Ofiara. Vng. Aldexa. Ang. A sacrifice for to oblatine vittimes or enemies.* Proprietate erat ea, quæ ad imperatorem post triumphum in Capitolio dextra victrice immolabatur. Ovid. 1. fast. Vittima, quæ dextra cecidit victrice vocatur. Virg. 2. Georg. Hinc alibi Clitumne greges, & maxima taurus Vittima superbo perfusi sumunt sacro, Romano ad templâ deum duxerunt. Phosph. Horat. 3. Car. Ode 23. Vittima pontificum securi Cervice tinget Iuven. Sat. 12. Et cadet ante lares Gallicæ vittima sacra. Cicero pro L. Flacco: Quam potestis P. Lentulo maduræ vittimam gratiorem, quam si L. Flacci sanguine illius nefaria in vos odium futuaveritis?

Victimarius, victimarii, m. f. Sactorum minister dicebatur, qui victimas ligabat, & cultrum, aquam, & moiam parabat, & reliqua quæ facris erant necessaria. *[וויכח] Gall. Sacrificer, sacrificer. Ita. Sacrificatore. Germ. Ein diener in den schicktes opfer. Hisp. El que haze a quel sacrificio. Pol. Ten kzar ofiarow. Vn. Adox pap. An. A sacrificer.* Valer. Max. lib. 1. ca. 1. Libris Petilius Prætor urbanus ex autoritate Senatus, per victimarium factis igne, in conspectu populi cremavit. Liv. 10. bel. Maecid. Libri in comitio, igne à victimariis factis, in conspectu populi cremati sunt.

Victimarius, m. f. Qui victimas emebat ut venderet. *[וויכח] Plin. lib. 7. cap. 12. Victimarii negotiatoris, viliis mancipio. Sic enim legunt quidam, Perottum secuti, quum emendatioris omnes illius codices hanc ostendant lectionem: Suan negotiatoris vile mancipium.*

Viduo, vide VIVO.

Victor, Victoria, Victoriatu, vide VINCO.

Victus, victus, victui, vide VIVO.

Vicus, ci, m. f. *[וויכח] Gal. Village, bourg, aderes. Ita. Contrada, calle, calleseña, borgo, vicinola. Ger. Ein Duffen as der jehuden seiten heisset sich. Belg. Een strate. Hisp. Aldea, i. d. v. g. n. d. Locu est, in quo sunt humiles domus, ut inquit Solipater. Atq; Varro quoque vicum ex domibus consistere ait, hæc qui vicum esse putarunt vicum, valde meo quidem iudicio errant. Hinc in urbe Roma vicus Cyprius, Pubilius, Colonus, Sceleratus, & cæteri, urbis partes sunt, non vicus, id quod et ipsi verbis autorum facile intelligitur. Vicorum autem alii Urbani sunt, alii Pagani. Urbani vici à via dicuntur, teste Varro, quod ex utraque parte viae sunt adificia. In urbe enim sunt vici, connexi & coherentibus adificiis. Cicero pro Milone: Nullum in urbe vicum, nullum angiportu esse dicebat, in quo Miloni non esset conducta domus. Horat. 2. Epistol. 1. Deserat in vicum vendentem tus & odotes. Ovid. 1. fast. Cetera*

Cetera hinc facti, dicitur Sceleratus ab illa Vicus, & aeterna res...
Vici pagani sunt pagi ex pluribus villis do...

Vici dicitur, dicitur. Pro rusticis aliquot aedificiis conjunctis, aut...
Vici dicitur, m. f. Qui vicis rusticos habitant. [LXXVIIII] Gal. Villas...

Vici dicitur, vicini, m. f. Qui in eodem vico, aut certe non procul...
ab aedibus nostris habitant. [LXXVIII] Gal. Villas...

Vici dicitur, vicini, m. f. Qui in eodem vico, aut certe non procul...
ab aedibus nostris habitant. [LXXVIII] Gal. Villas...

Vici dicitur, vicini, m. f. Qui in eodem vico, aut certe non procul...
ab aedibus nostris habitant. [LXXVIII] Gal. Villas...

Vici dicitur, vicini, m. f. Qui in eodem vico, aut certe non procul...
ab aedibus nostris habitant. [LXXVIII] Gal. Villas...

Vici dicitur, vicini, m. f. Qui in eodem vico, aut certe non procul...
ab aedibus nostris habitant. [LXXVIII] Gal. Villas...

Vici dicitur, vicini, m. f. Qui in eodem vico, aut certe non procul...
ab aedibus nostris habitant. [LXXVIII] Gal. Villas...

linteriumque tunc ad vicinalem usum paratarum: hoc est, a...

Vicium, adverb. Sparsum per vicos & pagos. [LXXVIII] Gall.
Vicium, adverb. Sparsum per vicos & pagos. [LXXVIII] Gall.

Videlicet, adverbium confirmandi, quasi videre licet. Certè,
similimum. [LXXVIII] Gall. Certè, certamentum, est a favore...

Videlicet, videlicet, videlicet, adverbium confirmandi, quasi videre licet.
Certè, similitimum. [LXXVIII] Gall. Certè, certamentum, est a favore...

Videlicet, videlicet, videlicet, adverbium confirmandi, quasi videre licet.
Certè, similitimum. [LXXVIII] Gall. Certè, certamentum, est a favore...

Videlicet, videlicet, videlicet, adverbium confirmandi, quasi videre licet.
Certè, similitimum. [LXXVIII] Gall. Certè, certamentum, est a favore...

Videlicet, videlicet, videlicet, adverbium confirmandi, quasi videre licet.
Certè, similitimum. [LXXVIII] Gall. Certè, certamentum, est a favore...

Videlicet, videlicet, videlicet, adverbium confirmandi, quasi videre licet.
Certè, similitimum. [LXXVIII] Gall. Certè, certamentum, est a favore...

Videlicet, videlicet, videlicet, adverbium confirmandi, quasi videre licet.
Certè, similitimum. [LXXVIII] Gall. Certè, certamentum, est a favore...

Vissum, visi, n. f. Spectrum, phasma, sive species aliqua, quæ dormientes videtur videre: quanquam nonnunquam & vigilantibus usveniat: quemadmodum Bruto legimus mali genii visum non multo ante cladem Philippicam apparuisse. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vision, songe, fantôme. Ital. Sogno, visione. Germ. Ein gesicht, ein schelmung. Hisp. La vision. Pol. Widzenie, yamienie. Vngar. Latas. Ang. Sight, vision, a fantasia. Virg. 4. Aen. Hoc visum nulli, non ipsi effata forori est. Cic. lib. 1. Academ. Plurima autem in illa tertia philosophiæ parte mutavit: in qua primum de sensibus ipsis quædam dixit nova: quod junctos esse censuit: quædam quasi impulsione oblata extrinsecus, quam ille *phantasia*, nos *visum* appellamus. Idem 2. de Divin. Si Deurista visa nobis providendi causa dat, cur non vigilantibus potius dat, quam dormientibus.

Vissum, visi, n. f. Pro spectaculo: hoc est, pro se quavis quæ spectanda proponitur. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Ce qui est vu. Ita. Cosa veduta. Germ. Ein gesicht, schauung. Hisp. Cosa vista. Pol. Gra. Vng. Nigri vata dolog. Ang. That is seen. Propert. lib. 2. Eleg. 6. Quæ manus obscenas depinxit prima tabellas, Et posuit calta turpia visa domo.

Vissus, us, m. q. Videndi actus, vel ipsa videndi facultas. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus. Ital. Il vedere. Germ. Das gesicht. Hisp. Obra de ver, a sentido para poder ver. Pol. Widzenie. Vng. Latas. Ang. The sense of seeing or sight. Plinius lib. 8. cap. 22. Sed in Italia quoque creditur luporum visus esse noxius. Ovid. 4. Fastr. Mergetur, visus effugietq; tuos. Plinius lib. 9. cap. 50. Pisces attritu ventri coeunt tanta celeritate, ut visum salant. Quislibet lib. 10. cap. 1. Qualis est ferri fulgor, quo mens simul, visusque perstringuntur. Visus pro viso & spectro aliquando ponitur. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Virg. 3. Aen. Nymphas venerabar æpreles, Gradivumq; patrem, Genicis qui prælidet arvis, Rute secundarent visus, omenq; levarent. Idem 5. Aen. Obsupuit visu Aeneas. Horat. 2. Serme. Satyr. 31. tum immundo somnia visa Nocturnam vestem maculant, ventremq; supinum Nocturnus visus. Tacit. lib. 20. Ad vocata cõcione iussu numinus, suos, Ptolemæiq; visus, & ingruenti mala exponit. Visus, pro specie. Cic. 1. de Nat. deor. Ex quo existit & illud, multa esse probabilia, quæ quanquam non percipiuntur, tamen, quia visum quandam haberent insignem & illustrem, his sapientis vita reperetur.

Visio, visionis, verbale, f. t. Ipse videndi actus. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus, regard. Ital. Esso vedere. Germ. Das sehen. Hisp. Obra de ver à la vista. Pol. Widzenie. Vng. Latas. Ang. Seeing or a sight. Cic. 4. Academ. Nec potest is cui est visio veri falli, communis ullum habere iudicium, aut ullam omnino veritatis notam. Cic. 1. de Nat. deorum. Neq; visionem, neq; auditum, neq; sonum sine aere fieri posse. Visio item ponitur pro viso & spectro. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vision, fantasis. Ital. Vision fantasia. Germ. Ein gesicht so etiam wandertatig fursicht. Hisp. La vision de phantasias. Pol. Strach, yamienie. Quint. lib. 6. cap. 21. Tentabo etiam de hoc dicere, quas *phantasias* Græci vocant: nos sanè *visiones* appellemus, per quas imagines rerû absentium ita representantur animo, ut eas cernere o culis ac presentes habere videamur. Macrobius in Somn. Scip. Omnia quæ videre sibi dormientes videntur, quinque sunt principales, & diversitates, & nomina. Aut enim est *phantasia*, secundum Græcos, quod Latini *phantasia* vocant, aut *phantasia*, quod visio rectè appellatur: aut *phantasia*, quod *phantasia* nuncupatur: aut *phantasia*, quod *phantasia* dicitur: aut est *phantasia*, quod Cicero, quoties opus hoc nomine fuit, *visum* vocavit.

Viso, si, si, sum, act. t. Ad videndum eo, invisio, adeo, convenio. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus, regard. Ital. Esso vedere. Germ. Das sehen. Belg. Een om te sien. Hisp. Ver con efecto à ver. Pol. Nawiedziac. Vng. Meglatogatam. Ang. To visit, to see, to see often. Cicero ad Attic. Cupio equidem, & jampridem cupio Alexandriam, reliquarq; Aegyptum visere. Id est, ad videndum ire. Terent. in Hecyra: Non visam uxorem Pamphili, quam in proximo sit ægrillud verò in Andria: Id viso, tunc, an illi infamiant: exponit Donatus, ad videndum venio, & eadem etiam vis servatur in compositis. Terent. in Andr. Reviso quid agant. Redeo (inquit Donatus) ut videam quid agant. Et in Adelpis: Hæc ego hinc ad hos provisam quàm mox virginem accersant. Proviso (inquit) duas res significat, pro cedo, & video. Plaut. in Menæch. Provisam quàm mox vir meus redeat domû. Non raro tamè Viso accipitur pro primitivo Video, præsertim cû verbo eo, aut Venio cõiunctum. Plautus Rudente: Nunc huc ad Veneris sanum venio visere rem divinam facturam se dixerat. Terentius Hecyra: postquam accersivit sapius, Aegrâ simulant mulierem nostrâ illico It visere ad eam: admisit nemo. Idem Phorm. Vultisne eam visere? Idem usavenit quando jungitur his ablativis gratia, causa, studio, & huiusmodi. Salustius: Multi autem qui cæstris visendi aut spoliau

di gratia processerant, volentes hostilia cadavera, amicium alii, pars hospitem, pars autem cognatos reperiebant. Terentius in Hecyra: Ne mittas quidem visendi causa quenquam. Virgilius 2. Aen. Vndiq; visendi studio Trojana juvenis Circunfusa fuit. Ex quibus datur intelligi, hoc verbum non esse desiderativum, sicut multi putant, sed magis excitativum. Nâ si viso in his exemplis intelligas, videre cupio, sensus tunc ineptus: superfluis enim ita foret hi ablativus studio, causa, gratia, quos habet adjunctos. & invenitur & passivum Visor, in tertis potissimum personis. Cic. 6. Ver. Cupidinem fecit illi, qui est Thespis, propter quem Thespis visantur. Idem 1. Officior. Domus Cn. Octavii vulgò visebatur.

Vissendus, particip. Lucretius. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Digne d'être vu. Ita. Digno di esse veduto. Germ. Besichtigend. Hisp. Digno de ser visto. Pol. Godno namiedzenia. Vng. Meglatogando. An. Worth to be visited or sight. Cicero pro Pompe. Quæ exteri tollenda arbitrâbatur, se sibi ille ne videnda quidem exstimulabat. Aliquando nomen est ex participio. Plin. lib. 16. cap. 44. Vicina luco est ilex, & ipsa nobilis xxxv. pedû ambitu caudicis, decem arbores metiens singulas magnitudinis videndæ est. spectabilis, admirandæ, dignæ videndi. Vissito, ras. Frequentativum est à Viso, sæpè viso, & frequenter convenio, adeo. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus, regard. Ital. Vissare. Belg. Besoeken. Hisp. Ver a menudo. Pol. Nawiedziac. Vng. Meglatogando. Ang. To visit, to go often to see. Cic. 5. de finibus quæ ardetur podagra doloribus, vississetque hominem Cæcædes, Epicuri per familiaris, & tristis exeret, & Plaut. in Cur. Ibi me interrogat, Equem in Epidaurio Lycõnem trapezitam noverim. Dico me no visse, quid lenonem Cappadocem anno vissasse. Idem Epidic. Nofcito hanc: nam visere nescio ubi me vidisse prius. Est ne eam non est quam animus retur meus? Dii boni, vissitavi antea: certe ea est.

Vissitatio, visitationis, verbale, f. t. Actus vissitandi. Vissibilis, & hoc vissibile, om. t. Quod videri potest: sicut invisibile, quod videri non potest. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissibile, regard. Ital. Vissibile. Germ. Sichtbar. Hisp. Cosa que se ve à se puede ver. Plin. lib. 11. cap. 37. Oculi, sensus quædam, vissibilem animi partem accipiunt, atque admittunt.

Vidua, viduæ, f. p. Mulier viro orbata: à ve particula intensiva (ut quibusdam videtur) & antiquo verbo iduare, quod cum Hetruscis *dividare* significabat. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus, regard. Ital. Vissibile. Germ. Sichtbar. Hisp. Cosa que se ve à se puede ver. Plin. lib. 11. cap. 37. Oculi, sensus quædam, vissibilem animi partem accipiunt, atque admittunt. Vidua, viduæ, f. p. Mulier viro orbata: à ve particula intensiva (ut quibusdam videtur) & antiquo verbo iduare, quod cum Hetruscis *dividare* significabat. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus, regard. Ital. Vissibile. Germ. Sichtbar. Hisp. Cosa que se ve à se puede ver. Plin. lib. 11. cap. 37. Oculi, sensus quædam, vissibilem animi partem accipiunt, atque admittunt.

Vidua, viduæ, f. p. Mulier viro orbata: à ve particula intensiva (ut quibusdam videtur) & antiquo verbo iduare, quod cum Hetruscis *dividare* significabat. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus, regard. Ital. Vissibile. Germ. Sichtbar. Hisp. Cosa que se ve à se puede ver. Plin. lib. 11. cap. 37. Oculi, sensus quædam, vissibilem animi partem accipiunt, atque admittunt.

Vidua, viduæ, f. p. Mulier viro orbata: à ve particula intensiva (ut quibusdam videtur) & antiquo verbo iduare, quod cum Hetruscis *dividare* significabat. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus, regard. Ital. Vissibile. Germ. Sichtbar. Hisp. Cosa que se ve à se puede ver. Plin. lib. 11. cap. 37. Oculi, sensus quædam, vissibilem animi partem accipiunt, atque admittunt.

Vidua, viduæ, f. p. Mulier viro orbata: à ve particula intensiva (ut quibusdam videtur) & antiquo verbo iduare, quod cum Hetruscis *dividare* significabat. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus, regard. Ital. Vissibile. Germ. Sichtbar. Hisp. Cosa que se ve à se puede ver. Plin. lib. 11. cap. 37. Oculi, sensus quædam, vissibilem animi partem accipiunt, atque admittunt.

Distatorem Liv. 1. bel. Pun. Eundem vigorem in vultu vimq; in oculis, habitum oris, lineamenta que intueri, Viig. 9. Aem- nec tarda fenectus Debilitat vires animi mutatq; vigorem. Ovid. 12. Metam. Gratus in ore vigor, &c.

Vigil, pen. cor. adjectivum est. om. t. ablativum: faciens vigile, vel vigili: quavis in plurali numero acutum genus no habeat est autē Vigili idem quod vigilans: hoc est qui no est tor- pen: quales sunt dormientes, sed qui in vigore suo est. [רעו] Gall. Veiller, qui velle. Ital. Vigilante. Germ. Wachen oder wasser. Hisp. Velador Pol. Ostrzej. Vn. Vezay. Ang. Watchful.] Virgil. 4. Aeneid. Monstrum hor- rendum, ingens, cui quot sunt corpore pluma. Tot vigiles oculi. Ovid. 3. Metam. Et tenuant vigiles corpus miserabile curae.

Vigil, substantivū. Nocturnus custos, qui & excubitor dicitur, à quo praefectus vigili vocatus est. [רעו] Gall. Garde de nuit, le guer. Ita. Chi fa la guardia di notte. Germ. Ein Wächter. Hisp. Velador, guarda de noche. Pol. straż. Vng. Vezay. Ang. A watch- man.] Plaut. in Amph. Rex Creon vigilēs nocturnos lingu- los semper locat. Cic. 6. Verrii. Clamor à Vigilibus, sanq; cu stodibus tollitur Lucan. lib. 7. ne rumpite somnos Castrosū vigilēs, nulla tuba verberet aures, &c.

Vigēsimus, a. um, Vltimus ex viginti. [רעו] Gall. Vingtième. Ital. Vintesimo. Germ. Zwanzigst. Belg. Twintigste. Hisp. Cada uno de veinte. Pol. Dwudziesty. Vng. Har- zedek. Ang. The twentieth.] Cicero pro Pompeio: Ex illo tem- pore tertium jam & vigesimum regnat annum.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Distatorem Liv. 1. bel. Pun. Eundem vigorem in vultu vimq; in oculis, habitum oris, lineamenta que intueri, Viig. 9. Aem- nec tarda fenectus Debilitat vires animi mutatq; vigorem. Ovid. 12. Metam. Gratus in ore vigor, &c.

Vigil, pen. cor. adjectivum est. om. t. ablativum: faciens vigile, vel vigili: quavis in plurali numero acutum genus no habeat est autē Vigili idem quod vigilans: hoc est qui no est tor- pen: quales sunt dormientes, sed qui in vigore suo est. [רעו] Gall. Veiller, qui velle. Ital. Vigilante. Germ. Wachen oder wasser. Hisp. Velador Pol. Ostrzej. Vn. Vezay. Ang. Watchful.] Virgil. 4. Aeneid. Monstrum hor- rendum, ingens, cui quot sunt corpore pluma. Tot vigiles oculi. Ovid. 3. Metam. Et tenuant vigiles corpus miserabile curae.

Vigil, substantivū. Nocturnus custos, qui & excubitor dicitur, à quo praefectus vigili vocatus est. [רעו] Gall. Garde de nuit, le guer. Ita. Chi fa la guardia di notte. Germ. Ein Wächter. Hisp. Velador, guarda de noche. Pol. straż. Vng. Vezay. Ang. A watch- man.] Plaut. in Amph. Rex Creon vigilēs nocturnos lingu- los semper locat. Cic. 6. Verrii. Clamor à Vigilibus, sanq; cu stodibus tollitur Lucan. lib. 7. ne rumpite somnos Castrosū vigilēs, nulla tuba verberet aures, &c.

Vigēsimus, a. um, Vltimus ex viginti. [רעו] Gall. Vingtième. Ital. Vintesimo. Germ. Zwanzigst. Belg. Twintigste. Hisp. Cada uno de veinte. Pol. Dwudziesty. Vng. Har- zedek. Ang. The twentieth.] Cicero pro Pompeio: Ex illo tem- pore tertium jam & vigesimum regnat annum.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribuū genus, quum in centenarū mias quinq; exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigilantia, diligentia. Pol. Czujnosć, strażność. Vngar. Vigy-
 zó, irraszó. Ang. Watchfulness, strážnosť. Idem in Adcip. Vigiliantia tuam mihi narraſ. Cicero Curio lib. 7. Nihil tamé
 eo Confule mali factam eſt: fuit enim miſiſica vigilantiá.
Vigilanter, adverb. Cum diligentia & ſollicitudine. [Vigilantibus
 Gall. Vigilamment, ſtrážnostivno, diligentment. Ital. Vigilantem-
 te, con diligencia. Germ. Wachbartib. Hiſpan. Velando diligem-
 temente. Pol. Czujnie. Vng. Vigyazó, irraszó. Ang. Watch-
 fully, miſtrážnosť.] Cicero 6. Verrum. Quod vigilantiter pro-
 vinciam adminiſtraret, cujus omnes vigilas in ſtipris con-
 ſtat, adulteriusque eſſe conſumptas. Plancus ad Cicéronem
 lib. 10. Tu mihi Cicero quod adhuc feciſti, idem præſta ut vi-
 gilanter nerveſeq; nos qui ſtamas in acie, ſubdormes.
Vigilián, ſ. m. Excubiitor. [Vigilián. Gall. Gardes de
 nuit, 7n du gnet. Ital. Guardia di notte. Germ. Ein wächter, wäch-
 ter. Hiſp. El velador, guarda de noche. Pol. Straz. Vng. Vigyá-
 ſó irraszó, irraszó. Ang. Watchman.] Senec. Epist. 38. Quid
 intetel, unum ſuper aliquem vigilianum ruat aut mons,
 aut turris.
Vigiláx, acis, ſagaciter, multumque vigilans. [Vigiláx. Ital.
 vigilantem. Gall. Fort veillant, qui ne dort point. Ital. Molto viri-
 lente. Germ. Gan; wächbar. Hiſp. Muy velador. Pol. Dobry czu-
 ni. Vng. Vigyázó, irraszó. Ang. Watchful.] Colum. lib.
 7. cap. 12. de canibus loquens: Maximé autem debent in cu-
 ſtodia vigilaces conſpici: nec erronei, ſed aſſidui & circum-
 ſpecti magis quam temerarii. Idem uſus eſt Iuſticonſultus in
 l. 18. D. de ad. edict.
Vigilián, a, ſive Vigiliá, arum, ſp. Infomnia, excubiæ noctur-
 na. [Vigilián. Ital. ſonno, vigilia. Gall. Veille, gnet de nuit. Ital. Vigilia, guardia di gente
 di arma. Germ. Wacht, nachtwacht. Belg. Wate. Hiſp. Vela, adra
 de velar, guarda de noche. Pol. Czujnoſć. Vng. Vigyázó, irraszó,
 ſtrafa alió. Ang. Watching.] Cicero ſeptima Philippica: Id-
 circo in hac cuſtodia tanquam in ſpectula collocati ſumus, ut
 popululum Romani vacuum metu noſtra vigilia redderemus.
 Idem 4. Tuſc. Cui non ſunt audita Demoſthenis vigilias? qui
 dolere ſe agebat ſiquando opiſicum antelucana eſſet victus
 induſtria: vigilias militares in quaterna olim horarum ſpatia
 dividebant: ita ut prima, ſecunda, tertia, & quarta vigilia di-
 ceretur. Caſar 1. bel. Gal. Vbi per exploratores Caſar cenſior
 factus eſt, tres jam partes copiarú Helvetiorum ſolumen tradu-
 xiſſe, quartamque ſere partem circa ſlumen Ararim reliquam
 eſſe, de tertia vigilia cum legionibus tribus ex caſtris profe-
 ctus, ad eam partem pervenit, quæ oondum ſlumen tranſie-
 rat. Interdum vigilias dicuntur ipſi cuſtodes: qui vigilant,
 ſi ſidaces. Saluſt in Iugurth. Sed neque more militari vigilias
 deducebantur. Idem in Catilin. Et ab incendio intelligebat
 urbem vigilias munitam. Vigilias Ceresis dicuntur a Planto
 in Adul. nocturna ſacta, quibus in xde Ceresis pervigilabant
 mulieres, quæ & myſteria & initia dicebantur, *myſteria*, *po-
 roſa*. Nam ea nocte cum viro concumbere, piaculum erat.
 Is, inquit, ad oſeſcentis illius eſt avunculus, Qui illam ſupra-
 vit noctu Ceresis vigilias.
Vigiliſum in neutro etiá dixerunt veteres. Varro in Eudymio-
 nibus: Animiú iniro ſpeculatum toto orbe, ut quid facerent
 homines quem experieſti ſint, me faceret certioſorem, ſi quis
 melius operam ſuperet, ut eius conſilio potius vigilium ad-
 minicularem noſtrum. Ex Nonio.
Viginti nomen numerale indeclinabile. [Viginti. Ital. Venti. Germ. Zwanzig. Belg. Twintich.
 Hiſp. Veinte. Pol. Dwadzieſcia. Vng. Hoz. Ang. Twentie.] Cicero
 3. de Oratore: Annotq; natus unum & viginti, nobiliſſi-
 mú hominem & eloquentiſſimú in iudicium vocaviſim. Virg.
 1. Aeneid. ad littora mitti Vigintratos.
Vigintiſtri, nomen magiſtratus apud Romanos: [Vigintiſtri.
 Germ. Der nach vier Obertut ja Rom.] ut Triumviri. Cic.
 ad Atticum lib. 2. Vbi nemo ſit præter me, qui quenquam ex
 vigintiſtri unum eſſe ſalvum velit.
Vigintiſtrús, ſ. m. [Ger. Obertut vnd Amyt der vier-
 zig Mannen.] Officium viginti virorum. Cicero ad Attic. lib.
 9. Repudian ſe totum magis etiam quam olim in vigintiſtri-
 ra, putabit.
Vigór, vide VIGEO.
Villá, ſe, om. t. Contemptus, abjeſtus, humilis, plebeius, levis,
 communis, vulgatis. [Villá. Ital. Villaggio. Gall. Village, vil-
 lage, or ange. Ital. Villa, caſtella. Germ. Ein Weinhof, Weinhof,
 anſt die Obter gebauet. Belg. Doyte. Hiſp. La caſa en la bondad
 del campo, la poſſeſſion del campo, villa. Polon. Wólak, domus
 miſſerabilis in vi. Vng. Maſar. Ang. A village, farm, or manor
 place.] Plin. lib. 18. cap. 6. Modus hic probatur, ut neq; ſanctus
 villam, neq; villa fundum quaerat. Cic. pro Quin. Rofe. Com-
 tum erat ager incultus, ſine reſtor nunc eſt cultiſſimus cum
 optima villa. Idem ad Atticum lib. 10. Præterit villam moſam
 Curio, juſſiſq; mihi nuntiari mox ſe venturum. Horatius 1.
 Serm. Satyr. 3. Hinc nos Coecili recipit pleniffime villa iſt
 populofa. Diſta eſt autem villa a vehendo, quaſi vehibila
 quod in eam fructus a villico covebantur, & evebantur quæ
 veneunt, ut ait Varro de re Ruſt. lib. 1. ca. 2. Columella villam
 tripartitò diſtribuit partem unam urbanam, ruſticam altera,
 & tertiam ſiſtandiam appellans. Villa ruſtica, eſt ea pars vil-
 læ, quam villicus colonus, vel vinitor, vel arborator habitan-
 dam ſibi obinet, & familia villarum, atque inſtrumentu
 omni ruſtico condendo, aut continendo eſt accommodata.
 Villa urbana prætorium dicitur, & eſt ea pars, quam domi-
 nus, ſi quando in villa ſit ſolent habitare: quæ quaſi elegantia,
 amœnitaeque ædificari ſolet, & inſtrui, id eo urbana vocatur,
 quaſi urbani notioris, & elegantia plus habens quam ruſti-
 ca. Fruſtuana autem villa dicitur, ubi fructus reconduunt.
 Budæu.
Villúla, a, diminutivum. [Villúla. Gall. Petit metaire. Ital.
 Piccola villa. German. Ein Weinhöſlein. Hiſpan. Pequeña
 villa, pequeña aldea. Pol. Wólak. Vng. Maſarika. Ang.
 A little farm or manor place.] Cic. ad Atticum lib. 2. Ego An-
 pinu voſo eſſe pridie Cal. deinde circum villulas noſtras exire.
 Horat. 1. Serm. Satyr. 3. Proxima Campano poſiti quæ vil-
 lula tectum Præbuit.

Vilici potius jacuram faciat an ſervati vili. Idem 2. de Hi-
 nib. Non minor, inquit, voluptas percipitur tam ex viliffimis
 rebus, quam ex pretioſiſſimis. Horat. 2. Serm. Satyr. 1. Et genus
 & virtus, niſi cum ſe vilior alga eſt. Vile à villa deductum quid
 putant, quod omnia in villa viliora ſint quam in urbe. Labe-
 num proprie vile, quod parvo conſtat, cujus contrariu eſt ca-
 rum, *ovilis*. Cic. 5. Verr. Frumentum, quoniam vilis erat, ne
 emiſſe. Plautus in Trinum. Neq; quicquam hoc vile nuſe
 eſt. Niſi mores mali. Ponitur interdum pro abundant, ut
 Servio, quia omne quod plurimum abundat, vile eſt: id eſt,
 parvo venditur pretio. Virg. lib. 1. Georg. Si vero viciumque
 leres, vilemq; phaeſellum, Vili oratio dicitur à Quint. lib. 2.
 ca. 3. neglecta, inelaborataq; cui opponitur Accurata. *Vili*
 ablativus verbi pretii ad diſſect. Mart. lib. 12. Inſtictam vil
 vendis Amene domum.
Villás & Viliffimé, adverbis, Minoris & minimo pretio. Fla-
 lib. 18. cap. 6. Quiquid per acellum ſien poteſt viliffimé con-
 ſtar. Col. lib. 12. ca. 39. Hoc ubi lignoru copia eſt, viliffimé con-
 ſtat, & eſt in uſu vel dulcius quam ſuperiores note paſſi.
Villitáx, atis, ſ. Exiguus pretii. [Villitáx. Ital. Villitá, buon mercato.
 Germ. Weinfeld, nachgittig. Hiſp. Apud poco precio de barata.
 Pol. Tanioſy. Vng. Hiranyſar, alacsony. Ang. A little price
 value, good cheapneſſe.] cui opponitur caritas, ut, Vilitas an-
 nonæ. Cicero pro lege Manilia: Tanta repente vilitas anno-
 næ ex ſumma inopia, & caritate rei frumentariae conſecuta
 eſt, unius ſpe & nomine, quantum vix ex ſumma obſtante a-
 gromum diuturna pax efficeré poterit. Vilitas ſui, pro
 tranſlationem dicitur, quum quis ita temeré ruitis penſu-
 lum, ut nihil vita ſua vilis habere videatur. Cumuſ libro 9.
 Quod nimius belluarum ritu in pernecium non neceſſariuſ
 Fortium virorum eſt magis mortem contemnere, quam
 diſſe vitam. Sæpè tædio laboris ad vilicarem ſui com-
 peluntur ignavi.
Vilico, es, n. l. *ovilis*, *ovilis*, *ovilis*, vilis ſum, à quo Vilicoſus.
Vilicoſus, ſ. m. Vilior ſuo, ut Annonam vilicoſere dicimus, quæ
 pretium eius remittitur. [Vilicoſus. Ital. Villaggio. Gall. De-
 nier vile de de peu price, vilic. Ital. Duaner vilic de peu price.
 Germ. Weinfeld oder nachgittig weiben. Hiſpan. Vilitas poco
 barata. Pol. Tanioſy ſe flakam. Vngar. Alacsony barata in-
 do. Ang. A little price, of no price, value or estimation.] Contra,
 accendi dicitur, quum pretium eius immoderate augere.
Gratiuſ item vilicoſere dicimus: hoc eſt, ſordeſcere & miſe-
 ris æſtimari, quæ diſſect.
Villor, ar, pen. cor. vitem reddo. [Villor. Ital. Villaggio. Gall.
 Villor, faire ou élever de peu. Ita. Fer vilic, vilicor poco. Ger. Eſtilen
 oder unachſam machen. Hiſp. Monofpreciar. Pol. Tanioſy. Vilitas
 Alacsony barata tæſam. Ang. To make good cheap reſtate
 the.] Turpilius apud Nonium: Et quaerat tua vitia quæ
 vilitant.
Villá, ſ. m. Domus in agro, agri colenda, & fruſtu condenda
 dorum, aut etiam habitacionis cauſa conſtituta. [Villá. Ital.
 Villa, caſtella. Gall. Village, vil-
 lage, or ange. Ital. Villa, caſtella. Germ. Ein Weinhof, Weinhof,
 anſt die Obter gebauet. Belg. Doyte. Hiſp. La caſa en la bondad
 del campo, la poſſeſſion del campo, villa. Polon. Wólak, domus
 miſſerabilis in vi. Vng. Maſar. Ang. A village, farm, or manor
 place.] Plin. lib. 18. cap. 6. Modus hic probatur, ut neq; ſanctus
 villam, neq; villa fundum quaerat. Cic. pro Quin. Rofe. Com-
 tum erat ager incultus, ſine reſtor nunc eſt cultiſſimus cum
 optima villa. Idem ad Atticum lib. 10. Præterit villam moſam
 Curio, juſſiſq; mihi nuntiari mox ſe venturum. Horatius 1.
 Serm. Satyr. 3. Hinc nos Coecili recipit pleniffime villa iſt
 populofa. Diſta eſt autem villa a vehendo, quaſi vehibila
 quod in eam fructus a villico covebantur, & evebantur quæ
 veneunt, ut ait Varro de re Ruſt. lib. 1. ca. 2. Columella villam
 tripartitò diſtribuit partem unam urbanam, ruſticam altera,
 & tertiam ſiſtandiam appellans. Villa ruſtica, eſt ea pars vil-
 læ, quam villicus colonus, vel vinitor, vel arborator habitan-
 dam ſibi obinet, & familia villarum, atque inſtrumentu
 omni ruſtico condendo, aut continendo eſt accommodata.
 Villa urbana prætorium dicitur, & eſt ea pars, quam domi-
 nus, ſi quando in villa ſit ſolent habitare: quæ quaſi elegantia,
 amœnitaeque ædificari ſolet, & inſtrui, id eo urbana vocatur,
 quaſi urbani notioris, & elegantia plus habens quam ruſti-
 ca. Fruſtuana autem villa dicitur, ubi fructus reconduunt.
 Budæu.
Villúla, a, diminutivum. [Villúla. Gall. Petit metaire. Ital.
 Piccola villa. German. Ein Weinhöſlein. Hiſpan. Pequeña
 villa, pequeña aldea. Pol. Wólak. Vng. Maſarika. Ang.
 A little farm or manor place.] Cic. ad Atticum lib. 2. Ego An-
 pinu voſo eſſe pridie Cal. deinde circum villulas noſtras exire.
 Horat. 1. Serm. Satyr. 3. Proxima Campano poſiti quæ vil-
 lula tectum Præbuit.

V I L

V I L V I M V I N 1615

Villāns, villāni, pen. prod. m. f. Qui in villa habitat. [𐌆𐌅𐌆𐌰 pe
 rui. 𐌆𐌆𐌆𐌰]. Gal. Villāns, laborator, contadin. Ital. Villano, rustico,
 leuatore, contadino. Germ. Ein Bauer ein Domes ein Domesel
 𐌆𐌆𐌆𐌰. Hisp. Villano, albaro. Pol. Wiskak, natus in villa.
 Vng. Maiores labora. Ang. That labore to a farme. Junce & Sem-
 mivillanos, semivillanus. Villani (inquit Budens) dicuntur,
 quod villæ (unde dicti villici) ascripti, & colonarum con-
 ditioni additi aut ipsi sunt, aut eorum majores fuerint: qua-
 rum rerum vestigia non obscura multa in locis extant. Quod
 tamen nomen loquentium infectum in contumeliam jam ver-
 sit. Villanum enim & vilem vernacula simplicitas confundit.
 Villāns, villare, Villaticus. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Plin. lib.
 10. cap. 41. Villanibus galinis & religio inest: inhorrescunt e-
 dito ovo, excitantq; sese, & circumtectis purificant, aut festu-
 ra aliqua sese & ova lustrant.

Villāns, a, um, Quod ad villam pertinet. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] unde Villanica pasto, dicitur alimentum,
 quod pertinet ad animalia, quæ rari nutriuntur, ut pua, pec-
 cudes, arces, pisces. Villanicus canis qui villæ asservandæ gra-
 tia alitur. Col. lib. 2. cap. 10. De villanico cane igitur, & pasto-
 rali dicendum est: nam venaticus nihil pertinet ad nostram
 professionem. Plin. lib. 23. cap. 1. Ajunt si quis villam ca tinxerit,
 fugere accipitres, tutas quæ fieri villaticas aves. Villaticæ
 gallinæ dicuntur gallinæ illæ vulgares, quales puerisque in
 villis, & in ipsis etiam urbibus vulgò videmus educari. Dicitur
 villanicæ ad discretiorem agrestium, & Africanaurum: de qui-
 bus vide in dictione GALLINÆ.

Villāns, villicus, & Villico, villicus, deponens. Rusticor, sive
 in villā animi causa secedo. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Pomponius Ego rus eo,
 ut aliquot dieb. villicet. Terentius in Hecyra. Hic villicor au-
 turem Plin. lib. 18. cap. 6. Quotum prædii colenda suscepit
 pectat Kesp. exercitusque dacebant, Senatu illis villicante.
 Abiigando villicari, Est villæ præfesse. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Pomponius: Longe ab ut de villicari, quod herus rancem ven-
 nit, non villicari, sed dominari mea est sententia.

Villāns, f. s. Ipsa rustica negotiatio, vel villa dispensatio.
 [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰]. Gall. De village ou metairie.
 Ital. Villano, di villa. Ger. Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Col. lib. 11. cap. 1. Qui suscepit officiu
 villicationis, in primis convitium domesticum, multoq; etiã
 magis externum vitet.

Villāns, Villicus, vel præfecti villicationis, ut est apud Apu-
 liam in Apologia: [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].

Villāns, m. f. Præfectus villæ, cui tota rei rusticæ cura a do-
 mino committitur. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰]. Gall. De village ou metairie.
 Ital. Villano, di villa. Ger. Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Varro de re rust. lib. 1. cap. 1. Villicus
 agri colendi causa constituitur, atque appellatur a villa: villa,
 ab eo quod in eam convehantur fructus, & evehuntur, quam
 venient a quo rustici etiam nunc quoq; viam rebus appel-
 lant, propter vecturas: & Vellam, non Villam, quod vehunt, &
 unde vehunt. Oeconomicus autem tam pecuniæ quàm frugû,
 & omnium quæ dominus possidet, dispesator est. Cicero lib.
 4. Tusculanarum quarst. Qui quæ villico factus esset itation:
 Quo te modo, inquit, accepit, nisi iratus essem? Horat. lib.
 1. Epist. Villicæ sylvarum & mihi me reddentis agelli. Colum.
 lib. 11. Villicus semper caveat ne improvidus ab opere vincat
 turres est agrestis, infidiosa cunctatio.

Villāns, villicus, f. p. Vxor villici. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. La metaife ou metairie, la femme du metain ou metairie.
 Ital. Villano, di villa, moglie de le quali villa, qual villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Mart. lib. 11. Pinguis iniquales
 onerat cui villica mensas. Juve. Sat. 11. Aspargi, polito quos
 legit villica fuso.

Villūm, villi, vide VINVM.

Villūm, m. f. Non proprie pilus est, ut nonnulli interpretantur,

sed multorum pilorum collectio, & quidam quasi floccus,
 quales in jubis leonum, & luporum, & nonnullorum etiam
 canum videmus propendere. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Colum. lib. 7. cap. 12. Amplo, viliosoque pectore. Virg. 8. Aeneid. vil-
 losi pelle leonis.

Vimēns, a, u. Omne vigultum lentum, & flexile, ad ligan-
 dum aptum quasi vincimen. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Colum. lib. 4. cap. 30. Necesse est cuius
 gentis vimen seras, dum sit lentissimum. Virg. 3. Aen. Rufus
 & aliter lentum convellere vimen Insequor, & causas pe-
 nitus tentare latentes. Idem 2. Georg. aqua eluctabitur om-
 nis, Scilicet, & grandes ibunt per vimina guttæ. Idem 11. Aen.
 Haud feques alii crates, & molle pherecrum Arduis texunt
 virgis, & vimine querno. Colum. lib. 14. cap. 15. Si viminibus
 salicis aut ulmi ligaveris. Casar. 1. bell. Civ. Reliquum corpus
 navium, viminibus contextum, coris integebatur. Fuit au-
 tem vimina ex populorum virgis, ulmi, & sanguineorum fru-
 ticum, & betulæ, & vitis, & coryli intortæ, & salicis quæ prin-
 ciparum obtinet.

Vimēns, a, u. Quod est ex vimine. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Colum. lib. 4. cap. 30. Necesse est cuius
 gentis vimen seras, dum sit lentissimum. Virg. 3. Aen. Rufus
 & aliter lentum convellere vimen Insequor, & causas pe-
 nitus tentare latentes. Idem 2. Georg. aqua eluctabitur om-
 nis, Scilicet, & grandes ibunt per vimina guttæ. Idem 11. Aen.
 Haud feques alii crates, & molle pherecrum Arduis texunt
 virgis, & vimine querno. Colum. lib. 14. cap. 15. Si viminibus
 salicis aut ulmi ligaveris. Casar. 1. bell. Civ. Reliquum corpus
 navium, viminibus contextum, coris integebatur. Fuit au-
 tem vimina ex populorum virgis, ulmi, & sanguineorum fru-
 ticum, & betulæ, & vitis, & coryli intortæ, & salicis quæ prin-
 ciparum obtinet.

Vimēns, a, u. Quod est ex vimine. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Colum. lib. 4. cap. 30. Necesse est cuius
 gentis vimen seras, dum sit lentissimum. Virg. 3. Aen. Rufus
 & aliter lentum convellere vimen Insequor, & causas pe-
 nitus tentare latentes. Idem 2. Georg. aqua eluctabitur om-
 nis, Scilicet, & grandes ibunt per vimina guttæ. Idem 11. Aen.
 Haud feques alii crates, & molle pherecrum Arduis texunt
 virgis, & vimine querno. Colum. lib. 14. cap. 15. Si viminibus
 salicis aut ulmi ligaveris. Casar. 1. bell. Civ. Reliquum corpus
 navium, viminibus contextum, coris integebatur. Fuit au-
 tem vimina ex populorum virgis, ulmi, & sanguineorum fru-
 ticum, & betulæ, & vitis, & coryli intortæ, & salicis quæ prin-
 ciparum obtinet.

Vimēns, a, u. Quod est ex vimine. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Colum. lib. 4. cap. 30. Necesse est cuius
 gentis vimen seras, dum sit lentissimum. Virg. 3. Aen. Rufus
 & aliter lentum convellere vimen Insequor, & causas pe-
 nitus tentare latentes. Idem 2. Georg. aqua eluctabitur om-
 nis, Scilicet, & grandes ibunt per vimina guttæ. Idem 11. Aen.
 Haud feques alii crates, & molle pherecrum Arduis texunt
 virgis, & vimine querno. Colum. lib. 14. cap. 15. Si viminibus
 salicis aut ulmi ligaveris. Casar. 1. bell. Civ. Reliquum corpus
 navium, viminibus contextum, coris integebatur. Fuit au-
 tem vimina ex populorum virgis, ulmi, & sanguineorum fru-
 ticum, & betulæ, & vitis, & coryli intortæ, & salicis quæ prin-
 ciparum obtinet.

Vimēns, a, u. Quod est ex vimine. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Colum. lib. 4. cap. 30. Necesse est cuius
 gentis vimen seras, dum sit lentissimum. Virg. 3. Aen. Rufus
 & aliter lentum convellere vimen Insequor, & causas pe-
 nitus tentare latentes. Idem 2. Georg. aqua eluctabitur om-
 nis, Scilicet, & grandes ibunt per vimina guttæ. Idem 11. Aen.
 Haud feques alii crates, & molle pherecrum Arduis texunt
 virgis, & vimine querno. Colum. lib. 14. cap. 15. Si viminibus
 salicis aut ulmi ligaveris. Casar. 1. bell. Civ. Reliquum corpus
 navium, viminibus contextum, coris integebatur. Fuit au-
 tem vimina ex populorum virgis, ulmi, & sanguineorum fru-
 ticum, & betulæ, & vitis, & coryli intortæ, & salicis quæ prin-
 ciparum obtinet.

Vimēns, a, u. Quod est ex vimine. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Colum. lib. 4. cap. 30. Necesse est cuius
 gentis vimen seras, dum sit lentissimum. Virg. 3. Aen. Rufus
 & aliter lentum convellere vimen Insequor, & causas pe-
 nitus tentare latentes. Idem 2. Georg. aqua eluctabitur om-
 nis, Scilicet, & grandes ibunt per vimina guttæ. Idem 11. Aen.
 Haud feques alii crates, & molle pherecrum Arduis texunt
 virgis, & vimine querno. Colum. lib. 14. cap. 15. Si viminibus
 salicis aut ulmi ligaveris. Casar. 1. bell. Civ. Reliquum corpus
 navium, viminibus contextum, coris integebatur. Fuit au-
 tem vimina ex populorum virgis, ulmi, & sanguineorum fru-
 ticum, & betulæ, & vitis, & coryli intortæ, & salicis quæ prin-
 ciparum obtinet.

Vimēns, a, u. Quod est ex vimine. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Colum. lib. 4. cap. 30. Necesse est cuius
 gentis vimen seras, dum sit lentissimum. Virg. 3. Aen. Rufus
 & aliter lentum convellere vimen Insequor, & causas pe-
 nitus tentare latentes. Idem 2. Georg. aqua eluctabitur om-
 nis, Scilicet, & grandes ibunt per vimina guttæ. Idem 11. Aen.
 Haud feques alii crates, & molle pherecrum Arduis texunt
 virgis, & vimine querno. Colum. lib. 14. cap. 15. Si viminibus
 salicis aut ulmi ligaveris. Casar. 1. bell. Civ. Reliquum corpus
 navium, viminibus contextum, coris integebatur. Fuit au-
 tem vimina ex populorum virgis, ulmi, & sanguineorum fru-
 ticum, & betulæ, & vitis, & coryli intortæ, & salicis quæ prin-
 ciparum obtinet.

Vimēns, a, u. Quod est ex vimine. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Colum. lib. 4. cap. 30. Necesse est cuius
 gentis vimen seras, dum sit lentissimum. Virg. 3. Aen. Rufus
 & aliter lentum convellere vimen Insequor, & causas pe-
 nitus tentare latentes. Idem 2. Georg. aqua eluctabitur om-
 nis, Scilicet, & grandes ibunt per vimina guttæ. Idem 11. Aen.
 Haud feques alii crates, & molle pherecrum Arduis texunt
 virgis, & vimine querno. Colum. lib. 14. cap. 15. Si viminibus
 salicis aut ulmi ligaveris. Casar. 1. bell. Civ. Reliquum corpus
 navium, viminibus contextum, coris integebatur. Fuit au-
 tem vimina ex populorum virgis, ulmi, & sanguineorum fru-
 ticum, & betulæ, & vitis, & coryli intortæ, & salicis quæ prin-
 ciparum obtinet.

Vimēns, a, u. Quod est ex vimine. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Colum. lib. 4. cap. 30. Necesse est cuius
 gentis vimen seras, dum sit lentissimum. Virg. 3. Aen. Rufus
 & aliter lentum convellere vimen Insequor, & causas pe-
 nitus tentare latentes. Idem 2. Georg. aqua eluctabitur om-
 nis, Scilicet, & grandes ibunt per vimina guttæ. Idem 11. Aen.
 Haud feques alii crates, & molle pherecrum Arduis texunt
 virgis, & vimine querno. Colum. lib. 14. cap. 15. Si viminibus
 salicis aut ulmi ligaveris. Casar. 1. bell. Civ. Reliquum corpus
 navium, viminibus contextum, coris integebatur. Fuit au-
 tem vimina ex populorum virgis, ulmi, & sanguineorum fru-
 ticum, & betulæ, & vitis, & coryli intortæ, & salicis quæ prin-
 ciparum obtinet.

Vimēns, a, u. Quod est ex vimine. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Colum. lib. 4. cap. 30. Necesse est cuius
 gentis vimen seras, dum sit lentissimum. Virg. 3. Aen. Rufus
 & aliter lentum convellere vimen Insequor, & causas pe-
 nitus tentare latentes. Idem 2. Georg. aqua eluctabitur om-
 nis, Scilicet, & grandes ibunt per vimina guttæ. Idem 11. Aen.
 Haud feques alii crates, & molle pherecrum Arduis texunt
 virgis, & vimine querno. Colum. lib. 14. cap. 15. Si viminibus
 salicis aut ulmi ligaveris. Casar. 1. bell. Civ. Reliquum corpus
 navium, viminibus contextum, coris integebatur. Fuit au-
 tem vimina ex populorum virgis, ulmi, & sanguineorum fru-
 ticum, & betulæ, & vitis, & coryli intortæ, & salicis quæ prin-
 ciparum obtinet.

Vimēns, a, u. Quod est ex vimine. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Colum. lib. 4. cap. 30. Necesse est cuius
 gentis vimen seras, dum sit lentissimum. Virg. 3. Aen. Rufus
 & aliter lentum convellere vimen Insequor, & causas pe-
 nitus tentare latentes. Idem 2. Georg. aqua eluctabitur om-
 nis, Scilicet, & grandes ibunt per vimina guttæ. Idem 11. Aen.
 Haud feques alii crates, & molle pherecrum Arduis texunt
 virgis, & vimine querno. Colum. lib. 14. cap. 15. Si viminibus
 salicis aut ulmi ligaveris. Casar. 1. bell. Civ. Reliquum corpus
 navium, viminibus contextum, coris integebatur. Fuit au-
 tem vimina ex populorum virgis, ulmi, & sanguineorum fru-
 ticum, & betulæ, & vitis, & coryli intortæ, & salicis quæ prin-
 ciparum obtinet.

Vimēns, a, u. Quod est ex vimine. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Colum. lib. 4. cap. 30. Necesse est cuius
 gentis vimen seras, dum sit lentissimum. Virg. 3. Aen. Rufus
 & aliter lentum convellere vimen Insequor, & causas pe-
 nitus tentare latentes. Idem 2. Georg. aqua eluctabitur om-
 nis, Scilicet, & grandes ibunt per vimina guttæ. Idem 11. Aen.
 Haud feques alii crates, & molle pherecrum Arduis texunt
 virgis, & vimine querno. Colum. lib. 14. cap. 15. Si viminibus
 salicis aut ulmi ligaveris. Casar. 1. bell. Civ. Reliquum corpus
 navium, viminibus contextum, coris integebatur. Fuit au-
 tem vimina ex populorum virgis, ulmi, & sanguineorum fru-
 ticum, & betulæ, & vitis, & coryli intortæ, & salicis quæ prin-
 ciparum obtinet.

Vimēns, a, u. Quod est ex vimine. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Colum. lib. 4. cap. 30. Necesse est cuius
 gentis vimen seras, dum sit lentissimum. Virg. 3. Aen. Rufus
 & aliter lentum convellere vimen Insequor, & causas pe-
 nitus tentare latentes. Idem 2. Georg. aqua eluctabitur om-
 nis, Scilicet, & grandes ibunt per vimina guttæ. Idem 11. Aen.
 Haud feques alii crates, & molle pherecrum Arduis texunt
 virgis, & vimine querno. Colum. lib. 14. cap. 15. Si viminibus
 salicis aut ulmi ligaveris. Casar. 1. bell. Civ. Reliquum corpus
 navium, viminibus contextum, coris integebatur. Fuit au-
 tem vimina ex populorum virgis, ulmi, & sanguineorum fru-
 ticum, & betulæ, & vitis, & coryli intortæ, & salicis quæ prin-
 ciparum obtinet.

Vimēns, a, u. Quod est ex vimine. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Colum. lib. 4. cap. 30. Necesse est cuius
 gentis vimen seras, dum sit lentissimum. Virg. 3. Aen. Rufus
 & aliter lentum convellere vimen Insequor, & causas pe-
 nitus tentare latentes. Idem 2. Georg. aqua eluctabitur om-
 nis, Scilicet, & grandes ibunt per vimina guttæ. Idem 11. Aen.
 Haud feques alii crates, & molle pherecrum Arduis texunt
 virgis, & vimine querno. Colum. lib. 14. cap. 15. Si viminibus
 salicis aut ulmi ligaveris. Casar. 1. bell. Civ. Reliquum corpus
 navium, viminibus contextum, coris integebatur. Fuit au-
 tem vimina ex populorum virgis, ulmi, & sanguineorum fru-
 ticum, & betulæ, & vitis, & coryli intortæ, & salicis quæ prin-
 ciparum obtinet.

Vimēns, a, u. Quod est ex vimine. [𐌆𐌆𐌆𐌰 parat. i. 𐌆𐌆𐌆𐌰, 𐌆𐌆𐌆𐌰].
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer, ein Domesel. Hisp. Casa de aquella posesion del campo.
 Pol. Wiskak, fiedliki. Vng. Maiores labora. Ang. Of a farme et maner place.] Colum. lib. 4. cap. 30. Necesse est cuius
 gentis vimen seras, dum sit lentissimum. Virg. 3. Aen. Rufus
 & aliter lentum convellere vimen Insequor, & causas pe-
 nitus tentare latentes. Idem 2. Georg. aqua eluctabitur om-
 nis, Scilicet, & grandes ibunt per vimina guttæ. Idem 11. Aen.
 Haud feques alii crates, & molle pherecrum Arduis texunt
 virgis, & vimine querno. Colum. lib. 14. cap. 15. Si viminibus
 salicis aut ulmi ligaveris. Casar. 1. bell. Civ. Reliquum corpus
 navium, viminibus contextum, coris integebatur. Fuit au-
 tem vimina ex populorum virgis, ulmi, & sanguineorum fru-
 ticum, & betulæ, & vitis, & coryli intortæ, & salicis quæ prin-
 ciparum obtinet.

re. Germ. & Belg. Vinden. His. Atar. Pol. Widy. Vng. Meg
 kb. h. am. xpritam. An. To tie or binds.] Virg. 1. Aen. Purpureoq;
 alie furas vincite cothurno. Ovid. 10. Met. non huc ut opera
 viderem Tartara descendunt: nec uti villosa colubris Terna Me-
 dulai vincite guttura Monitris. Cic. pro Marcel. Omnia quae
 delapsa, jam fluxerunt, severis legibus vincienda sunt. Idem in
 Orat. Et verba eligebant: & sententias graves & saaves repe-
 tiebant: sed eas haud vinciebant, haud explebant.

Vinctus, a, um, participium, Ligatus, constrictus. [VINCERE]
 וינקר *kaſchne. dederit.* Gal. *Lié Ital. Ligato.* Germ. *Obunden.*
 Belg. *Obunden.* Hisp. *Atadura.* Pol. *Związani.* Vng. *Meg*
kblé. dederit. Ang. *Tied, or fastned.*] Cic. 6. Ver. Dedit igitur ubi
 fortuna Siculoꝝ C. Marcellum iudicem: ut cuius ad statua
 Siculi te Praetore alligabantur, ejus religione te eundem vin-
 ctum astrictumq; dedamus. Terent. in Eynuch. quas matres
 student Demiffa humeris esse, vincto pectore, ut graciles si-
 ent. ¶ Vinctus aliquando pro capivo accipitur, sive pro ser-
 vo compedito, qui ex vinculis aut in ergastulo opus facit.
 Seneca: Qui unus erat è vinctis Celsaris, mox liber-
 tate donatus est. Plin. Epist. 19: Nam accipie usquam vinctos
 habeo.

Vinctus, us, ui, m. q. Ligamen. [VINCULA]
 וינקר *kaſchne. dederit.* Gal. *Lié Ital. Ligato.* Germ. *Obunden.*
 Belg. *Obunden.* Hisp. *Atadura.* Pol. *Związani.* Vng. *Meg*
kblé. dederit. Ang. *Tied, or fastned.*] Cic. 6. Ver. Dedit igitur ubi
 fortuna Siculoꝝ C. Marcellum iudicem: ut cuius ad statua
 Siculi te Praetore alligabantur, ejus religione te eundem vin-
 ctum astrictumq; dedamus. Terent. in Eynuch. quas matres
 student Demiffa humeris esse, vincto pectore, ut graciles si-
 ent. ¶ Vinctus aliquando pro capivo accipitur, sive pro ser-
 vo compedito, qui ex vinculis aut in ergastulo opus facit.
 Seneca: Qui unus erat è vinctis Celsaris, mox liber-
 tate donatus est. Plin. Epist. 19: Nam accipie usquam vinctos
 habeo.

Vinctus, us, ui, m. q. Ligamen. [VINCULA]
 וינקר *kaſchne. dederit.* Gal. *Lié Ital. Ligato.* Germ. *Obunden.*
 Belg. *Obunden.* Hisp. *Atadura.* Pol. *Związani.* Vng. *Meg*
kblé. dederit. Ang. *Tied, or fastned.*] Cic. 6. Ver. Dedit igitur ubi
 fortuna Siculoꝝ C. Marcellum iudicem: ut cuius ad statua
 Siculi te Praetore alligabantur, ejus religione te eundem vin-
 ctum astrictumq; dedamus. Terent. in Eynuch. quas matres
 student Demiffa humeris esse, vincto pectore, ut graciles si-
 ent. ¶ Vinctus aliquando pro capivo accipitur, sive pro ser-
 vo compedito, qui ex vinculis aut in ergastulo opus facit.
 Seneca: Qui unus erat è vinctis Celsaris, mox liber-
 tate donatus est. Plin. Epist. 19: Nam accipie usquam vinctos
 habeo.

Vinctus, us, ui, m. q. Ligamen. [VINCULA]
 וינקר *kaſchne. dederit.* Gal. *Lié Ital. Ligato.* Germ. *Obunden.*
 Belg. *Obunden.* Hisp. *Atadura.* Pol. *Związani.* Vng. *Meg*
kblé. dederit. Ang. *Tied, or fastned.*] Cic. 6. Ver. Dedit igitur ubi
 fortuna Siculoꝝ C. Marcellum iudicem: ut cuius ad statua
 Siculi te Praetore alligabantur, ejus religione te eundem vin-
 ctum astrictumq; dedamus. Terent. in Eynuch. quas matres
 student Demiffa humeris esse, vincto pectore, ut graciles si-
 ent. ¶ Vinctus aliquando pro capivo accipitur, sive pro ser-
 vo compedito, qui ex vinculis aut in ergastulo opus facit.
 Seneca: Qui unus erat è vinctis Celsaris, mox liber-
 tate donatus est. Plin. Epist. 19: Nam accipie usquam vinctos
 habeo.

Meggybeti. Ang. *Over come, vanquished.*] Cic. lib. 2. de Divin.
 Galli victi flere solent, canere victores. Horatius Epod. 9. Ter-
 ra marisq; victus hostis, & subacti populi, apud Cice-
 ronem ad Atticum: cuius contrarium est invictus est, in-
 perabilis. *ai over.* Cicero lib. 1. Offic. Animi excessi, atq; in-
 victi magnitudo ac robur. ¶ Ponitur aliquando victus pro
 voti impote. *ai over.* quemadmodum contra Victor, pro voti
 complate. *ai over.* Virg. 9. Eclog. Nunc victi tristes: quoniam
 fors omnia versat. ¶ Victus aliquando dicitur a proposito re-
 cedens. Virgil. 2. Aencid. Hic vero victus genitor se tollit ad
 auras. Servius.

Victor, victoris, pen. prod. m. t. Qui in certamine superior eva-
 lit. [VICTOR]
 וינקר *kaſchne. dederit.* Gal. *Vainqueur, victorius.* Ital. *Vincitore, victore.* Germ. *Ein vberwinder.* Belg. *Ein vberwinder.* Hisp. *El que vence, vencedor.* Pol. *Zwycięzca.* Vngar. *Cybe dederit.* Ang. *That vanquished or overcome.*] Cic. 2. bel-
 li Gallic. Nostros victores transire flumen conspexerant. Plin.
 lib. 7. ca. 18: L. Sicius Datus ceteris vicis praefatus, odierit
 ex provocacione victor, XLV. cicatricibus adverso curvae
 insignis, nulla in tergo. Cicero Marcello lib. 4: Multa enim vi-
 ctio eorum arbitrio per quos vicit, etiã invito faciendū fuit.
 ¶ Aliquando accipitur pro voti complate. Virg. 3. Georg. Vi-
 ctoreque virum volitare per ora. Vbi Servius: Victor, efficitur
 propositi & voti.

Victrix, victricis, verbale femininum, t. Mulier quae in certami-
 ne superior evalit. [VICTRIX]
 וינקר *kaſchne. dederit.* Gal. *Vainqueur, victorius.* Ital. *Vincitrice, victoriosa, vincitrice.* Germ. *Überwinderin, Siegerin.* Hisp. *Vencedora.* Pol. *Zwycięzka.* Vngar. *Cybe dederit.* Ang. *She that vanquished.*] Cic.
 ad Brutum: Erat victrix Respublica ceteris Antonis capiti.
 Idem in Tuscul. Oraculum erat datum, si rex interfectus esset,
 victrices Athenas fore. ¶ Accipitur & pro voti complate.
 Virg. 7. Aen. lunonem victrix affatur voce suporbi.
 ¶ In plurali numero adjectivè accipitur, factiq; de se neutri,
 victricia. Virgil. 3. Aen. Res Agamemnonias, victricisq; arma
 sequutus id est, quae vicerunt. Vbi Servius: Omnia à verbo veni-
 entia, quae in or excunt, masculina sunt, ut victor quum
 in trix, feminina, ut victrix: neutra vero non faciunt, nisi tan-
 tum in numero plurali: unde est victricia. ¶ Victrices hacten-
 dicuntur victoriam denuntiantes. Cic. ad Attic. lib. 1: Quo au-
 tem die Cassii literae victrices in Senatu recitatae sunt.

Victoria, victorie, f. p. Hostis superatio. [VICTORIA]
 וינקר *kaſchne. dederit.* Gal. *Victoria.* Ital. *Victoria.* Germ. *Sigabermindung.* Belg. *Em overwinning.* Hisp. *Victoria, victoria.* Pol. *Zwycięstwo.* Vngar. *Cybe dederit.* Ang. *Victory.*]
 Varro lib. 4. de lingua Latina: Victoriam ad eos dicitur
 quod superati vincuntur, eodemque modo Venetum vincti-
 cem dici à Comico, non quod vincat, sed quod vincat. Cic.
 pro M. Marcello: Victoria, quae natura insolens, atq; super-
 ba est Idem pro lege Manil. Cujus adoleſcentia ad scientiam
 rei militaris non alienis praecceptis, sed suis impetis non of-
 fensionibus belli, sed victoriis: non spediis, sed triumphis
 est traducta. Horatius 1. Sermon. Satyr. 11: quid enim concit
 ritur: hoc Momento citra mors venit, aut victoria lata q̄
 chre autem dicimus, Consequi victoriam, & reportare victo-
 riam, parere victoriam, victoriam in manu habere. Expetere vi-
 ctoriam de manibus, extorquere victoriã de manibus, & mul-
 ta alia, quae legenti veteri scripta passim occurrunt. ¶ Apud
 Romanos Victoria, dez nomen erat, cuius simulacrum em-
 gebatur lauro coronatum, altera manu palmè altera oleæ
 ramum praefrens; Ota patre Caelo & matre Tellure: unde &
 Victoriã dici scribit Varro, quod ex tellure vincia Cato
 nata sit.

Victorialis, adjectivum. [VICTORIALIS]
 וינקר *kaſchne. dederit.* Gal. *Victoria.* Ital. *Victoria.* Germ. *Sigabermindung.* Belg. *Em overwinning.* Hisp. *Victoria, victoria.* Pol. *Zwycięstwo.* Vngar. *Cybe dederit.* Ang. *Victory.*]
 Julius Capiti-
 linus in Galieno. Populum quae quali victoria libus dicitur ad
 festivitatem ac plantam vocavit.

Victoriatas, victorian, Genus numi argentei, lege Clodia pre-
 culli, qui alio nomine Quinarius dicebatur, quod quinq; as-
 sibus valeret: hoc est, dimidio denarii, ut ex Volusio docet A-
 gricola. *nee q̄ q̄.* Dicitur victoriatas, quod victoriae nota si-
 gnatus esset. Qui non lib. 6. cap. 4. Dicente quodam, victoriatas
 se uno in Sicilia quinq; pedes longam murxnam emisit. Vi-
 de Plinium lib. 33 cap. 5.

Victoriatas, Vincere alicuius, sive qui varias aut plures victo-
 rias reportavit, quae dictione usas est Cato, teste Gel. lib. 4. ca.
 9. [VICTORIAS]
 וינקר *kaſchne. dederit.* Gal. *Vainqueur, victorius.* Ital. *Vincitore, victore.* Germ. *Überwinder, Sieger.* Hisp. *El que vence, vencedor.* Pol. *Zwycięzca.* Vngar. *Cybe dederit.* Ang. *That vanquished or overcome.*]
 Vinctilis, Superabilis, qui vinci potest. [VINCTILIS]
 וינקר *kaſchne. dederit.* Gal. *Vainqueur, victorius.* Ital. *Vincibile.* Germ. *Überwindlich.* Belg. *Überwindlich.* Hisp. *El que puede ser vencido.* Pol. *Zwycięzka.* Vngar. *Cybe dederit.* Ang. *That may be overcome or vanquished.*] Colum. lib. 5. cap. 12: Grævem tectam, atq;
 illa

ulla cultura vincibilem. Interdum activè accipitur pro eo, quod vincere potest, causa vincibilis, quæ facile possit, & merito debeat obtineri. Terent. in Phorm. Iustam illam causam facilem, vincibilem, optumam.

Vindemia, vindemiae, f. p. Collectio uvarum, quasi vindemia, à vino demendo. [וַיִּבְרַח בַּיַּיִן וְעָרְבָהּ. Gall. Vendange. Ital. Vendemia. Germ. Der Herbst / der Trauben / in / auf / dem / Weinberg. Belg. Wijn / selding. Hisp. La vendimia. Pol. Zbiornia / wina. Vngar. Zsuzs. Ang. The grape harvest.] Colum. lib. de Arb. Vindemia facta, statim putare incipit ferrantensis quam optimis. Varr. lib. 1. de Re rust. cap. 34. In vineis uva quom erit matura, vindemiam ita fieri oportet. Nonnunquam accipitur pro ipso uino. Vng. lib. 3. Georg. Mitis in apricis coquitur vindemia fax. Idem 2. Georg. Non eadem arboribus pendet vindemia nostris. Transfertur & ad aliarum rerum collectionem. Plin. Prima melius vindemia melior. Col. lib. 10. Mox Vere transfuso, sequitur melius vindemia.

Vindemia, vindemiae, pen. cor. dimin. [וַיִּבְרַח בַּיַּיִן וְעָרְבָהּ. Gall. Petitte vendange. Ital. Piccola vendemia. Germ. Ein Herbst. Hisp. Pequena vendimia. Pol. Malo / winna / zbioranie. Vng. Zsuzs. Ang. A little harvest or gathering of grapes.] Cic. ad Attic. lib. 1. Ego omnes meas vindemias eo reservo, ut illud subsidium senectuti parem. De studiis fructu loquitur. Vindemia, vindemiae, f. p. colligo. [וַיִּבְרַח בַּיַּיִן וְעָרְבָהּ. Gall. Vendanger. Ital. Vendemiare. Germ. Herbst / ernten / Trauben / ernten. Belg. Wijn / selding. Hisp. Vendimiarse. Pol. Wino / zbioranie. Vngar. Zsuzs. Ang. To gather grapes.] Plin. lib. 14. cap. 2. Novissima vindemiae.

Vindemia, vindemiae, f. p. colligo. [וַיִּבְרַח בַּיַּיִן וְעָרְבָהּ. Gall. Vendanger. Ital. Vendemiare. Germ. Herbst / ernten / Trauben / ernten. Belg. Wijn / selding. Hisp. Vendimiarse. Pol. Wino / zbioranie. Vngar. Zsuzs. Ang. To gather grapes.] Plin. lib. 14. cap. 2. Novissima vindemiae.

Vindemia, vindemiae, f. p. colligo. [וַיִּבְרַח בַּיַּיִן וְעָרְבָהּ. Gall. Vendanger. Ital. Vendemiare. Germ. Herbst / ernten / Trauben / ernten. Belg. Wijn / selding. Hisp. Vendimiarse. Pol. Wino / zbioranie. Vngar. Zsuzs. Ang. To gather grapes.] Plin. lib. 14. cap. 2. Novissima vindemiae.

Vindemia, vindemiae, f. p. colligo. [וַיִּבְרַח בַּיַּיִן וְעָרְבָהּ. Gall. Vendanger. Ital. Vendemiare. Germ. Herbst / ernten / Trauben / ernten. Belg. Wijn / selding. Hisp. Vendimiarse. Pol. Wino / zbioranie. Vngar. Zsuzs. Ang. To gather grapes.] Plin. lib. 14. cap. 2. Novissima vindemiae.

Vindex, vindex, m. t. Proprie ultor injuriae. [וְיָדָע בְּעֵינָיו. Gall. Vengeur, qui fait la vengeance de quel que chose. Ital. Vindicatore. Germ. Ein Rache / Straffer. Belg. Wreter. Hisp. Vengador. Pol. Pomociel. Vng. Hozza / szall. Ang. A revenger or defender from wrong.] Cic. ad Sestium lib. 3. Epist. Sed partim odio induci me excludunt, & aperte vindicem conjugationis oderunt, partim non credunt. Idem 3. de Nat. deor. Furis deo sunt, specularices credo & vindices facinorum & scelentis. Accipitur item Vindex pro assertore, seu defensore. [וְיָדָע בְּעֵינָיו. Gall. Qui remouche, defendeur / en / faveur. Ital. Chi mette in luogo sicuro. Germ. Ein Erreuer / Beschützer. Hisp. El que libra de seruidoumbre / y / defende.] Cic. Octavio. Estis ista vindex nostrae libertatis. Idem de Orat. Provocatio patrona illa civitatis, & vindex libertatis. Quid autem inter vindicem & ultorem, itemq; inter vindictam & ultionem interfit, vide infra in dictione VLTIO.

Vindex, vindex, m. t. Proprie ultor injuriae. [וְיָדָע בְּעֵינָיו. Gall. Vengeur, qui fait la vengeance de quel que chose. Ital. Vindicatore. Germ. Ein Rache / Straffer. Belg. Wreter. Hisp. Vengador. Pol. Pomociel. Vng. Hozza / szall. Ang. A revenger or defender from wrong.] Cic. ad Sestium lib. 3. Epist. Sed partim odio induci me excludunt, & aperte vindicem conjugationis oderunt, partim non credunt. Idem 3. de Nat. deor. Furis deo sunt, specularices credo & vindices facinorum & scelentis. Accipitur item Vindex pro assertore, seu defensore. [וְיָדָע בְּעֵינָיו. Gall. Qui remouche, defendeur / en / faveur. Ital. Chi mette in luogo sicuro. Germ. Ein Erreuer / Beschützer. Hisp. El que libra de seruidoumbre / y / defende.] Cic. Octavio. Estis ista vindex nostrae libertatis. Idem de Orat. Provocatio patrona illa civitatis, & vindex libertatis. Quid autem inter vindicem & ultorem, itemq; inter vindictam & ultionem interfit, vide infra in dictione VLTIO.

versæ possessor esse debeat, uterq; autem à Prætorè vindicias postulat, ut hodie caudici loquuntur, recedentiam: dat aut judex cui equi esse videat. Cui aut dederit, satisfat adversario suo, nihil se deterius facturum in possessione, de qua jurium est: rursus sponione ipse provocatur ad adversario certe pecunie aut æstimationis, quam amittat, nisi sua sit hæreditas, de qua contendit. Vindiciarum nomen à Vindicio servo tractum esse, autor est Liv. lib. 2. ab Urb. qui quod conjugationem juvenutatis de reducendo Tarquinio indicasset, primus in libera civitate libertatem esse assequutus. Alii tamè à vindicando dictum malunt, quod inter cetera aliquando significat vindicias dare. Liv. 3. ab Urb. Ita vindicatur Virginia spondentibus propinquis: id est, dantur vindiciae puellæ Virginiae secundum libertatem. Vindiciarum lis est ea, qua rei controversia momentaneam (ut loquuntur) possessionem petimus, interea dum de ipsa possessione disceptatur.

Vindicatio, vindicatio, pen. cor. ad. p. Proprie ulciscor, punio, castigo. [וְיָדָע בְּעֵינָיו. Gall. Venger, punir. Ital. Vendicare, punire. Germ. Rache / mit / der / Straff / wachen. Belg. Wreter. Hisp. Vengador. Pol. Pomociel. Vng. Hozza / szall. Ang. To revenge, to punish.] Cic. 2. de Leg. Graviter olim ista vindicabat vetus illa Græcia longè providens Plin. lib. 10. Scipionis vero Acmyliani nemo vindicaverat mortem. Ovid. 6. Fast. Quis necem Cæsi vindicet, ultor erit. Cic. 5. in Verr. Omnia postremo quæ vindicatis in altero, tibi ipsi vehementer fugienda sunt. Vindicatum est, impersonaliter, pro animadversum est. Cic. 7. Verrin. Factor non modò in socios, sed etià in cives militesq; nostros per sepe esse severè ac vehementer vindicatum. Vindicare item ad injuria, contumeliarum est defendere & liberare. [וְיָדָע בְּעֵינָיו. Gall. Délivrer, défendre. Ital. Liberare, defendere. Germ. Erreuen / erlösen / schützen. Hisp. Liberar de danno, defender. Pol. Wzbawianie / bronie. Vngar. Meg / otalmany. Ang. To deliver, to defend from wrong or danger.] Cic. de Senec. Est & senectus, natura loquacior: ne ab omnibus eam vitis videat vindicare. Liv. lib. 3. A' cujus crudelitate vos in opus armis vindicatis. Vindicare in libertate: id est, asserere, ut in dictione Vindex. Cic. in Parad. In libertate vindicari vultisdem 2. de Orat. Me tamen ita oscitans sapientia, simulatque ad eam confugero, in libertatem vindicabit. Cæsar 1. bell. Pun. Vite, & pop. Rom. paucorum factione oppressam, in libertatem vindicaret. Liv. 9. bell. Pun. Et missum se ad eos vindicandos in libertatem ait.

Vindicatio, vindicatio, pen. cor. ad. p. Proprie ulciscor, punio, castigo. [וְיָדָע בְּעֵינָיו. Gall. Venger, punir. Ital. Vendicare, punire. Germ. Rache / mit / der / Straff / wachen. Belg. Wreter. Hisp. Vengador. Pol. Pomociel. Vng. Hozza / szall. Ang. To revenge, to punish.] Cic. 2. de Leg. Graviter olim ista vindicabat vetus illa Græcia longè providens Plin. lib. 10. Scipionis vero Acmyliani nemo vindicaverat mortem. Ovid. 6. Fast. Quis necem Cæsi vindicet, ultor erit. Cic. 5. in Verr. Omnia postremo quæ vindicatis in altero, tibi ipsi vehementer fugienda sunt. Vindicatum est, impersonaliter, pro animadversum est. Cic. 7. Verrin. Factor non modò in socios, sed etià in cives militesq; nostros per sepe esse severè ac vehementer vindicatum. Vindicare item ad injuria, contumeliarum est defendere & liberare. [וְיָדָע בְּעֵינָיו. Gall. Délivrer, défendre. Ital. Liberare, defendere. Germ. Erreuen / erlösen / schützen. Hisp. Liberar de danno, defender. Pol. Wzbawianie / bronie. Vngar. Meg / otalmany. Ang. To deliver, to defend from wrong or danger.] Cic. de Senec. Est & senectus, natura loquacior: ne ab omnibus eam vitis videat vindicare. Liv. lib. 3. A' cujus crudelitate vos in opus armis vindicatis. Vindicare in libertate: id est, asserere, ut in dictione Vindex. Cic. in Parad. In libertate vindicari vultisdem 2. de Orat. Me tamen ita oscitans sapientia, simulatque ad eam confugero, in libertatem vindicabit. Cæsar 1. bell. Pun. Vite, & pop. Rom. paucorum factione oppressam, in libertatem vindicaret. Liv. 9. bell. Pun. Et missum se ad eos vindicandos in libertatem ait.

Vindicatio, vindicatio, pen. cor. ad. p. Proprie ulciscor, punio, castigo. [וְיָדָע בְּעֵינָיו. Gall. Venger, punir. Ital. Vendicare, punire. Germ. Rache / mit / der / Straff / wachen. Belg. Wreter. Hisp. Vengador. Pol. Pomociel. Vng. Hozza / szall. Ang. To revenge, to punish.] Cic. 2. de Leg. Graviter olim ista vindicabat vetus illa Græcia longè providens Plin. lib. 10. Scipionis vero Acmyliani nemo vindicaverat mortem. Ovid. 6. Fast. Quis necem Cæsi vindicet, ultor erit. Cic. 5. in Verr. Omnia postremo quæ vindicatis in altero, tibi ipsi vehementer fugienda sunt. Vindicatum est, impersonaliter, pro animadversum est. Cic. 7. Verrin. Factor non modò in socios, sed etià in cives militesq; nostros per sepe esse severè ac vehementer vindicatum. Vindicare item ad injuria, contumeliarum est defendere & liberare. [וְיָדָע בְּעֵינָיו. Gall. Délivrer, défendre. Ital. Liberare, defendere. Germ. Erreuen / erlösen / schützen. Hisp. Liberar de danno, defender. Pol. Wzbawianie / bronie. Vngar. Meg / otalmany. Ang. To deliver, to defend from wrong or danger.] Cic. de Senec. Est & senectus, natura loquacior: ne ab omnibus eam vitis videat vindicare. Liv. lib. 3. A' cujus crudelitate vos in opus armis vindicatis. Vindicare in libertate: id est, asserere, ut in dictione Vindex. Cic. in Parad. In libertate vindicari vultisdem 2. de Orat. Me tamen ita oscitans sapientia, simulatque ad eam confugero, in libertatem vindicabit. Cæsar 1. bell. Pun. Vite, & pop. Rom. paucorum factione oppressam, in libertatem vindicaret. Liv. 9. bell. Pun. Et missum se ad eos vindicandos in libertatem ait.

Vindicatio, vindicatio, pen. cor. ad. p. Proprie ulciscor, punio, castigo. [וְיָדָע בְּעֵינָיו. Gall. Venger, punir. Ital. Vendicare, punire. Germ. Rache / mit / der / Straff / wachen. Belg. Wreter. Hisp. Vengador. Pol. Pomociel. Vng. Hozza / szall. Ang. To revenge, to punish.] Cic. 2. de Leg. Graviter olim ista vindicabat vetus illa Græcia longè providens Plin. lib. 10. Scipionis vero Acmyliani nemo vindicaverat mortem. Ovid. 6. Fast. Quis necem Cæsi vindicet, ultor erit. Cic. 5. in Verr. Omnia postremo quæ vindicatis in altero, tibi ipsi vehementer fugienda sunt. Vindicatum est, impersonaliter, pro animadversum est. Cic. 7. Verrin. Factor non modò in socios, sed etià in cives militesq; nostros per sepe esse severè ac vehementer vindicatum. Vindicare item ad injuria, contumeliarum est defendere & liberare. [וְיָדָע בְּעֵינָיו. Gall. Délivrer, défendre. Ital. Liberare, defendere. Germ. Erreuen / erlösen / schützen. Hisp. Liberar de danno, defender. Pol. Wzbawianie / bronie. Vngar. Meg / otalmany. Ang. To deliver, to defend from wrong or danger.] Cic. de Senec. Est & senectus, natura loquacior: ne ab omnibus eam vitis videat vindicare. Liv. lib. 3. A' cujus crudelitate vos in opus armis vindicatis. Vindicare in libertate: id est, asserere, ut in dictione Vindex. Cic. in Parad. In libertate vindicari vultisdem 2. de Orat. Me tamen ita oscitans sapientia, simulatque ad eam confugero, in libertatem vindicabit. Cæsar 1. bell. Pun. Vite, & pop. Rom. paucorum factione oppressam, in libertatem vindicaret. Liv. 9. bell. Pun. Et missum se ad eos vindicandos in libertatem ait.

Vindex, vindex, m. t. Proprie ultor injuriae. [וְיָדָע בְּעֵינָיו. Gall. Vengeur, qui fait la vengeance de quel que chose. Ital. Vindicatore. Germ. Ein Rache / Straffer. Belg. Wreter. Hisp. Vengador. Pol. Pomociel. Vng. Hozza / szall. Ang. A revenger or defender from wrong.] Cic. ad Sestium lib. 3. Epist. Sed partim odio induci me excludunt, & aperte vindicem conjugationis oderunt, partim non credunt. Idem 3. de Nat. deor. Furis deo sunt, specularices credo & vindices facinorum & scelentis. Accipitur item Vindex pro assertore, seu defensore. [וְיָדָע בְּעֵינָיו. Gall. Qui remouche, defendeur / en / faveur. Ital. Chi mette in luogo sicuro. Germ. Ein Erreuer / Beschützer. Hisp. El que libra de seruidoumbre / y / defende.] Cic. Octavio. Estis ista vindex nostrae libertatis. Idem de Orat. Provocatio patrona illa civitatis, & vindex libertatis. Quid autem inter vindicem & ultorem, itemq; inter vindictam & ultionem interfit, vide infra in dictione VLTIO.

Kkk tuer

tictur humus, non vinea falcem. Cic. de Senect. Nec verò segetibus foli, & pratis, & vineis, & arbutis res rusticae late sunt, sed pomaria etiam, & hortus: tum pecudum pascua, & apum examinibus, tum florum omnium varietate. Ovid. 5. Fast. Si bene floruerint segetes, erit area dives: Si bene floruerit vinea, Bacchus erit. Vinearum quinque sunt generi: unum sparsis palmitibus humi repens: alterum pedatum, simplici adminiculo sustentatum: tertium jugatum: quartum compluviatum: quintum arbutivum: quae omnia laetius exequitur Plin. lib. 17. cap. 22. & Est etiam vinea instrumentum bellicum, ex lignis compactum, latum pedibus octo, altum septem, longum sexdecim, tectum duplici liguo, cratibusque contentum. Latere quoque vimine sepuntur, ne saxorum ac telorum impetu perfingantur: extrinsecus ne crementur, cindis ac recumbentibus coriis integuntur. Quae plures fuerint junguntur ordine, sub quibus oppugnantes tutius ad muros fabricandos procedat. Plaut. in Mill. Ad cum vineas, pluteosque agam. Cicer. ad Caton. lib. 15. Aggere, vincis, turribus oppugnavi, usurque multis tormentis.

Vinealis, se. om. e. Quod est aptum ad vineam. [*ἀμύνειον*. Gall. De vineis, de vineis. Ital. Da vitte, di vigna. Ger. Des Wein garten, oder Weinacker. Hisp. Casa perteneciente a viñas. Pol. Winny. Vng. Zöld béké való. Ang. That serveth for vines.] Col. lib. 3. cap. 12. Sed ne nunc per inhiantes terreni species evagemur, non tempestive commemorabimus Iulii Grecini descriptam velut formulam, ad quam posita est limitatio terrae vinealis.

Vinealis, s. a. um. Quod est vineae, vel quod ad vineam pertinet. [*ἀμύνειος*. Gall. De vineis. Ital. Chi serve a vitte. Germ. Des Wein garten, oder Weinacker. Hisp. Casa perteneciente a viñas. Pol. De winnicy przynależny. Vng. Zöld béké való. Ang. Of a vine.] Colum. lib. 3. cap. 3. Validam vimem in ramos diducere cuncto & traducibus dispergere, atque diradare ceterosque vinearios colles praecipitare.

Vinealis, s. ca. cum, idem *ἀμύνειον*. ut Falces vineaticae. Varr. lib. 1. de Re rust. cap. 22. Sic alia quoque nonnulla genera species habent plures, ut falces. Nam dicitur ab eodem scriptore vineaticae opus esse fex. Col. lib. 4. cap. 1. Vnum atque alteri reprehendissent, quippe seminibus vineaticis nimum tunc profundos censuisse fieri scrobes.

Vinearum, s. n. f. Locus vineis abundans. [*ἀμύνειον*. Gall. Vignoble. Ital. Vignale, luoco piantato di vitte. German. Ein Weinacker, ein ort da vnd Wein zuecht sich. Weingewächse. Hisp. El pago a vinedo, lugar de viñas. Pol. Winnica. Vng. Zöld béké. Ang. A vineyard, or a place planteth with vines.] Colum. lib. 3. Cui vinea facere cordi est, faciat vinearium, ex quo possit agrum vineis vestire. Cic. 2. de Nat. deor. Nec verò ita referendum est, ut si segetibus aut vineis cuiuspiam temperitas no fuerit, &c. Virgil. 2. Georg. Nève tibi ad solem vos gant vinea cadentem.

Vinitor, vinitoris, penult. corr. m. f. Rusticus vinearum cultor. [*ὀινωτήρ*. Gall. Vigneron. Ital. Coltivatore di vitte. German. Ein Weinbau. Belg. Ein Weinman. Hisp. Vinadere, a vendimiar. Pol. Winiarz. Vng. Zöld békés. Ang. He that dresseth a vineyard.] Colum. lib. 2. Separandi sunt aratores a vinitoribus. Cic. 3. de Finib. An ea quae per vinitoriam antea consequeretur, etiam per seipsam curabitur. Vng. Aegl. 10. -matura vinitor vine.

Vinitoris, s. a. um. Quod est vinitoris. [*ὀινωτήριος*. Gall. Appartenance à vigneron. Ital. Pertinente a coltivatore di vitte. German. Ein Weinmanns jugchütz. Hisp. Perteneciente a vinadero. Pol. Winiarzowy. Vngar. Zöld békés. Ang. Belonging to the dresser of a vineyard.] Colum. lib. 4. cap. 25. Est autem sic disposita vinearum falces figura.

Vingum, *εὐφρο*. Herba est foliis amplis, pusillo caule & radice longa, cibus idonea: quam Aegyptii colligere solent quam effusus fuerit amara, eaque decorum aras coronare. Theophrastus de caus. plant. lib. 1. cap. 11.

Vinnulus, s. a. um. antiquum adiectivum, quod venustum & blandum significat. Plaut. in Afin. Compellando blanditer, osculando, oratione vinnula, venustula. Ex Nonio.

Vinum, n. f. à vi deducitur: quodd vim inferat menti, vel à Graeco *οἶνος*. [*οἶνος*. Gall. Vin. Ital. & Hisp. Vino. Germ. Wein. Belg. Wyn. Pol. Wino. Vng. Bor. Ang. Wine.] Ovid. lib. 1. de Arte: Et venus in vinis, ignis in igne fuit. Quo tamē in loco nonnulli malunt legere Et venus in venis. Martial. lib. 3. Refinata bibis, vina Falerna fugis. Virgil. 9. Aen. -fusi que per herbam indulgent vino & vertunt crateras ahenos. Cicer. de Senect. Vt enim non omne vinum, sic non omnis aetas vetustate coacta. Quatuor praecipui sunt vini saporis, dulcis, acutus, lenis, & austerus primus Noë vinum invenit, sicut sacrae testantur literae. At gentiles docent Bacchum vini reperiorem fuisse. Primus vero Italici Saturnus dedit à Cetera in Latium advectus. & Vinu tortivum, quod novissimè expressum est. Colum. lib. 12. cap. 36. Tortivum multum dicitur, quod post primam pressuram vinearum circumciso pede exprimitur. Contra *εὐφρο* vocamus quod desum prius quam

uvae calcantur. Vina pro poculis seu vasis vinearum. Virgil. 6. Aen. Crateras magnos statuunt, & vina coronant. In vino in vino & alea, in joco atque vino, genera discendi antiqua sunt, quibus tempus post convivium significabatur. Namque remotis epulis convivae inter se poculis certantes aut iocabantur, aut alea ludabant exhilarandi animi causa. Vide sapientia propositione Io.

Villum, s. Vinum nullarum aut exiguarum vinum. [*οἶνος*. Gall. Petit vin, vinot. Ital. Vinotto, piccol vino. Germ. Scherz Wein. Hisp. Pequeno vino. Pol. Pół wino. Vng. Székelybor. Ang. Small or weak wine.] Terent. in Adelph. -interca in xagulo Aliquod abeam atque edormiscam hoc villi.

Vinaceae, vinaceorum, neutri generis, pluralis nomen, Granula illa lignosa, quae in uvae acinis nascuntur. [*οἶνος*. Gall. Le marc, ou le pépin des raisins. Ital. Vinaccia della uva. Ger. Wein Traubenkerne. Belg. Winstreep. Hisp. Granos de la uva. Pol. Lustra winogrodzkie. Vng. Zöld marc. Ang. The kernel of raisins.] Colum. de Arboribus cap. 9. Vt autem uvae sine vinaceis nascuntur, melleolum scindito, ita ne gemmae & damnae medullamque omnem eradito, &c. Et paulo post: Adulteratis tales uvae sine vinaceis creantur. Nonnunquam tamen vinea dicitur invenimus, pro tortis uvae expressa reliquis: hoc est, non solum pro luce granulis, verum etiam pro ipsi folliculis. Col. lib. 12. cap. 36. Tortivum multum dicitur, quod post primam pressuram vinearum circumciso pede exprimitur. Colum. lib. 1. Vinacea quavis tolerabiliter pascant, dari non debent, nisi quibus temporibus anni avit hanc non edit. Idem lib. 6. cap. 3. Licet etiam, si sit leguminum iopia, & elura, & siccata vinea, quae de lora eximuntur, cum paleis miscere. & Legimus & vinaceos, genere masculino, in eodem significatione. Varr. 3. de Re rust. cap. 11. Fabulum huius datur triticum, hordeum, vinacei uvae. Item vinacei, formino genere. Plin. lib. 17. cap. 22. Circum capita addito herora, paleas vineacas aut aliquid horumce.

Vinaceus, s. a. um, adiectivum. A cinis vinaceus. [*οἶνος*. Gall. Vinot, vinot. Ital. Grano di vinaccia di uva. Germ. Traubenkerne. Hisp. El granillo de la uva. Polon. Ziarna winogrodzkie. Vng. Zöld marc. Ang. A kernel of raisins.] Cic. de Senect. Omitto enim vinum omnium quae generantur eterna, quae sciantantulo grano, aut ex acino vinaceo, aut ex cineribus frugum, aut stipium minutissimis seminibus tantos truncos ramorumque procreat.

Vinallus, s. a. um. secundae quam tertiae declinationis, pro diebus quo veteres novum vinum lovi libabant, novo Calendae Martiae aut Plinios libro 18. cap. 29. *οἶνος*. Erant & altera vinalla, quae ad 13. Calend. August. celebrabantur, teste eodem Plinio loco jam citato.

Vinarius, s. m. f. Vini venditor. [*οἶνωτής*. Gall. Vendeur de vin. Ital. Venditore di vino. German. Ein Weinstück. Weinhändler. Hisp. Vinatore que trata por vino. Polon. Winiarz. Vngar. Bor arzo, keresmaros. Ang. A seller of wine.] Plautus in Afinaria: Sed vina quae heri vendidi vinario Exrambo, iam pro iis satisfecit Stichos. Sueton. de Claud. Quam de laeta aut vinarii ageretur, exclamavit in curia. & Postius aliquando pro vino ac ebrioso. Vlpiano. in l. Ob qua, de adul. Item alexatoris & vinarios non contineri edicto, quosdam respondisse Pomponius ait, &c.

Vinariis, s. a. um. Quod ad vinu pertinet. [*οἶνωτός*. Gall. tenant un vin. Ital. Chi serve a vino. Ger. Ein Wein Weinhändler. Hisp. Casa perteneciente al vino. Pol. De winicy przynależny. Vngar. Bor hely való. Angl. Belonging to wine.] ut Taberna vinaria, in qua venditur vinum: vas vinarium, in quo vinum apponitur. Cic. 6. in Vert. Erat etiam vas vinarium, ex una gemma praegradi. Cella vinaria, apotheca, in qua vinum asservatur. Plin. lib. 12. cap. 13. In quibus erant claves vinariae cellae. Lacus vinarius, in quem multum defluit. Col. lib. 12. cap. 13. Tunc lacus vinarii & torculari, & fora, omniaque, vasa si vicinum est mare, aqua marina: sin minus, dulci elevata sunt, & commutanda.

Vinipotior, penult. prod. huius vinipotioris, m. f. Potator vini. [*οἶνωπότης*. Gall. Boissoner de vin, yveronne. Ital. Enniatore, boionere de vino. Ger. Ein Weintrinker. Weinsäufer. Hisp. Bevidor de vino, embriago. Polon. Ojorka winna. Vng. Boros. Ang. A drinker of wine.] Plin. lib. 10. cap. 54. Scitum de quodam vini potore reperitur Syraculis tandem potare solum, donec ab eo cooperta in terra ova fetum egerent.

Vinolentus, s. a. um. Ebriosus, visio se ingurgitans. [*οἶνωλότης*. Gall. Vinsoufflé de vin. Ital. Embriaco. Ger. Irundmüde. Hisp. Embriago, borracho de vino. Pol. Carty winniem. Vng. Boros. Ang. A drunkard, mack ginen to wine.] Cic. 4. Acad. Ne vinolenti quidem quae faciant, eadem approbatione faciunt, qua sobrii dubitant, huiusmodi revoquant se interdum, his quae vident imbecillius assentiantur: quumque edormierunt, illa vasa quam levia fuerint intelligunt.

Vinolentus

Vinofentia, f. p. Ebrietas. [כחש] sibi charis. [כחש] sibi charis. Gall. Yvrognerie. Ital. Embriacitas. Ger. Trunkenheit. Hisp. Embriaguez. Pol. Opalimo. Vng. Reszveg. Ang. Drunkenness. Cicero in Top. Cujus etiam generis illa sunt, ex quibus verum nonnunquam invenitur, pucitia, somnus, imprudentia, violentia, infamia.

Vinosus, a. um. Qui vini cupidior est, ut ait Valli. 10. [כחש] sibi charis. Gall. Addonné au vin, yvrogner. Ital. Dedito a vino, embriaco. Germ. Dem Wein ergeben, weinsüchtig. Hisp. Embriago, sono de vino. Pol. Wino miel usaci. Vng. Bors, bor kenahats. Ang. A drunkard, much given to wine. Ovid. 3. de Arte: Sit tibi Callimachi, sit Coi nota poeta, Sit quoque vinosi Teia musa senis. Plaut. in Curcul. Quid opus est verbis? vinosissima est. Vinofus succus, vini saporem referens, qualis est moro, pyro, myrto. Plin. quoque inter mali punici genera, vinosa quaedam appellat, quae alvum sistunt & stomachum.

Violentus, pen. corr. vox est Plautina, quam pro suavi usurpasse videtur. Plaut. in Afin. Cöpellando blanditer, osculando oratione vinula, venustula. Nonius aut legit Vinulus duplici n. Viocurrus, idem arbitrator significare quod currus. Varr. lib. 4. de Ling. Latina: Quis enim non videt unde Aristodinae viocurrus? Maluit tamen nonnulli hic legere Vnoculus.

Violæ, f. p. Flosculus purpurei coloris, cujus planta folium habet hetero non dissimile, nigrius tamen & tenuius; cauliculi autem à media radice profertentem, florem, uti dictum est, ferentem purpureum. [כחש] sibi charis. Gall. Viollette. Ital. Viola. German. Beien. Hisp. Violeta generalmente. Pol. Fialka. Vn. Viola. An. A viola. Cic. lib. 3. Tusc. An tu me in viola putabas aut in rosa diceret? Virg. 2. Aeglog. tibi candida Nais Pallentes violas, & summa papavera carpens, &c. & Dicta autem putatur viola quasi vitula, propterea quod hunc florem poëta fabulantur in pabulum suis puellae jam in juveneam conversae, à terra fuisse effusam: unde & à Græcis ab ejusdem puellae nomine appellatum voluit. & Sunt & luteæ violæ, & cæruleæ, & albæ, quas omnes Græci λουίζιον nomine complectuntur. Vide Plin. lib. 21. cap. 6.

Violæcæ, a. um. Purpureus, violæ colorem referens. [כחש] sibi charis. Gall. De couleur violette. Ital. Violata, colore di viola. Ger. Violett. Hisp. Color de violeta. Pol. Fialka. Vn. Viola xivis. Ang. Of or like a violet. Corn. Nepos, ut tradit Plin. lib. 9. cap. 39. dixit: Me juvene violacea purpura vigebat.

Violari, orum. Loca in quibus copiosè violæ nascuntur. [כחש] sibi charis. Gall. Violier. Ital. Violari. Germ. Dorte da vint Beoten. Hisp. Lugar donde se crían las violetas. Polon. Miejsce gdzie rosie fialki. Vngar. Viola termé hely. Ang. A bed or place where violet grow. Virg. lib. 4. Georg. itriguamq; bibant violaria fontem. Vel ipse potius violæ uno in loco conficit. Ovid. 4. Fastor. Ille legit calthæa, hinc sunt violaria curæ.

Violari, re, quod est coloris violæ. [כחש] sibi charis. Gall. Qui tinctus est violæ. Ital. Tintore in violata. Ger. Ein Beutbraunfärbter. Hisp. Tintor de color de violetas. Pol. Fial kotwi farbi. Vng. Viola szírózó. Ang. That dith violet colour. Plautus in Aulul. Flammarii, violarii, carinarii.

Violatio, las, pen. corr. ad p. Corruptio, pollutio, lædo, macula affectio, offendo: quod propriè de virgine dicitur, quum pudicitia ejus vi eripitur. [כחש] sibi charis. Gall. Violare, corrompre, salir. Ital. Violare, macchiare. Ger. Bezaugen; mit gewalt schwächen; verletzen. Belg. Schenden; verschoeten. Hisp. Corromper por fuerza. Pol. Gwałt. Vng. Megszépszítim, megszépszítim, nyista erőszakos tevék. Ang. To defile, violate, corrupt, to deflower, to break as man doeth a law. Cicero. lib. 3. de Nat. deor. Minerva quinta Pallantis, quæ patrem dicitur interemisse, virginitatè suam violare conatè. Tibul. lib. 1. Eleg. 6. Parcite, quam custodit amor, violare puellam. & Transfertur & ad alia. Dicitur enim, violare amicitiam, dignitatè, existimationem, fidem conjugii, fœdus, hospites, jura, loca religiosa, parètes, Rempublicam, sacra, famâ, &c. Cic. 3. Ver. Quis apud ceteras nationes imperii, nominisq; nostri famam, tuis probris flagitiisq; violaris. Idem ad Quint. Philippum, lib. 13: Nisi quid existimas in ea te violari existimationem tuam. Idè 3. de Finib. Ut peccatum est patriam prodere, parentes violare, fana depeculari, &c. Virg. 4. Aen. Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat, Antè pudor quam te violens, aut tua jura resolvam.

Violatus, a. um. particip. [כחש] sibi charis. Gall. Violé, outragé, corrompu. Ital. Violato, oltraggiato. Germ. Verletzt. Hisp. Corrompido por fuerza. Pol. Zwałt. Vng. Férteve, sérdi, szépszítim. Ang. Violated, corrupted, deflowered. Liv. 6. ab Urb. Post publicè causam privata dolore habito, nec verbo quidem violatis Consalibus rogationem tulit ad populum. Ovid. 3. de Ponto, eleg. 5: Ipse quidem Getico percam violatus ab arca.

Violanda, a. um, ut fœdera clam violanda. Tibul. lib. 1. eleg. 9.

Violatio, onis, verbale. f. t. Corruptio, prophanatio. [כחש] sibi charis. Gall. Violent, corruption, outrage. Ital. Violazione, corrotivone. Ger. Verletzung; anstößung mit gewalt zu geschendens. Hisp. Obra de corromper asse. Polon. Zwałt. Vngar. Megszépszítés szépszítés. Ang. A corrupting, deflowering or breaking of a law. Liv. lib. 9. bell. Pun. Tum quoque alio genere cladis eadem illa pecunia omnibus contactis ea violatione templi furorem iniecit: atque inter se duccem in duccem, militem in militem, rabie hostili venit.

Violator, violatoris, m. t. Corruptor, ruptor. [כחש] sibi charis. Gall. Violateur, violent, corrompeur. Ital. Violatore. Ger. Verletzer; gewalt anthät; geschender. Hisp. Forcador, corrompidor. Polon. Gwałtownik. Vngar. Megszépszítő, szépszítő. Ang. A corrupter or deflowerer. Liv. 4. ab Urb. Hiccinè est, inquit, ruptor fœderis humani: violatorque gentium juris? Ovid. 2. de Ponto, Elegia 2: Confugit interdum templi violator ad aram.

Violabilis, Qui aptus est ut violetur. [כחש] sibi charis. ut contrâ, inviolabilis, qui non facillè violari potest. Virg. 2. Aen. Vos eterni ignes & non violabile vestrum Testor numen, ait.

Violens, apud Horatium, teste Budro, pro violento legitur. [כחש] sibi charis.

Violentè, adverb. Injuriosè, per vim. [כחש] sibi charis. Gall. Violentement, par force. Ital. Violentemente. Germ. Mit nothwang; ungeschwigtlich. Hisp. Fuerosamente. Polon. Gwałtem, zwochi. Vngar. Erőszakkal. Ang. Violently, with force. Liv. lib. 5. ab Urb. Quia solennia ludorum, quos intermitti nefas est, violentè decrevisset. Pro consularum violèter gerere apud Plin. epist. 9. lib. 3. id est crudeliter. Violèter tolerare, apud Terent. in Phorm. id est, argè, invité.

Violentissimè, [כחש] sibi charis. Vng. Földtényez erőszakkal. Luffin. Hist. lib. 25: Inter confertissimos violentissimè dimicans, saxo de muris jactato, occiditur.

Violentiâ, tiæ, f. p. Vis major, impetus. [כחש] sibi charis. Gall. Violence, impetuosité. Ital. Violenza, impetuosità. Ger. Wagesamer gewalt. Hisp. Fuerza, furiosa. Polon. Gwałt. Vngar. Erőszak. Ang. Force, violence. Plin. lib. 2. cap. 38: Quoniam & tonitruum & fulminum jactus horum violentiæ plerique assignant. Cic. 3. Tusc. Ne sobrius in violentiam violentorum incidat, antè descendit. Virgil. 2. Aen. Haud secus accesso gliscit violentia Turno.

Violentus, a. um. Qui vim facit, injuriosus. [כחש] sibi charis. Gall. Violent, impetuoso. Ital. Violente, violento. Ger. Doll ungeschwigt gewalt. Hisp. Cosa fuerada. Pol. Gwałt. Vng. Erőszakos. Ang. Violent. Ovid. 8. Metam. Nunc violentus aper, nunc quem tetigisse timerent, Anguis eras, modò te faciebant cornua taurum. Claud. 3. Paneg. peragit tranquilla potestas Quod violenta nequit. Virg. 2. Georg. Aut ubi navigiis violentior incidit Eurus. Ovid. 3. Metam. alius violentior æquo Vifa dea est. & Ponitur quòdoque pro superbo. Virgil. 10. Aeneid. violentaque pectora Turni Edocet.

Vipera, viperae, pen. corr. f. p. Serpentis genus, quod vi pariat. Vulgò enim persuasum est, pullos eos matris lateribus cū interitu ejus erumpere. [כחש] sibi charis. Gall. Vipère. Ital. La serpe detta vipera. Germ. Ein Vatter. Hisp. La biera serpe. Pol. Wąż. Vng. Vipera mörge kígyó. Ang. A viper. Cic. de Ansp. resp. Etiam in sinu, atque in deliciis quidam optimi viri viperam illam venenatam ac pestiferam habere potuerunt? Virgil. lib. 3. Georg. Sæpè sub immotis præsepibus aut mala tactu Vipera delituit. Ovid. 2. de Remed. amor. Parva necat motu spatiosum vipera taurum. Ambrosius lib. Hexam. Vipera (inquit) nequissimum genus bestiar, & super omnia quæ serpenti sunt generis, alluot. Vbi coeundi cupiditatem assumpserit, muræne maritimæ notam sibi requirit copulam, vel novam præparat: progressaque ad litus, sibi lo testificata præsentiam sui, ad conjugalem amplexum illam evocat. Muræna autem invitata non deest venenata serpenti, experitos usus suæ impertit conjunctionis. Atque ubi adventare vipera comparè se ferit, venenum evomit, reverentiam marito deferens. Hieronymus verò ad Præsidium sic scribit: Vipera per os coitum facit. Masculi mortem contemnunt: sed fœmina in ipso coitu, sive magna dulcedine exagitata, sive futuri præcians periculi, dum absorbet semen, caput masculi excidit, & sic eum occidit. Sed quum conceperit, viscera illius ab ipsis quos conceperit, comeduntur, & sic matrè occidunt. De vipera Plinius abundè multis locis, maximè verò lib. 10. cap. 62: Vipera (inquit) mas caput inserit in os, quod illa abrodit voluptatis dulcedine. Terrestrium eadem sola intra se parit ova unius coloris, & mollia, ut pisces. Tertia die intra uterum catulos excludit: deinde singulos singulis diebus parit, viginti serè numero. Itaq; ceteræ tarditatis impatientes, pertumpunt latera occisa parente. Hæc Plinius. Apollonius tamen apud Philostratum negat hoc esse verum, quanvis à Kkk & gravissimis

gravissimis autoribus affirmetur: eò quòd aliquando visa sit
vipera catulos suos, quos peperisset, lambere & expolire: idq;
etiã hodie frequẽti experientia cognitũ est. Quòd sit ut rectius
sensisse putentur: qui viperam dictã putant, quasi viviperam,
quòd non ova, ut ceteri scerpentes, sed vivum pariat animal.
Vipera, a. um, pen. prod. adjectivum. [*ἰχθυόφιλον*. Gall. De
vipera. Ital. Di vipera. Ger. Ein Rater. Hisp. Cofa de vívora. Pol.
Wąż. Vng. Vipera kerpelbal yala. Ang. Of a viper.] Plinius:
E viperina carne hunc theiaci passillũ. Cic. 2. de Finib. Cui v-
perino mortu venæ viscerum veneno imbutæ: retros crucia-
tus cident. Plin. lib. 11. cap. 53: Scythæ sagittas tingunt viperina
saue & humano sanguine. Horat. Epod. 3: Quid hoc veneni
sævitia præ cordis? Num viperinus his cruor incoctus her-
bis me fecellit?
Viperi, a. um, ejusdem significationis. Virg. lib. 7. Aen. Vipe-
ream inspirans animam. Idem ibidem: Viperæo generi, & gra-
viter spirantibus hydris. Ovid. 2. Metam. - videt intus edentẽ
Viperæas carnes vitiorum alimenta faorum invidiam.
Vipiones, sunt minores grues, sicut Pipiones minores col-
umbi. [*ἰχθυόφιλον*. Gall. Petite grue. Ital. Picciole grue. Ger. Kleine
tränkelein. Hisp. Cayado de cranes, peyuanas grues. Pol. Młody 30.
rewis. Vng. Daru fu. Ang. Little cranes.] Plin. lib. 10. cap. 49: In
Balcibus insulis & buteo accipitum generis in honore
mensarum esse: item vipiones: sic enim vocant minorẽ gruem.
Vir, hujus viri m. f. à vi dicitur, quòd vi: hoc est, viribus & ro-
bore præstat. [*ἄνθρωπος*. Gall. Vir. Ital. Uomo. Ger. Ein Mann. Belg. Ein Man. Hisp. El
varon. Pol. Mąż. Vng. Férfu. Ang. Aman.] Et modò respectu
ætatũ dicitur vir. Plin. lib. 7: Quòd non modò in puero, sive
adolefcente, sed etiam in viro admiratione dignum videretur.
Modò respectu sexus: ut Plinius lib. 10. cap. 63: Viros avi-
diores veniens hyeme, forminas ætate, Heliodus prodidit.
Vnde femivini dicuntur cynuchi, & molles atque effemina-
ti. [*ἄνθρωπος*.] Modò respectu conjugii Terent. in And. Tibi
generum firmum, & filix invenies virum Ovid. lib. 1. Metam.
Imminet exitio vir conjugis, illa mariti. Nec solùm de ho-
minibus, sed etiam de brutis dicitur. Virg. 7. Eglóg. Vir gre-
gis ipse caper. Modò respectu fortitudinis. Virum enim ho-
minem præfenti, excellentiq; animo nuncupamus. Curtius:
Exurgite (inquit) aliquando si viri estis, atque arma capessite.
Cicero pro Cælio: Quom is iam se comobovavisset, ac vir inter
viros esset. Terent. in Adelph. Laudo, Ctesiphon, patris: sibi
virum te judico. & viri sunt compositi, Duumvir, Triumvir,
Quinquevir, Septemvir, Decemvir, Cæntumvir, Levir, Virpo-
tens, & de quo paulò antè meminimus, Semivir, quæ omnia
(secundum Priscianum) idèd composita accipiuntur: quia
sub uno accentu pronuntiantur.
Virago, pen. prod. in genitivo viraginis, f. Mulier fortis, quæ
viro similis sit, & virilia opera faciat. [*ἄνθρωπος*. Gall. Femme
vertueuse.] Qui facit alibi d. un homme. Ital. Donna che tien del
huomo. Ger. Ein mähntig oder mähntig Weib. Hisp. Mujer que re-
presenta varon. Pol. Niemalnia męzna. Vngar. Férfu. Ang. A manly or
valiant woman.] Plaut. in Merc. Redit ego cuncto mæti tuæ Ancillam viraginem aliquam,
non malam, forma mala. Ovid. 2. Metam. Hac ubi pervenit
bello metuenda virago.
Virilis, le. pen. prod. om. t. Quod est viri: [*ἄνθρωπος*. Gall. Viril.
Gall. Viri, maffe d. homme. Ital. Virile. Germ. Mannlich. Belg.
Mannich. Hisp. Cosa pertenescente a varon. Pol. Męzki. Vngar.
Férfu. Ang. Pertaining to a man.] ut Opus virile, proles virilis.
Virg. lib. 7. Aen. Filius huic fato divum, proles que virilis Nul-
la fuit. Forma virilis. Ovid. Epist. 4. Sint procul a nobis juve-
nes, ut femina compti: Fine coli modico forma virilis amat.
Stirps virilis. Liv. lib. 1. ab Urb. Brevi stupis quoque virilis ex
novo matrimonio fuit, cui Ascanium parentes dixerẽ nomẽ.
Sexus virilis. Plin. lib. 10. cap. 53: Livia Angusta patre sexum
virilem admodum cupiebat. Per transitionem accipitur
pro forti & magnanimo, & minimè effeminato. Terent. in
Phorm. Animo virili præfenti que ut sis, para. Cic. ad Atticum
lib. 14. Acta enim illa res est animo virili. consilio puerili. Pars
virilis est, vires animi, fortitudo. Cic. 5. Verr. Qui præferti-
plus etiam quam pars virilis postulat, pro voluntate pop.
Rom. oneris ac muneris suscipere debeant. Pro virili parte id
est, pro viribus. Cic. pro Sest. Hæc qui pro virili parte defen-
dunt, optimates sunt.
Viriliter, adverb. Fortiter & magno animo. [*ἄνθρωπος*. Gall.
Virilement, en homme vaillant. Ital. Fortemente, virilmente. Germ.
Mannlich. Hisp. Fuertemente. Polon. Męzkie. Vng. Erõs ról,
erõsín. Ang. Courageously, valiantly.] Cic. 2. Tusculan. Barba-
ri quidam, & immanes, scito decetate a ceteris possunt, &
grotate viriliter non queunt. Idem 1. Offic. Quòd enim virili-
ter, animoq; magno sit, id dignum viro, & decorum videtur.
Ovid. 1. Fast. Cui genitrix flent. Fortuna viriliter, inquit (Siste
precor lacrymas) ista fecunda tibi est.

Virilis, a. tis, f. Virilia, seu viri pudenda. [*ἄνθρωπος*. Gall. Les
parties viriles, ce qui fait qu' un homme
est homme. Ital. Parti d'homme del huomo. Germ. Mannliche
theile. Hisp. Las verguenas del hombre, mani-
festa. Pol. Męzki koryn. Vng. Férfu. Ang. Manly
parts.] Martial. lib. 9. Non per
avari scdus arte mangonis, Virilicis damna moeror crepus.
Plin. lib. 23. cap. 11. Vuliter etiam fovetur vino calido virinas
jumentis. Quintil. lib. 4. cap. 12. Non alio modo fidius viro
discentium, quam quo mancipiorum negotiatores forma
puerorum, virilitate excisa lenocinantur. Plin. lib. 7. cap. 4. Ex
foemina mutari in mares, non est fabulosam, Lucius Mu-
tiansus prodidit visam à se Argi Arcecontem, cui nomen Ar-
rescusa fuisse, nupuisse etiam: mox barbam & virilitate pro-
venisse, axoremque duxisse.
Virilitas, virilitas, tantum pluraliter, n. t. Verecunda, seu pudenda
viri. [*ἄνθρωπος*. Gall. Les parties viriles, ce qui fait qu' un homme
est homme. Ital. Parti d'homme del huomo. Ger. Die Mann-
liche theile. Hisp. Membros viriles. Vng. Férfu. Ang. Manly
parts.] Plin. lib. 21. cap. 27: Et in totum ad virilia,
Mulluculis eius, vino & aceto tritis, nihil nihil purant.
Viripotens, com. t. Nubilis, viro maturi: [*ἄνθρωπος*. Gall.
Prête ou bonne a marier. Ital. Figliola da marito. Germ. Mannich.
Hisp. Que puede ser casada. Pol. Męzki. Vng. Férfu. Ang. Manly
parts.] ut, Virgo vir-
potens, apud Plautum in Persa.
Virum, adverbium, Per singulos viros, per singula capita.
[*ἄνθρωπος*. Gall. A chaque homme, d. homme a homme. Ital. Ad
huomo ad huomo. Ger. Bei Mann zu Mann. Hisp. A cada un va-
ron. Pol. Nakazyda ofiob. Vng. Férfu. Ang. Manly parts.] Cic. 2. de Rep. ut citat Nonius: Ac primis agros
quos bello Romulus cepit, divisit virum civibus. Varo
lib. 1. de Vita pop. Rom. Agros virum populo Romano tribu-
it. Liv. 1. ab Urb. Ex quo pacis belliq; munia non virum ut
antè, sed pro habitu pecuniarum fierent. Aliquando tamã
virum accipitur pro separatim, & scorsim: ut, Pagnate viri-
tim. Curtius libro 7: Si quis virum dimittere vel-
let, provocavit ad bellum.
Viriditas, a. um, prima syllaba cor. Viri appetens fidius: sicut
Mullucosus, mulieris appetens. Lucid. lib. 7. ut citat Nonius:
Dixi ad principium venio, vetulam, atque vos omni vo-
rem eadem potius, quam castrem egomet me. Afranius Di-
vortio, apud eundem Nonium: Viriditas, ac solens, accalans,
sobria, viriditas non sum, & si sum, non desunt mihi quælibet
dentatas integra est, forma fatis.
Viror, as, Fortitudo, a. u. quòd Viror: de quo supra.
Virorum, sive Virorum, Viror, vide VIRIDIS.
Virum, virum, vide VIS.
Virgula, f. p. Vimen, bacillum tenue, vel aliud quidvis, quo ad
ligandũ, verberandũve utimur. [*ἄνθρωπος*. Gall. Virgule, virgule.
Hisp. Makkil. Ital. Virgola. Gall. Virge, bouffine. Ital. Bacchetta, virga,
vimo. Ger. Ein röhren art. Belg. Ein roestige. Hisp. Virga
para a virgula. Pol. Ręzga. Vng. Vezs. Ang. A rod, a virga.]
Cic. pro C. Rabirio: Parcia lex virgas ab omnium civium Ro-
manorũ corpore amovit. Virg. 1. Georg. Nunc scdus subca
textur scitina virga. Idem 2. Georg. - solis est turea virga ba-
bæis. Plin. lib. 12. c. 14: Virgus etiã turcis ad nos comenit.
Virga censoria, proverbialiter dicitur pro superstitiosa &
nimia iudicidii autoritate: à Romanorũ nimirum magistra-
sumpta translatione, penes quẽ autoritas erat de civi moti-
bus iudicandi, equitẽq; equo, & senatorem ordine suo pri-
vandi. Quintil. lib. 1. cap. 51. Quo quidem ita sunt seret ubi
veteres Grammatici, ut non verius modò censoria quadam vir-
ga notare, & Interpretes Quintiliani obeliscum intelligit, quo
Grammatici jugulare solent versus, quos notos iudicabant
& irreperitios.
Virgula, dimin. pen. cor. [*ἄνθρωπος*. Gall. Petite virge. Ital. Verga
picciola. Ger. Ein Nattin. Dettin. Hisp. Pequeña virga. Pol.
Ręzgička. Vng. Vezsok. Ang. A little rod.] Col. lib. 1.
cap. 12: In cuius latere virgula prominens ad eam alitudi-
nem. Virgula divina, proverbii speciem habet, quo utimur quoties
aliquid nõ humana ope, sed numinis alicuius favore ob-
tigitte volumus significare. Cic. 1. Offic. Quòd si omnia nobis
quæ ad vitam cultumque pertinent, quali virgula divina, ut
ajunt suppediteantur. Vide latius in Eratini Adagio.
Virgatus, a. um, adject. Multis quali virgula & lineis distin-
ctus: [*ἄνθρωπος*. Gall. Vergé, qui a lignes comme verges sur ses. Ital.
Cofa che ha verghe. Ger. Gezieret mit strengen abgetheilt. Hisp.
Cofa que tiene vergas. Pol. Pałtrichotany. Vn. Vezsok. Ang. The
habit lines as rods upon him.] ut, Virgata vestis, crectis coloris
virgis variegata, & distincta: aut (ut Iulius Pollux interpretat-
ur) in qua intersebantur virgæ purpureæ: hoc est, lineæ, quæ
Græci ἄνθρωπος vocant. Virg. 3. Aen. Aurea castaneis ol. in. aris
aurea vestis Virgatis luceat sagulis. Corpore virgato digni,
Silius lib.

Silius lib. 5. Et apud eundem lib. 4. Vestes virgatae auto: hoc est, virgata seu lineis aureis distincta.

Virgata, oris, m. t. Qui virgatae dicitur. [iudicium, iudicium, iudicium.] Gall. Puffeur de verges, hounfimeur, qui bat de verges. Ital. Chi batte con verghe. Ger. Ein streicher mit der Däcken. Hisp. El que bate y burliga con vergas. Pol. Kozani karyz. Vngar. Verz vel verd. Ang. That whips with rods. Plaut. in Asia. Vbi sepe causam dicens pendens adversus octo Adutos, audaces viros, valentes virgatores.

Virgata, a. um. Quod est factum ex virgata. [iudicium.] Gall. Fait de verges. Ital. Fato de verghe. Germ. Naf Däcken oder reif gemacht. Hisp. Casa de materia de vergas. Pol. Drogę vergini. Vng. Verz vel verd. Ang. Made of rods. Virg. lib. 1. Georg. Virgea preteca. Cales, vilisq; suppellex est, vasa ex vimine facta. Col. lib. 1. cap. 6. Ideoq; periti rustici quicquid ovilibus stabulisq; coarctum progesserant superpositis virgeis cratibus tegunt. Flamina virgea: hoc est, flamma ex virgata accensa facta: ut sic flamma validior, inquit Servius in illud. Virg. 7. Aen. magno veluti quum flamma sonore Virgea suggeritur costis audantis aheni.

Virgatum, ti. pen. prod. n. l. Locus virgatae confitus, ad alligandas vitas. [iudicium.] Gall. Lieu planté de verges à lier les vignes. Ital. Luogo piantato de verghe. Ger. Ein ort da vici geten oder vamb steh. Hisp. Lugar de sercan vergas. Pol. Miejsce roz polne. Vng. Verz vel verd. Ang. Where rods grow. Cic. 2. de Legib. Sacerdotes vineta, virgataq; & soluti populi inauguranto.

Virgatum, x. Collectio virgatum, verberandi, vincendi gratia. [iudicium.] Gall. Collecte de verges. Ital. Raccolta de verghe. Ger. Die Däcken fästung. Hisp. La cofra de vimbros. Pol. Zgrupowanie roz. Vng. Verz vel verd. Ang. Gathering of rods or whips. Varro in Agathon. Quis in istum video te esse? an ideo quia scapulae metuent virgidentiam? Plaut. Rud. Tergumque obtestor tuum, ut tibi uberam ulcram esse speres virgidentiam.

Virgatum, n. l. Multitudo virgatum pullulatum. [iudicium.] Gall. Virgatum, n. l. Gall. Petiti arboriferae ne producant que verges et hounfimeur. Ital. Piccioli arborifera, che non producono altro che verghe. Ger. Dertengeseed, ras gebast. Hisp. Mata de varas de vergas. Polon. Rozę pękająca. Vng. Szem roz. Ang. Little trees or grass. Virg. 1. Georg. quaecunq; pretes virgata per agros sparge fimo pingui. Cic. pro Caelio. Ergo hac deserta via & inculta, atq; interclusa iam frondibus, & virgultis relinquatur. Cael. 2. bell. Gall. Sarmotis virgultisq; collectis, quibus fossas Romanorum compleant, ad castra pergunt.

Virgo, is, f. Puella intacta: cui opponitur mulier, a viriditate est, validiori aetate appellata est: unde & mares aliquando virgines, appellatas invenimus. [iudicium.] Gall. Virgine, virgine. Ger. Ein Jungfraw. Hisp. Virgen, doncella. Pol. Panna. Vng. Zve. Ang. A maid or virgin. Virg. Eclog. 6. de Paphia. quae nunc liberorum mater erat: Ab virgo interit quae te demencia coepit. Propert. autem virgo dicitur de puella grandi virum non experta, Cicero referent. Quint. lib. 6. cap. 4. Obiurgatibus quod sexagenarius Popilius virginem duxisset: Cras mulier erit, inquit. Vipsian. Quod si ego me virginem emere putarem, quod esset mulier, emptio non valeret. Virg. 2. Aen. Ecce trahatur passis, Priameia virgo Crinibus à teplo Castandra. Horat. 3. Carm. Ode 6. Motus doceri gaudet Ionicos Matura virgo. Gell. lib. 12. cap. 7. Virgine habens iam maturam viro. Ovid. 2. Metam. Virginitasq; trib. gemino de Cecrope natis. & Bruta etiam animalis, quae matrem nondum admiserunt, virgines dicuntur. Plin. lib. 28. cap. 9. Quin & sanguis equorum leporem vim habet: item equarum, praeterquam virginum, erodit, emarginat, ulcerat. Per translationem Virginitas vocabulum etiam aliis rebus communicatur, quas incorruptas significare volumus. Unde Cic. in Orat. Philosophiam, castam, verecundam, & incorruptam virginem appellat. Est item Virgo unum ex Zodiaci signis, quam quidam Astraeam, sive Iustitiam esse putant. Iovis filiam. Alii Eriogonem, Icarum filiam, ob insignem pietatem in caelum translata. Ferunt enim Icarum à Baccho utrem vini accepisse, ut eius usum mortalibus communicaret. Quare quum rusticos quosdam ad bibendum invitasset, illi potus suavitate capti, quo largius hauserunt. Quae ex re quae scapulae in commodum sentirent, malum sibi medicamentum datum rati, Icarum interfecerunt. Erat Icaro canis, cuius ductu Eriogone ad patrem pervenit: quem quum mortuum invenisset, dolentis magnitudine contabuit, & Iovis misericordiae inter astra est translata. Huius simulacrum virginis habitu singebatur, spicas aliquot manu tenentis: unde quidam eandem putaverunt cum Cerere. Cic. 1. de Nat. deor. Spicum illustre gerens insigni corpore virgo. Est praeterea Virgo, fontis nomen, cuius etiam hodie ductus Romae conspicitur. Mart. lib. 7. Sed curis nitidas tantum prope Virginis undas.

Virguncula, dimini. [iudicium.] Gall. Petite verges, petite

puella Ital. Virguncula. Ger. Ein Jungfrawlein. Hisp. Pequena doncella. Polon. Panienka. Vngar. Zvegyke. Ang. A little maid or virgin. Juven. Satyr. 13. tunc quum virguncula luno. Et privatus adhuc Idæus Iuppiter antris.

Virguncula, le. om. t. Quod est dignum virgine, aut quod ad virginem pertinet. [iudicium.] Gall. Virguncula, digne de vierge et de puella. Ital. Di vergine, è degno di virgine. Ger. Jungfrawlich. Hisp. Casa de virgen è digna della. Pol. Panienki. Vngar. Zvegyke. Ang. Belonging to a virgin. ut, Virguncula modestia, apud Cicero. 1. de Divin. & virgunculae habitus, atque vestitus, apud eundem 6. Verr. Virgunculae verecundia, in Orat. pro Quinctio.

Virguncula, virginea, virgincum. Quod est virginis, aut quod virginem decet. [iudicium.] Gall. De vierge. Ital. Di vergine. Germ. Jungfrawlich. Hisp. Casa de virgen. Pol. Panienki. Vng. Zvegyke. Ang. Of a virgin. Virg. lib. 1. Georg. Atque virgincum suffuderit ore ruborem. Ovid. 5. Metam. Virgineae vultus, & vox humana remansit.

Virginitas, atis, f. e. Castitas virginis, cui nullum fuit cum viro commercium. [iudicium.] Gall. Virginitas. Ital. Virginitas. Germ. Jungfrawschafft. Hisp. Virginitad. Pol. Panienstwo. Vng. Zvegyke. Ang. Virginitie. Plin. lib. 24. cap. 13. Anaxilaus auctor est, mammas à virginitate illitas, semper staturas. Ovid. in Epith. Oenones ad Pandionem. Me fide conspicuas Troie muovitor amavit. Ille meq; spoliū virginitatis habet. Cic. 3. de Nat. deor. Minerva patrem dicitur intercessisse, virginitatem suam violare conantem. Virgilius 11. Aeneid. sola contenta Diana Aeternum telorum, & virginitatis amorem Intemerata colit.

Virgula, a. sive Viriola, x. [Germ. Ein Haselgertel von grünem Esingelstein.] Ornamentum collis, gemmis viridibus, ut quidam volunt. Labolenus in 1. Medico, de aur. & argent. leg. Funerari me arbitrio viri mei volo, & inferri mihi quaecunq; sepulchrum meq; causa sciam ex ornamentis, lineas duas ex margaritis, & viriolas ex smaragdina.

Virgula, s. Antiqua in usu erat pro valido, & magnatum vitium homine, ut annotavit Nonius, citans illud Lucili ex lib. 26. sat. Contes flagitium, necesse bello vincere à barbato viriato Annibale. & Virgulae, s. Virgulae.

Virgulum, li. Missilis genus, bello Persico inventum, ut annotavit Caellus lib. 27. cap. 4. [iudicium.] Germ. Ein Wurfgeschütz welches die Griechen Callion hießen. Plin. lib. 35. cap. 11. pro ferramento posuit, quo edur scalpitur. In encaustice (inquit) pingedi duo fuisse antiquitus genera constat, cera, & in eboraceo est, viriculo, donec classes pingi coepere.

Virgo, onis, pen. prod. m. t. Plin. lib. 18. cap. 29. Avem parram oriente Sino, ipso die non apparere, donec occidat. E converso virionem prodite ipso solstitii die. Gaza enim intelligit, quae Aristoteli & Plinio vocatur Chlorion.

Viridis, & hoc viride, om. t. Quod est herbacei coloris à vigore, ut nonnulli existimant, quod nunquam xque vigeant plantae, atq; quae virides sunt. [iudicium.] Gall. Verd. Ital. Verde. Germ. & Belg. Grün. Hisp. Verde de color. Pol. Zielni. Vng. Zöld. Ang. Green. Virg. lib. 8. Aen. viridique in litore conspicitur sax. Plinius lib. 10. cap. 42. Super omnia humanas voces reddunt plittaci, & quidam sermo cinant. India autem hanc mittit. Plittacum vocant, viridè toto corpore, torque tantum miniato in cervice distinctam Imperatores salutat, & quae accipit verba, pronuntiat, in vino precipue lasciva. Cic. 2. de Nat. deor. Adde huc fontium gelidas petennitates, liquores pellucidos amnium, riparum vestitus viridissimos. Ovid. 10. Metam. In viridem verti coepere meobra colorem. Virg. 2. Georg. Quae suo viridi semper segetamine vestit. Per translationem Viride accipitur pro floenti, & vigore praedito: ut, Virg. 6. Aen. iam senior, ed cruda deo viridique senectus. Viridis aetas. Colum. in praefatione operis: Quum istud opus non solum sciendam, sed etiam aetatem cum robore corporis ad labores suffere. Ios de Heret. Plin. Epist. 144. Numidia Quae dracula paulo minus octogesimo aetatis anno decessit, ulque ad novissimam valetu. item viridis. Iuventa viridis. Virg. 5. Aen. Euryalus forma inignis, viridique juvenata.

Viridans, antis, particip. sine verbi origine, Virens sive viride. [iudicium.] Gall. Verdoyant. German. Grünend. Hisp. Verde con lustre. Pol. Zielniowaty. Vng. Zöldell. Ang. Waxing green. Plin. lib. 37. cap. 1. Viridantium & alia plura sunt genera. Virgil. libro 5. Aeneid. Sic fatuus cingit viridanti tempora lauro. Idem ibidem Proximus ut viridante toto considerat herbæ. Plinius libro 8. cap. 8. Iatus sua luce viridante allabitus Peneus, viridiscalculo, amoenus circa ripas gramine, canorus avium contentu.

Virido, viti n. l. Viridis sum, frondesco. [iudicium.] Gall. Verdoyer, eller verd ou verde jant. It. Kkk 3 257

repulsam reprehenderet, aut perditorum civium, vel potius domesticorum hostium mortem mœretet. Aliquando pro muliere sine ac copia, *vis* dicitur. Liv. Magna vis est Sicilia adve-
 sta. Salust. Secunda tempestate ex Ponto vis piscium erum-
 pit. Cic. pro Lege Manilia: Sic Mithridates fugiens maximam
 vim auri atque argenti, pulcherrimamq; rerum omnium. *vis*
 idem dicitur de Legibus. Quid sit homini tributu natura, quantâ vim
 rerum optimarum meas humana contineat. Aliquando pro
 celesti impetu. Cic. in Orat. Enervetur oratio cõpositione
 verborum, ut aliter in ea nec impetus ullus, nec vis esse possit.
 Summa vi aliquid facere est, totis viribus, & magno cona-
 tu. Terent. Adelp. Summa vi hanc defendam atq; illi mor-
 tuum. Vis divina, ea est que & vis major dicitur. Vipsian. de
 Damn. infest. l. Fluminum. Vis autem. Servius quoq; putat,
 si ex ædibus promissoris vento tegulae dejecte damnâ vicino
 delectat, ita eam tenent, si ædifici vitio id accidit, nõ si vio-
 lenti ventorũ, vel qua alia ratione, que vim habeat divinam.
 Quis sit Vis major, docet Plin. lib. 18. cap. 28. de sterilitatum
 causis: Ante omnia autem, inquit, duo genera celestis in iuris
 remissis debemus: unũ, quod tempestates vocamus, in qui-
 bus grandines, procellæ, ceteraq; similia intelliguntur: quæ
 quom accidere. Vis major appellatur. Hæc ad hostendis si-
 cibus exant, veluti Atruro, Otione, Hædis. Ex his verbis
 apparet, vim majorem esse, quã Vipsian. tit. Loc. & Conduc. l.
 ex conducto. Tempestatem calamitosam appellat. Col. lib. 1.
 cap. 7. Nam ubi sedulo colitur ager, plerunq; cõpendium in-
 quam, nisi si cœli major vis, aut predonis incellit, detrimentũ
 affert. Habebat olim hoc nomen tres casus pluralis numeri
 similes nominativum singulari. Salust. libr. 3. Histor. Malè jam
 affectum ad omnes vis controverſariũ. Que declinandi ratio
 iam exolevit: in cuius locum successit Vires, virium, vitibus.
 Vis duplex fuit, publica, & privata, publica defuitur, ea que ar-
 mis: privata que sine armis inferitur: privatus enim homini-
 bus armorum usu tum in urbe, tum in agro lege Julia interdi-
 ctum, nisi si haberent ea vacationis, itineris, navigationisve
 causa, legitur in Martiano, tit. ad L. Juliam de vi publica, id-
 que renovatum à Justiniano, scribit ipse in libro Novellarum
 consil. tit. *de vi publica*, sed hoc ante legem Juliam, & ante
 Magni Pompeii edictum, de quo legitur in Plinii natura-
 lia histor. lib. xxxvi. qui vetuit in tumultu necis Clodiane
 ullum in urbe telum esse, primis temporibus institutum, ob-
 servatumque non dubito: deo enim, Servio regnante, popu-
 lum Romanum ad centuriata comitia in campum extra ur-
 bem convenisse, quia in urbe usus armorum interdicteretur,
 scripsit deinde licentia: quam novis legibus & edictis repri-
 mende est. Publica vis vel contra tempus, & magistratus, vel
 contra privatos fiebat: contra tempus, & magistratus capi-
 talis erat semper: contra privatos non item, sed tantummodo
 quam crepta vita esset: de publica prætor cognoscebat: de
 privata iudices dabat, nec tamen semper de publica cogno-
 vimus exitum controversiæ quædã de vi, quæ consistunt in
 jure civili, ut ea pro Cecinna: in qua nõ prætor, sed recuperato-
 res, qui erant iudices a prætoris dati, iudicati: ergo de publi-
 ca vi modo prætor, cui ea questio obtigisset (is aut nec ur-
 banus, nec peregrinus erat, sed unus de reliquis sex) modo ju-
 dices a prætoris dati cognoscebant: dabat autem eos vel urba-
 nus prætor, si causa esset in jure civili, & ageretur inter cives, ut
 ea pro Cecinna: vel peregrinus, si ageretur inter peregrinos,
 vel unus de reliquis sex, si cognitio non a jure civili penderet:
 de privata verò nunquã prætor, semper iudices a prætoris dati
 cognoscebant: prætor autem vel peregrino si res esset inter
 peregrinos, vel urbanos, si civis civem in iudicium vocaret, &
 in jure civili publica causa esset: vel, nõ de reliquis, si de jure
 civili nulla esset cõsideratio. Leges de vi fuere Plotia, tribu-
 nicia: consules autem Lutatia, Pompeia, Julia, Antonia Plotia,
 de vi publica privatis civibus illata, Catilinam ab L. Paulo, M.
 Lepidi, qui 111. vir postea fuit, fratre, accusatũ, in Salustio le-
 gitur: Clodium a Milone in oratione pro Milone: M. Tullius
 a C. Sempromio Rufo, in epistola M. Cæli, que omnes causas,
 non dubito quin capitales fuerint: quũ, Catilinam & Clodium
 minimè levis flagitii affines fuisse, consistet: causam autem,
 que in iudicium Tullius est vocatur, extraordinariam Cælius
 appellat hanc legem tulit, opinor, M. Plautius Silvanus tribu-
 nus pleb. C. Pompeio Strabone, L. Porcio Catone C. O. S. S. 13,
 qui legem judiciariam tulit. Lutatiam de vi reipub. illata Qu.
 Lutatius Catulus consul, M. Aemilius Lepidi collega, in tumul-
 tu reipub. tulit: quæ si sitis etiam diebus iudicium de vi iube-
 bat exerceri, ut ex proœmio patet orationis, p. M. Cælio, ea-
 que damnati sunt, qui de Catilinæ sociis in urbe remanserãt,
 unde illud in oratione pro Sylla: Severitatem iudiciorũ, quæ
 per hos menses in homines audacissimos facta est, lenitate ac
 misericordia mitigare, quod exponitur in ea pro Cælio his
 verbis: De vi quæ iuris que lex ad imperium, ad maiestatem,
 ad statum patriæ, ad salutem omnium pertinet: quam legem Q.

Catulus, armata dissensionem civium, reipub. extremis pen-
 temporibus tulit: quæque lex, sedata illa flamma consularis
 mei, fumantes reliquias conjunctionis extinxit. Pompeiam
 tulit Cn. Pompeius Magnus 111. consul, post occisum P. Clo-
 dium, hæc & potior graviorẽ quã reliquæ de vi superiore le-
 ges, & formã iudiciorũ breviorẽ continebat: iubebat enim,
 ut prius quã causa ageretur, citati testes per triduum audi-
 rentur: dicta eorũ iudices consignaret: quarta die adesse om-
 nes in diem posterum iuberentur, & coram accusatore ac reo-
 pilæ, in quibus nomina iudicum inscripta essent, æquarentur:
 rursus postera die a questore sortitio iudicum fieret unius &
 LXXX. qui numerus cũ forte obtigisset, ipsi protinus scilicet
 incertum ad dicendũ duas accusator horas, tres reus habe-
 ret, reusq; eodẽ die illo iudicaretur: prius aut quã sententiæ
 ferrentur, quinos ex singulis ordinibus accusator, totidẽ reus
 ferret, ita ut numerus iudicũ relinqueretur, qui sententias
 ferret. L. Iulius tulit C. Cæsar post victũ Pompeium, ut dam-
 natis de vi, aqua & igni interdiceretur: sic enim oratione in
 Antonium scriptum invenimus: Aqua verò & igni interdice-
 re, nihil aliud est, quã exilium, non nominatum, sed re ipsa
 inferre: damnato enim necessitas imponitur exilii, ope ea de-
 negata, atque interdita, sine qua vivi nõ potest: quod etiam
 Pompeia, & ante Pompeiam Plautia, & alix quoq; superio-
 res leges, ut puto, sanxerant: itaq; non dubito, quin Cæsar nova
 lege novam sententiam, ad vim removendam, attulerit.
 Hæc lege tenebantur, ut Martiano ait, qui turbæ seditionisve
 faciendæ consilium inissent, servosq; aut liberos homines in
 armis habuissent: omnesq; puberes cũ telo in publico depre-
 hensi: subiungit idem: De vi privata damnato, neq; senato-
 res, neq; decuriones, neq; iudices esse, neq; honorem ullum
 capere. Julia lege, potuisse. Cæsare mortuo, tulit M. Antonius,
 ut damnatis de vi ad populum provocatio esset: quod ad
 conciliandos sibi multitudinis animos, qui tyrannidem spe-
 sbant, excogitavit. Ex libro P. Manutii de legibus Romanis.
 Viscellũ, diminutivum, Pro infirmis extenuatisque viribus,
 [*viscellũ* Gall. *viscellũ* fortis. Ital. *viscellũ* fortis. Germ. *vis-
 cellũ* fortis. Hisp. *viscellũ* fortis. Pol. *viscellũ* fortis. Vng. *vis-
 cellũ* fortis. Ang. *viscellũ* fortis.] Unde & patrimonii viti-
 culas legitur, pro exiguis, tenuibusq; facultatibus.
 Viscus, a, um, adject. obsoletum, significans id quod magna-
 rum est visũ. Varro apud Nonium: Si malit vir viratus uxore
 habere Atalantam. Item pro eodem antiquis in usu erat
 visitas, de quo supra.
 Viscico, prima syllaba prod. Vires acquiri, inalefco. [*vis-
 cico* Gall. *viscico* fortis. Ital. *viscico* fortis. Germ. *viscico* fortis.
 Ger. *viscico* fortis. Hisp. *viscico* fortis. Pol. *viscico* fortis. Vng. *vis-
 cico* fortis. Ang. *viscico* fortis.] Unde & patrimonii viti-
 culas legitur, pro exiguis, tenuibusq; facultatibus.
 Viscus, sci. m. f. & Viscum, Glutinum quo aves capiuntur.
 [*viscũ* Gall. *viscũ* fortis. Ital. *viscũ* fortis. Ger. *viscũ* fortis.
 Hisp. *viscũ* fortis. Polon. *viscũ* fortis. Vng. *viscũ* fortis. Ang. *viscũ* fortis.]
 Cic. 2. de Nat. deor. Provium etiam ut liqua minima bestio-
 la conaretur irumpere, in foribus animum, tanquã in visco
 inhæresceret. Plautus in Bacch. Viscus merus vestra blanditia
 est. Plin. lib. 16. cap. 44: Viscum sit ex acinis, qui colliguntur
 messium tempore immaturi, & est & viscum, frutex qui ex
 turdorum potissimum facie super arborum quarundam tamis
 delapia, & a sole cum humiditate quadam servata nã-
 scitur: viret autem per totam hyemem. Virg. 6. Aen. Quale so-
 let sylvis drumali frigore viscum Fronde virere nova, quod
 non sua seminat arbor. De hoc visco vide Plin. lib. 16. cap. 44.
 Viscum item, teste Nonio, antiqui vocabant rete, a tenaci-
 tate. Virg. 1. Georg. Tum laqueis captare feras, & fallere visco.
 Inventũ, & magnos canibus circumdare salus. De feris enim
 hic procul dubio, non de avibus, loquitur Virgilius.
 Viscidũ, a, um, adjectivum, Visco oblitus. [*viscidũ* Gall. *viscidũ* fortis.
 Ital. *viscidũ* fortis. Ger. *viscidũ* fortis. Hisp. *viscidũ* fortis. Pol. *viscidũ* fortis. Vng. *vis-
 cidũ* fortis. Ang. *viscidũ* fortis.] Varro 3. de Re rustic. cap. 7:
 Quos columbarii interficere solent, duabus virgibus viscatis
 defixis in terram inter se curvatis. Ovid. 1. de Arte: Non avis
 utiliter viscatis effragit alis. Idem 15. Metamorph. Retia cum
 pedicis, laqueosque, artesque dolosas Tollite, nec volucres
 viscata fallite virga. Viscata munera, & hamata pro eodem:
 hoc est, quibus majora attrahuntur, quã que dantur. Plin.
 Epist. 207: Hos ego viscatis, hamatisque muneribus non sua
 promere puto, sed aliena corripere.
 Viscosus, viscosa, viscosum, Quod est tenax, glutinosum;
 [*viscosũ* Gall. *viscosũ* fortis. Ital. *viscosũ* fortis. Ger. *viscosũ* fortis.
 Hisp. *viscosũ* fortis. Pol. *viscosũ* fortis. Vng. *viscosũ* fortis. Ang. *viscosũ* fortis.]
 quod & Viscidium dicimus.

Viscus, eris, penult. corr. n. t. Non tantum extra significat, cuius di sunt jecur, cor, pulmo, & lien (in qua significatioe proprie accipitur apud medicos, & rursus anatomice peritos) verum etiam carere ipsam, quae est inter ossa & cutem. [**וַיִּחַ** *molam* **וַיִּחַ** *kerabin, ad ardorem, in carne.* Gal. *Entrailles, la partie interieure du corps.* Ital. *Interoza, budello, carni.* Germ. *Ennagwad: stum, alles so wisches hat vnd bin ist.* Hisp. *Las entrainas la carne.* Polon. *Wnory, wszystko miedy ihera y kostia.* Ungar. *Ajtelnek belseregy.* Ang. *The entrails or inward partes of the bodie, the bowels.*] Vng. 1. Aeneid. Tergora dimipiunt coctis, & viscera nudant. Idem 6. Aeneid. Et solida imponi ratorum viscera flammis. * **Viscera terra:** hoc est, interiora & penetrantia Ovid. 1. Metamorph. Nec tantum segetes, alimentaque debita dives Posebatur humus: sed itum est in viscera terra. Quasque recondiderat, Sygillisque admoventat umbris, Effoduntur opes intractata malorum. * **Viscera montis.** Vng. 2. Aen. Interdum scopulos, avulsaq; viscera montis Eri-git crucians. Vbi Servius: Visceratio est, partemque autem dixit viscera, quemadmodum terra ossa dicuntur.

Visceratio, onis, f. t. Crudae carnis dissolutio, quae fieri solet vel in foetibus seclivitate, & praecipue in Latinis feris, vel in funere alicujus excellentis personae. [*νεκρωσις.* Gall. *Largesse au donnee de chair crue.* Ital. *Largo dono di carni cruda di qualche persona degna.* German. *Aufhebung des reinen fleisches vnder die haet.* Hisp. *Reparacion de la carne.* Pol. *Wnoryzobek wyklamania.* Vng. *Nieri huiusce generis.* Ang. *Distribution or a giving of raw flesh.*] Gal. 1. Tum in Albano viscera dicitur. Liv. lib. 8: Et populo viscera dicitur a M. Flavio in funere matris. Serv. Visceratio est ratio, a viscere nomine deducta.

Vit. Erat. Veteres dixerunt, pro eo quod est carnem populo distribuere *νεκρωσις* Siphont.

Visceratum, adverbium, Per singula viscera. [*νεκρωσις.* Gall. *Par entrailles, en quel ave entrailles, piece a piece.* Ital. *Per le interiore, pezzo a pezzo.* Germ. *Bon siat in stue.* Hisp. *Por a halla las entrainas, pedaco a pedaco.* Pol. *Wnoryzobek.* Vng. *Ta genkent, vengkent.* Ang. *Through out all the entrails, or piece and piece.*] Ennius in Andromeda: Dissipat visceratum membra.

Visibilis, Visio, Viso, vide **VIDEO**.

Visula, Vitis genus, quod sic describitur a Columella libro 3. cap. 2. Visula deinde ab his & minor Argitis terra mediocritate latantur: nam in pinguisstantis viribus luxuriant, in macra tenues & vacuae fructu veniunt. * **Visula** brevem materiam, & latum folium exigit, cujus amplitudine fructus suos optime a diversis grandinem tuerat: qui tamen nisi primo quoque tempore maturi legantur, ad vitam decidunt, humoribus etiam priusquam defluant, putrefcunt.

Visum, Visio, vide **VIDEO**.

Vita, Ep. Anima & corporis conjunctio, quemadmodum contrariorum dissolutio mors est. [**וַיִּחַ** *chayim, anima.* Gal. *Vita, amor.* Ital. *Vita, anima spiritus.* German. *Das lebens.* Belg. *Dat leven.* Hisp. *La vida que vive el animal.* Polon. *Zy wazh.* Ungar. *Elit.* Ang. *The life.*] Cic. 1. de Nat. deor. Tribus rebus animantium vita tenetur, cibo, potu, spiritu. Idem 3. de Leg. 2. Vita expetitur, quia nbs. in quo nati sumus, continet. Idem 2. Philipp. Quod est aliud beneficium latronum, quam ut commemorare possint his se vitam dedisse, quibus non ademerunt? * **Accipitur** aliquando Vita pro moribus. Terent. in Adelphi. Inspicere tanquam in speculum vitas hominum lubeo. lib. 2. ad Herennium: Deinde vita hominis ex ante actis spectabitur. * Aliquando pro alimento seu victu. Terentius: Eadem quoque homo jam grandior, cui opera vita erat. Terent. in Heaut. Nam tua quidem herede hac vita certe expendenda, atque optanda est. * Interdum pro instituto & ratione vivendi. Cic. de Senect. Scripsit per omnium vitas amicitia. Cic. pro Rosc. Amer. Vita rustica honestissima atque suavissima. Mea vita, blandientis vox est. Sen. 199. Cic. ad Terent. lib. 14: Obsecro te mea vita, quod ad sumptum attinet, sine alios qui possunt, si modo volunt, sustinere.

Vitalis, & hoc le. m. t. Quod vivere potest, vel cui distantiore vita sperari potest: unde Iustus octavo mense naros dicimus non esse vitales: hoc est, non diu viuros. [**וַיִּחַ** *ischadim* **ישח** *(vel) ish* **ישח** *ishadim, vita.* Gal. *Vital, qui habet vitam, qui a vita.* Ital. *Vitale, chi può vivere.* German. *leblich, eder lebhaftig.* Hisp. *Casa de vida o que puede vivir.* Polon. *Zywasz.* Ungar. *Elit.* Ang. *That may live, that iseth or hath life.*] Cic. de Amic. Quis potest esse vita vita is (ut ait Ennius) nisi qui, etc. * Interdum activè accipitur pro quo vivimus, quodque vitam aut afferit, aut conservat. Sen. 199. Virgil. 1. Aeneid. Quisquis es, haud credo, invilas caelestibus auras Vitales carpsit. Vitalis calor. Curtius lib. 3: Pallor deinde suffusus est, & totum propemodum corpus vitalis calor reliquit. Cic. 2. de Nat. deor. Caloris natura vni habet in se vitalem. Vitale vultu, pro ipsa vita. Plaut. Pcen. Inpiter, qui genus colis alisq; hominum, per quem vivimus Vitale avum.

Vitalitas, atis, f. t. Vis & potentia vitalis. [*וַיִּחַ *vitalis, spirit vital, ame vitale.* Ital. *Vita, vitales, spiritus vitalis.* Ger. *leblich.* Hisp. *Vida, spiritus.* Polon. *Zywasz.* Ungar. *Elit.* Ang. *The spirit or life whereby we live.*] Plin. lib. 11. cap. 37: Ceteris corruptis vitalitas in corde durat. Ibidem cap. 43: Haec supplices attingunt, adhuc manus tendunt, haec in vitam adorant, forto se quia in eis vitalitas.*

Vitaliter, adverbium. [*וַיִּחַ *vitaliter, con vita.* Gall. *Vitalment, con vita.* Ital. *Vitalmente, con vita.* German. *lebhaftig.* Hisp. *Por vida, con vida pudiendo vivir.* Polon. *Zywasz.* Vng. *Elit.* Ang. *Lively, with the life.*] Lucretius libro 5: Haud ignis constanti divino praedita senta, Quando quidem neque curvitate esse animata.*

Vitabundus, vide **VITO, vitas**.

Vitellus, vitellum, f. dicta est ovi pars latera, quod et eo vocat pullus: ipsum enim animal ex albo liquore ovi corporatur, cibis ejus est in lacte: hoc est in vitello. [**וַיִּחַ** *vitellus, vitellus.* Gall. *Le moye d'oeuf.* Ital. *Vitello, vitello.* German. *Quecken.* Belg. *Du doster.* Hisp. *La yema de la amarilla del huevo.* Polon. *Zel tek wiaz.* Ungar. *Ag szonok.* Ang. *The yolk of an egg.*] Martial. lib. 13: Candida si croceos circumfluit unda vitellos, Hesperius somno temperet ova liquor. Cicero 2. de Divinat. Tum ille Nihil inquit, de vitello, id enim ex ovo videbatur aurum deductisse, id quum argentum. Horat. 2. Sermon. Saeva 4: Longa quibus facies ovum erit, illa momento Vitucci melioris, & ut magis alba rotundis Ponere: namque marem colubent talia vitellum.

Vitellinus, vide **VITVLVS**.

Vitellus, vide **VITIS**.

Vitex, icis, f. t. [German *Witahambum, (schonale) und Agnus castus germane.* Pol. *Zelca wierzba.*] Frutex est in arborum albuginis in fluminum ripis, ac torrentum alveis nascens, ramis praelongis, lenisq; foliis olivae, sed mollioribus: * **Duo** sunt ejus genera: alteru, album flore emittens cum purpureo: alterum tantum purpurcum, & semen pipitis similitudine. Graeci *αγιος* vocant, quod nobis *castum* sonat, propterea quod matronae in Theophrasti Atheniensium cultum servantes, ex foliis suis cubitum sibi sternebant. Vitex autem nomen a vitium usu accepit. Vulgus herbariorum Agnus castum appellat.

Vitifarium, Viticula, Vitifer, Vitigineus, vide **VITIS**.

Vitiligo, pen. prod. vitiliginis, f. t. Pae tus cutis color, ex multo particulae habitu proveniens, nutrimentis se esse assimilare non potentes. [*וַיִּחַ *vitiligo, vitiligo.* Gall. *Vnetache sur le corps.* Ung. *ou autre part.* Ital. *Tache bianche topiali vengono sul corpo.* Germ. *Halslib, vnd fiedelstige geseht der bast.* Hisp. *Lepre blanca a las raxas.* Pol. *Bludzie.* Vng. *Zepes.* Ang. *The morpox.*] Vitiligo est sine liber quatuor, tria ejus facit genera: **vitiligo** vocans, in quo color albus est fere subasper, & non continuus, ut quae si quibus gurgis dispense esse videtur. Ab alphi *vitiligo* solo dicitur colore, qui illi nigri est, & umbrae similitudo: **Terria** genus *vitiligo* appellat, simile quiddam habens alphi, sed magis albescentis, & altius descendens: pilos quoque albos reddens, & lanuginosus miles. Hec Celsus Plin. lib. 10. cap. 13: Ferunt eos qui quocumque edunt caparim, paralyti non percidant, nec licens dolentibus. Radix ejus vitiligines albas tollit. Mart. lib. 3. lingua vitiliginem dedit per quandam similitudinem, quum inquit: *Sic brox dentis, vitiliginemque linguarum.**

Vitillus, le, om. t. Qui quod he lentum est, ut comode tolli possit, inquit Budaxus, a viticendo dictum, quemadmodum & vitis, vitex, vimen, & cetera id genus. [*וַיִּחַ *vitillus, vitillus.* Gall. *Quel pie aiment, comme vitigne, ester, verger a vitis, & d'esperant.* Ital. *Casa ibesi pigro facilmente, come viti, vimen & simili.* Germ. *ledweid: das man bisgen vnd etwas d'ent vinder tan / all en not.* Hisp. *Casa de saux, vitillo, que se puede piegar.* Pol. *Galka.* Vng. *Witiligo.* Ang. *Plant. flexible, that may be bowden.*] Plin. lib. 19. cap. 9: Cucurbita omni modo fastigiatur vaginis maxime vitibus.*

Vitilium, substantivè, dicuntur vitina quibus telegant vitis, *vitilium, vitilium.* Idem lib. 24. cap. 9: Non multum a vitice vitilium vitis distat vitex.

Vitilugatores, Diti sunt vitiosi litigatores: hoc est, calumniatores, obretratores: ex vitis, & litigatores: bus compoita dicitur. [**וַיִּחַ** *vitilugator, vitilugator.* Gall. *Calumniateur, faux emparleur.* Ital. *Calumniatore, obretratore.* German. *fauscherger, falscher ludeweid.* Hisp. *La picapleyta.* Polon. *Obz. m. m. m. m.* Vng. *Per paranyfi.* Ang. *Calumniator, falsiter, wronger.*] Qui enim sola pravitate contentionem quaerunt, vitilugatores proprie dicuntur. M. Caro vitilugatores appellat litios avidos, alienorum operum calumniatores. Plin. in Praefat. Historiae mundi: Ergo secum est contra vitilugatores, quod Caro eleganter ex vitis, & litigatores compoositum quid enim illi aliud quam litigant, vitam quaerunt?

Vitiluga

appellant. Nam malicia certi cuiusdam vitii nomen est, vitio-
litat omnium.

Vitio, as, act. p. Corruptio, destructio, deterius reddo. [ΓΡΩ
schachhah 077] **Vitiosus**, adverbialiter, corruptus, vitiosus. Gall.
Corrupte, vitiosus. Ital. Guastare. Ger. Verderben, schwechen, ver-
derben. Hisp. Corromper a paucis tacha. Pol. Kazy, kazy, gwales. Vng.
Meg, vezsem. Ang. To corrupt, to vitiate, to defile, to deform, to marre.]
Plautin Prol. Aul. Nam eius filiam Lyconides vitiatat. **Diog-
enes**, **diogenes**, **diogenes**. Vitiatam virginem dicimus, quum pudici-
tiam amisit. Plin. lib. 10. cap. 54. Si incubatu tonuerit, ova per-
eunt; & accipitris audita voce vitiantur. Cic pro Sext. Comi-
tionum & concionu significaciones inter se verx sunt, non
nunquam vitiatz & corrupte Ovid 7. Metam. vitiantur odo-
ribus aurz. Idem 3. Metam. quiq; halitus exit Ore niger Sty-
gio, vitiatas inficit auraz.

Vito, as, act. p. Evito, effugio, declino, caveo. [03 nax ΓΡΩ ba-
rach 777] **Vitiosus**, adverbialiter, corruptus, vitiosus. Gall. En-
ter & fur. Ital. Schifare, guardarsi, foggere. Ger. Wilten, fusteln. Bel-
Schouwen. Hisp. Equivocar a huje de algo. Pol. Strzeze sie, warowic sie.
Vng. Onnam magam, el tanoztatam. Ang. To decline, to elude, to
avoid.] Cic 3. Verr. Nam cum, qui palam est adversarius, faci-
le cavendo vitare possit. Virg. 3. Aeneid. quaz prima pericula
vito. Idem 2. Aeneid. Testor, in occasu vestro, nec tela, nec ul-
las Vitavisse vices Danau. & Scipium vitare, est non sibi con-
sistere, vel sibi displicere propter scelerum conscientia. Horat.
2. Serm. Sat. 7. teg, ipsum vitans fugitivus ut erro.

Vitatio, onis, verbale, f. Vitandi actus. [ΓΡΩ meuniah. 03
Cua Gall. Evitement. Ital. Schinamento. Ger. Weidung. Hisp. Es-
quivocacion, huja. Pol. Wiltypzani esse, vitare, warowic. Vng. Meg
onasz, el tanoztatasz. Ang. An evading or turning away.] Cic 5. de
Fid. Ne vitatiocem quidem doloris ipsam per se quisquam in
rebus expectendis putavit, ac si citam evitate possit.

Vitator, is, [φρλαδ. Vn. El tanoztato.] Apuleius de Deo Socrati-
tis: In rebus certis profectator, dubiis pramonitor, periculo-
sis vitator.

Vitabundus, a, um, Vitans. [03 nax ΓΡΩ vitiosus 777] **Vitiosus**,
adverbialiter, corruptus, vitiosus. Gall. Enitiam & fugant. Ital. Schifatore. Ger.
Wiltend, fusteln. Hisp. Cosa que muchu se equivoca. Pol. Strzeze
sie. Vng. El tanoztato. Ang. That evadeth readily.] Salust. In tu-
gurrh. Ipse quasi vitabundus per saltuosa loca & tramites exer-
citum ducere. Liv 5. bell. Punic. Hanno ex Brutis profectus
cum exercitu, vitabundus castra hostium, Consulz q; quae in
Sammio erat, quum Benevento iam appropinquaret, tra pas-
sum milia ab ipsa urbe loco edito castra posuit.

Vitrum, vitri, n. f. Materia translucida, quae modo ex arena
splendens, modo ex calculus pellucidus conficitur. [ΓΡΩ 03
Zebachib. 777] **Vitreus**, adverbialiter, vitreus. Gall. Verre. Ital. Vetro. Ger. Glas. Hisp. Vi-
drio. Pol. szklana. Vng. Wersch. Ang. Glass.] De cuius origi-
ne, & ratione faciendi, vide Plin. lib. 36. cap. 5. Caius Ciceroni
lib. 1. Persuasum est ei Censuram lomentum, aut vitium ef-
ferre mihi videtur. Idem pro Rabir. Posthum. Duce naves
Posthumi Puteolis sunt audite. vixit q; merces, fallaces quide,
& fucosae, chartis, & lintis, & vitro delate Plin. lib. 36. cap. 27.
In genere vitri & obsidiana numerantur, ad similitudine lapid-
is, quem in Aethiopia invenit Obsidianus. Ovid. Epist. 21. Est
nitidus, vitroq; magis pellucidus amnis.

Vitriarius, ii, m. f. Vitri conficiendi artifex, quae voce utitur Lam-
pridius in Alexandro. [ΓΡΩ 03 777] **Vitriarius**, adverbialiter, vitreus.
Ital. Maestro di lavorar vetro, artifice da vetri. Ger. Ein Glas-
macher. Hisp. Vidriero. Pol. szklarz. Vng. Wersch. Ang. A
worker in glass, a glazier.]

Vitreus, a, um, adjectivum, Quod ex vitro est: [ΓΡΩ 03 777] **Vitreus**,
adverbialiter, vitreus. Gall. De verre. Ital. Di vetro. Ger. Glas. Hisp. Casa de materia de vidrio.
Pol. szklany. Vng. Wersch. Ang. Of glass.] ut Vitreus
ampullae, apud Plin. lib. 29. cap. 14. Colum. lib. 12. cap. 4. Vasa
aut scillia, vel vitrea, plura potius, quam ampla. Vitreus item
est, quod vitri colore refert videtur. ut Fons vitreus: hoc est,
clarus, & pellucidus. Plin. Epist. 161. Plin. major lib. 9. cap. 31.
Nec omnibus idem vitreus color. Virg. 7. Aen. Tenemus An-
gitae, vitrea te facinus unda, Te liquidi scyvere lacus. & Inter-
dum vitreum dicitur, quod fragile est in morem vitri. Senec.
Fortuna vitrea est: dum splendet, frangitur. Fama vitrea id est,
fragilis, Aetone interprete. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. Et furiosus
erit, quem cepit vitrea fama.

Vitriarius, ii, m. f. Vitra conficiens. [ΓΡΩ 03 777] **Vitriarius**,
adverbialiter, vitreus. Gall. Verrier, faiseur de verre. Ital. Artifice da vetro. Ger. Ein Glas-
macher. Hisp. Vidriero. Pol. szklarz. Vng. Wersch. Ang. A
glazier or worker in glass.] Senec. Epist. 91. Cuperem Possido-
nio vitriarium ostendere, qui spicula vitrum in plurimos ha-
bitus format.

Vitriarius, i, m. f. Vascula vitrea, quae ornatus causa parantur L. 18.
D. de insti. vel insti. Quum in die mortis ibi libros, & vitrea-
mina & vesiculam habuerit.

Vitricus, ci, m. f. Matris meae post patris obitu maritus: [ΓΡΩ

equis Gall. Le paratre ou beau pere. Ital. Padre. Ger. Ein Schw-
vaner. Hisp. Padreastro, marido de madre. Pol. Ojciec. Vng. Sz-
foba apa. Ang. A father in law or stepfather.] cui respondet rela-
tivum Privignus. Cic. ad Attic. lib. 15. Vitricus quidem nihil
censebat, quem Asturz vidimus. Ovid. 1. Ad Cupidinem. Me-
ste comam myrto, maternas iunge columbas: Qui detrahit,
curtas vitricus ipse dabit. Intelligit Vulcanum, qui Venerem,
postquam ex love genuisset Cupidinem, duxerat uxorem.

Vitula, ae, duplici, t. f. p. Ligamentum capitis: hoc est, fascia, qua
circum caput antiqui, vel crines, vel setae, aut flores, aut quae-
vis aliud religabant. [ΓΡΩ 03 777] **Vitula**, adverbialiter, vitula.
Ital. Benda per la testa. Ger. Ein Hauptband, ein
Hauptband. Hisp. Venda ornamento de la cabeza. Pol. Benda kolo-
wosci. Vng. Fekkebi. Ang. A ribbon, lace, or head band.] Virg.
2. Aeneid. Et salze fruges, & circū tempora vittz. Vbi Servius
Vittz, quibus vittimz coronabantur. Idem lib. 3. Aeneid. m-
tas q; resolvit Sacra capitis. Ovid. lib. 2. Metam. Vittz con-
cuerat neglectos alba capillos. Luc. lib. 3. tum tota puerz
Stringit vitta comas.

Vittatus, a, um, Vittis redimitus. [ΓΡΩ 03 777] **Vittatus**,
adverbialiter, vittatus. Ital. Imbandito la testa. Ger. Mit Haupt-
banden oder hauben geyert. Hisp. Cubierto de venda, que tiene vitta en
la testa. Pol. Bindow obwiazani. Vng. Fekkebi. Ang. That hath
an head band or ribbon about the head.] Plin. lib. 7. cap. 30. Vitta-
tam navem Dionysius tyrannus Platoni misit obviam. & Pla-
tarchus in vita Marci Carotiani ait, in Metellorum famula
fuisse, qui Vittatus cognominaretur, ab usu vitta, qua obicia
tegendis causa procedebat in publicum obligata fronte. Ovid.
1. Amor. eleg. 7. Sic, nisi vittatis, quod erat Calliodis capilla.
Procubuit templo casta Minerva tuo. Luc. lib. 1. Vestimenta
chorum ducit vittata sacerdos.

Vitulina, ae, f. p. Bubuli generis fetus femineus, qui anni
primi aetatis nondum explevit: nam tunc iuvenca dicitur.
[ΓΡΩ 03 777] **Vitulina**, adverbialiter, vitulina. Ital.
Vacca giovane, vitella. Ger. Ein taub des mütterch. Hisp. La vitu-
na a anova a vitrea. Pol. Isienka. Vng. Wad horn. Ang. A young
cow or calf.] Varro secundo de Re rustica capite 3. Primum in
bubulo genere gradus aetatis dicuntur quatuor: prima vitu-
lorum: secunda iuvenca: tertia boum novellorum: quarta
vetulorum. Discernuntur in prima aetate vitulus, & vitula
in secunda iuvenca & juvenca: in tertia & quarta vitula &
vacca. & Aliquando tamen vitulam latius accipiunt, ut
ad juvencam, vel vaccam novellam extendatur. Virg. Aeglog.
3. ego hanc vitulam (ne forte recuset, His venit ad uncliam,
binoz alit ubere foras) Depono.

Vitulina, ae, f. m. f. Fetus masculinus in bubulo genere, qui anni
aetatis annum nondum explevit: nam deinde iuvenca dicitur
incipit. [ΓΡΩ 03 777] **Vitulina**, adverbialiter, vitulina. Ital.
Ein taub des mütterch. Ger. Ein taub des mütterch. Hisp. La vitu-
na a anova a vitrea. Pol. Isienka. Vng. Wad horn. Ang. A young
cow or calf.] Debus
vitulus à vitulando: hoc est, lascivendo. Varro Re rust. lib. 2.
cap. 3. Primum in bubulo genere gradus dicuntur quatuor.
Prima vitulorum: secunda iuvenca: tertia boum novellorum:
quarta vetulorum. Idem 3. Georg. Pol. partum vitu-
lorum cura traducitur omnis. Ovidius 10. Metam. inph-
p-
si quis sanguine tinctum Adivena vidisset, macharos credent
illic Lactantes vitulos, Arnaustiasq; bidentes. Horat.
4. Carmin. Ode 2. Te decem tauri, tondemq; vaccae. Metent
solvat vitulus relicta Matre, qui largis juvenescit huius la-
mea vota. & Aliquando tamen Vitulum legitimus pro iuven-
co, seu tauro novello. Virg. 4. Georg. Tum vitulus hinc ca-
vans iam cornua fronte. & Neq; solum in bubulo genere Vi-
tulus dicitur, verum etiam aliis quadrupedibus maioribus. Plin.
lib. 8. cap. 1. de Elephantis: Atq; ita salutaro fidere in syria
vettuntur, vitulorum fatigatos pra se ferentes. & Vitulus
ad equos transulit 3. Georg. iam vitulos horare, vitulos
iste domandi. & Quinctiam balenarum fetus, Vitula ap-
pellat Plin. lib. 9. cap. 6. Irumpunt (inquit) torca in secreta, & vi-
tulos earum ac fortas, vel etiam gravidas lancinant munit.
& Vitulus marinus, belua est ex genere amphidorum: ani-
mum animalium somniculosissimum, tam in terra quam in
mari vitam habens. Parit enim in terra pecudum more,
nunquam plures geminis, eosq; mamma educat: nec ante
XII. diem deducit in mare. Gravissimum in formo edit mag-
num: unde & vituli nomen accepit. Reliquum eius naturam vi-
de apud Plin. lib. 9. cap. 13.

Vitulina, ae, f. m. f. Quod ex vitulo est: [ΓΡΩ 03 777] **Vitulina**,
adverbialiter, vitulina. Ital. Di vitello. Ger. Vitelbin. Hisp. De beceres. Pol. Witulina.
Vn. Vitulina. Vng. Vitulina. Ang. Of a calf.] ut, Vitulina caro, apud Plautum
in Aul. Cic. 2. de Divin. An tu, inquit, catuncula vitulina ma-
vis, quam Imperatori veteri credent.

Vitellinus, a, um, Vitulinus. [ΓΡΩ 03 777] **Vitellinus**,
adverbialiter, vitellinus. Cic. ad Pat. lib. 1. Integri
famem ad ovam affert: itaq; usq; ad alium vitellinum opita
perducit. Quo tamen in loco meliora exemplaria Vitellinus
legendum

legendum ostendunt. & Vitellina bilis à medicis appellatur, quæ sic ex bile pallida vehementius usitata dicitur quod crudi viri vitellum, & colore & substantiæ crassitudine imitetur. &c.

Vitellari, Veteres usurparunt pro voce Ixtari; propterea quod eam veram vitam putabunt, quæ in summa læticia & tranquillitate degere solet. [V. Vitellari, quæritur.] Varro lib. 1. 9. Rerum divinarum: Ponsiter quibusdam sacris vitolarum solet, quod Græci *viretari* dicunt. Hinc viretari sæpenumero ponitur, pro lætam vitam agere. Felix à vitulis dicitur, qui summa in pratis læticia exultat. Vitularum (inquirit) lætans gaudio, ut in prato vitulus. Ennius. Habetis coronam, vitularum viretia.

Vituperatio, a vitio do, vitio verbo, culpa, de dignitate vel auctoritate alicujus detractio. [V. Vituperatio, quæritur.] Gall. Vituperare, blâmer, reprocher. Ital. Vituperare, biasimare, riprendere. Ger. Tadeln, schelten, tadeln. Hisp. Reprehender, alpar, vitio, menesteciar. Pol. Ganie. Vng. Zidalmaroz, karolgat. Ang. To blame, to rebuke, to contemn, to disprize. Terent. in Andri. Pro. id ubi vituperant factum. Autot ad Herent. lib. 2. Vitiosum est, arde, aut scientia aut studiū quodpiam vituperate, propter eorū vitia, qui in eo studio sunt: veluti quæ Rhetoricam vituperant propter alicujus Oratoris vituperandam vitam. Cicero pro Muræ. Ego tuum consiliū, Cato vituperare non audeo. & langitur aliquando cum dativo. Plaut. in Cas. Cui omne mihi vituperat malor.

Vituperandi, otioni, s. i. Vituperandi actus, reprehensio: cui opponitur laus, laudatio. [V. Vituperandi, quæritur.] Gall. Vituperare, blâmer, reprocher. Ital. Biasimare, disprezzare, Ger. Schelten, Hisp. Reprehender, alpar, vitio, menesteciar. Pol. Ganie. Vng. Zidalmaroz, karolgat. Ang. A blaming, contemp, or disprize. Quintil. in Proem. lib. 8. His adiciemus demonstrativū laudis & vituperatione cōstat. Cic. 7. Verba: Hæc autem vituperatio atq; infamia confirmabatur eorum sermone, qui à suis civitatibus illis navibus præpositi fuerant. Venire in vituperationem hominum, est hominum reprehensione obnoxium. Cic. 6. Verit. ut propter eum in sermonem hominū, atque in tantam vituperationē veniret. Est autem vituperatio, est ad decus, & infamiam ejus pertinere. Idem Phil. 1. 13. Epist. Sed mihi ita persuado, potest fieri ut fallar) tam rem laudatib; quàm vituperationem fore.

Vituperatio, n. Vituperatio, detractio, infamia. [V. Vituperatio, quæritur.] Gall. Vituperare, blâmer, reprocher, infamia. Ger. Schelten, Bel. Demer, Hisp. Reprehender, alpar, vitio, menesteciar. Pol. Ganie. Vng. Zidalmaroz, karolgat. Ang. A blame, contemp, or rebuke.] Cui vel etiam à vitio dicitur vituperium.

Vituperator, vituperatoris, m. i. Reprehensor, qui proclivis est ad vituperandum. [V. Vituperator, quæritur.] Gall. Vituperator, blâmer, reprocher. Ital. Vituperare, biasimare, Ger. Schelten, Bel. Demer, Hisp. Reprehender, alpar, vitio, menesteciar. Pol. Tadeln, schelten. Vng. Zidalmaroz, karolgat. Ang. A blamer or contemp.] Cic. 1. de Finib; & Quisquam philosophiæ quidem vituperationibus satis responsum est eo libro, quo à nobis philosophia defensa & collaudata est, quæ est accusata, & vituperata ab Hortensio.

Vituperor, onis, vituperator, motus in reprehensionem productus. Verbi. Dicitur ea forma, qua & Epulonem & manducationem, & Phaginem dicimus, & Palponem, verbis videlicet in nomina convertit.

Vituperabilis, le, om. i. vituperatione dignus. [V. Vituperabilis, quæritur.] Gall. Vituperabile, reprochable, digne d'être blâmé. Ital. Degno de biasimo. Ger. Schelten, wärt. Hisp. Cosa que se puede reprehender. Pol. Godzganionia. Vng. Zidalmaroz, karolgat. Ang. Worthy to be blamed, that may be blamed.] Cic. 3. de Legibus: Nam isto quidem modo vel consulatus vituperabilis est, si Consulatus quos enumerare nolo peccata collegeris.

Vivarium, ni, n. f. Locus in quo vel aves, vel pisces, vel feræ continentur, quæ ad victum duntaxat pertinent, ut docet Gellius Noct. Attic. lib. 2. cap. 20. [V. Vivarium, quæritur.] Gall. Vivier, Viverre. Ital. Vivario, alibi, bario. Ger. Ein ort da man gefängt / fisch oder andere thier jaghet so wan ist. Hisp. Lugar donde se crian animales. Pol. Miejsce gdy pismo chowia, zwierziaki albo rbi. Vng. Vad kert, alonny által tartó hely. Ang. A park, or kopy, wilde bratles in, or a park for fibe.] Plinius lib. 8. cap. 32. Vivaria aprorum ceterorumq; sylvestrium, primus togati generis invenit Falvius Hipianus, qui in Tarquinienis feras pascere instituit. Plin. lib. 9. cap. 34. Ostreorum vivaria primus Sergius Orata in Bajano invenit. Juvencalis Satyr. 4. Non dubitaturi sagittivam discere piscem, Depastumq; diu vivaria Cæsaris. & Peculari tamen nomine septa in quibus feræ pascuntur, Leporaria dicuntur quemadmodum piscium, in quibus aluntur pisces: & Ornithones, in quibus aves clausæ tenentur. vide Varr. de re Rustic. lib. 3. cap. 3. Vivax, Vivacitas, vide VIVO.

Viverris, a, sp. Animalculum exiguum ex genere mustelaru, quo venatores utuntur ad coniculos ex antris expellendos. [Viverris, quæritur.] Gall. Viverris. Ital. Donnola. Ger. Ein Birs. Hisp. El huron. Pol. Fort. quierie tchorzom potobus, ktori wnoszycas podzemie kraliki na wierzko wkofozie. Vng. Vad menyet. Ang. a ferret.] Plin. lib. 8. cap. 35. de cuniculis loquens: Magna propter venatum eorum viverris gratia est: immittunt eas in specus, qui sunt multiformes in terra: inde & nomen animalis: atq; ita ejectos superne capiunt.

Vivisco, Vividus, vide VIVO.

Vivradix, icis, penult. prod. & f. t. Planta quæ cum radice feritur, quali vivam radicem habens, ad differentiam malleoli, & ralearū. [Vivradix, quæritur.] Gall. Vivradix. Ital. Planta viva. Ger. Ein fetting mit cione frucht oderschindigen wortel. Hif. Planta barnada con rayas. Pol. Sycap skazymia wladym. Vng. Gólkari w tótai, planta. Ang. Any plant wth roots the roots n quicke.] Plin. lib. 17. cap. 22. In arido solo vivradix quoq; frustra feritur. Colum. lib. 4. cap. 14. Sationis autem duo sunt genera, malleoli, vel vivradicis, quod utrunq; ab agricolis utitur, & in provinciis magis malleoli. Neq; enim seminariis fluident, nec usum habent facienda vivradicis.

Vivo, is, xi, cum, n. t. Vitam ago, vitam dego, in vita sum. [Vivo, quæritur.] Gall. Vivere. Ital. Vivere. Ger. Leben. Bel. Lévis. Hisp. Vivir como quera. Pol. Życ. Vng. Élde. Ang. To live.] Quintil. lib. 9. cap. 3. Non ut edam, vivo: sed ut vivam, edo. Cicero de Senectute: Nemo est tam senex, qui se annum non putet posse vivere. Horat. 2. Sermon. Satyr. 6. neque ulla est aut magno, aut parvo lethi fuga: quo bone circa Dū licet in rebus suis mundis vive beatus: Vive memor quàm sis ævi brevia. Cic. 3. de Finibus: Contentantum est huic natura, ut sapienter vellet gerere & administrare Rempublicam: atque ut è natura, vivat, uxorem adungere, & velle ex ea liberos producere. Et licet absolute sit hoc verbum, admittit tamen accusativum reciprocum, ut, vivo felicem vitam, vivo vitam duram. Terentius in Adelphis: Nam ego vitam duram, quam vixi usq; adhuc propè jam excusso spatio, mitto. & Interdum accipitur vivere, pro jucundè hilariterque degere, & lætam vitam agere. Nam eam decum veram putabant esse vitam, quæ in lætitia, animiq; tranquillitate perageretur. Martialis: Scramis vita est castitia, vive hodie. Plaut. in Milit. Confer. vi, conservatq; omnes bene valete, & vivite. Catullus ad Lesbiam: Vivamus mea Lesbia, atq; amemus. Vivere studiis, dixit Cicero ad Sulp. lib. 13. Epist. 29. pro eo quod est vitam literis sustinere. & Ita vivam, æstimationis particula est. Cicero ad Titonem, lib. 16. Sollicita, ita vivam, me tua mi Tiro valetudo: id est, moriar, vel dispeream, nisi tua valetudo me sollicitat. & Eandem vim habet, Ne vivam subsequente particula si, vel nisi. Cic. ad Attic. lib. 4. Quid poteris, inquit, pro his dicere? ne vivam, si scio. & Vivendo vincere aliquem, dixit Plaut. in Epid. pro eo quod est ei spernitum esse. & Vivit imperfonale. Plaut. Persa: Quid agunt? vivitur. Terent. in Heaut. Hoc tibi sit, ubi non verè vivitur. Cic. 1. de Fin. Quæ præcepta in tranquillitate vivi potest, omnium cupiditatum ardore restitit, Ovid. 1. Metam. Vivitur ex rapto: non hospes ab hospite tutus. Horat. 2. Cann. Ode 16. Vivitur parvo bene: cui paternum Splendet in mensa tenui salinum, Neq; levis somnos timor, aut cupido sordidus aufert. & Vivitur, personale. Ovid. 12. Metam. vixi Annos bis centum, nunc tertia vivitur ætas. Vivere in diem dicuntur, quos Græci vocant *katepochoi*, qui quotidie parant nova cibaria, nullum habentes penum reconditum, nihil de futuro tempore solliciti, omnem deniq; curam ita adicientes, ac si eo solum die victuri essent. Cic. 3. Tuscul. Nos in diem vivimus. Colum. lib. 3. Nec provident futuro tempori, sed quasi plantè in diem vivant, sic imperant vitibus, & eas multis palmisib; onerant, ut posteritati non consulant.

Vivito, as, per. corr. vescor, alor, victu utor: ut Sarmate lacte victitant. [Vivito, quæritur.] Gall. Vivre & se nourir, vser pour viande. Ital. Vivere. Ger. Gaden. Hisp. Vivir. Pol. Chiam sie. Vng. Elde, élet, exam. Ang. To live by eating of meat, to continue in life.] Terent. in Eynuch. Et libenter vivit: etenim bene libenter victas. Plaut. Mostel. Victitabam volupe parmonia & duritia. Ibidem. Lacet me amare, & bubulcarier, Me victitare pulcre, te miseris modis.

Vivulus, A vincto participium est. Salustius Pyrrhus rex, ap. M. Curtius prælio victurus esset. Et a vivo, dicitur, Cic. in Cat. Major. Nemo est tam senex, qui se annum non putet victurum.

Vividus, atus, m. q. Omne illud sine quo vivere non possumus. [Vividus, quæritur.] Gall. Vividus. Ital. Vitto, vivere. Ger. Nahrung. Bel. Dem. Hif. El mantenimiento. Pol. Żywienie, pokarmie, Vng. kledel, etire valo. Ang. The trade of living food.] Vlp. de verborum

verbis significacionibus: Victus verbo continentur quae
 etui, potui, cultusq; corporis, quaeq; ad vivendum homini sunt
 necessaria, Cic. de Amicit. Multi divitias despiciunt, quos par-
 vo contentos tenuis victus cultusq; delectat. Virg. 3. Aeneid.
 Arcbant herba, & victum seges agrata negabat. Ovid. 6. Fastor.
 Nunc inopes victus, ignavaq; fata timentes, &c. Cicero. 1. Of-
 fic. Vita, victusq; communis in amicis vigent maxime. ¶ Vi-
 cti genitivus à victus legitur apud Plautum in Capt. Proin tu
 tui quotidiani victi ventrem ad me afferas. ¶ A quo Convi-
 ctus, una vivendi societas, quum plures simul vivant, *convic-
 tione*. Cicero lib. 3. Epistolarum: Vi istis te molestus laxas, & ad
 nostrum convictum redcas. ¶ Victus in genitivo pro victus
 antiqui dixerunt. Varro: Primum de re familiari: secundò de vi-
 ctus consuetudine differam.
VICTUALIS, [i]talis. Vng. *Elisgore valo.*] Apuleius de dogmate
 Platonis: inferiora teguntur optimatum praestantia, & ipsa
 ministerium suggerunt victualis.
VIVUS, a. um, Spiritans, animatum, vita praeditum. [i]talis. *Quo-
 que, imo, quoque, imo, quoque.* Gall. *Vif, vivans.* Ital. *Viva.* Ger. *tibidig.*
 Bel. *tevidig.* Hisp. *Casa viva.* Pol. *Zywy.* Vng. *Eib, eleven.* An.
Living, or alive.] Cic. ad Attic. lib. 4. Cato tamen affirmat se vivo
 illum non triumphare. ¶ Quandoq; ponitur pro naturali &
 non artificioso. Virg. lib. 2. Georg. & viva sua plantaria terra.
 Idem 7. Aen. vivorq; sedilia saxo. ¶ Quandoq; pro valido, aut
 vehementi. Virg. 1. Aeneid. paulatim ab olere Sichæum inci-
 pit, & tetat vivo praevicere amore. ¶ Viva sepes dicitur, quae
 dumis non praecisis, sed in eo loco natis contextitur. Colum.
 lib. 1. cap. 3. Vetustissimi autem vivam sepe struisti praeter-
 lerunt: quia non solum minorè impensam desideraret, verum
 etiam diuturnior immensis temporibus permaneret. ¶ Viva
 aqua, naturalis & indidem nata. Varro 1. de Rust. cap. 11: Si
 omnino aqua non est viva, cisternae faciendae sub tellus, & la-
 cus sub dio: ex altero loco ut homines, ex altero ut pecus uti
 possit. Flumen vivum. Virg. 2. Aeneid. donec me flumine vi-
 vo Abluero. Lacus vivi. Virg. 2. Georg. Spelunca, viviq; la-
 cus, ac frigida Tempe. ¶ Vultus vivos ducere: hoc est, vivam
 & naturalem effigiem referere. Virg. 6. Aeneid. Excudent alii
 spirantia mollia aera (Credo equidem vivos) ducent de mar-
 more vultus.
VIVAX, is, pen. prod. om. t. Longævus, seu vitæ diuturnioris.
 [i]talis. *Quo-que, imo, quoque.* Gall. *Vif, qui vit long temp,*
plein de vie. Ital. *Vivace, vivo, vivax.* Ger. *tibidig.* Bel. *tevidig.*
 Hisp. *Casa que vive mucho tiempo.* Pol. *Długowiec.* Vng. *szkiz-
 kocz.* Ang. *Of long life, living.*] Virg. 2. Georg. Palladia gau-
 dent sylvæ vivacia olive. Idem Aeglog. 3. Et ramosa Mycon vi-
 vacis cornua cervi. ¶ Hinc Vivacior, Vivacillimus. Plin. lib. 9.
 cap. 20. In sicco quoq; repunt, id est etiam vivaciora talia. Ho-
 rat. 2. Serm. Sat. 2. Postremo expellet cernè vivacior hircus.
VIVACIOSUS, superlat. [i]talis. *Quo-que, imo, quoque.* Vn. *szkizkocz, id est, alk,*
szkizkocz.] Jallus Capitol. in Pertinace. Cathones vivacissimi.
 Gell. lib. 13. cap. 21: Cerva alba, eximie pulcherrima, & viva-
 cissima celeritatis.
VIVACITAS, as, f. Longævitæ, vitæ diuturnitatis. [i]talis. *Quo-que, imo, quoque.*
 Gall. *Vivacité.* Ital. *Vivacità.* Ger. *tibidig.* Bel. *tevidig.* Hisp. *Aguila obra de mucha vivir.* Pol. *Długowiec.* Vng. *szkizkocz.*
 Ang. *Livingness.*] Colum. lib. 11. cap. 3. Multis etiam locis
 vivacitatem suam usq; in annos decem prorogat.
VIVIFICO, as, [i]talis. Vng. *szkizkocz, id est, alk,* Apu-
 leius in Hermetis Asclep. Igis solum quod factum vertus fer-
 tur vivificat.
VIVISCO, is, Vivus fio, animos: proprieq; de rebus inanimatis
 dicitur, quum anima imbuatur. [i]talis. *Quo-que, imo, quoque.* Gall. *Tendre vie & trahir.* Ital. *Tender vita.* Ger. *tibidig.* Bel. *tevidig.* Hisp. *Tomar vida.* Pol. *Ozmiem.* Vng. *szkizkocz.* Ang. *To take life or spirits.*] Plinius lib. 9. cap. 5. Anguillæ atterunt se scopulis: ea strigmenta viviscunt: nec alia est earum procreatio. Idem libro 16. capite 25. de Favonio vento loquens: Hoc enim maritantum viviscencia è terra, quo etiam equæ in Hispania. ¶ Per translationem accipitur pro invalescere, & vigorem acquirere. [i]talis. *Quo-que, imo, quoque.* Gall. *Prendre vie & trahir.* Ital. *Tender vita.* Ger. *tibidig.* Bel. *tevidig.* Hisp. *Tomar vida.* Pol. *Ozmiem.* Vng. *szkizkocz.* Ang. *To take life or spirits.*] Plinius lib. 9. cap. 5. Anguillæ atterunt se scopulis: ea strigmenta viviscunt: nec alia est earum procreatio. Idem libro 16. capite 25. de Favonio vento loquens: Hoc enim maritantum viviscencia è terra, quo etiam equæ in Hispania. ¶ Per translationem accipitur pro invalescere, & vigorem acquirere. [i]talis. *Quo-que, imo, quoque.* Gall. *Prendre vie & trahir.* Ital. *Tender vita.* Ger. *tibidig.* Bel. *tevidig.* Hisp. *Tomar vida.* Pol. *Ozmiem.* Vng. *szkizkocz.* Ang. *To take life or spirits.*
VIVIDUS, a. um, penult. corr. Multo vigore praeditus. [i]talis. *Quo-que, imo, quoque.* Gall. *Plein de vie, fort vif, ver-
 tueux & vigoureux.* Ital. *Vivo di vita, vivace, virtuoso.* Ger. *tibidig.* Bel. *tevidig.* Hisp. *Casa llena de vida, y con vigor.* Pol. *Przewie żywoty, y w.* Vng. *Eleven, givem.* An. *Living, full life.*] Plin. in Paneg. Amas constantiam civium, rectosq; ac vividos animos. Virg. 5. Aen. Exiguus numero, sed bello vivida virtus. Liv. 6. ab Urbe: Sed vegetum ingenium in vivo peccore vi-
 gebat, virebatq; integris sensibus. ¶ Interdum Vividum ac-
 cipitur pro viventi. [i]talis. *Quo-que, imo, quoque.* Propertius: Quatuor artificis vivi-
 da signa boves. Vbi signa vivida, dixit, quasi viventia, idq; hy-

perbolicis, quemadmodum Virgilius spiritans aera: hoc est,
 tanta arte confecta, ut vivere & spirare videantur.
VIVILS pyrites, Lapis est ex omni pyritarum genere pondero-
 sissimus, ex quo ignis excutitur. *Pyrites ignis.* Plin. lib. 36. cap.
 19: Pyritarum etiamnum aliqui genus unum faciunt, plumbum
 habens ignis, quos *vivi* appellamus, & ponderosissimi sunt.
 Hi exploratoribus castrorum maxime necessarii, qui clavos,
 vel altero lapide scintillas edunt, quæ excepte sulphurata aut
 fungis aridis, vel foliis, dicto celerius ignem trahunt.
VIX, a dverbium, Propemodum, non ægrè, vel difficulter, quasi
 cum vi & labore. [i]talis. *Quo-que, imo, quoque.* Gall. *A grand pain, à vif,*
 Ital. *A pena, difficilmente.* Ger. *Kumm, tamtum.* Bel. *Tevidig.* Hisp. *A pena.* Pol. *Ładno.* Vng. *Alig.* Ang. *Scantily, hardly, vix.* Virg. lib. 2. Georg. Vix humiles apibus calix, totumq; mani-
 strat. Terent. Vix tetraxi filium ab amore ancillæ. ¶ Aliquan-
 do refertur ad tempus, pro vix dum, sive vix adhuc, statum ubi,
 vel jamjam. Virg. 1. Aeneid. Vix è conspectu Sicule reliquit
 in altum Vela dabant lati. Id est, statim postquam è conspectu
 Sicule. &c. Idem: Et quos Sidonia vix nibe revertite: id est, na-
 per. ¶ Aliquando ponitur pro Non. Lucan. Carcer vix care-
 re dignus Ovid. Vix Priamus tanti, totaq; Troia sum: hoc est,
 non fuit tanti Priamus, ut exponit Donatus. ¶ Vix tandem,
 post multum temporis. [i]talis. *Quo-que, imo, quoque.* Cicero Appio Paule. Vix
 tandem legi literas dignas Appio. Virg. 2. Aeneid.
 Vix tandem magnus Ithaci clamoribus actus,
 Compositum rumpit vocem, & me desinat arm.
 V ante L.
VITCERO, ulceras, vide VILCVS.
VITICOR, feris, vitus sum, d. t. Vindico, injuriam non im-
 punitam relinquo, penas repeto, & supplicium sumo. [i]talis. *Quo-que, imo, quoque.* Gall. *Venger punir.* Ital. *Vindicare, far ven-
 detta.* Ger. *tibidig.* Bel. *tevidig.* Hisp. *Vengar la injuria.* Pol. *Wystawia.* Vng. *szkizkocz, alk.* Ang. *To be revenge, to avenge, to take*
punishment.] Dicitur autem, Viticor te, Viticor te pro hoc
 fecerit, Viticor scelus. Viticor me Terent. in Eunuch. Ego
 pol te pro istis dictis & factis, scelus, Viticor. Plaut. in Men-
 anch. Ni hanc injuriam, meq; ultus fuero. Idem in Amph. Ego
 pol illum ulciscar hodie. Thestylum venchicom. Cic. 2. de la-
 ven. Deinde hoc si constitutum sit, ut peccata hominum pecca-
 tis, & injurias injuriis ulciscantur, quantum in commo-
 dorum consequatur? Ovid. 7. Metam. Androgeiq; necem, Julia ulci-
 scitur armis.
VITIO, quis, verbale, s. t. Vindicata. [i]talis. *Quo-que, imo, quoque.* Gall. *Vengeance.* Ital. *Vendetta.* Ger. *Kach, rache.* Hisp. *Obra de vengar injuria, vengança.* Pol. *Pomila.* Vng. *szkizkocz, alk.* Ang. *Revenge.*] Plin. lib. 11. cap. 28. Illis etiam ulciscit cau-
 datum est. Tacitus lib. 2. Semul perfidos & raptosque parric-
 ultionis & glorie mandatos. Interit autem hoc ius ulciscit
 & vindictam: quod ultio factum vindictæ: Vindicatio sive vin-
 dicata futura prohibet, atq; eam ob causam Mars ultor, ad vin-
 dicat dicitur. Cor. Fronto de diff. vocab.
VITIOR, otis, pen. prod. verbale masculinum, t. ab VITICOR, ita,
 Vindex, vindicator, qui injuriam illatam ulciscitur. [i]talis. *Quo-que, imo, quoque.* Gall. *Vindiceur.* Ital. *Vendicatore.* Ger. *Kach, rache.* Hisp. *Obra de vengar injuria, vengança.* Pol. *Pomila.* Vng. *szkizkocz, alk.* Ang. *Revenge.*] Cicero pro Sylla: Ego ille con-
 sultationis investigator atq; ultor, certe nò defenderem Syllam,
 si conjurasse arbitraret. Virg. 4. Aeneid. Exoritate aliquis an-
 stris ex ossibus ultor.
VITRIS, scemininum, t. à quo Vitricia, ut Vitricia, à VITRIS.
 [i]talis. *Quo-que, imo, quoque.* Gall. *Vitricia.* Ital. *Donna che è*
vendica. Ger. *Eis, Rachein.* Hisp. *Vengadora.* Pol. *Mjuzna.* Vng. *szkizkocz, alk.* Ang. *she that revengeth.*] Virg. 11. Aeneid. Hæc cape, & ulticem pharetra deproime sagittam. Idem
 4. Aeneid. ulticesq; sedent in limine Dux. Idem 6. Aeneid. Vellibulum ante ipsum, primisq; in faucibus orti Ladus, &
 ultices posuere cubilia curæ.
VULCUS, ulceris, a. t. Solutio unitatis in carne, quæ fit per-
 cussione: ut docet Galenus in tractatu de differentis morborum.
 [i]talis. *Quo-que, imo, quoque.* Gall. *Vuln.* Vng. *szkizkocz, alk.* Ital. *Vulna nata da perfo.* Ger. *Eis, ul, ost, gest, nhr.* Bel. *Eusa, nhr.* Hisp. *Laga que haze materia y que nasce.* Pol. *Wpól.* Vng. *szkizkocz, alk.* Ang. *A hole, butche or sore.*] Virg. lib. 5. Georg. Nò tanta ulla magis ptesens fortuna labori est, Quam si quis sero po-
 tuit rescindere summum Viceris os, alitur vitum, viviq; tegan-
 do. Vulnus verò est hians, patensq; apertura corporis. Idem sa-
 da. ¶ Vlcus tangere, proverbiali metaphora dicitur, pro eo
 quod est movere dolorem, & rei alicujus, quæ nos magno po-
 re usat, mentione facere. Terentius in Phormion. Quid minus
 utile fuit, quam hoc ulcus tangere? Cic. 1. de Nat. deor. Quid-
 quid enim horum attingit, ulcus est: ita male instituta ratio
 exitum repente non potest. Id est, ita ab eo defendi non possit,
 quin erroris vanitatisq; convincatur.
VULCUSCULUM, diminutivum, n. l. [i]talis. *Quo-que, imo, quoque.* Gall. *Petit vuln.* Ital. *Pe-*

Vltimū, adverbium. [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Plus outre, plus auant. Ital. Più oltre, più auanti. Ger. Über, über, nicht weiter. Hisp. Mas allende. Pol. Dalej. Vng. Vialjo. Ang. More beyond.] Ouidius 2. Metamorphoseos: Inde abit ulterius, medijq; per æquora ponti Fert prædam. Senec. Epistol. 103: Et ulterius si licuisset, iurabit de immortalitate animorum quærere, imò credere.

Vltimū, ultima, ultimum, penul. corr. ab Vitra, postremus. [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Le dernier. Ital. Ultimo. Ger. Der test. Bel. Dat. adter. Vltima est. Hisp. Último, à postremo. Pol. Ostatni. Vng. Vialjo. An. The last.] Cicero de Natura deorum: Luna, quæ omnium ultima est. Ouid. 3. Metamorph. sed scilicet ultima semper Expedanda dies homini est, dicitq; beatus Ante obitum nemo, supremæq; funera debet. Horat. 1. Epist. 16: Mors ultima linea rerum est. Liv. 4. ab Vibe. Necessitate, quæ ultimam ac maximum telum est, superiores estis. ¶ Aliquando etiam accipitur pro primo. Virg. lib. 8. Aeneid. de Saturno, primo Latini regis progenitore: tu sanguinis ultimus autor. Dicitur Vltimus, quod ultra omnia sit, sive antè respicias, sive retrò. Cic. 1. de Finib. Quod quam magnum sit, fidei veterum fabulæ declarant, in quibus tam multis, tamq; variis ab ultima antiquitate, repetitiuè, tria vix amicorum paria inueniuntur.

Vltimum, adverbium, Postremum. [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Pour la dernière fois, à la parfin. Ital. & Hisp. Ultimamente. Ger. Zum testen. Pol. Naostatki. Vng. Vialjo, végzetre. Ang. Last of all.] Liv. 1. ab Vibe. Nunc errabundi domos suas, ultimum illas visuri, pervagantur. Curtius lib. 3: Darius Artabazum, ultimum illum visurus, amplectitur.

Vltimo, aliud adverbium, ejusdem significationis cum superiori. [עליון, עליון, עליון, עליון. Suetonius in Ner. cap. 32: Vltimo templis compluribus dona detraxit, simulacraq; ex auro vel argento fabricata confavit.

Vltro, Vitro, sive insuper. [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Plus outre, par delà. Ital. Oltre, auant. Ger. Darüber. Hisp. Allende. Pol. Nad to, Vng. Ax filat. Ang. Moreover, more beyond.] Virg. 2. Aen. His lacrymas vitam damus, & miserescimus ultro. Vbi Servius: Vltro, non sponte: nam jam rogaverat, sed insuper: quia plus quam rogaverat Sinon, ei præstitit Priamus. Vltatimè tamen accipitur pro sponte: hoc est, nemine rogante, aut cogente. [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Volontairement, sans en être requis. Ital. Di volontà spontaneamente, senza essere richiesto. Ger. Ohne bitten, von ihm selbst von angefordert. Bel. Sam sofs. Hisp. De buena gana, sin ser requerido. Pol. Zdobro wola. Vng. Szabad akarattal. Ang. Willingly.] Plautus in Epid. Continuo te orabit ultro, ut illam transmittas tibi. Tertius in Adelph. Nisi si me in illo credidisti esse hominum numero, qui ita putant sibi fieri injuriam ultro, si quæ fecero ipsi exposculant, Et ultro accusant. Hoc est, ipsi priores accusant, non expectata querela eorum, qui injuria sunt affecti.

Vltroque, [עליון, עליון, עליון, עליון. Vn. Zabadakarato, waken vale.] Apul. Florid. lib. 2: Vi virgo nobilis spretis junioribus, ac ditionibus prociis, ultroque sibi optaverit.

Vltro, citroq; Huc illuc, sursum, deorsum. [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. D'ici & delà, d'en haut & d'en bas. Ital. Di qua & di là. Ger. Von und wider/wider vnd her/hin vnd her. Bel. Dewart em dewart. Hisp. Aquando y allende, de todas partes. Pol. Tam i sam, i ty wozdy. Vng. Alafel, mind amoda. Ang. Hither and thither, up and down.] Cic. 6. Verr. Qui ultro citroq; navigant. Idem pro Sextio Roscio: Postea homines cursare ultro & citro non desisterunt. ¶ Accipitur aliquando pro hinc inde vicissim, sive ab utraq; parte. [עליון, עליון, עליון, עליון. Cicero in Somnio Scipionis: Multisq; verbis ultro citroq; habitis, ille nobis consumptus est dies.

Vltro, s. p. [Ger. Wofstent, wofst treuter/ ober sonst treuter im Wort.] Herod. palustis genus est. Virg. 2. Aeneid. Limosq; lacu per noctem obscurus in ulva Delui.

Vltro, as, pen. corr. n. p. Echilem & mæstum sonū edo moluporum. [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Hurler. Ital. Ululare, urlare. Ger. Hüllen. Bel. Hullen. Hisp. Aullar las lobo à mugeres. Pol. Wyc. Vng. Ordítok. Ang. To howl like a dog, or to howl.] Virg. 1. Georg. Per noctem resonare lupus ululantibus urbes. Idem 4. Aeneid. summoq; ulularunt vertice Nymphe.

Vltroque, us, m. q. Clarus, & inconditus clamor. [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Hurlerment. Ital. Urlamento. Ger. Hüllen. Hisp. Aullido. Pol. Wyc. Vng. Ordítok. An. An howling.] Cæf. 5. bell. Gall. Tam verò suo more victoriam conclamant, atq; ululatum tollunt.

Vltroque, penult. corr. s. p. Avis nocturna, ex genere noctuarum: [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Chouette. Ital. Aluco. Ger. Ein Eul/oder Uhu. Hisp. Aullido, aur conuoca. Pol. Wyc. Vn. Bagdy. An. An owl.] ita dicitur, teste Scivio, dicitur Vltroque, quod est ululare, & flere. Virg. 3. Aeglog. Certeat & cygnis ululæ.

Vmbellæ, vide VMBRÆ.

Vmbilicis, lic. penult. prod. m. f. Quicquid in aliqua re est medium. [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Le nombre de quelque chose. Ital. Umbilico, botico. Ger. Das mittel ende den dings/der nabel am Menschen. Bel. Den Navel. Hisp. Ombligo. Pol. Szpodek kaptai wtyk popok. Vng. Kéldék, kédy. Ang. The navel, the middle of any thing.] Vnde Cic. 6. Verr. Etenam cruentè Sicilia vocat ejus insulae umbilicum. Raptamque Libyam, quam eandem Proserpinam vocant, ex Eneideum amore arbitratur: qui locus quod in media insula est situs, sic dicitur umbilicus nominatur. Sic etiam Plinius Umbilicum Italiae circa lacum Reatinum dicit, quod ibi medium Italiae sit. ¶ Item Umbilicus dicitur ligamentum intestinum, quod medium ferè ventris planitie obducit: ad hoc factus, ut per eum foras, dum est in utero matris, nutretur. Plin. lib. 30. cap. 52: Umbilicus ovium à cacumine inest, seu gutta emittens in parturiente. ¶ Vnde Umbilicæ, oblectrices umbilicos infantium desecant. [עליון, עליון, עליון, עליון. ¶ Ab huius quoque similitudine parvus circulus in terra descriptus, ad cognoscendos venos, Umbilicus dicitur. Plin. lib. 18. cap. 33: Per huius medium longitudinem duci sarculo sulcum, vel cinere lineam, mediocriter circūscribi circulo parvo, qui vocatur umbilicus. ¶ Item parvi, ac rotundi, politiq; lapilli, eadem ratione Umbilici dicuntur. Cicero 2. de Oratore: Non audeo dicere de talibus vitiis, sed tamen ita narrare solet Scævola, conchas eos, & umbilicos ad Cajetam, & ad Lucrinum legere confuevit. ¶ Hæc præterea Umbilici, ornameta, & veluti claviculi quidem, quibus libri ornantur. Martial. lib. 2: Quid prodest mirram macer libellus, Nulla crassior, ut sit umbilico? Umbilici (inquit Porphyrio) ornameta ossa erant, aut lignea, conuice, umbilici nostri formam imitantia, quæ voluminibus jam abolutis addabantur. Hæc natum est vulgatum proverbium: Ad umbilicū perducere, pro eo quod est absolvere, ad finem perducere, extremam manum imponere. Hæc Porphyrio in illud Horat. in Epod. Deus, deus nam me vetat Interpres olim promissum carmen, lambos ad umbilicum ducere. In questusum & Martialis finem quarti libri clausit, inquit: Obrejanus fati est, ohe libelle, iam pervenimus usq; ad umbilicum: Te procedere adhuc, & ire quaeris, &c. ¶ Dicitur præterea Umbilicus in anulo, vel monti, ea pars quam alio nomine saltem vocamus, cui scilicet gemma, vel margarita illigantur. Plinius de margaritis loquitur: Et alios convenit nō oportere poliorari, quod sit absoluta bonitas umbilicos statū ex auro statu comprehendentibus. ¶ Umbilicus Veneris, herba est in vltimis nomen retinens, folio in acetabuli formam tornato, brevi in medio cauliculo, in quo semē ipse, radice olivæ modo rotūda, [עליון, עליון, עליון, עליון. Est alterum ejusdem generis, cymbalium aliqui vocant, pinguibus foliis, latioribus, ligularū modo densa, circa radicem medium oculi ambitū decidit, ut in matre semper vivo, astringētis gustus, cauliculo tenus, quo herba & semina hyperici, radice majuscula.

Vmbilicatum, significat Per umbilicos [עליון, עליון, עליון, עליון. Quod umbilicos habet, vel quod ad umbilici similitudinem factum est. [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Fait en la façon de nombrel. Ital. Fatto à figura di umbilico. Ger. Gemaht te der gestalt eines Nabels. Hisp. Hecho à manera de ombigo. Pol. tako popokowpinos. Vng. Kéldék. An. Made like a navel.] Plin. lib. 13. cap. 4: Et in alvo modis vltis pleriq; umbilicatum.

Vmbro, onis, m. i. Media pars clypei eminentior licet quandoq; pro toto clypeo ponatur. [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Le milieu d'un bouclier. Ital. La brucia, il mezzo del scudo. Ger. Der mittel theil eines Euscherfüttes. Hisp. La copa del escudo. Pol. Szpodek Szpuchowa koncy. Vng. Az pajnok az elso pi. Ang. The boss of a buckler or shield.] Liv. 5. ab Vibe. Gallus umbone iquum deturbat. Sciat: iam clypeus clypeos, umbone repellitur umbo. ¶ Est etiam Umbo in monti, aut rupis, ea pars cui inseritur gemma, quam & palam & umbilicum vocari diximus. Plinius libro 37. capite 6: Arabica excellunt candore circuli perlucido, atque non gracili, neque in recessu gemmae, aut in defectu renitente, sed in ipsis umbonibus nitente, præterea substrato nigerrimi coloris. ¶ Cornutus in Persium: Satiya quinta, totam vinctam esse scribit, qua adolescenter urebantur. Persius, totaque imponit subura Permissis sparsisse oculos jam candidus umbo; qua in se tamen non satis attendisse videtur, cum de clypeo commo dilluam intelligi possit. ¶ In montibus quoque [עליון, עליון, עליון, עליון. umbones Latini vocant, quemadmodum Graeci [עליון, עליון, עליון, עליון. vocant quicquid eximium est & prominere, ut ventrem ampullatum. Plutarchus in Lycurgo. Statius in Achilleide. An. disona quos circum umbo Malce: Id est, quod poëtae Græci [עליון, עליון, עליון, עליון. Idem in Thebaide: Scant juga & obiectus geminis umbonibus agger Campū cære vetat. Idem in Hercule. vultu [עליון, עליון, עליון, עליון. tuta

tacea umbone ferarum Excitens stabula. Hæc ex Scallge-
ro in Varro nem. ubi plura exempla notata sunt, quæ quilibet
inde petere poterit.

Umbra, s. p. Aër carens sole, quod fit alicujus corporis ob-
jecta, præsertim nubium. [Umbra] *Umbra*. *Umbra*. *Umbra*. Gall. *Ombre*. Ital. *Ombra*. Ger. *Schatten*. Bel. *Die schaduw*. Hisp. *Sombra*. Pol. *Cień*. Vng. *Arnyék*. Ang. *A shade*. Virgil. 1. Aegloga: tu Tyrræ lentas in umbra Formosam resonare doces Amaryllida sylvas. Quidam dicitur rebus, quod est imber, umbram appellatam existimant, quod omnes umbræ humidæ sint. Umbra etiam dicuntur, quas faciunt pictores, ut imagines, quæ planæ sunt, solidæ videantur. Cicero. 4. Academ. Quam multa videntur pictores in umbris, & eminentia, quæ nos non videmus? Umbra etiam dicuntur mortuorum animæ. Virgil. 6. Acneid. Umbra hic locus, & somni, nobisq; soporæ. Corpora viva nefas Stygia vectare carina. Ibi demum imas Erebi descendit ad umbras. Umbra item olim dicebatur, qui veniret ad convivium non vocatus, sed illius qui vocatus fuerat, comen: nam sic vocatum sequitur, veluti umbra corpus. Horat. lib. 1. Epist. ad summam, locus est, & plumbus umbris, sed nimis arcta premunt olidæ convivia capere. Velut umbra sequi dicitur, qui nunquam deest: nam umbra corpus affectatur, velis nolis. Plautus in Caf. Dece-
rum est mihi quasi umbra quoquo ibis tute, persequi. Suam ipsius metuere umbram, proverbiali hyperbole dicitur, qui periculis trepidat, etiam quum nulla subit causa timoris. Vide Chlidæ Erasmii. Umbra veritatis, est species quaer-
dam veritatis, & quod verissimum dicitur. Vmbra luxuræ, dicit Cicero pro Muræna. pro luxuræ tenuissimo signo, live vrbigo.

Umbellæ, s. p. diminutivum. [umbellæ] Gall. *Ombrette*, *petite ombre*. Ital. *Picciola ombra*. Ger. *Schatten*. Hisp. *Pegajuna sombra*. Pol. *Cyank*. Vng. *Arnyekotika*. Ang. *A little shadow*. Umbellæ instrumentum, quo mulieres solem a facie arcunt. Iuvenalis Satyra nona: Et cui tu viridem umbellam, cui fureci-
naminitas Grandia. Umbellæ præterea dicitur in foculo, asilo, sambuco, & similibus plantis, floris vel feminis pedamentum in plures divifum longiores pediculos, hemisphæ-
rii quondam imaginem suis rotunditate referentes, & in orbem se colligentes.

Umbro, umbras, s. p. Tegendo umbram facio. [Umbro] Gall. *ombro*. Ital. *adombra*. Ger. *schatten*. Hisp. *adombra*. Pol. *czienic*. Vng. *Arnyekotika*. Ang. *To shade*. Plin. 19. cap. 1. Marcellus velis forum umbravit. Virgil. 3. Acneid. Sol ruit interea, & montes umbrantur opaci. Colum. lib. 3. cap. 9. Tam omnes pæd virgæ, ac umbicæ, eo tempore quo vitæ putatur, abraduntur. Hujus composita magis sunt in uls, sicut Adumbro, in umbro, obumbro, pæumbro: quorum significata videt suis locis.

Umbra cõta, umbratica, umbraticum. Quod est ex umbra, seu ad similitudinem umbræ. [Umbra] Gall. *ombra*. Ital. *adombra*. Ger. *schatten*. Hisp. *adombra*. Pol. *czienic*. Vng. *Arnyekotika*. Ang. *To shade*. Augustinus libro 2. Confess. Non saltem, ut est quædam defectura species & umbratica, vitis fallentibus. Umbritas homo, dicitur est a Plauto in Curcul. trapezita, qui in umbra sub tecto vitam agit otiosam. Artes quoque & negotia umbratica nominantur, in quibus per desidiam in umbra elanguescimus. Plin. Epistol. 179. Nos quàm angustis terminis claudamur, etiam tacente me perspicis: nisi forte volumus scholasticas tibi, atque (ut ita dicam) umbraticas literas mutere.

Umbra tili, umbratile, penult. corr. adjectivum, Quod in umbra otioque versatur. [Umbra] Gall. *ombra*. Ital. *adombra*. Ger. *schatten*. Hisp. *adombra*. Pol. *czienic*. Vng. *Arnyekotika*. Ang. *To shade*. Cicero. 2. Tusculan. Sic ad malam domesticam disciplinam, vitamque umbratilem & delicatam quum accesserunt etiam Fortæ, nervos omnis virtutis elidunt. Studiosi vitam umbratilem colunt, quos libri docent in umbra & otio, ut inquit Cicero pro Cornelio Balbo. Res etiam umbratiles dicuntur, quæ hont per involucria, & inanitatem, qualis umbra est. Vmbra-
talem exercitationem dicit Cicero de Oratore, quæ in loco opero atq; ad eò in otio fit.

Umbra culum, umbra culi, n. f. Tabernaculum, velumve umbræ causa erectum. [Umbra] Gall. *ombra*. Ital. *adombra*. Ger. *schatten*. Hisp. *adombra*. Pol. *czienic*. Vng. *Arnyekotika*. Ang. *To shade*. Varro libro 1. de re Rust. cap. 11. Prope arcam faciunt umbra culum

quo secedant homines in æstu tempore meridiano. Valer. Maxim. 1. b. 2. Quint. Catulus primus spectantium confesum velorum umbra culis textit. Ponitur & umbra culi pro umbella mulieris qua regitur ejus facies, ad Solis calorem arcedum, *umbra culi*. Ovid. in Fast. Aurea pelledant tepidos umbra culi lafoles.

Umbra fer, umbrifera, umbiferum, adjectivum, ferens umbræ. [Umbra] Gall. *ombra*. Ital. *adombra*. Ger. *schatten*. Hisp. *adombra*. Pol. *czienic*. Vng. *Arnyekotika*. Ang. *To shade*. Varro secundo de re Rust. cap. 2. Circiter meridiano æstus dum deservescunt, sub umbra feras ropes, & arbores patulas subjicunt. Virgil. 6. Acneid. atq; iam mica refugit in æmus umbiferum.

Umbrosus, adjectivum, Opacus. [Umbrosus] Gall. *ombrosus*. Ital. *ombroso*. Ger. *schattig*. Hisp. *umbroso*. Pol. *czienic*. Vng. *Arnyekotika*. Ang. *To shade*. Cicero ad Quin. Frat. lib. 3. Ego locum æstate umbrosorem vidi nunquam. Plin. lib. 16. cap. 26. Fico folium maximum, umbrosissimumq; Ovid. 7. Metam. Quis nemus umbrosum, se cretaq; sylva tegebat.

Vna, posteriore acuta, Simul, pariter. [Vna] Gall. *ensemble*. Ital. *insieme*. Ger. *zusammen*. Hisp. *juntamente*. Pol. *razem*. Vng. *együtt*. Ang. *Together*. Cicero ad Attic. Si in Italia Pompeius confisit, erimus una Idem 1. Vtr. Vna & id quod facio probabit, & in hæc causa professio neminem mihi esse præponendum adorem putabit.

Vna nims, & hoc unanime, & Vnanimus, s. um, Qui unius animi est, & unius sententiæ cum altero, contentiens, congruens, conveniens. [Vna] Gall. *ensemble*. Ital. *insieme*. Ger. *zusammen*. Hisp. *juntamente*. Pol. *razem*. Vng. *együtt*. Ang. *Together*. Cicero ad Attic. Si in Italia Pompeius confisit, erimus una Idem 1. Vtr. Vna & id quod facio probabit, & in hæc causa professio neminem mihi esse præponendum adorem putabit.

Vna nims, & hoc unanime, & Vnanimus, s. um, Qui unius animi est, & unius sententiæ cum altero, contentiens, congruens, conveniens. [Vna] Gall. *ensemble*. Ital. *insieme*. Ger. *zusammen*. Hisp. *juntamente*. Pol. *razem*. Vng. *együtt*. Ang. *Together*. Cicero ad Attic. Si in Italia Pompeius confisit, erimus una Idem 1. Vtr. Vna & id quod facio probabit, & in hæc causa professio neminem mihi esse præponendum adorem putabit.

Vncia, s. p. Assis pars duodecima, quasi una ex duodecim dicta. [Vncia] Gall. *once*. Ital. *oncia*. Ger. *der zwölffe theil eines dings*. Hisp. *once*. Pol. *uncja*. Vng. *uncia*. Ang. *An ounce*. Plaut. in Mench. Atq; huic ut addas auti pondo unciam. Vncie partes sunt Semuncia, cõtens drachmas quatuor: Duella, pendens duas Sextulas: hoc est, tertiam partem uncie. Silius, quod & Didrachmum dicitur, pondus est duarum drachmarum: hoc est, quarta pars uncie. Sextula, sexta pars uncie. Deinde sequitur Drachma, quæ octies sumpta explet unciam: Quod si ad minora ponduscula libeat descendere, unciamq; in minimas particulas dissecare, cõtinent singulæ uncie scrupula XXIII, obolos XLVIII, semiobolos XCVI, siliquas sive ceratia CXLIII. Quoties autem de mensuris sermo est, Vncia mensuralis accipitur pro duodecima parte Romani sextarii: medici frequentius Cyathum vocant. Hinc deducuntur cõposita Quincunx, pondus, vel mensura quinq; unciarum & Septunx, septem unciarum. Vncia in mensuris Geometricis dicitur duodecima pars pedis: hoc nomine Pollex. Frontinus de Aquæ duabus. Est autem Digicus, ut convenit, decima sexta pars pedis. Vncia 12.

Vncia s. p. Assis pars duodecima, quasi una ex duodecim dicta. [Vncia] Gall. *once*. Ital. *oncia*. Ger. *der zwölffe theil eines dings*. Hisp. *once*. Pol. *uncja*. Vng. *uncia*. Ang. *An ounce*. Plaut. in Mench. Atq; huic ut addas auti pondo unciam. Vncie partes sunt Semuncia, cõtens drachmas quatuor: Duella, pendens duas Sextulas: hoc est, tertiam partem uncie. Silius, quod & Didrachmum dicitur, pondus est duarum drachmarum: hoc est, quarta pars uncie. Sextula, sexta pars uncie. Deinde sequitur Drachma, quæ octies sumpta explet unciam: Quod si ad minora ponduscula libeat descendere, unciamq; in minimas particulas dissecare, cõtinent singulæ uncie scrupula XXIII, obolos XLVIII, semiobolos XCVI, siliquas sive ceratia CXLIII. Quoties autem de mensuris sermo est, Vncia mensuralis accipitur pro duodecima parte Romani sextarii: medici frequentius Cyathum vocant. Hinc deducuntur cõposita Quincunx, pondus, vel mensura quinq; unciarum & Septunx, septem unciarum. Vncia in mensuris Geometricis dicitur duodecima pars pedis: hoc nomine Pollex. Frontinus de Aquæ duabus. Est autem Digicus, ut convenit, decima sexta pars pedis. Vncia 12.

Vncia s. p. Assis pars duodecima, quasi una ex duodecim dicta. [Vncia] Gall. *once*. Ital. *oncia*. Ger. *der zwölffe theil eines dings*. Hisp. *once*. Pol. *uncja*. Vng. *uncia*. Ang. *An ounce*. Plaut. in Mench. Atq; huic ut addas auti pondo unciam. Vncie partes sunt Semuncia, cõtens drachmas quatuor: Duella, pendens duas Sextulas: hoc est, tertiam partem uncie. Silius, quod & Didrachmum dicitur, pondus est duarum drachmarum: hoc est, quarta pars uncie. Sextula, sexta pars uncie. Deinde sequitur Drachma, quæ octies sumpta explet unciam: Quod si ad minora ponduscula libeat descendere, unciamq; in minimas particulas dissecare, cõtinent singulæ uncie scrupula XXIII, obolos XLVIII, semiobolos XCVI, siliquas sive ceratia CXLIII. Quoties autem de mensuris sermo est, Vncia mensuralis accipitur pro duodecima parte Romani sextarii: medici frequentius Cyathum vocant. Hinc deducuntur cõposita Quincunx, pondus, vel mensura quinq; unciarum & Septunx, septem unciarum. Vncia in mensuris Geometricis dicitur duodecima pars pedis: hoc nomine Pollex. Frontinus de Aquæ duabus. Est autem Digicus, ut convenit, decima sexta pars pedis. Vncia 12.

¶ Vnciales lit. treg. pollicis crassitudine exarant. inquit Budens. Vncialis, a, um, adiectivum, ab Vncia derivatur: [שנייף Gall. D'ouste. Ital. Diousta. Ger. Das zu dem indiffen ist ein ganzes gebirt. Hisp. Cosa de vncia. Pol. L'ouste. Vn. Lait selbi vncialis. Ang. Of an ounce.] ut, Lex unciaria, apud Festum: & Foenus unciarium, quod erat levissimum quoddam usurae genus, quom scilicet ex forte centum aureorum, quotannis redit aureus unus. Dicitur in Vnciarum foenus, quod duodecima tantum pars sit usurae centesimae, sive quod singulis mensibus unciam: hoc est, duo decimam partem aurei unius pareret. Nam sicut ex usura centesima quotannis ex centum aureorum forte aurei duodecim redibant: hoc est, in singulos menses aureus unus: & ex semilli. usuris in singulos annos aurei sex, & ex trientalibus aureis, quatuordecim annis servata proportione convenit, ut unciaria usura ex centum aureorum forte quotannis aureum unum pariat, vel quod in idem recidit unciam: hoc est, duodecimam partem aurei in singulos menses. Liv. 7. ab Urbe: Na est unciario foenore facta levata usura erat, forte ipsa obtraheretur inopes. Rursus semunciarum foenus, dimidio levius est unciario, quod ex centis assibus quotannis semissem pariebat, vel in menses singulos semunciam. Huius foenoris ibidem meminit Livius: Semunciarum (inquit) tantum ex unciario factum foenus, & in pensiones aequas triennii. ¶ Vnciana stipis, Romae erat moneta omnium minima, duodecimam tantum assis partem valens. Plin. lib. 34. cap. 31. Item P. Minutio praefecto anno nonae extra portam Trigeminam unciaria stipis collata. ¶ Vnciatum vitae dicebantur, quae ita dispositae essent, ut inter quamlibet vicem unciam unius iugeris relicta, inter valla omnia paria fierent. Colum. lib. 3. cap. 21. Nec solum quae in cunctis sapientia, verum etiam quae specie commendari possint, censeri debent ut Stephanus, ut impediant, ut unciaria, ut cydonia.

Vnciatum, id verbum, per singulas uncias. [שנייף Gall. Once à une par once. Ital. A once à once. Ger. Et d'istinctio in vnciatum dem and etem. Hisp. De once en once. Pol. Po l'ouste. Vng. Leitonkent. Ang. By ounce ounce.] Tertius in Phomion, quod ille unciatum vix de demisso, sum de fraudans genium, comparat miser, &c. Plin. lib. 28. cap. 9: Datur & phthalicis unciatum cum vini veteris hemina decocta, donec tres unciae de toto residant.

Vncius, ni, pen. cor. [שנייף Gall. Grecæ dictio est; Latine uncius, vel curvus.

Vncius, a, um, adiectivum, Vncius hamatus. [שנייף Gall. Vncius hamatus. Ital. Che ha rampino, vncius. Ger. Schaeffer das hautes hat. Hisp. Cosa con muchos garfios. Pol. Nafupni. Vng. Horgas. Ang. Hooked, or crooked.] Cic. 4. Acad. Nec ille qui asperis & laevibus, & hamatis, uncinatisque corpusculis concreta haec esse dicat interjecto inani.

Vncius, vide VNGO.

Vncius, ci, m. f. Insuperamentum incurvum, & in sese reflexum, quo ad multa utimur. [שנייף Gall. Vncius incurvus. Ital. Rampino, vncius. Ger. Ein haat Bel Ein hat Hisp. El garfo, escurpa, o, o cicle. Pol. Hak. Vng. Horgas. Ang. An hook or crook.] Iuven. Satyr. 10. impatio de janis ducitur unco. Dicitur Vncus, dicitur vncus: quod est extuberare, vel intumescere, quod hoc instrumentum ab ea parte qua incurvatur, intumescere ac extuberare videatur. Cic. 2. Philip. Vncus impactus est fugitivo illi, qui in C. Marci nomen invaserat. Liv. 10. belli Punici: Postremo afferes ferreo unco praefixi (harpagines vocant milites) ex Puniciis navibus injici in Romanas caepi. Colum. lib. 3. cap. 18: Et velut uncius infixus solo, antequam extrahatur, praerumpitur.

Vncus, a, um, incurvus, aduncus. [שנייף Gall. Vncus incurvus. Ital. Curvo. Pol. Kyni, hakomari. Vng. Horgas. Ang. Crooked.] Colum. lib. 7. cap. 11: Atque uncius dignus alicui quoque testiculum educito. Virgil. 1. Georg. Adfixo Tegeae laevae, oleaeque, Minerva luventrix, unciisque puer monstrator aratri. Ovid. 1. Metam. de parte sepulta Scorpium exhibet, caudaque minabitur unca. Idem 1. de Ponto, eleg. 7: Qui semel est laesus fallaci piscis ab hamo, Omnibus unca cibus aera subesse putat. ¶ Huius composita sunt Aduncus, & Reduncus, quorum significata vide suis locis.

Vndia, x, f. p. Fluctus sive globus aquae in unum collectus: quales in mari ventis exagitato maxime solent excitari. [שנייף Gall. Vndia. Ital. Ondia. Ger. Ein wasser wullen. Bel. Em bate. Pol. Wala imoda. Vng. Vix, hab. Ang. A wave of water.] Dicitur Vnda (ut quidam volunt) quod sit una, & in se coacta. Virgil. 1. Aeneid. Frangitur remi, tum proa avertit, & undis dat istus, &c. Ovid. 1. Metamorph. succede meis, ait, in clypeo te dis Cecropide, nec te committe rapacibus undis. ¶ Aliquando ponitur pro aqua, ut pars pro toto. Ovid. 1. Metamorph. & terris abicidit undas. ¶ Aliquando pro hominum multitudine. Virgil. 2. Georg. Si non ingentem foribus

domus alta superbis Manē salutantū totis vomit undis. Vndia, diminutivum. [שנייף Gall. Petite onde. Ital. Piccola onda. Ger. Ein kleine wasser wullen. Hisp. Pequena onda. Pol. Mal' ona wodyc. Vng. Vix, hab. Ang. A little wave.] ¶ Vnda comitorum, per translationem pro varia sententiarum multitudine, quibus veluti undis mare, ita etiam comitia fervere videntur. Cicero pro Plane. Si campus atque undae comitorum, ut mare profundum & immensum, sic effervescunt, &c.

Vndabundus, a, um, Vndosus, procellosus. [שנייף Gall. Vndabundus. Ital. Vndoso. Ger. Ein wasser wullen. Hisp. Ondoso. Pol. Wala imoda. Vng. Hab. Ang. That bath many waves.] ut, Vndabundum mare, apud Gall. lib. 2. cap. 30.

Vndatim, Ad undarum similitudinem. [שנייף Gall. Ad factum d'onde, par onde. Ital. A foggia di onde. Ger. Wie die wullen. Hisp. Onda a onda, a memoria de onda. Pol. Jak woda. Vng. Hab. Ang. Like the waves, by water waves.] Plin. lib. 13. cap. 1: Sunt & undatim cuspis mentis, &c.

Vndifonsus, a, um, pen. cor. Quod undarum more strepit, vel quod undis strepit. [שנייף Gall. Vndifonsus. Ital. Vndifonsus. Ger. Ein wasser wullen. Hisp. Ondoso. Pol. Wala imoda. Vng. Hab. Ang. That sounds like waves.] Vnde Mare undifonsum dicitur, quod fluctuando lautum reddat. Vndifonsi dii. Propert. lib. 3. Eleg. 11: Ergo ego sine rudis Adriaci ychar equotis hoopes, Cogat & undifonsus hic prece adire deos. Stat. 1. Achil. At Thetis undifonsus per noctem in rupibus astant.

Vndifonsus, a, um, pen. cor. Quod undasid est, aquas vomit, ut undivoma charjbdis.

Vndo, ar, Fluctus, undis agit. [שנייף Gall. Vndo, ar. Ital. Ondoso. Ger. Ein wasser wullen. Hisp. Ondoso. Pol. Wala imoda. Vng. Hab. Ang. That sounds like waves.] Vnde Mare undifonsum dicitur, quod fluctuando lautum reddat. Vndifonsi dii. Propert. lib. 3. Eleg. 11: Ergo ego sine rudis Adriaci ychar equotis hoopes, Cogat & undifonsus hic prece adire deos. Stat. 1. Achil. At Thetis undifonsus per noctem in rupibus astant.

Vndosus, is, nomen ex participio [שנייף Gall. Vndosus. Ital. Ondoso. Ger. Ein wasser wullen. Hisp. Ondoso. Pol. Wala imoda. Vng. Hab. Ang. That sounds like waves.] Vndantem chlamydem facere, est incedere in chlamydem laxam, rugosamque, sic in dextram modum, modum in laevam iactare, ut eius pars posterior inferior undam modum accedentes, modum recedentes imitari videatur. Plin. in Epid. Sed hic quis est, quem huc advenientem conspicio, quem qui undantem chlamydem quassando facit!

Vndosum mare: id est, fluctuosum, undis exagitatum. [שנייף Gall. Vndosum. Ital. Ondoso. Ger. Ein wasser wullen. Hisp. Ondoso. Pol. Wala imoda. Vng. Hab. Ang. That sounds like waves.] Vnde Mare undifonsum dicitur, quod fluctuando lautum reddat. Vndifonsi dii. Propert. lib. 3. Eleg. 11: Ergo ego sine rudis Adriaci ychar equotis hoopes, Cogat & undifonsus hic prece adire deos. Stat. 1. Achil. At Thetis undifonsus per noctem in rupibus astant.

Vndulatus, a, um, aliud adiectivum: ut Vndulata vestis, vestimentigenus, ab undis quibus depictum erat, nomen habent. [שנייף Gall. Vndulatus. Ital. Ondoso. Ger. Ein wasser wullen. Hisp. Ondoso. Pol. Wala imoda. Vng. Hab. Ang. That sounds like waves.] Vnde Mare undifonsum dicitur, quod fluctuando lautum reddat. Vndifonsi dii. Propert. lib. 3. Eleg. 11: Ergo ego sine rudis Adriaci ychar equotis hoopes, Cogat & undifonsus hic prece adire deos. Stat. 1. Achil. At Thetis undifonsus per noctem in rupibus astant.

libant: sed falsò, mea quidem sententia, quum eymatilis eadem sit quæ cerulea, non à discurrentibus undarum lineis, sed à fluctu colore appellata. Varro li. 1. de Vita pop. Rom. Undulata togam pro pura posuit, idq; novè, ut annotavit Non. A quibusdam (inquit Varro) dicitur esse Fortunæ virginis simulacrum, idè quòd duabus undulatis togis est opertum, petinde ut olim reges nostri prætexas & undulatas togas soliti sunt habere.

Vnde, adverbium. Ex quo loco, vel à quo loco. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. D'où, d'où. Ital. Onde, donde. Ger. Von dem von wo man kommen will. Bel. Van waer. Hisp. Desde. Pol. skąd. Vng. Honnan. Ang. From what place, or whence. Cic. pro Cec. Hoc verbu unde utitur, declarat, & ex quo loco, & à quo loco. Accipitur autem modò interrogativè. Cic. in Rullu: Vnde iste amor tam repentinus? Modò relativè. Virg. 2. Aen. Turrim in præcipiti stantem, summisq; sub astra Iduia testimunde omnis Troia videri, Et Danaum solitare naves, & Achæica castra. Et paulò antè: Evado ad fummi fastigia coluntium de Tela manu miseri jactabam irrita Teucri. Nonquam etiam infinitè. Cicero ad Attic. Non recordor non ad locum referunt, sed ad personam. Cicero Terentia: Mem mea lux unde omnes opem petere solebant. Idem de Senect. Quasi divitiarum, illo extincto fore, unde discerem, neminem. Vnde gentium idem quòd unde. Plautus in Afinaria: Face id ut patrum jam sit. Unde gentium idem Pseudolo: Vnde ego hominem hunc esse dicam gentium?

Vndequinque, adverbium. Ex quocunq; loco. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. De quelque côté que ce soit. Ital. Da ciascun luogo. Ger. Von woher. Hisp. Desde quera. Pol. skądkolwiek. Vng. Vala honnan. Ang. From whatsover place. Liv. 4. belli Pun. Bellum undecunq; cum Annibale Consulibus mandatum. Plinius lib. 26. cap. 4. Vulnerum quoq; sanguinem, & undecunq; fluentem, sicut per se, vel ex aceto.

Vndeunde, Vndequinque, quomodo Vbiubi dicitur pro ubicunq;, & Quoquo pro quocunq;, & Quaquà pro quacunq;.

Vndecentum, Nonaginta novè, centu minus uno. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Cent quatre vingt et dix-neuf. Ital. Novantasette. Ger. Eins und der hundert neun und neunzig. Hisp. Nonenta y nueve. Pol. Dymiesiedziest i dziewięć. Vng. Kilenczven kilencz. Ang. Four score ad nyne teen. Plin. lib. 7. cap. 6. Paruerunt tamè ex annis undecentum.

Vndeceni, x, a. Idem centum novaginta novè, idè centu minus uno. Plinius lib. 16. cap. 1. de Aegypti obeliscis agens: Idemq; digressus inde, ubi fuit Mucius regia, posuit alium, longitu dine undeceni pedibus, per latera cubitis quatuor.

Vndecies, adverbium, Vndecim vicibus. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Onze fois. Ital. Undici volte. Ger. Elf mal. Hisp. Once veces. Pol. Dziesięć razy. Vng. Tízszor. Ang. Eleven times. Col. lib. 3. cap. 2. Hanc summà undecies multiplicato, sunt pedes quinquaginta tria millia nongenti.

Vndecimus, undecima, undecimum, pen. corr. Vltimus ex undecim. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Onzième. Ital. Undecimo. Ger. Das elfte. Hisp. Ceda de onze. Pol. Jedenasty. Vng. Tízegyedik. Ang. The eleventh. Virg. 8. Aeglog. Alter ab undecimo tum me jam cœperat annus.

Vndecim, hujus undecimem, pen. prod. Navis undecim temporum ordines habens. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Galère à onze rames pour hanc. Ital. Galea de undeci remi. Ger. Ein Gaten se in einer zehnten auf euder hat. Hisp. Galea de onze ordinis. Pol. Okret miedzium rypdy jedenaście parządmieci. Vng. Tízegy rend mechi hanc. Ang. A galey having a eleven oars on euder feat. Plin. lib. 16. cap. 40. Maxima ea in Cypro traditur ad undecimem Demetrii suocia centum triginta pedum longitudinis: crassitudinis vero ad mium hominum complexum.

Vndeni, x. adjectivum, Vndecim. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Onze. Ital. Undeci. Ger. Elf. Hisp. Once. Pol. Jedenasty. Vng. Tízegy. Ang. Eleven. Plin. lib. 11. cap. 23. Parturitur autem undeni. Ovid. 1. Amor. Eleg. 1. Musa per undenos emodulanda pedes.

Vndeviginti, adjectivum indeclinabile, Novemdecim, vigin minus uno. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Dix-neuf, vingt moins un. Ital. Diciannove. Ger. Eins und der neunzig. Hisp. Diez y nueve. Pol. Dymiesiedziest i dziewięć. Vng. Kilenczven kilencz. Ang. Nynteen. Cicero de Clar. Orat. Vndeviginti annos natus erat eo tempore. Livius 3. belli Pun. Vbi ea dies venit, ad conducendum tres societates aderant hominū undeviginti.

Vndevicim, a, um, Decimus nonus. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Dix-neuf. Ital. Diciannove. Ger. Eins und der neunzig. Hisp. Diez y nueve. Pol. Dymiesiedziest i dziewięć. Vng. Tízven kilencz. Ang. The nynteen.

teub.] Cic. de Sen. Anno enim undevicesimo post ejus mortem, hi Consules T. Flaminius, & M. Atilius facti sunt.

Vndevicesimus, i. Vndevicesima legionis miles. [Vn. Egebean huzaklik sergi.] Hircius de bello Alexandrino: Cognita te noctu cum quinq; cohortibus undevicesimanorum egreditur.

Vndetrigēsimus, a, um: id est, vicequingentesimus. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Vingt-troisième. Ital. Ventitreesimo. Ger. Dün und der dreißigste. Hisp. Veinte y nueve en orden. Pol. Dwudziesty ad trzydziesty. Vn. Egi hian harninex. An. The nynteen and thirtieth. Liv. 5. bell. Pun. 2. Anno octogesimo postquam in Hispaniam venerat Cn. Scipio, undetrigesimo die post fratris mortem interfecit eum.

Vndequadrāginta, Triginta novem. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Trentième. Ital. Trentantesimo. Ger. Ein und der vierzigste. Hisp. Treinta y nueve. Pol. Trzydziesty i dziewięć. Vng. Egi hian negyven. Ang. Thirtie and nyne. Livius 5. belli Pun. Ad mille CCC. Carthaginiensium caesi, undequadrāginta vivi capti.

Vndequadrāginta, adverbium, Novies & tricies. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Trentième fois. Ital. Trentantesimo volte. Ger. Eins und der vierzig mal. Hisp. Treinta y nueve veces. Pol. Dymiesiedziest i trzydziesty. Vng. Harmincz kilencz. An. Thirtie and nyne times. Plin. lib. 7. cap. 23. Solus M. Marcellum transgressus, qui undequadragesima dimicaverat.

Vndequinquāginta, Quadraginta novem, quinquaginta minus uno. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Quarantaineuf. Ital. Quarantanesimo. Ger. Eins und der fünfzigste. Hisp. Cuarenta y nueve. Pol. Sztydziest i dziewięć. Vng. Egi hian ötven. An. Forty and nyne. Liv. 7. belli Maced. In eo triumpho undequinquaginta coronæ aureæ translatae sunt.

Vndequinquāginta, a, um, Quadragiesimus nonus. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Quarantaineuf. Ital. Quarantanesimo. Ger. Eins und der fünfzigste. Hisp. Cuaenta y nueve. Pol. Sztydziest i dziewięć. Vng. Egi hian hatvan. Ang. Nyne and fifty. Liv. 3. belli Punici: Cæperunt amplius tria milia hominum, paulò minus mille equorum, undefexaginta militaria signa.

Vndefexāginta, Quinquaginta novem. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Cinquante-neuf. Ital. Cinquantanesimo. Ger. Eins und der fünfzigste. Hisp. Cincuenta y nueve. Pol. Pięćdziesiąt i dziewięć. Vng. Egi hian hatvan. Ang. Nyne and fifty. Liv. 3. belli Punici: Cæperunt amplius tria milia hominum, paulò minus mille equorum, undefexaginta militaria signa.

Vndefōdōginta, Septuaginta novem, octoginta minus uno. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Septante-neuf. Ital. Settantanesimo. Ger. Eins und der siebenzigste. Hisp. Setenta y nueve. Pol. Siedziest i dziewięć. Vng. Egi hian hetven. Ang. Seventie nyne. Horat. 2. Ser. Sat. 3. ageli strametis incubet, unde Octoginta annos natus, cui stragula vestis, Blattarum ac tinearum epula putrescat in arca, &c.

Vndelibe, & Vndelibet, Ex uno quovis loco. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. D'où tu veux, de quelque côté que tu veux. Ital. Da qualunque luogo. Ger. Von wo du willst. Hisp. Desde quera. Pol. Skądkolwiek. Vng. Akar honnan. Ang. Out of whatsover place. Autor ad Heren. libro 4. Ali illud quidem facile fuit unde libet invenire.

Vndiquē, adverbium, Ex omni parte. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. De toutes parts, de tous costez. Ital. Da ogni parte, da ogni banda. Ger. Von allen orten. Hisp. De cada parte. Pol. Skądkolwiek. Vng. Minden felől. Ang. From all places, in every side. Cicero pro Pompeio: Sicilia multis undique cincta periculis. Idem 2. de Fin. Habes undique expletam & perfectam, Torquate, formam honestatis. Virg. 8. Aeneid. duftores primi Messapus & Vrens, Contemptorq; decum Mezentius, undiq; cogant Auxilia, & latos vastant cultoribus agros. Vndiq; ex omni genere. Cicero 5. Tuscul. Sic vita non solum si undiq; referta bonis est, sed si multò majore & graviore ex parte bona propendant, beata rectè dici potest. Idem pro Sextio: Non sum tam ignarus, ludices, caularum, non tam insolens in dicendo, ut omni ex genere orationem aucuper, & omnes undiq; stultos carnam ac delibem.

Vnedo, pen. cor. unedonis, pen. prod. Fructus est arbuti, terribus fragis non dissimilis: inde nomen habens, quòd plures edi non possint. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Arbuste. Ital. Albano, ceras del mar. Ger. Du frucht des hantnis Arbuts, ist dem Quintoban in nicht vngleich. Hisp. Madroño. Pol. Jabłko podębne.

Vng. Vng. Vng. Ang. A mulling or wabbie fruit.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vng. Vng. Vng. Ang. A mulling or wabbie fruit.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vng. Vng. Vng. Ang. A mulling or wabbie fruit.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vng. Vng. Vng. Ang. A mulling or wabbie fruit.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vng. Vng. Vng. Ang. A mulling or wabbie fruit.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vng. Vng. Vng. Ang. A mulling or wabbie fruit.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vng. Vng. Vng. Ang. A mulling or wabbie fruit.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vng. Vng. Vng. Ang. A mulling or wabbie fruit.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vng. Vng. Vng. Ang. A mulling or wabbie fruit.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vng. Vng. Vng. Ang. A mulling or wabbie fruit.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vng. Vng. Vng. Ang. A mulling or wabbie fruit.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

compositio tenax, qua chirusgi utuntur ad valera curand. sed commissio diversorum odorum addito oleo, ad unguen-

Vnguenti. a. um. Vnguento oblitus.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vnguenti. a. um. Vnguento oblitus.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vnguenti. a. um. Vnguento oblitus.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vnguenti. a. um. Vnguento oblitus.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vnguenti. a. um. Vnguento oblitus.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vnguenti. a. um. Vnguento oblitus.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vnguenti. a. um. Vnguento oblitus.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vnguenti. a. um. Vnguento oblitus.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vnguenti. a. um. Vnguento oblitus.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

Vnguenti. a. um. Vnguento oblitus.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud conge-

apud Colum. lib. 12. cap. 18. sunt instrumenta quædam ferrea, quibus vindemiatores unguium vice utebantur ad colligendas uvas, ne ipsas manibus distingerent. Fieri enim non poterat, ut dum unguibus manuum uvas colligerent, bona pars acinorum digitorum contactu, in terram non delaberetur. Colum lib. 12. cap. 18: Et unguis ferrei quam plurimi parandi, & exacti sunt, ne vindemiator distingat uvas, & non minima fructus portio, dispersis acinis, in terram dilabatur. Vnguem transversum, sive unguem latum non discedere: proverbialis hyperbole est pro eo quod est, quam minimo spatio discedere. Cic. 2. Academ. Ab hac regula mihi non licet transversum, ut aiunt, unguem discedere. Idem Attic libro 13: Curandum est, atque hoc in omni vita, sua quenque à conscientia transversum unguem non oportere discedere. Vnguem medium ostendere proverbium est, quo summus contemptus significatur: inde sumptum, quod medium digitus pro impudico habebatur. Iuvenalis Satyr. 10: quum fortuna ipse minaci Mandaret laqueum, mediumque ostenderet unguem. Vngues arrodere, proverbiali metaphora dicuntur, qui cogitabundi sunt, & rem aliquam secum agitant. Horat. 1. Serm. Satyr. 10: Si foret hoc nostrum fato delapsus in xvum, Deterreret sibi multa, recideret omne, quod ultra Perfecit traheret, & in versu faciendo Sæpe caput scaberet, vivos & roderet ungues. Vnguis, nervosa quædam adnatæ membranæ exerciticia, à majore oculi angulo ut plurimum nascens, ad oculi coronam ita procedens, ut quædam pupillam operiat. Celsus lib. 7: Vnguis verò, quod ὀφθαλμῶν Græci vocant, est membranula nervosa orbes ab angulo, sæpe nonnunquam ad pupillam quoque pervenit, eiq; officit. Sæpius à natum, interdum etiam à temporum parte nascitur. Vnguis ciliis, unguiculis, penult. corr. diminutivum, Faryus unguis. Gall. Petit ongle, anglet. Ital. Ongia picciola. Ger. Nagel. Hisp. Pequena uña. Pol. Pazowiek. Vng. Körndel. Et Ang. A little nail. Plautus in Epid. Contempla Epidice, ut que ad unguiculo ad capillum summū. Cic. 5. de Finibus: Valitudinem, vires, statutam, formam, integritatem unguiculi omnium. A teneris unguiculis, ad vna à natali in vna, proverbialiter dici solet pro eo quod est ab infantia, ab incute ætate, à puero, ad incunabulis. Cicero Lentul. Sed præta teum qui mihi à teneris, ut Græci dicunt, unguiculis es cognitus. In eadem etiam significatione dicimus, De teo unguis. Horatius in Odiss: Motus doceri gaudet Ionicos Maturâ virgo, & fingitur artibus iam tunc, & incestos amores A tenero meditatâ unguis.

Vnguis, s. p. Calceus corneus, pedes muniens eorum animalium quæ digitos non habent: sive etiam ea pars pedis, quæ cornu tegitur. Gall. La corne du pied d'un bœuf. Ital. Oghia del animale. Ger. Haff. Hisp. Vena de los animales patibildas. Pol. Kopyto. Vn. Kõrõn. An. The hoof of a beaf. Virgil. 3. Georg. & solido graviter sonat unguis cornu. Idem 1. Aeneid. Quædrupedate putrem sonitu quatit unguis campum. Cic. 3. de Natura deorum: Ergo illud in silice vestigium Castoris equi credis esse? Colum. lib. 8. cap. 11: Sed si sanguis adhuc supra ungulas in crinibus est, ficatione assidua discutitur. At si iam in ungulis est, inter duos ungues cultello leviter aperies. Et paulo post: Si sanguis in insectis parte unguis est, extrema pars ipsius unguis ad vivum refectur. Quibus in locis manifestè Columella Vngues, pro ipsis calceis corneis accepit unguam verò pro ea parte pedis, quæ cornu tegitur. Contra pro ipsis calceis aperte accepit Plin. lib. 11. cap. 46. quum ait: Ungula veterino tantum generi renascuntur. Idem lib. 10. d. cap. 45. ea ratione ungulas distinguit ab unguibus, ut unguis iis tantum esse asserat, quibus pedes sunt, & in pedibus digitis: cæteris autè neque pedes tribuant, neque ungues, sed tantum ungulas. Omnia (inquis) digitos habent, quæ pedes, excepto elephanto. Huic enim informes numero quidè quinque, sed indivisi, ac leviter discreti, unguisq; non unguibus similes. Hanc differentiam eleganter exprimit Ovidius in transformatione lûs, è bovis effigie in primâ formam redcitur: Ungulaq; (inquis) in quinos delapsa absunt unguibus. & Omnis unguis, proverbii speciem habet, pro eo quod est, omnibus vmbus manuumq; pedumq; & conatu torius corporis nri, ut etiam unguis, qui sunt in extremitate collocati intenduntur, quod Plinius existimat esse summas nervorum clausulas. Cic. lib. 2. Tusculan. Toto corpore atq; omnibus unguis (ut dicitur) contentioni vocis afferunt. Injicere unguis, est rapere, vel furari. Plautus: Nunc scio fedrim tibi esse, quia non licet huc injicere unguis.

Vngulatus, Qui magno unguis habet, ac scabros: quasi unguis similitores quam unguibus: ut ex Catonis sententia refert Festus. in vna.

Vngulum, Antiquis anulum significabat, cujus de etymo nihil est quod laboremus, quum Festus autor sit peregrinum esse vocabulum, & ab Oescis sumptum. [V̄N̄D̄ t̄eb̄d̄h̄, d̄an-

videtur, ὀφθαλμῶν. Gall. Anneau. Ital. Anello. Ger. Ein fingering. Hisp. Anillo. Pol. Pierścień. Vng. Gomb. Ang. A ring.] Plinius libro 37. cap. 1: Miror Tarquini ejus statam sine anulo esse, quanquam & de nomine ipso ambigi video: Græci à digitis appellaverunt: apud nos præci unguulum vocabant: postea Græci, & nostri symbolum.

Vniculus, Vnicolor, Vnicornis, Vnicus, Vnigenitus, Vniuga, Vnimanus, vide VNV.

Vnio, unionis, s. Concordia, consensus. [V̄N̄D̄ t̄eb̄d̄h̄, d̄an-] ratiōn. d̄an- Gall. Union, union. Ital. Unione, concordia. Ger. Einigkeit. Hisp. Union à unidã. Pol. Zjednocenie 72 pãda. Vng. Egysf. Ang. Union concorde and agreement.] Augustinus: Nam hoc fieri posse in tanta animorum unione quis dubitet? Aliquando significat margaritam, margaritam, quod in conchis nulli duo reperiantur indiscreti. [V̄N̄D̄ t̄eb̄d̄h̄, d̄an-] Gall. Une perle. Ital. Perla. Ger. Ein perle. Hisp. La perla à alia far gresso. Pol. Perla. Vng. Gyngy, vno drágak. Ang. A pearl.] Plinius lib. 9. cap. 35: Dos omnis unionum est in candore, magnitudine, orbe, levore, & pondere, haud promptis rebus, in tantum ut nulli duo reperiantur indiscreti: unde nomen unionum Romanæ scilicet impolæte delicie: nam apud Græcos non est, nec apud Barbaros inventores ejus aliud quam Margaritæ. Est & Vnio, cæpæ genus capitatum. Colum. lib. 12. cap. 10: Pompeianam, vel Alcaloniam cæpam, vel etiam Mariticam simplicem, quam vocant unionem rusticis, eligit. Hoc autem nomen, ut inquit Ruellius, apud Gallos: velut triviale hætenus usurpatum est pro eo cæpæ genere, quod pluribus bulbis non coagmentatur.

Vniculus, Vnistrips, Vnitas, Vniter, Vniversalis, Vnivocus, Vniufmodi, vide VNV.

Vnquam, adverbium, Vno tempore, omni memoria. [V̄N̄D̄ t̄eb̄d̄h̄, d̄an-] Gall. Quel que fut, quel que temps, onques. Ital. Alcuia volta. Ger. In vno ja. Bel. Immermeer. Hisp. Alguna vez. Pol. Ktoregokolwiek czãsto. Vng. Saha. Ang. At any time.] Cicero in Orat. Isocrates præstat omnibus qui unquam orationes attingunt.

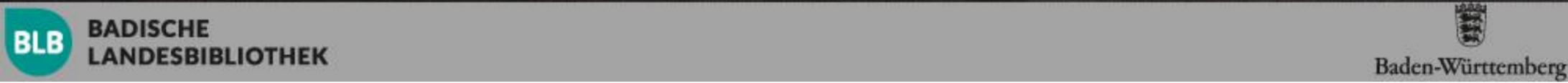
Vnus, una, unum, Numeri participium est. [V̄N̄D̄ t̄eb̄d̄h̄, d̄an-] Gall. Un, un seul. Ital. Vno. Ger. Eins. Bel. Een. Hisp. Uno principio de contar. Pol. jeden. Vng. Egy. Ang. One.] Cicero pro Quintio: Alpheus servulum unum abducit. Aliquando accipitur pro solo. Plautus: Vnus tum domi etiam, & fores erant clausæ. In qua significatione quandoque genitivo jungitur, & ferè genitivo Omnium. Plinius lib. 9. cap. 17: Accipenser unus omnium squamis ad os vestis, contra aqua natando meat. Nonnunquam etiam genitivo nominis substantivi, sed ferè subintelligitur genitivus Omnium. Plinius lib. 11. cap. 37: Calvitium unum tantum animalium homini. Aliquando in oratione Vnus substituitur. Quintil. lib. 9. cap. 1: Nec desunt, qui tropis figuræ nomen imponant, quorum est C. Attentius Proculus. Hoc est, quorum unus est, & Ponitur aliquando pro pronomine Idem. Plautus in Capt. Hic postquam hunc emittit, dedit eum huic gnato suo peculari, quia quasi una ætas erat: id est, eadem ætas, sive ejusdem ætatis erat. Vno exemplo omnes vivunt: id est, eodem. Plaut. in Mil. Sic etiam accipiendum est illud Ovid. 1. Metamorph. Vnus erat toto naturæ vultus in orbe: id est, idem vultus, & sibi per omnia similis. Aliquando pro primo. Virgil. 2. Aeneid. cadit & Ripheus iustissimus unus Qui fuit in Teucris. & Vnus & alter, pro duobus. [V̄N̄D̄ t̄eb̄d̄h̄, d̄an-] Cicero quarta Verr. Dicit unus & alter breviter, nihil interrogatus. Terentius in Andr. Sed postquam amator accessit unus, & item alter, pretium pollicens. Sic alter & tertius, pro tribus. Tacitus: Sed & alter & tertius dies cõlatione abstulit.

Vnusquisq; & Vnusquisque, Quilibet. [V̄N̄D̄ t̄eb̄d̄h̄, d̄an-] Gall. Un quel. Ital. Ogniscuno, ognuno. Ger. Ein jeder od er jettlicher. Hisp. Cada uno. Pol. Każdy. Vng. Ki ki mind. Ang. Every one, all.]

Vnusquispiam, Aliquis unus. [V̄N̄D̄ t̄eb̄d̄h̄, d̄an-] Gall. Unus. Ital. Alcuia. Ger. Etm an em. Hisp. Alguna. Pol. Cokolwiek. Vng. Valamely. Ang. Some one.]

Vnusquisque, unaquæque, unumquodque, & unumquidque, Singuli: dictio universalis, potiusq; cum positivo quam superlativo jungitur, eò quod unus vim quandam superlativi obtineat. [V̄N̄D̄ t̄eb̄d̄h̄, d̄an-] Gall. Un chacun. Ital. Ogniscuno, ognuno. Ger. Ein jeder od er jettlicher. Hisp. Cada uno. Pol. Każdy. Vng. Ki ki mind. Ang. Every one, all.] Cicero pro Font. Moverat eo tempore quo unumquodque nostrum, quum in eum locum productus est. Ibidem eam semper unaquæque, de te testis non solum semel, verum etiam breviter interrogatus. Idem pro Ros. Amer. Leviter unumquodque tangere.

Vnsciamus, pen. corr. adjectivum. [V̄N̄D̄ t̄eb̄d̄h̄, d̄an-] Gall. Qui n'a qu'un an sur son visage. Ital. Di un sol calamo à gamma. Ger. Das nur ein tai oder haam hat. Hisp. Cosa que tiene una sola

causa d' paja. Pol. Oledum sylbie. Vng. Eyyfara. Ang. That hath one stalk.] Frumentum unicalamum. Plin. lib. 18. cap. 7. Vnicalamum praeterea, nec utquam capax, ferturq; nonnulli tenui terra.

Vncaulis, le. Quod unum caulium habet, nec in ramos spargitur. [pajra] Gall. Qui n' a qu' une tige. Ital. Di un colture. Ger. Das hat ein stengel hat. Hisp. Casa que ha un solo tallo. Pol. Oledum 2' abm. Vng. Egi l'auide. An. That hath one stalk.] Plin. lib. 19. cap. 10. Est autem uncaulis, radice bulbo simili.

Vnicoloris, pen. corr. & omnis gen. Unus coloris. [pajra] Gall. D' unecoleur. Ital. Di un colere. Ger. Einer farb. Hisp. Casa de un color. Pol. Oledum farbne. Vng. Egi 2' unne. An. Of one colour.] Plin. li. 32. cap. 9. Dulciores forminae sunt, & unicolores. Ovid. 11. Metam. At medio torus est hebeno sublimis in antro Plumbeus, unicolor, pullo velamine tectus.

Vnicornis, hujus unicornis, m. t. A recentioribus quibusdam ex nostris appellatur fera, quam Graeci ὑνικωρην appellunt. [Gal Licorne, qui n' a qu' une corne. Ital. Licorno. Ger. Ein Einhorn. Hisp. Animal de un solo cuerno, unicornio. Pol. Jed rogowy. Vng. Egy saru. An. That hath one horn.] Hanc Plinius cervino capite esse scribit, pedibus elephanti, cauda capri, reliquo corpore equo non dissimili, unicum media in fronte cornu gerentem cubitorum duorum longitudine. e Est & unicornis, & hoc unicornem, adjectivum, quod unum cornu tantum habet. Plinius lib. 11. cap. 46. Unicornem bifidulum oris. Idem libro 8. capite 21. In India boves sunt solidis ungulis, & unicornes.

Vnicus, a, um, Singularis, vel solus. [pajra] Gall. Unique, seul. Ital. Unico, solo. Singulari. Ger. Einzig, einzig. Bel. Eenig. Hisp. Casa sola y unica. Pol. Jedni. Vng. Egyetlen egy. An. One, alone.] ut, Phoenix est unica avis. Cic. pro Rosc. Amer. Et queramus quae tanta vitia faciant in unico filio.

Vnicum, adverbium, Singulariter. [pajra] Gall. Uniquement, singulariter. Ital. Unicamente, singularmente. Ger. Besond' und abs. einzig. Hisp. Unica, y singularmente. Pol. Osobliwie. Vng. Egyetlen egy. Ang. Only.] Plautus in Bacchid. Imo unice unum plurimi pendit.

Vniciformis, [pajra] Vng. Eyyformais, eyyarantualo eyyfite.] Iulius Firmicus Mathes. lib. 1. De Zonis; Quaedam ipsarum uniformes sunt.

Vniciformitas, tis, f. t. [Vn. Eyyformais, eyyarantualo eyyfite.] Macrobius Saturn. li. 7. cap. 5. Cur illis providere veritate laboras, illi squalorem uniformitatis adjicias?

Vniciformiter, adverbium, [pajra] Vng. Eyyformais, eyyarantualo eyyfite.] Diomedes Grammat. lib. 1. Simplex vel unica est, quae per omnes casus uniformiter currit.

Vnicigena, nae, penult. corr. & comm. p. Unicus, unigenitus. [pajra] Gall. Seul ne, unque filio ou fille. Ital. Solo figlio solo. Ger. Eingeborn. Hisp. Hijo solo. Pol. Jednorodni. Vng. Egyul. Ang. Only born.] Cicero de Univ. Singulari Deo hunc mundum atq; unigenam procreavit. Alia ratione Pallas a Catullo dicitur Unigena, quod scilicet unico parente crederetur genita, ex cerebro nimirum Iovis.

Vnicigenus, in f. vox frequens est Ecclesiasticis scriptoribus pro filio unico, qui neq; fratrem habuerit, neq; sorore. [pajra] Gall. Seul ne, unque filio ou fille. Ital. Solo figlio solo. Ger. Eingeborn. Hisp. Hijo solo. Pol. Jednorodni. Vng. Egyul. Ang. Only born.]

Vnicigena vinea, Quae simplici nituntur jugo, quum binis hastilibus in terra dehis, singulae transverse perticae in unam tantum partem ordinis superincumbunt. [pajra] Plin. lib. 17. cap. 22. Si unijuga erit vinea.

Vnicimans, unimana, unimanum, Unam tantum manum habent. [pajra] Gall. Qui n' a qu' une main. Ital. Di una mano. Ger. Der hat ein hand hat. Hisp. Casa de una sola mano. Pol. Jedneroki. Vng. Fel kezso. Ang. That hath but one hand.] Liv. 5. belli Macedonico Captam sex haedos uno sexu edidisse ex Piceno nunciatum est, & Aetia puerum natum unimanum.

Vnicimodus, uniusmodi. [Vng. Eyyfite, eyymoda.] Apuleius de Philosophia: Unimodam vero esse virtute, quod bonum sapientiae naturae adminiculo non indiget.

Vnio, unis, univi, unitum, ad. q. Coniungo, in unum redigo. [pajra] Gall. Unir, unir. Ital. Adunare, az riunire. Ger. Verbinden, y vereinigen. Bel. Vereenigen. Hisp. Ayuntar. Pol. Spolac y azun. Vng. Egybe foglalom. Ang. To complete together and make one.] unde amicitia, qui sunt unius voluntatis.

Vnistris, unistripe, Quod a radice caudicem habet unicum assurgentem. [pajra] Gall. Qui n' a qu' unecraque ou une tige. Ital. D' una stripe. Ger. Das hat ein stam hat. Hisp. Casa de una sola planta. Pol. Jednym pniecm rosnaci. Vng. Egy zaru. Ang. That hath one stam or stalk.] Plin. lib. 16. cap. 30. In longitudinem excreverunt abies, lanx, palma, cupressus, ulmus, & si qua unistris.

Vnitas, unitatis, f. t. Indivisibile numeri principium. [pajra].

Gall. Consonantia de pluribus dicitur in un. Ital. Consonantia d' una d' di piu cose, unita. Ger. Das was zu der selbstigkeit steht, verbunden vider d'ingen atz ob es eins n'at. Hisp. Unidad. Pol. Jednoscilny, y jednoscilny. Vng. Egy An. Unita.] & Accipitur & per omnimoda similitudine. Columi lib. 7. cap. 3. Ideo ubi lanis oves emi non oportet quod melius unitas coloris appareat. Plin. lib. 7. cap. 12. Toranius M. Antonio jam Teium uno, casmios forma pueros, alterum in Asia genitum, alterum in Alpes, ut geminos vendidit tanta unitas erat.

Vnitus, penult. corr. adverbium, Coniuncte, concorditer. [pajra] Gall. Ensemble. Ital. Coniuntamente, y unido. Ger. Zusammengehoert. Hisp. El uno, y juntamente. Pol. Jednoscilny. Vng. Egy egy. An. In one together.] Lucretius li. 3. quum corporis atq; animi Dissidium fuerit, quibus haeminae, ter apti.

Vnivertus, universa, universum, In singulari quidem idem est quod totus. [pajra] Gall. Ensemble, y tout. Ital. Universalmente, y unido. Ger. Ganz, oder allem. Bel. Sveht. Hisp. El todo, y unido de parte. Pol. Wsposilni, spolni. Vng. Mind az egy. Ang. All at once together.] ut Univertus aget, universus exercitus. e In plurali vero significat omnes conjunctim. Nam si dicimus: Omnes sunt domicilia constituta, intelligitur domicilia sibi unumquemque constituisse. Si vero dicimus, Univertus sibi domicilia constituerunt: significatur omnes simul unum domicilium fecisse. Cicero libro 4. Academiarum. Qui loquuntur de universis, nihil excipit: quid enim potest esse extra universum? Terentius in Phormione. Quod ille uocavit vix de demofilio suo, suum defraudans genus, comparat miserum illi universos fano abripit. Cic. 3. Officiorum: Ergo unum debet esse omnibus propositum, ut eadem sit utilitas universorum, & universorum.

Vnivertus, adverbium, Generaliter, generaliter, sigillatim. [pajra] Gall. Universellement, et general, generaliter. Ital. Universalmente, y universalmente. Ger. Allgemein, y universaliter. Hisp. Generalmente, y universalmente. Pol. Wsposilnie, y spolnie. Vng. Mind az egy. Ang. Generally, altogether.] Cicero in Vatin. Quamvis ubi te promittam universis, quod genus improbitatis & scelus in eo magis dicitur tu praetermissis. Idem 7. Verborum: Quid ego de cetero illivum Romanorum supplicis sigillatim ponis quam universum atq; universis loquar?

Vnivertum, aliud adverbium eiusdem significationis.

Vnivertitas, universitatis, f. t. [pajra] Gall. Universalite, y universalite. Ital. Universalita, y universalita. Ger. Allgemeinheit, y Universalitaet. Hisp. Universalidad, y universalidad. Pol. Wsposilnosc, y spolnosc. Vng. Mind az egyseg. Ang. The universality, or any multitude all at once.] Cic. 2. de Natura deorum: Licet enim contrahere universitatem generis humani, tamq; gradatim ad pauciores, postremo deducere ad singulos. Columella in Praefatione libri primi de rusticationis universitate nihil atinet nunc plura dicere. e Univertitas pro omnium collegio interdum poni solet. Dig. lib. 3. Tit. 4. leg. 2. Si mancipes vel aliqua universitas ad agendum det actorem.

Vnivertus, universale, om. t. Ad universos pertinet. [pajra] Gall. Universal. Ital. Universale. Ger. Allgemein. Hisp. Universal. Pol. Spolnie, y spolnie. Vng. Mind az egy. Ang. Universal.] Autor ad Hebraicum: Nam in huiusmodi rationibus, non universali, neque absoluta, sed extenuata ratione expolito confirmatur. Quo tamen in loco sunt qui malim legere Universalis, Vtitur tamen hac voce & Varro lib. 2. de Analog. Quod (supra) ad universalem pertinet causam.

Vnivertus, f. p. quae uni tantum nupit, quod p' unum dicitur. [Vn. Ety d' ha f' p' t.] Terullianus lib. de Monogamia: Fertur muliebri coronam non imponit, nisi univertis.

Vnivertus, univoca, univocum, pen. corr. Quod & nomen & re pluribus convenit. Graecis οὐνοσπορις dicitur: sicut contra Aequivocum, quod nomine, sed non re pluribus convenit, & a Graecis οὐνοσπορις appellatur. Animal itaque respectu hominis, & equi, univocum est, quia illis & animalis nomen commune est, & ratio substantiae eadem: utique enim conceptio animalis definitio, corpus animatum sensibile. Grammatici dicunt, Homonyma esse, quae voce, sed non significatione conveniunt: ut Nepos & filii filium significat, & prodigum. Synonyma, quae non voce sed significatione conveniunt: ut ensis & gladius.

Vnivertus, adverbium, eunivertus.

Vnivertus, pen. corr. nomen indeclinabile, Uniformis, non varius. [pajra] Gall. Qui est pour est d' un force, uniforme, y unanime. Ital. Di una forma & fog gio, non vario. Ger. Einzig od' oder was. Hisp. Casa de una sola manera. Pol. Jednaki. Vng. Egy formais. Ang. Of one force or fashion.] Terent. in Hez. non p' teotid injuria Vnivertus dicitur ferre. Cic. Att. lib. 9. Noli cum putare tolerabiles horum infanias, nec univertus dicitur.

Vulsculus, qui & Vnoctulus dicitur, Vnicum habes oculum: quales Poetae fingunt fuisse Cyclopes. Gall. Qui a qui unum. Ital. Chi ha un solo occhio. Ger. Ein einziges. Hisp. Tuerto de un ojo. Pol. Jedynski. Vng. Egy szemu, fel szemu. Ang. That hath one eye. Plant. Vnoctule laire. Gell. lib. 3. cap. 11. de Cyclope in dem inquit vel maxime, quod fuerit unoctulus.

Vnoctus, adverbium antiquum, Simul significat. Pacuvius in Iliade Occidisti, ut multa paucis verba unoctus enunti. Ex Nonio.

Vocabulum, Vocalis, Vocativus, Vocator, Vociferor, Vocito, Voco, vide VOX.

Vocotia, Genera sunt pyrorum, quemadmodum & volema. Plin. lib. 15. cap. 15.

Vocula, vide VOX.

Vola, f. p. Cava pars manus, siye pedis. [Vocab. f. p. Gall. La partie de la main. Ital. Palma. Ger. Das hand oder die hite in dem hie det hand oder hie gnuff. Bel. Die patma. Hisp. La palma de la mano. Pol. Dlacu. Vng. Tenar. An. The palm of the hand the palm of the hand of the and.] Plin. lib. 12. cap. 45: Vola homini tantum exceptis quibusdam. Hinc involare, pro rapere, quasi volam inire. Plin. lib. 9. cap. 49: Singulos involat verius quam capit.

Volaticus, Volarilis, Volatura, Volatus, vide VOLO.

Volema, pen. prod. Pyra pira graodia, ita dicta quod impleant volam: quorum meminit & Cato de Re rustica, & post eum Virg. Georg. nec fuscus idem Craustumis, Syriusq; pyris, gravibusq; volemis.

Volens, Volentia, vide VOLO, vis.

Voligolum, voligoli, inter rustica instrumenta consumerant Plin. lib. 17. cap. 10: Sentur mense Aprilis, area & quata cylindris, aut voligolis, densum. De femine cupressi.

Volo, as, n. p. Aerem pennis feco. Proprium est alas habentiu. [Vocab. f. p. Gall. Je vole. Ital. Volare. Ger. Fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotac magasi. Vng. Repvol, mader. Ang. That flieth or may flie, a fowl.] Cicero de Natura deorum: Præterea vescimur bestis & terentia & aquatilibus, & volatilibus, partim capiendo, partim alendo. Ferrum volante pro sagitta, ferrea cuspidem præmonita, quæ ex arcu emissa, celeriter fugit, velocitatem adjuvantibus pennis, alarum quodammodo vicem suppletibus. Virgil. lib. 4. Aeneid. qualis coniecta ceræva sagitta, Quam procul incautam æmora inter Creteia fixit Pastor agens telis, iquidq; volatile ferum Nescius. Idem lib. 8: Stupea flama manu telisq; volatile ferum Spargitur. & Volatilis ætas id est, fluxa & caduca. Ovid. 1. Metamorph. Labitur occulte falliq; volatilis ætas, Et nihil est animi velocius.

Volutus, us, m. q. Ipsa volatio & volandi actus. [Vocab. Gall. Vol. volée, volent. Ital. Volato, volo. Ger. Das fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotanie. Vng. Repvol. An. A flying.] Cic. de Nat. deor. Idemq; & volatus alium sustinet, & spiritus ductus alit, & sustentat animantes. Martial. lib. 11: Si tam præcipiti fuerant ventura volatu Debuerant alia fata venire via.

Volutura, æ, f. p. Volatus. Varro 3. de Re rustica, cap. 5: Ibi in prima volatura quum veniunt, morantur dies paucos requiescendi causa. Colum. lib. 8. cap. 9: A volatura ita ut capitur, fartura designatur.

Volo, vis, n. f. Voluntas est, voluntatem habeo, voluntas mea fert. Præterito volui, note significationis est. [Vocab. Gall. Je vole. Ital. Volare. Ger. Fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotanie. Vng. Repvol. An. A flying.] Cic. de Nat. deor. Idemq; & volatus alium sustinet, & spiritus ductus alit, & sustentat animantes. Martial. lib. 11: Si tam præcipiti fuerant ventura volatu Debuerant alia fata venire via.

Volens, volentis, participium, ut Volenti animo libenter, non invite. [Vocab. Gall. Je vole. Ital. Volare. Ger. Fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotanie. Vng. Repvol. An. A flying.] Cic. de Nat. deor. Idemq; & volatus alium sustinet, & spiritus ductus alit, & sustentat animantes. Martial. lib. 11: Si tam præcipiti fuerant ventura volatu Debuerant alia fata venire via.

Volitans, volitans, participium, ut Volenti animo libenter, non invite. [Vocab. Gall. Je vole. Ital. Volare. Ger. Fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotanie. Vng. Repvol. An. A flying.] Cic. de Nat. deor. Idemq; & volatus alium sustinet, & spiritus ductus alit, & sustentat animantes. Martial. lib. 11: Si tam præcipiti fuerant ventura volatu Debuerant alia fata venire via.

Volitans, volitans, participium, ut Volenti animo libenter, non invite. [Vocab. Gall. Je vole. Ital. Volare. Ger. Fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotanie. Vng. Repvol. An. A flying.] Cic. de Nat. deor. Idemq; & volatus alium sustinet, & spiritus ductus alit, & sustentat animantes. Martial. lib. 11: Si tam præcipiti fuerant ventura volatu Debuerant alia fata venire via.

Volutus, us, m. q. Ipsa volatio & volandi actus. [Vocab. Gall. Vol. volée, volent. Ital. Volato, volo. Ger. Das fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotanie. Vng. Repvol. An. A flying.] Cic. de Nat. deor. Idemq; & volatus alium sustinet, & spiritus ductus alit, & sustentat animantes. Martial. lib. 11: Si tam præcipiti fuerant ventura volatu Debuerant alia fata venire via.

Volutus, us, m. q. Ipsa volatio & volandi actus. [Vocab. Gall. Vol. volée, volent. Ital. Volato, volo. Ger. Das fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotanie. Vng. Repvol. An. A flying.] Cic. de Nat. deor. Idemq; & volatus alium sustinet, & spiritus ductus alit, & sustentat animantes. Martial. lib. 11: Si tam præcipiti fuerant ventura volatu Debuerant alia fata venire via.

Volutus, us, m. q. Ipsa volatio & volandi actus. [Vocab. Gall. Vol. volée, volent. Ital. Volato, volo. Ger. Das fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotanie. Vng. Repvol. An. A flying.] Cic. de Nat. deor. Idemq; & volatus alium sustinet, & spiritus ductus alit, & sustentat animantes. Martial. lib. 11: Si tam præcipiti fuerant ventura volatu Debuerant alia fata venire via.

Volutus, us, m. q. Ipsa volatio & volandi actus. [Vocab. Gall. Vol. volée, volent. Ital. Volato, volo. Ger. Das fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotanie. Vng. Repvol. An. A flying.] Cic. de Nat. deor. Idemq; & volatus alium sustinet, & spiritus ductus alit, & sustentat animantes. Martial. lib. 11: Si tam præcipiti fuerant ventura volatu Debuerant alia fata venire via.

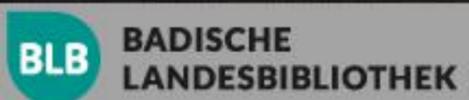
Volutus, us, m. q. Ipsa volatio & volandi actus. [Vocab. Gall. Vol. volée, volent. Ital. Volato, volo. Ger. Das fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotanie. Vng. Repvol. An. A flying.] Cic. de Nat. deor. Idemq; & volatus alium sustinet, & spiritus ductus alit, & sustentat animantes. Martial. lib. 11: Si tam præcipiti fuerant ventura volatu Debuerant alia fata venire via.

Volutus, us, m. q. Ipsa volatio & volandi actus. [Vocab. Gall. Vol. volée, volent. Ital. Volato, volo. Ger. Das fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotanie. Vng. Repvol. An. A flying.] Cic. de Nat. deor. Idemq; & volatus alium sustinet, & spiritus ductus alit, & sustentat animantes. Martial. lib. 11: Si tam præcipiti fuerant ventura volatu Debuerant alia fata venire via.

Volutus, us, m. q. Ipsa volatio & volandi actus. [Vocab. Gall. Vol. volée, volent. Ital. Volato, volo. Ger. Das fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotanie. Vng. Repvol. An. A flying.] Cic. de Nat. deor. Idemq; & volatus alium sustinet, & spiritus ductus alit, & sustentat animantes. Martial. lib. 11: Si tam præcipiti fuerant ventura volatu Debuerant alia fata venire via.

Volutus, us, m. q. Ipsa volatio & volandi actus. [Vocab. Gall. Vol. volée, volent. Ital. Volato, volo. Ger. Das fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotanie. Vng. Repvol. An. A flying.] Cic. de Nat. deor. Idemq; & volatus alium sustinet, & spiritus ductus alit, & sustentat animantes. Martial. lib. 11: Si tam præcipiti fuerant ventura volatu Debuerant alia fata venire via.

Volutus, us, m. q. Ipsa volatio & volandi actus. [Vocab. Gall. Vol. volée, volent. Ital. Volato, volo. Ger. Das fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotanie. Vng. Repvol. An. A flying.] Cic. de Nat. deor. Idemq; & volatus alium sustinet, & spiritus ductus alit, & sustentat animantes. Martial. lib. 11: Si tam præcipiti fuerant ventura volatu Debuerant alia fata venire via.

mē, diligentissimēq; locutus esset. Terent. in prolog. Phorm. Voluntas vestra si ad poetam accesserit: id est, fauētis poetæ. ¶ Volantate ablativus pulchrē ponitur pro eo quod est bona cum gratia. Terentius in Adolph. Quod vos ius cogit, id voluntate impetret. Cicero. 1. Ver. Ego iam tibi ipse istud, quod expetis, mea voluntate concedam: id est, sponte. Cicero ad Valerium lib. 13. Rediens tamen in patriam voluntate omnium concedi videretur. Id est, omnibus volentibus & concedentibus.

Voluntarius, adiectivum. Quod fit sponte, ad libidinem & arbitrium, vulgō spontaneum vocant. [כפולות] *voluntarius*. Gall. *Voluntaire*. de fratre volenti & fratri contrarietate. Ital. *Voluntario* est opera spontanea. Ger. *Willig* fructuq; Hisp. *Voluntario*. Pol. *Chęci*, de fratre volenti. Vng. *Zabod akarat* Terent. *Vol.* Ang. *That is done willingly*.] Cicero ad Martium lib. 7. Aut edisciscenda mors voluntaria. Liv. lib. 1. ab Urbe Fero ciffimus quisque in venum cum armis voluntarius ad est. Plinius de Virti illustribus: Voluntarium militem se obtulit. ¶ Voluntarii milites dicuntur, qui sponte nomina dant. Cæsar 5. belli Gall. Neq; sibi voluntarium copias de fore, si ex finibus suis progressi cepisset.

Voluntarius, & **Voluntarius**, adverbia. Sponte, bono & prompto animo, nō coactō. [כפולות] *voluntarius*. Gall. *Voluntairement*, *franchement*. Ital. *Voluntariamente*, *franchemente*. Ger. *Willig* tamen. Hisp. *Voluntario* tamen. Pol. *Chęci*. Vn. *Zabod akarat* Terent. An. *Willingly*, *readily*.] Cæsar lib. 3. belli Civil. Milites electi circiter centum viginti voluntariē ejusdē centuriam sunt profecti. Liv. 1. ab Urbe: Inde ob residuas bellicorum iras, maximē sollicitatis ad defectionem animis, voluntariō traxere.

Volones, dicti sunt servi, qui bello Punico, quum deessent liberi, qui in militiā nomina darent, pro dominis pugnaturōs se polliciti, in civitatē recepti sunt: & Volones appellati, quia hoc sponte voluerunt. Felsus. Liv. lib. 3. belli Punici. Volones liberi esse iussi. Ibidem: Ut tyrones (ea maxima pars volonum erat) discerent signū sequi.

Volsella, *la*, sive **Vulsella**, *t. p.* Instrumentum pilis ē corpore elevandis idoneum. [כפולות] *volsella*. Gall. *Des pilotes de chirurgien*. Ital. *Maietta*, *molletta*. Ger. *Stor* tamen. Hisp. *Las tenaxelas* ē pincas para pelar. Pol. *Koszyki* de wici wania ul. *os*. Vng. *Zabod akarat*. Ang. *A piece of pincers*.] Martialis li. 9. Purpateq; seve cana labra volselle. Cuios, Camillos, Quintios, Numas, Ancos, Et quicquid usquam legimus pilosorum Loquentis, fonsq; grandibus minax verbis. ¶ Volsella item, sive **Vulsella** instrumenti chirurgici genus est, quo caro ex ulceribus precidenda apprehenditur. Celsus lib. 6. cap. 11. Deinde ora vulsella prehendende, tum quicquid corruptum est, excidendum.

Volva, *volva*, *t. p.* Involucrum, quo quid involvitur. [כפולות] *volva*. Gall. *Enveloppe*. Ital. *Lunilupo*, *cosa che si involge*. Ger. *Ein jedes Ding da man etwas verwickelt oder umdet*. Hisp. *Envulvedor*. Pol. *Nielucha*, *otwiera*. Vng. *Takara*. Ang. *What is any thing is rolled up & wrapped in*.] unde a Plinio lib. 22. cap. 22. accipitur pro albo illo involucro holerorum in ovi speciem prorumpentium: **Volvam** (inquit) terra ob hoc prius gignitipulum postea in volva, seu in ovo est luteum. ¶ Eodem etiam nomine antiqui uterum appellabant in muliere: hoc est, locum in quo fetus concipitur: quam hodie literæ unius immutatione **Volvam** appellamus.

Volubilis, vide **VOLVO**. **Volucē**, hæc volucris, hoc volucris, Volatilis penniger. [כפולות] *volucē*. Gall. *Qui vole*. Ital. *Volante*. Ger. *Fliegend*. Hisp. *Qualquiera cosa que buela*. Pol. *Latacia*. Vng. *Zarua*, *repulid*. Ang. *That flies*.] Et per translationem velociter, celer. [כפולות] *volucē*. Gall. *Ville*, *stadaia*. Ital. *Voluca*, *prella*. Ger. *Streit*. Hisp. *Licere*, *prella*. Pol. *Preki*. Vng. *Ciar*, *hamar*. Ang. *Swift*, *speedie*.] Martialis: Et volucrum longo portexit vulnere pardum. Virgil. 1. Aeneid. volucrumq; fuga prævertitur Hebrum. Cicero. pro Plancio: Nihil est autem tam volucris quam maledictum: nihil facilius emittitur, nihil certius excipitur, latius dissipatur. Idem pro Sylia: O falsam spem! o volucrum fortunam! Virgil. 3. Aeneid. illa Notocitius, volucrisque sagitta Ad terram fugit, & portu se condidit alto.

Volucris, huius volucris, scem. t. Omne id quod volat, non solum aves, sed apes quoq; vespe, tabani, & reliqua huiusmodi. [כפולות] *volucris*. Gall. *Qui vole*. Ital. *Volante*. Ger. *Fliegend*. Hisp. *Qualquiera cosa que buela*. Pol. *Latacia*. Vng. *Zarua*, *repulid*. Ang. *That flies*.] Cicero. 2. de Orat. Quemadmodum volucres videmus pro creationis atq; utilitatis lux causa fingere & constituere sibi nidos. Virgil. lib. 3. Georg. Omne adro genus in

terris, hominumq; ferarumq; Et genus æquoreum pecudes, pisciq; volucres, In furias, ignemq; ruunt, amor omnibus idem. Ovid. 2. Metamorph. Fluminea volucres medio calat, se Ceylro.

Volucra, Genus animalis quod prærodit teneros pampinos. [כפולות] *volucra*. Gall. *Les vignes rouges la vignes rouges*. Ital. *Malvato* est radei teneri pampinus. Ger. *Ein rader wirt*. An. *Wermudas* die jarten rader absteht. Hisp. *El rader*, *que es la vicia*. Pol. *Zmora*, *ozgiziac* pucimone. Vng. *Wermudas*. An. *A campino*.] Colum. de Arboribus, cap. 13. Genus est animalis, volucra appellatur: id ferē prærodit teneros adhuc pampinos de uter: quod ne fiat, falces quibus vineam putaveris, præcisa pampino sanguine urino linito.

Volucris, vide **VOLVO**. **Voluntas**, vide **VOLVO**, *vis*.

Volvo, *vis*, *vi*, duarum syllabarū, act. t. Verro, verso, torqueo, in orbem torqueo. [כפולות] *volvo*. Gall. *Rouler*, *tourner*, *tourner*. Ital. *Volgere*. Ger. *Waggen* tamen. Bel. *Wentzen*, *emzetzen*, *rollen*. Hisp. *Voluer*, *boluer*, *en boluer*. Pol. *Wozyc*, *obracac*. Vng. *Forgatoni*. An. *To revolve*, *to roll*, *to mellew*, *to wrapple*.] Virgil. 6. Aeneid. ubi mille rotam volvere per annos. Cicero de Clar. Orat. Volvendi enim sunt libri, cum adnotum, tum in primis Catonis. Virgil. 3. Aeneid. licitata deum rex sortitur, volvitq; vices: invenitur ordo. Idem lib. 3. Georg. Collectumq; premeas volvit sub naribus ignem. Idem 6. Aeneid. Saxum ingens volvunt alii. ¶ Volvere, cogitare, restare animo. [כפולות] *volvo*. Catull. Epigram. 39. Quæ tum prospicere cedentem moesta catinā, Multiplices animo volvendas cura curas. Virgil. 1. Aeneid. At pius Aeneas per noctem postima volvens. Ibidem: Quisve dolens Regina deum, torvolvere casus Infigam pietate virum, tor adire labores Impulerit? Livius libro 6. ab Urbe: Has inanum rerum manus ipsas volventes cogitationes, fortunæ loci deligere aut spes suas.

Volvendus, *2*, *um*, *volvendus*. Virgil. 1. Aeneid. Troia magnos volvendis mensibus orbis Imperio explebis. Id est, volubilibus, interprete Servio.

Volucris, *ta*, *tum*, aliud participium. [כפולות] *volucris*. Gall. *Rouler*, *tourner*, *tourner*. Ital. *Voluto*. Ger. *Geht* tamen. Hisp. *Boludo*. Pol. *Obracani*. Vn. *Woludati*. An. *Turnit*, *bolud*, *malud*.] Virgil. 3. Georg. Non umbra aliorum o mortuum, obgramina possunt Grata movere animum: nō qui per larva volutus Paric electro campum petit amois.

Volvo, penult. prod. act. p. sapē, multumq; volvo. [כפולות] *volvo*. Gall. *Rouler*, *tourner*, *tourner*. Ital. *Trasvolto*. Ger. *Wagt* tamen. Hisp. *Rebolterse*. Pol. *Wolamie* *przymalanie*, *obracac*. Vng. *Wozyc*, *obracac*. Ang. *To tumble* and *roll* tamen.] Varr. lib. 3. de Re rust. cap. 9. Ante sit vestibulum septum, in quo diurno tempore esse possint, atq; in pulvere volutari. Cicero in Salust. Itaq; nihil aliud studet, nisi ut lustralentis sus, cum quoque volutat, ¶ Ponitur etiam pro accuratè perpendo, & diligenter considero. [כפולות] *volvo*. Virg. 9. Aceplog. Id quidem ago, & tacitos Lybida mecum ipse voluto. Idem 4. Aeneid. Atq; hæc ipse non resti cum corde volutat. Liv. 4. bel. Maced. Has cōditiones quaquam ipse in secreto volutaverat cum amicis, vulgo tamen omnes fama ferebant.

Volutarius, volutata, *tum*, participium, sæpē multumq; volutus. [כפולות] *volutarius*. Gall. *Voluto*, *voluto*, *voluto*. Ital. *Voluto*, *voluto*, *voluto*. Ger. *Wagt* tamen. Hisp. *Rebolterse*, *boludo*, *boludo*. Pol. *Wolamie* *przymalanie*, *obracac*. Vng. *Wozyc*, *obracac*. Ang. *To tumble*, *tumble*, *or* *malud* *ol* *ol*.] Virgil. 1. cap. 37. Præparant hyemi & herinacis cibos, ac volutatapia jacentia poma, affixa spinis unum non amplius teneret ort, portant in cavas arbore. Cicero de Anuspicat. Quisquam nepos tam liberē est cum scortis, quam hic cum locustibus volutatus? Idem lib. 2. ad Quint. Fratrem: Itaque ad Calisthenem & Philistum redeo, in quibus te video volutatam hoc est, cum labore versatam.

Volutatio, volutationis, verbale, *It. a* volutando deducitur. [כפולות] *volutatio*. Gall. *Roulement*, *rotation*. Ital. *Voluzione*. Ger. *Waggen* tamen. Hisp. *Obra de boluer*, *boludo*. Pol. *Wolamie*, *przymalanie*. Vng. *Wozyc*, *obracac*. Ang. *To tumble*, *tumble*, *or* *malud* *ol* *ol*.] Cicero in Personem: An verō, tu parum parva investigas esse a nobis labes imperii tui, itaq; queque provinciarum, quas quidem nos non veligis odorantes ingreditur nos, sed totis volutationibus corporis & cubilibus peccati sumus?

Volutatio, volutatus, volutatus, verbale, *m. q.* Volutatio *volutatus*. Plin. lib. 10. cap. 41. Multum pulverem volutatu collectum, insidens cornibus excunt in oculis.

Volutatum, penult. prod. *n. f.* Locat ubi fures volutant. [כפולות] *volutatum*. Gall. *Wacht*, *rotation*, *boludo*, *boludo*. Ital. *Waga*, *boludo*, *boludo*. German.

German. Ein mistah / Hystia. Hispan. Revoladero, como de guerra. Polon. Kal'ez. Vngar. Az mely factus az dregu heuer. Ang. A placidone foyue do malice. Virgil. libro 3. Georgie. Sape volubria pullos sylvicibus apros Larrata nubibus agens.

Volubritum, iterum atque iterum volvendo. [volubris Gall. En volent Ital. Amovendo. Ger. Redobung mit wagen Hisp. Revolador Pol. Revolador. Vng. Forgasna, hõmpõlõstet. Ang. By rolling, and wallowing.] Plautus in Milite: Volutarum domum terapiam.

Volubilis, volubile, om. r. Quod facile volvit, & in orbem incitatur. [volubilis Gall. Aste à tourner au faire voler, qui tourne. Ital. Volubile, instabile. Germ. Wobelt bei des teichtich in wagen ist. Hisp. Cosa que se buelva à pvide bolvor. Pol. Obratus. Vngar. Forgas, fordichass. Ang. That is or may easily be tumbled or rolled.] Cicero de Univerf. Deinde animum circumdedit corpore, & vestivit extrinsecus, celoque solivago & volubili, & in orbem incitator: complexus est. Virgil. 7. Aeneid. Impubesque manus mirata volubile buxum. & Volubilis fortuna: id est, instabilis, inconstans. u. m. Cic. pro Mil. Quam vaga, volubilisque fortuna.

Volubilitas, adverb. Celeriter, incitate. [volubilitas Gall. Redobung, parvolant. Ital. Volubilitate, senza fermezza. German. Wobelt bei des teichtich in wagen. Hispan. Volubilitas. Polon. Obratus. Vng. Forgas, fordichass. Ang. volubility, readily.] Cicero in Orat. Sape etiam in amplificanda re concessu omnium funditur numerus & volubilitate oratio.

Volubilitas, animi, s. r. Volubilis motus & conversio. [volubilitas Gall. Volubilitat, virement en rond. Ital. Volubilita. Germ. Wobelt bei des teichtich in wagen. Hisp. Aquella volubilidad de la mente. Polon. Obratus. Vngar. Forgas, fordichass. Ang. A volubility about, inconstancy.] Cic. de Nat. deor. Extraque re & mundi volubilitas, quæ nisi in globosa forma esse non posset. Volubilitas fortunæ, inconstantia. Cic. 2. de Divin. Quomodo ergo id quod temerè fit, ex eo casu, & volubilitate fortunæ præsentem & prædicti potest? & Volubilitas linguæ, levitas, promptitudo, dexteritas.

Volūm, voluminis, secunda syllaba producta, n. r. A volvendo, quod majores nostri in libris arborum: id est, corticibus sentebant, & libellos illos, quod ferretur commo diuis, complicabant. [volūm Gall. Volume, roule, une partie d' un livre. Ital. Volume. Germ. Ein Būch Hisp. Un libro ou volumen. Pol. Książka. Vngar. Bög könyve. Ang. A volume, the part or profusion of a book.] Ideoque volumina appellata sunt, libellis similiora quam libri. & Est enim proprie volumen pars codicis, ut puta Metamorphoseos liber in quindecim volumina distinctus est. Ovid. 1. Tristium: Sunt mihi mutatae ter quinque volumina formæ. Plin. Junior. Libri tres in sex volumina propter amplitudinem divisi, quasi in sex minores libros: ut sint volumina aliquantò minorâ quàm libri. Igitur volumen pars libri est. Liber verò pro toto codice, & pro volumine accipitur. Inde dicimus Evolvere libros: id est, aperire lecturandi gratia, quasi rem complicatam explicare. u. d. Plin. 1. de Nat. Re. velare, rem velatam detegere. Cic. lib. 3. Tusc. Quoniam duobus superioribus de morte & dolore dictum est: tertius dies disputationis hoc tertium volumen efficiet. & Accipitur aliquando volumen pro ipsa circumvolutione. u. d. Ovid. 2. Metam. Adde quod assidua rapitur vertigine cælum, sideraque alta trahit, celerique volumine vastat. & Nonnunquam pro volubilitate, sive inconstantia. Plin. lib. 7. cap. 45: Si diligenter accumsentur cuncta, magna fortis humanarum reperientur volumina. & Volumina vinculorum, Virgil. 5. Aen. - & ipsa Huc, illuc, vinculorum immensa volumina versat.

Volvo, volvois, penultima prod. m. r. Vermis teneros vitium pampinos, & pubescentes uvas erodens, qui & Convolvulus & Volucra dicitur. [volvo Gall. L'ist, burbec ou verrouin, qui ronge les bourgeons des vignes. Ital. Volvo, verme che rode i teneri pampini delle viti. German. Ein Weidenwurm, welcher sich in die Weiden der jungen Rebstöcke verwickelt, uod sic abstrahit. Hisp. El gusano rebelde. Polon. Gafianka minima. Vngar. Huro, ferec. Ang. A caterpillar, a verme that eateth vine bouges.] Plinius lib. 11. cap. 21: Simili modo ne convolvulus fiat, in vinea amurce congius duos decoctos in crassitudinem mellis. rursus est bituminis tertia parte, & sulphuris quarta sub dio coqui, ne exardescat sub tecto. Hoc vites circa capita ac brachia ungiunt: ut fore convolvulorum Volvoem appellant, animal prætorrens pubescentes uvas. Hæc Plin.

Voluptas, voluptatis, s. r. Lucunditas, fructus lucunditatis, & lætitia. [voluptas Gall. Volupte, aise, plaisir. Ital. Volupta piacere. Germ. Lust Belg. Wosusticht. Hisp. El deleyte generalmente. Pol. Radość. Vn. Gõdud-wõg. An. Pleasure, delight.] Vnde quicquid est delectatione animi demulcet, voluptas dicitur, quod id

maximè velimus. Referturque tam ad animum, quàm ad corpus, quævis nonnulli insimulent solius corporis esse, ac turpem: quod certe verum non est. Est enim voluptas vocabulū medium, omnemque jucundum motum, quo sensus hilaretur, significat, quem Græci vocant εὐδαιμόνεια. Cic. 1. de Orat. Percipietis enim illam ex cognitione iuris lætitiæ & voluptatem. Voluptatem eius capio, dixit Plin. Epist. 14. lib. 2. pro voluptatem ex eo capio. Cum voluptate legere id est, cum delectatione. Cic. 1. de Finib. Omne autem id quo gaudemur, voluptas est: ut omne quo offendimur, dolor. Ovid. 7. Metam. - nulla est sincera voluptas. Voluptati esse id est, esse gratū & jucundum. Cic. Lentulo lib. 1: Quod mihi de filia, & de Craspede gratularis, ago scio humanitatem tuam speroq; & opto, nobis hanc conjunctionem voluptati fore. Quibus omnibus in exemplis voluptas in meliorem partem accipitur, pro ea quæ in animum cadit. & la malam partem quoque, capitur, & pro ea voluptate, quæ corporis propria est apud Cicero, de Senect. Divinus enim Plato escam malorum voluptatem appellat: quod ea videlicet homines capiuntur, ut hamo pisces. Ibidem: Nullam capitaliorem pestem quàm voluptatem corporis homini dicebat à natura dari: cuius voluptatis avidè libidine temerè & effrenatè ad potendum incitaretur. Idem 1. de Legib. Ab ea quæ penitus in omni sensu implicata insidet imitatrix boni, voluptas: malorum autem omnium mater.

Voluptabilis, voluptabile, om. r. Gratum, voluptuosum. [voluptabilis Gall. Meherantich, angenehm, angenehm. Gall. Qui donne ou apporte plaisir. Ital. Ceto. German. Lust vnd freud bringend. Hisp. Agradedido à agradable. Polon. Radość, przyjemny. Vngar. Gõdud-wõg. Ang. Pleasure, delightful, that brings forth pleasure.] Plaut. in Epid. Voluptabilem mihi tuo adventu tulisti nuntium.

Voluptas, voluptaria, voluptarium, Quod voluptatem affert. [voluptas Gall. Meherantich, angenehm, angenehm. Gall. Plaisant, voluptueux. Ital. Cosa piacevole. German. Lustbar, das wosust bringet oder dem wosust erget. Hisp. Cosa deleytosa. Pol. Radość, przyjemny. Vng. Gõdud-wõg. Ang. That brings forth pleasure, delightful in pleasure.] Cic. lib. 3. de Finib. Acritudo, libido, formido, quamque Stoici communi nomine corporis & animi εὐδαιμόνεια appellant, ego malo lætitiæ appellare, quasi gestientem animi elationem voluptariam. Voluptarius homo, voluptati deditus. Plautus in Menæch. Naucque Epidamne natio est hæc, ita hominum Voluptarii atque potiores maximi. Cic. 2. Tusc. Ego à te non postulo ut dolorem eisdem verbis afficias, quibus Epicurus voluptatem: homo, ut scis, voluptarius. Idem 3. de Orat. Quinetiam gustatus, qui est sensus ex omnibus maximè voluptarius, qui que dulcedine præter ceteros sensus commovetur.

Voluptuosus, voluptuosa, voluptuosum, Habitu, & vehementiam significat, & affectionem. [voluptuosus Gall. Meherantich, angenehm, angenehm. Gall. Voluptueux. Ital. Voluttuoso. Germ. Wosusticht begierig, edie das wosust ist. Hisp. Deleytoso. Polon. Radość, przyjemny. Vngar. Gõdud-wõg. Ang. Voluptuous, insatiable in pleasure.] ut, Voluptuosus homo, qui perquam amat voluptatem, quem Cicero voluptarium vocat. & Voluptuosa res, que in se habet voluptatem, & quæ voluptate afficit. Ille recipit, hæc recipitur. Plin. lib. 2. Epist. 13: Voluptuosam rem esse, utrunque eadem opera eodem vitio visitere.

Volupè, Delectabile, gratum, jucundum. [volupè Gall. Meherantich, angenehm, angenehm. Gall. Chose, agréable & plaisante. Ital. Volupè, da piacere. German. Lustig, angenehm, wosust, angenehm. Hisp. Deleyte. Pol. Wõg, przyjemny. Vngar. Gõdud-wõg, kedves. Ang. That is pleasant, and delightful.] Quamquam non raro substantivè accipitur pro ipsa delectatione seu voluptate. Plautus in Amph. Nam quia vos tranquillos video, gaudeo, & volupe mihi est. & Legitur & volup, per apocope: quod & Nonius annotavit. Plautus in Calina: Facite animo vestro volup. Idem Afinaria: Hic senex siquid elam uxore animo fecit volup.

Voluta, s. p. Ab architectura peritis appellantur capreoli, in columnarum capitalis ex herbarum foliis enascentes, & ubi abacum jam propemodum contingunt, in orbem circumvolati: unde etiam apud Græcos, quæ apud Latinos nomē invenitur, dicitur. Vitruvius lib. 3: Dempa abaci crassitudine, dividatur reliqua pars in partes tres: ex quibus una imo folio detur, secundum folium mediam altitudinem teneat: cauliculi eandem altitudinem habeant & quibus folia nascuntur projecta, uti abacum excipiant, quæ ex cauliculorum foliis nata, procedunt ad extremos angulos volute: minoresque helices intra suum medium, qui sunt in abaco flonibus, subiecti scalpantur. Idem paulò post: De volutarum autem descriptionibus, uti ad circumam sint rectè involute quemadmodum distribuuntur, in extremo libro forma & ratio eorum est descripta. Idem lib. 7. cap. 5: Nam pinguntur tectorum monstra potius, quam ex rebus

VOVVO, voves, voti, votum, n. s. Deo aliquid sancte promitto, vota facio, vota nuncupo, vota suscipio. [172] Gall. adhr. de votu.

VOVVO, vota, votum, participium. [172] Gall. adhr. de votu. Gall. votu. Ital. votato. German. Siedelt darth. Siedelt.

VOTUM, n. s. l. promissio facta Deo, voti sponso qua Deo obligamur. [172] Gall. adhr. de votu. Ital. voto. German. Siedelt darth. Siedelt.

VOTUM, n. s. l. promissio facta Deo, voti sponso qua Deo obligamur. [172] Gall. adhr. de votu. Ital. voto. German. Siedelt darth. Siedelt.

VOTUM, n. s. l. promissio facta Deo, voti sponso qua Deo obligamur. [172] Gall. adhr. de votu. Ital. voto. German. Siedelt darth. Siedelt.

VOTUM, n. s. l. promissio facta Deo, voti sponso qua Deo obligamur. [172] Gall. adhr. de votu. Ital. voto. German. Siedelt darth. Siedelt.

VOTUM, n. s. l. promissio facta Deo, voti sponso qua Deo obligamur. [172] Gall. adhr. de votu. Ital. voto. German. Siedelt darth. Siedelt.

religione aliqua prohibitorum, vel interdictum. Plant. in Alin. Nolo illam habere causam, & votitiam dicere.

VOX, vocis, s. l. proprie dicitur sonus qui ab animalis ore profertur. [173] Ital. voce. Gall. voix. Ital. voce.

VOCALIS, vocule, pen. corr. s. p. diminut. Parva vox. [173] Gall. Petite voix. Ital. Voce, voce picciola.

VOCALIS, vocale, om. t. Quod est sonorum, & summæ vocis. [173] Gall. Qui a bonne voix en hautaine.

VOCALIS, vocalis, s. l. Consonantia, quam Græci consonantem vocant. [173] Gall. Consonance.

VOCALIS, adjectivum factum à Grammaticis: ut vocativus casus, per quem aliquem vocamus. SARDAS.

VOCALIS, adverbium, apud Gell. lib. 13. cap. 21: Vocativè, inquit, dicitur est, per vocativum.

VOCALIS, Clamo, clamorem edo, exclamo. [173] Gall. Crier. Ital. Gridar forte. Gridar ad alta voce.

eiſerare aſtivum protulit Cicero Aſt. 4. in Verrem, ſi mendo locus vacat: Nam me dies, vox, latera deficient, ſi hoc nunc vociferare velim, quam miſerum indignumq; ſit, &c.

Vociferatio, vociferationis, verbale f. t. Clamor, actus vociferandi. [ἄσπετος] ἄσπετος, ἄσπετος, Gal. Brayement, criement, hayement. Ital. Iſſecriare. Ger. Erhebung der ſtimme/tauffchreyung Hiſ. Obra de gaitar Pol. G'ofue wol auie Vng. B'ites, kitalas. Ang. A crying loud, braying.] Cic. pro Cluent. Nam in ipſo ſermone hoc & vociferatione mortua eſt. Ad Herenn. li. 3. Habet enim quidam illiberale, & ad muliebrem potius vociferationem, quam ad virilem dignitatem in dicendo accommodatum.

Voco, vocas, act. p. ad voco, accerſo, appello, adduco. [ἄσπετος] ἄσπετος, ἄσπετος, Gall. Appeller, hucher. Ital. Chiamare. Ger. Rufen. Hiſp. Llamar. Pol. Wolam. Vngar. Hivom, nevezem. Ang. To call, or call one by name.] Plautus in Capt. Quæ ad patrem vis nuntiatur? vii vocem huc ad te. Virgil. 11. Aeneid. vatisque inſtigat vocibus alas, Nomine quenque vocans. Cicero & Verr. Deinde ipſum regem ad cenam vocavit. Vnde vocatores dicti ſunt, quibus invitandi datum eſt negotium, ſive qui per ſe vocant ad cenam. xlvij. Plinius lib. 35. cap. 10. Invitatus ad regis cenam venit, indignantiſque Ptolemaeo, ac vocatores ſuos oſtentanti, ut diceret à quo eorum invitatus eſſet, ille arrepto è foculo carbone extincto, imaginem in pariete delinnavit. Tanti vocat ille pudicam, à luvenale Satyra ſexta, dictum in hunc ſenſum: Tantum accepit, ut illam dicat eſſe pudicam. Verba luvenalis ſunt hæc: Bis quingenta dedit tanti vocat ille pudicam. Loquitur de Ceſennia muliere impudiciſſima, quam tamen maritus pudicam eſſe aſſerebat: non quòd ita res eſſet, ſed quòd quingenta dotis nomine accepit. Vocare aliquem ad calculos, eſt eum vocare ut ſuſſragium ferat. Vocare ſervos ad libertatem, eſt eos incitare ut ſeſe vindicent in libertatem. Vocare aliquem ad computationem, dixit Plin. in Paneg. Nemo recentem, & attonitam orbitatem ad computationem vocet, cogatque patrem, quid reliquerit filius, ſcire. Vocare aliquem ad teſtimonium, eſt teſtem citare. Vocare aliquem in crimen, eſt aliquem criminis accuſare. Vocare in diſcrimen, eſt periculo committere. Vocare aliquem in invidiam, eſt, quòd vulgus indoctum ait, adducere in malam gratiam. Vocare rem aliquam in medium, eſt diſcutendam proponere. Vocare aliquem in partem, eſt eum vocare ut alicujus rei partem accipiat. Vocare aliquid ad calculos, eſt in ſuppurationem deducere. Cicero de Amicitia: Hoc quidem eſt nimis exiliter, & exigue ad calculos vocare amicitiam: ut par ſit ratio acceptorum & datorum. Vocare deos in vota, eſt votis factis deorum auxilium explorare. Virg. lib. 3. Aeneid. Ni palmas ponto tendens utraſque Cloanthus, Fudiſſetque preces, divosque in vota vocaſſet. Vocare aliquem à moleſtia vocat, multum proſicit. Sic vocare ad vitam, ibidem, pro eo quòd eſt bono animo eſſe jubere, & eum qui jam necem ſibi inferre conſtituerat, ſpe meliori injecta ab inſtituto revocare. Vocata eſt opera, dixit Plaut. in Stich. Cœnabis apud me, quoniam ſalvos advenit. R. Vocata eſt operatio eſt, non vacat apud te coenare, quoniam rogavit me aliquis ut negotium aliquod pro ſe tranſigerem.

Vocatus, vocata, vocatum, participium [ἄσπετος] ἄσπετος, ἄσπετος, Gall. Appellé, hucher. Ital. Chiamato. Germ. Rufft Hiſpan. Llamar. Polon. Zowani. Vngar. Hivattatort nevezetort. Ang. Called. Ovid. 1. Metam. Conſiliumque vocatenuit mora nulla vocatos. Horat. 2. Carm. Ode 18. Vocatus, atque non vocatus audit.

Vocatus, vocatus, vocatus, m. q. [ἄσπετος] ἄσπετος, ἄσπετος, Gall. Invoctation, priere. Ital. Invoctatione, prece. Ger. Anruf, ſung, oder betrubung. Hiſp. Obra de llamar, ruego. Pol. Wymania. Vngar. Kibudog. Ang. Calling, or invocacion and prayer.] Virg. 10. Aeneid. nunc o nunquam fruſtrata vocatus Haſta meos, &c. Vbi Serv. Vocatus: hoc eſt, invocationes & preces: nam appellatio eſt à verbo que ſemper in io exit, aut in us: id eſt, nomen verbale. Cic. 3. de Orat. Manè Idib. Septemb. & ille Senatus frequens vocata Drusi in Curiam venit.

Vocatio, penultima producta, ois, verbale, m. t. [ἄσπετος] ἄσπετος, ἄσπετος, Gall. Semment, invitator au hucher. Ital. Chiamatore, invitatore. Germ. Ein beruffen. Hiſpan. Que llama à otra que venga, convidador. Pol. Wywac. Vng. Hivac. Ang. A callor.] Vocatores dicti ſunt, quibus datum eſt invitandi negotium, ſive qui ipſi invitanti ad cenam. Plin. lib. 35. cap. 10. Invitatus ad Regis cenam venit, indignantiſque Ptolemaeo, & vocatores ſuos oſtendenti, ut diceret, à quo eorum invitatus eſſet.

Vociferatio, penultima, coit. Frequenter voco. [ἄσπετος] ἄσπετος, ἄσπετος, Gall. Appeller ou hucher, ſonner. Ital. Strachiamare. German. Embig beruffen/oder rufen. Hiſpan. Llamar a invoca. Polon. Wlokawie nywam. Vngar. Hivdajalam. Ang. To call often.] Plautus in

Capt. Pagnium vocitatus eſt. poſt vos nomen indidit Tyr-daro. Cicero 2. de Nat. deor. Quas noſtri ſeptem ſolus vocat-retriones.

V ante P. Vpillo, onis, m. t. Poſitum eſt à Virgilio pro opilio, cauſa metri. Aegloga 10. Venit & Vpilio, rardi venire bubuli. Eſt autem opilio, vel upilio, ovium cuſtos. [ἄσπετος] ἄσπετος, Gal. Berger Ital. Pecoraro. Germ. Ein Schafhirt. Hiſp. Zallo de oves. Pol. Owczary. Vng. lub pasteranax, rubez. Ang. A shepherd or keeper of catall.]

Vpupa, upupa, f. p. Avis, cuius à capite excurrentibus galata, in ſimo ſemper commorans. [ἄσπετος] ἄσπετος, Gall. Hape. Ital. Salla. Ger. Ein Wobbeſſ. Hiſp. El abubilla aur. Pol. Budek Vngar. Sueddi habok. Ang. A lapwing bird.] Plin. lib. 10. cap. 19. Mutat & upupa, ut tradit Aelchylus poëta, obſcena alia pupa avis, criſta viſenda plicatili, contrahens eam, ſubgenique per longitudinem capitis, & Plaut. in Capovis, Vpupam pro meretricie accipit. Idem (tagui) huc mihi adveniens upupa quæ me delectat, data eſt.

V ante R. Vriſchus, pen. cor. ἄσπετος. Meatus eſt proſtitiſſe ex fundo velleæ foetus in utero exiſtentis, lotium deſerens in membranam urinæ recipiendæ deſtinatam, quæ à medicis ἀσπετος appellatur. Vide Galenum lib. 13. de Vlu partium, & de materia de Confectione vulvæ.

Vræon, Piſcis, thynni pars Varroni lib. 4. de Ling. Lat. Ger. Grammatici, ἄσπετος, piſcis rals ἄσπετος. Piſcis: rotundum, complexa catinum, Cauda natat thynni. Athenæus ἄσπετος partem ex thynno vocavit.

Vranos, Vox Græca cælum ſignificans, quaſi ἄσπετος (ut dicit Ambroſ. lib. Hexam.) ab ἄσπετος, quòd ſit viſus peritum, & minime deſum, ut eſt aqua & terra.

Vranoscopus, pi. ἄσπετος, Piſcis idem cum calioſcopo, ſed habens prægrande, quo cicatrices, & excrescentes in oculorum canaliculis perſanantur. Dicitur vranoscopus ab oculis, quæ in capite habet ita ſitum, ut eo cælum intrare videatur. Vide Plin. lib. 32. cap. 7.

Vrbānātum, Vrbānē, Vrbānitas, Vrbānus, Vide VARI. Vrbis, Urbis, pen. cor. Teſt. genus oblongum. Plautus in Bacch. Si tibi eſt machæra, & nobis urbis eſt domi. Verba ſunt Chryſalliminas referentis, & militis ſerviti ſcylæ eſt dicitur retundētus. Placida Fulgēus legit hoc loco Vrbis & interpretat jaculi genus, quod Verūū vocat. Vide Eſt. Ad. 4.

Vrbs, hujus urbis, f. t. Oppidum muro circumſitum. [ἄσπετος] ἄσπετος, Gall. Une ville. Ital. Città. Ger. Ein Ort. Belg. Ein Ort. Hiſp. La ciudad. Pol. Miasto. Vng. Kertés város. Ang. a town, town, town with walls.] ab vivo, aratri curvatura: quod utriusque junctis bobus, tauro & vacca. Hetrufco ritu in condendis arboribus, interiore vacca, aratro circumſa gebant ſulcū, intra quod urbem ædificarent. Hoc faciunt religioſis cauſis ut ſolent, ut urbs ſoſta, muro qui munia eſſet: & locum unde inſer foſſilem, Foſſam vocabant. Virgil. lib. 1. Georg. Apta dicitur, qua moenia ſignet aratro. Quidam ab orbis urben appellatam putant, quod ſulcus in orbem duceretur: nam ortates antiquæ in orbem fiebant. Proprie autem Roma Vrbs dicta eſt per antonomāſiam, quæ cætera dicuntur Oppida, ut teſtatur Quintil. lib. 8. cap. 2. Vrbs autem vocabula propriè ædificia ipſa ſignificantur. Virgil. lib. 1. Aeneid. Vbi antiqua ſunt, Tyri teouerte coloni, Carthago. Civitas autem nomine intelliguntur cives ipſi. Cicero libro 1. de Repub. Quam quum locis inuicem ſepſiſſent, ejuſmodi conſonationem teſtorum Oppidum, vel Vrbem appellabant, orbis diſtinctam ſpatiūque communibus. Omnis ergo populus, qui eſt talis coetus multitudinis, qualem expoſui, Civitas eſt. Idem pro Sextio: Tum domicilia conjuncta, quaſi urbes dicimus, invento & divino jure & humano moribus ſepſerunt. Sed confunduntur quandoque, ita ut Vrbs pro civitate ponatur, idque per metonymiam, ut ait Quintilian. lib. 1. cap. 6. Virgil. 2. Aeneid. Invadunt urbem ſomno, vinoque ſepſam. Et civitas pro urbe. Senec. Quum plerique civitates videmus terræ motu funditur colapſas. Ab urbe ſit Suburbium & Suburbanum, Vrbānum, & Vrbicus dicitur ab oppido Oppidanus, & Oppidicus.

Vrbis, ſ. uſtica, urbicum, Quod ad urbem pertinet: ſicut Urbicus, quod ad rus. [ἄσπετος] ἄσπετος, Gall. De la ville. Ital. Citatino. Ger. Städtich/der Ort. Hiſp. Coſa perteneciente à ciudad. Pol. Myſko. Vngar. Város. Ang. Of a town.] Gell. lib. 13. cap. 18. quod autem poſſet remedium eſſe, ut ne tam aſidue domus Romæ arderent, vnum hercle & diſſem res ſulcicas, & urbicas emiſſem. Suetonius in Auguſto: Vrſeraciorum, habitentemque annonæ urbis redderet. Manſal. in Protopoſiti 12: Quæ abſolvenda non eſſet inter illas quoque occupatones urbicas, quibus facilis conſequitur ut moleſti ponatur quàm officioſi eſſe videamus.

Vrbis

Belg. Dardetes Hispan. Nardar à fermoye. Pol. Nardam sic...

Vriatōi ēr, apud Varronem, m. t. Qui in aquam, merguntur...

Vrinum ovum, Ovum irritum, & inefficax, quod citra coitum...

Vriōn, Terre genus, quod in corrugis faciendis diligenter...

Vro, uris, ussi, ustum, verbum adivum est, Cremo, vel calore...

Vrens, ureatis, participium. [Vri] jekidh [Vri] jekidh...

Vriōn, Terre genus, quod in corrugis faciendis diligenter...

fieri extremitas, vel potius spinæ extremitas ossi sacro subitus adherens, podicij, superne immittens, quod alio nomine dicitur & dicitur appellatur. Aristoteles vero libro primo de Animalibus, ut eandem quadrupedum vult esse, ita volucrum uropygium, & eorum duntaxat quæ scissas alas habent: id quod dicitur volucris ad dirigendos volatus, quem admodum uropygium remouet. Martialis lib. 3. Verullina vetula inter cæteras deformitates uropygium matris anatis obicit, de pygæ videlicet eam significans, tritisque & exilibus natibus. Quæ inquit anatis habeas uropygium matris, &c.

Vrrp, cis, pen. prod. m. t. Instrumentum rusticum. Cato cap. 10. Vrrpitem unum, crates hercoranas quatuor, &c.

Vrruncum, ci, ad. In segetibus dicitur, quod est in imo spicæ circa summum culmi cacumen, minus grano. [77 deb. & ex. d. Gall. Ours. Ital. Parte della spica visuale al grano. Germ. Ein tiefer in das zu vordem am drey auß dem halm steht. Hisp. El grano menor de la espiga. Pol. Cypeloz wickel ofien na spikce, paruka podolani. Vng. Kalaz ty mag.] Varro lib. 1. de Re rustica. cap. 48. de spica loquens: Illud autem summa in spica jam matura, quod est minus quam granum, vocatur sit: quod in infima spica ad culmum stramenti summum, item minus quam granum est, appellatur Vrruncum.

Vrsus, ur, m. f. Animal ferum, hyemorum mensum somno pinguis: cuius naturam omnem latissime excipitur Plinius lib. 8. cap. 36. [77 deb. & ex. d. Gall. Ours. Ital. Orso. Germ. Ein Bär das Weint. Hisp. Oso. Pol. Niedzwiedz. Vng. Zekmalas. An. A bear.] Virg. lib. 3. Georg. nec sancta vulgum Taurumque infomes uris, stragemque dedere. Ovidius 10. Metam. Raptoresque lupos, armatosque anguibus urfos Vitar, & armati saturatos caede leones. Iuuenalis Satyr. 13. Indica tigris agit rabida cum trigide pacem Perpetuam: lævis inter se conuenit uris.

Vrs, ur, f. foeminina ab Vrsus. [77 deb. & ex. d. Gall. Ours. Ital. Orsa. Germ. Ein Bär das Weint. Hisp. Osa. Pol. Niedzwiedz. Vng. Zekmalas. An. A bear.] Plin. lib. 10. ca. 6. de forma etiam magis, quam supra dicta, uris parturunt, &c. Vrsæ item dicuntur duo sidera caelestia, quas ægyptii etiam Greci appellant, nos à similitudine septem bouum jugum subiectum etiam septemvires dicimus: Grecorum nonnulli etiam uersas, quod plaustrorum similitudine referant. Sunt autem uris duæ, quarum quæ major est, Helice: quæ minor, Cynosura appellatur.

Vrsula, urina, urinaum, pen. prod. denominatiu. [77 deb. & ex. d. Gall. Ours. Ital. Orsa. Germ. Ein Bär das Weint. Hisp. Osa. Pol. Niedzwiedz. Vng. Zekmalas. An. A bear.] ut Rabies urina, Plinius lib. 8. cap. 36. Quoniam potum in urinam rabiem agat. Vrsulum alium, apud eundem libro 19. cap. 7.

Vrsulus, pen. corr. aliud diminutivum: cuius foemininum est ursula, ægona.

Vrtice, urtice, penult. prod. f. p. Notissimè genus herbe, ab urendo, quod eius folia tacta acerrimè urant. [77 deb. & ex. d. Gall. Ours. Ital. Orsa. Germ. Ein Bär das Weint. Hisp. Osa. Pol. Niedzwiedz. Vng. Zekmalas. An. A bear.] ut Rabies urina, Plinius lib. 8. cap. 36. Quoniam potum in urinam rabiem agat. Vrsulum alium, apud eundem libro 19. cap. 7.

Vrtice, urtice, penult. prod. f. p. Notissimè genus herbe, ab urendo, quod eius folia tacta acerrimè urant. [77 deb. & ex. d. Gall. Ours. Ital. Orsa. Germ. Ein Bär das Weint. Hisp. Osa. Pol. Niedzwiedz. Vng. Zekmalas. An. A bear.] ut Rabies urina, Plinius lib. 8. cap. 36. Quoniam potum in urinam rabiem agat. Vrsulum alium, apud eundem libro 19. cap. 7.

plurido cornuum, & figura, & species multum à nostrorum bouum cornibus differt. Hec studiose conquisita, ab labris argento circumdant, atque in amplissimis epulis pro poculis utuntur. Hæc Cæsar. Dicitur, ut quidam putat, à m. h. h. h. hoc est, à montibus, quia in montibus esse cõsueverunt. Virgilius 4. Georg. Quæritas ad sacra boues lunonis, & uris imparibus ductos alta ad donaria curras. Plin. lib. 8. ca. 13. Paucissima Scythia gignit, inopia fructuum pauca contemina illi Germaniæ insignia tamen bouum feratam generat, iubator, bifontes, excellentique & vi & velocitate uris, quibus imperitum vulgus bubalorum nomen imponit, quum signat Africa, vituli potius, cervæ quadam similitudine.

Vrvs, a, um, antiquum vocabulum, idem significans quod sursum versus reflexum. Hinc urvum, vi, arati curvatura, & verbu Vrvare quod significat Circundare, ut Festo placet. Est autem vrvare ita se jactare, ut sursum deorsum excitet ferunde & utinare is dicitur, qui in aquam immersus iterum sursum versus exiit. Hinc amburvate apud Lucillum dicuntur Sali, qui eo modo corpora salu reciprocabāt, præful ut amburvat, sic vulgus redandruat inde. Hæc ferè ex Scaligero in Varion.

Vrs, ante s. Vrs, penultima acuta: [77 deb. & ex. d. Gall. Ours. Ital. Orsa. Germ. Ein Bär das Weint. Hisp. Osa. Pol. Niedzwiedz. Vng. Zekmalas. An. A bear.] Vox Græca, quam Quintilianus Essentiam interpretatur, verbo quidem (ut ipse latetur) donasculo, nõ usque quaque tamen refugiendo, presertim quum aliud lingua Latina nõ habeat. Marcus Tullius tamè modò Naturam vrvit, modò Materiam. Augustinus in Dialectica: Vrs est proprie & principaliter dicta, quæ neq; in subiecto, neq; de subiecto significatur. Idem lib. 12. de Civitate Dei. Sicut ab eo quod est capere, vocatur Sapia: sic ab eo quod est esse, vocatur Essentia, novo quidem nomine, quò uti veteres nõ sunt. Latini sermonis amores, sed iam noitis temporibus usitatos, ne delectetiam linguæ nostræ, quod Græci appellant *essentia*. Hoc enim verbum è verbo expressum est, ut dicitur Essentia.

Vrs, Vltimus, Vltor, Vide Vtor.

Vrsiam, Vrsiam, & in loco, & ad locu significat. [77 deb. & ex. d. Gall. Ours. Ital. Orsa. Germ. Ein Bär das Weint. Hisp. Osa. Pol. Niedzwiedz. Vng. Zekmalas. An. A bear.] Terent. in Adelphi. Aut upiã ceciderit. Plautus in Cal. Num me es expertus vrsiamid est, in re aliqua, vel in aliquo negotio.

Vrsiam, Vrsiam, uno aliquo in loco: à quo nusquam, nullibi. [77 deb. & ex. d. Gall. Ours. Ital. Orsa. Germ. Ein Bär das Weint. Hisp. Osa. Pol. Niedzwiedz. Vng. Zekmalas. An. A bear.] Cicero 6. Verina: Quum cruce non ausus est usquam deligere, nisi apud eos, quibuscum omnia scelera sua, ac latrocinia communicasset. Virgil. 1. Aeneid. siquid usquam iustitæ est. Cicero 2. Offic. Nec est usquam consilio aut auctoritate locus. Vrsiam gentium. Terentius in Heccyra: An usquam gentium est inquit miser.

Vrsiam, Vrsiam, uno aliquo in loco: à quo nusquam, nullibi. [77 deb. & ex. d. Gall. Ours. Ital. Orsa. Germ. Ein Bär das Weint. Hisp. Osa. Pol. Niedzwiedz. Vng. Zekmalas. An. A bear.] Cicero 6. Verina: Quum cruce non ausus est usquam deligere, nisi apud eos, quibuscum omnia scelera sua, ac latrocinia communicasset. Virgil. 1. Aeneid. siquid usquam iustitæ est. Cicero 2. Offic. Nec est usquam consilio aut auctoritate locus. Vrsiam gentium. Terentius in Heccyra: An usquam gentium est inquit miser.

M m signati.

signati, omnes etiam consulares, usque ad Pompeium: id est, excepto Pompeio. **Vsq;** affatim, est quod dicitur usque ad fatietatem. Plautus in Pœnulo: Edas de alieno quantum velis, usq; affatim. **Vsq;** adhuc: id est, hactenus, vel hucusque. Plautus in Aulular. Quod celatum est, atq; occultatum usq; adhuc, nunc nō potest. **Vsq;** admodum est, usquequo, quoad, quādiu. Plautus in Menæch. **Vsq;** admodum potuit. Cato capite 136: pro tandiu. **Vsq;** admodum est, in rōtum. Virgil. 1. Aeglo. undiq; totis **Vsq;** admodum turbatur agris. **Ponitur** aliquādo pro tandiu, & accipit post se donec, vel dum. *in vobis.* Plautus in Castell. Non desisti instare usque admodum, donec adsuras se anus se eam mihi monstrare. Terentius in Eunuch. **Vsq;** admodum ego illius ferre possum ineptias, & magna verba, Verba dū sint. **Vsq;** antehac: id est, antequam, sicut exponit Donatus. *in vobis.* Ibi iunguntur dæ præpositiones, sed una est, velut adverbium. Nulla enim præpositio præpositioni jungi separatim potest, sed **Vsq;** eademmodi est, ut sine aliqua præpositione rari inveniantur. Terentius in Andria: Ut animus in spe, atque in timore usque antehac attentus fuit. **Vsq;** antehac: id est, antequam tua verba audirem. **Vsq;** eodem est, in tantum. *in vobis.* Cicero: **Vsq;** eodem ut ego miserer ejus. **Vsq;** eodem, sequente dum: id est, tandiu, quoad. Livius lib. 3. ab Urbe: Ut qui plebem Romanam Trib. pleb. rogaretis, usque eodem rogaret, dum decem Tribunos plebis faceret.

Vsq; eodemque, passim, assidue, semper, quasi in uno quoque loco, sive uno quoque tempore. [*in vobis.*] *in vobis.* Gall. De rebus part. & collex. par tout, du tout en tout. Ital. D'ogni intorno, in ogni loco, sempre mai. Germ. Allenthalben & vmb vnd vmb. Hisp. Siempre en todo lugar. Pol. Okazki, w splycie. Vng. Mindho sehol, vmb mindholok. Ang. Every where. Cicero Trebatio: **Vsq;** eodemque sapere oportet. Plautus in Bacchi. Chrysalus mihi usque eodemque loquitur: id est, ubicunque me reperit, mihi loquitur. Idem Pœnulo: Man terraq; illas usque eodemque quantitas est, ubique.

Vsq; eodemque, Quousque, donec, quoad, quādiu. [*in vobis.*] *in vobis.* Gall. Jusques en. Ital. Fin dove, fin quanto, finche. Germ. Bis wann, mit lang. Hispan. Hasta quanto da. Pol. tak d'uz. Vng. Mig. Ang. Until, how long. Varro lib. 1. de Re rust. ca. 2. Quod subter tanam luridam conjecit in aquam, usquequo ad tertiam decoxeris.

Vstilo. **Vstrigo.** **Vstrina.** **Vstulo.** Vide **VRO.**
Vsualis. **Vsurarius.** **Vsucapio.** **Vsura.** **Vsurpo.** **Vsus.** **Vsustructus.** Vide **VTOR.**

Vt. Conjunctio causativa, causam denotans finalem, quemadmodum **Vt**, quod, & similia. [*in vobis.*] *in vobis.* Gal. A for, a celle fin pour, comme, ainsi que. Ital. Acciò che, perche, quando, come, così. German. Das Belg. Dat. Hisp. A fin, como, para despuer, que. Pol. Abin, zoby. Vng. Hogy. Ang. That, so that, so that. Cicero Lentulo: Non illi quidem, ut mihi stomachum facerent. **Interdū** adjectiva est. Plautus: Is mihi suavit ut ad te item. **Interdū** adjectiva est. Cicero de Senectute: Invidiam feci ut L. Flaminium de Senatu eicerem. Nihil enim significat, nisi invidiam e feci. **Interdū** ponitur pro quod. Terentius in Phormione: Nihil do, ut etiam imparatus ille me irideat. **Interdū** est adverbium temporis, & significat postquam, ex quo statim, ex quo primum. [*in vobis.*] *in vobis.* Virgilius 2. Aeneid. Ut regem quæcumque crudeli vulnere vidi Expirantem animam. Idem 12. Aeneid. Tarnus ut infractos adverso Matre Latinos, &c. **Interdū** particula est admirantis, idē valens quod quomodo, vel quantopere. *in vobis.* Virgilius. Ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit erroris est, statim postquam vidi, sive quā primum vidi, quomodo perii. Cicero pro Milon. **Vt** contemplit? ut pro nihilo putavit? **Nonnunquam** interrogantis. [*in vobis.*] *in vobis.* Plautus in Persa: **Vt** valet? id est, quomodo valet? **Quandoque** est postpositum ita, & superlativo jungitur, pro tanto & quanto. Cicero libro 1. de Oratore: **Vt** quisque optime Græcè sciret, ita esse nequissimū. **Eleganter** præterea accipitur pro prout, vel secundum quod, ut vulgò loquimur, & hoc ferè per parenthesis. [*in vobis.*] *in vobis.* Livius: Gens (ut in ea regione) divitiis præpollens: hoc est, secundum divitias ejus regionis, vel habita ratione divitiarum ejus regionis. Simile est illud Terentii in Phorm. **Vt** nunc sunt mores, aded res redit, si quis quid reddat, magna habenda est gratia: hoc est, secundum mores quibus hodie utimur. Cicero de Senectute: Qui sermo, quæ præcepta, quanta notitia antiquitatis, scientia juris Augustum, multæ etiam (ut in homine Romano) literæ. **Hoc** est pro ea eruditione, qua tunc Romani erant imbuti. **Quandoque** pro quippe. **Quantil.** Nec ignoro quos transio, nec utique damno, ut qui dixerim esse in omnibus militatis

aliquid. **Interdū** significat ita ut, sive propter quod, vel quapropter. *in vobis.* Plautus in Pœn. Oleni, falsa sunt, tan gere ut non velis. **Item** est adverbium optandi, idem valens quod utinam. [*in vobis.*] *in vobis.* Terentius in Eunuch. **Vt** illam dii, deaque senium perdant. **Interdū** significat quantum. *in vobis.* Plautus in Aulular. ut nostræ fortunæ procedant Litane. **Aliquādo** ponitur pro quemadmodum, sive quomodo, sicut interrogatio, & sine admiratione. [*in vobis.*] *in vobis.* Terentius in Andr. Ego postquam te emi à parvulo, ut semper tibi Apud me iusta & clemens fuerit servitus, Scis. **Nonnunquam** pro quavis. *in vobis.* Plautus. **Vt** illuc periculum ingens sit, metamen non tremefacit. Ovidius ad Ruf. **Vt** desinat verci, tamen est laudanda voluntas. **Pro** quā. [*in vobis.*] *in vobis.* Cicero pro Cluentio: Tum appellat hilari vultu hominem Balbus, ut blandissime potest. **Pro** ne non. *in vobis.* Terentius in Andr. Dies hic mihi ut satis si vercor ad agendum. **Incognitatem** ferè subjunctivo, præsertim quum accipitur pro quod, vel ne non. Virgil. 2. Aeneid. Infandum regina iubes retere dolore. **Te** janas ut opes, & lamentabile regnum Eneant Danai. **Quando** autem optandi vel exercendi paratula est, optativum exigit. Plautus in Persa: **Vt** illum dii deorum perdant. **Aliquādo** pro licet, esto, sit sanè. *in vobis.* Caesar in Comment. Ac jam ut omnia contra opinionem acciderent, tanta multo se plurimum navibus posse prospiciebant. Ovidius de Ponto: Luce minus decima dominam venietis in urbem, **Vt** festinarum non faciatis iter.

Vt, **Vt** eundem, quo eundem modo. [*in vobis.*] *in vobis.* Gall. Comme que ce fait. Ital. Come si voglia. German. Ob wie. Hisp. Como quiera que. Pol. tak jak wole. Vng. akaraty akarmint. Ang. Howsoever. Terentius in Adelph. imò hecile hoc quæro si re, **Vt** hæc sunt facta, potius quā litter sequar. **Item** in reddat. Plautus in Mercatore: **Vt** rem hercle postremo, utur est, non ibo tamen.

Vt eundem, Quomodo eundem, quo eundem modo. [*in vobis.*] *in vobis.* Gall. Annonement, en quelle sorte, que ce fait. Ital. Ita come si voglia. German. Ob wie. Hisp. Como quiera. Pol. tak jak wole. Vng. Valahogy. Ang. Howsoever. Livius in præfatione libri primi: **Vt** eundem, non tamen eundem gestatum memoriam principis tantum populi, pro vili parte, & meipsum consuluisse. Plautus in Epid. **Vt** eundem, in alto est ventus Epidice, ex imo velum ventur. Idem in Pœnulo: **Vt** eundem, est ventus, exim velū ventur. Cicero in Oratore: itaq; ille perfectus, quem admodum jam dudum nostris indicat oratio: **Vt** eundem, se affectum videri, & animum audentius moveri volet, ita certum vocis admodum sonum.

Vt ensilē. Vide **VTOR.**
Vtēr, uris, generis masculini, Pellis qua vinū, aut oleum deferri solet. [*in vobis.*] *in vobis.* Gal. Peau de boeuf en de chamois, vin en boyle, outre, chaux. Ital. Oleno, pelle. Germ. Da ist ein fassames gezecht hat in der man vren oder li fassat. Hisp. pelle para vino, o aceite. Pol. skora, kora, kora, kora, kora. Vng. Tímli. Ang. A bottle. **Vtēr,** Mollibus in partu auctos saliere per utres. Plin. lib. 12. cap. 7. Lycion apollinū medicina, quod est spumofum: ladi in umbra ramulorum antino cerotum id mirū. Ovid. 3. Amor. Eleg. 11. Accolis nectis inclusimus utribus Euros.

Vtēr, cūda, diminutivum, *in vobis.* Plin. lib. 11. cap. 37. **Vtēr,** eadem omnia præterea; **Vtēr,** junctus utriculus unde dicitur uteris. **Vtēr,** utriculus item in fatina videtur Plinius accipit libro 18, quod Galli Cisalpinii *in vobis.* **Vtēr,** in Venetia gratia cia pleriq; *in vobis.* **Vtēr,** id est, seminum in frugibus utricula, & operimenta, quæ trita, & eridra excussa, glanz, sic aucus dicuntur. **Quintiam** prima illa florum gemina, quæ veluti quidam utriculi tument priusquam flus aboum operiatur. Plinius utriculos etiam vocat, libro 16. cap. 22.

Vtēr, cūda, m. f. Qui canit tibis infans utriculo, quæ vocantur utriculæ. *in vobis.* Gall. Caramouche. Ital. Chi suona la piva. Germ. Ein sackpfeifer. Hisp. Gayto. Pol. koda, gada. Vng. Tímli, pipi, bardo pipi. An. A bagge pipe. **Vtēr,** in Nerone. **Vtēr,** se pro dūm by dcaulam, chataulam, a utricularem.

Vtēr, cūda, m. f. [*in vobis.*] *in vobis.* Gall. Qui parat le vin, du vin, en entre liquier dont des chieres en vobis. Ital. Chi parat acqua, vino, vobis in vobis. Germ. Ein der wasser vobis, ein in vobis. Hisp. el qui trae agua, vobis, agua en vobis. Pol. Ten kury eline, albo wino, kury, vobis. Vng. Tímli, vobis. Liv. lib. 4. Decad. 5. Postremo sequi se utraque ad mare, quod minus recentos passas ab erat, iussit.

Vtēr, cūda, m. f. genitivo utris, interrogatio est, quæ de duobus. [*in vobis.*] *in vobis.* Gall. Lequel des deux. Ital. Quale dei due. Germ.

Vterus, *utrisque auf den Seiten.* Belg. *Wie van beiden.* Hisp. *Vna qualquiera de dos.* Pol. *Kteru spich dno.* Vng. *Melk.* Ang. *Which of the two.* Cicero 3. Verrina: Vtrum reprehēdit, quod patrimonium iurabat, cum qui tum in miseris erat: an quod alterius patroni mortui voluntatem conservabat, à quo summum beneficium acceperat? utrum horum reprehēdit? Accipitur aliquando uter pro alter. Cicero pro Milone: Vter utri insidias fecerit? Hoc est, uter alteri insidias fecerit: quod & ipsum dicitur scriptoribus usurparat. Plinius: Vter alteri dixerit, nescio. Ponitur aliquando pro alteruter. Cicero in Frumentaria: Omnium controversiarum, quae essent inter aratorem, & decumanum, si uter vellet, edicere se recuperatores daturum. Vterque, *Uterque, live uterlibet.* Gal. *Lequel des deux que te fait.* Ita. *Qual tu vuoi.* Ger. *Ob welches es seye.* Hif. *Qualquiera de dos.* Pol. *Kteru spich dno.* Vng. *Melk.* Ang. *Which of the two.* Cicero ad Torquatum, lib. 5: Magis utriusque copiae ita paratae ad pugnam esse dicuntur, ut uterqueque vicerit, non sit mirum futurum. Gell. lib. 5. cap. 10: Ne sententia sua utramque in partem dicta esset, ipsa se fecerit dederet. **V**triusque, *Alter ex duobus, quem tibi capere libet.* Gal. *Lequel des deux tu voudras.* Ita. *Vno de dos.* Ger. *Wetters tu wilt.* Hif. *Qualquiera de dos.* Pol. *Kteru spich dno.* Vng. *Melk.* Ang. *Which of the two.* Cicero pro Quintio: Vtriusque elige: alterum incredibile est, alterum nefarium, & ante hoc tempus utrumque inauditum. Plin. lib. 24. cap. 4. Suberis cortex tuius, ex aqua calida potus, sanguinem fluxentem ex utraque parte sistit. **V**triam, *Vter.* Gal. *Lequel des deux.* Ita. *Qual di dno.* Ger. *Wetters.* Hif. *Qualquiera de dos.* Pol. *Kteru spich dno.* Vng. *Melk.* Ang. *Which of the two.* Horatius Sermon. uterque ad casus dubios sūdet sibi cecurus: hic qui Plautus affluens, etc. **V**trique, *Utriusque, live uterque.* Gal. *Lequel des deux.* Ita. *Qual di dno.* Ger. *Wetters.* Hif. *Qualquiera de dos.* Pol. *Kteru spich dno.* Vng. *Melk.* Ang. *Which of the two.* Significat ambos, licet inter se differant: quod si quum utrumque aliquid fecisse dicimus, & ab hoc, & ab illo separatim id factum intelligimus: ut, Vtrique sibi domum aedificavit: hoc est, & hic aedificavit sibi domum, & ille. Quum verò ambos dicimus fecisse, ab utroque comparatum id factum ostendimus, ut, Ambos sibi monumentum constituisse: hoc est, hic & ille simul unum sibi commune monumentum fecerit. Propter quod utrumque, alterum verberasse recte dicimus: hoc est, hunc illum, & illum hunc verberasse. Cicero 1. Offic. Quorum uterque suo studio delectatus, contempserit alterum. Quintilianus: Quum enim uterque alteri obiciat, palam est utrumque fecisse. Terentius: Quia uterque utrumque est cordi. Ambos autem alterum verberasse, vel ambos verberasse ambos, non recte dicimus, quia significaretur ambos seipsos verberasse, sed ambo se mutuo verberaverunt. Vtrique autem in plurali numero dicitur de pluribus duo genera facientibus. Cicero 2. in Catil. Quos ergo utrosque, Quirites, in eodem genere praedatorum direptorumque pono. Hoc tamen poete aliquando confundunt, apud quos pluralis huius dictionis numerus pro singulari accipitur. Virgil. 5. Aen. super utraque, quasae Tempora: hoc est, super utrumque, etepus. **V**tervis, *Vter quem tu vis, uterlibet.* Gal. *Lequel des deux tu veux des deux, l'un ou l'autre.* Ita. *Qual tu vuoi.* Ger. *Wetters tu wilt.* Belg. *Wie van beiden gheveit.* Hif. *Qualquiera de dos.* Pol. *Kteru spich dno.* Vng. *Melk.* Ang. *Which of the two.* Hoc autem differunt uterque & uterlibet, à quibus & quilibet, quod illa unum ex duobus significant, haec unum ex pluribus. Terentius in Adelph. Abs quisvis homine, quum est opus, beneficium accipere gaudeas. Quintil. Periculosum, & cum cura intuentum genus: quod si in proponendo unum quemlibet amiserimus, cum tunc quoque, tota res solvitur: tunc sit interrogare, si haec actio non sit, quae sit. Simul enim remouentur omnia, vel quum duo ponentur inter se contraria, quorum tenuisse utrumlibet sufficit. Ecce in eodem loco utrumlibet, & quodlibet usus est. Altero pro eo quod est unum de duobus: altero pro eo quod est unum de pluribus. **V**trius, *Ad verb. loci, idē significat, quod quoniam in loco.* Nevius in Tarentilla: Vtrius cornuati estis, hic an in tricornio? **V**trunde, *Cato pro Lusitanis Hispanis. De frumento utroque bona, utroque mala gratia copiarur, utrinde iram, utrinde factiones tibi pares.* **V**triusque, *adverbium. Ab utroque latere, ab utraque parte.* Gal. *Deux parts de l'autre, de tous costez.* Ita. *De ogni parte.* German. *Zu beiden seiten.* Belg. *Op beiden seiden.* Hif. *De ambas a dos partes.* Pol. *Zobu stron.* Vng. *Mind ket helyen.* Ang. *On both sides.* Caesar belli Gallici: Multis utrumque interfectis. **V**trius, *adverbium. Vtram partem versus.* Gal. *En quelcun des deux lieux.* Ita. *In alcuno de dos luoghi.* Germ. *Oben*

und unter seiten. Hif. *En alcuno de dos lugares.* Pol. *skierakol wiek-stroni.* Vng. *Alcar mely seidi.* Ang. *On which of the two partes.* Plin. lib. 18. cap. 19: Id demum me subactum erit, ubi non intelligitur utro vomeri erit. **V**trubi que, *adverbium, in utroque loco.* Gal. *En enuon tou les deux costez.* Ita. *In ambedue le bande.* Germ. *Zu beiden seiten oder seiten.* Belg. *Op beide seiden.* Hif. *En ambas partes.* Pol. *Zobu stron wiek.* Vng. *Mind ket helyen.* Ang. *On ar towards both sides.* Liv. 6. ab Urbe: Ad ducibus utroqueque prodire temeritate, atque infamia res. **V**troque, *Ad utrumque locum.* Gal. *Au vers tous les deux costez.* Ita. *A l'un & l'autre lieux.* Ger. *Auf die seiden auff sine seiten.* Hif. *Haya ambas a dos partes.* Pol. *Zobu stron wiek.* Vng. *Mind ket helyen.* Ang. *Towards both the sides.* Livius 2. ab Urbe: Vtroque exercitus missi. Vtraque pro utrumque, vel utroque, veteres usurpabant. Henna histor. lib. 4: In Hispania pugnatum bis, utraque nostris loco moti. Nonius. **V**trum, *adverb. modò interrogantis est.* Gal. *Im. Si tu vis, utrumque, utrumque.* Ita. *Qual di dno?* Germ. *Estn dno?* Hif. *Qual di dno?* Pol. *Kteru spich dno?* Vng. *Melk.* Ang. *Which of the two?* Plautus: Vtrum id verum putas an non? Modò dubitantis. Seneca: Vtrum id nobis conveniat, animam vertendum. Ferè semper habet particulam AN sequentem, licet sine ea aliquando inveniat: sed raro: idē autem significat quod Num. Terentius in Phorm. Vtrum stultitia facere ego hunc, an malitia Dicami scientē, an imprudentem, incertus sum. Cic. Lentulo: Multum interest unum laus minus aut ap salus deferatur. **V**ter, *uter, m. l. vel uterus, uteri, penult. corr. Loci muliebres in quibus concipitur foetus.* Gal. *La matre, la matrice, ou le ventre d'une femme.* Ita. *Matrice di femine o il ventre.* Germ. *Die Mutter oder der Mutter.* Belg. *Die moeder.* Hif. *El vientre donde concibe la mujer.* Pol. *Zywothnie wazep.* Vng. *Hai, mib.* Ang. *The wombe.* Est enim proprie mulieris: nā in ceteris animalibus Vulvam potius appellamus, teste Plin. lib. 11. cap. 37. Idem tamen lib. 8. cap. 43. alinze uterū tribuit. Nōnulli & Matricem nominant: quoniam proprie Matris sit femina, quae foetus gratia alitur. Dicitur uterus, quod dicitur, tanquam in utre quodā foetus contineatur. Plautus in Aulul. Obsecro mea nutrix, uterus dolet! Hinc uterum ferè, dicuntur quae gravidæ sunt, & *zozepi* uter. Quandoque tamen uterus sumitur pro ventre: ut in illo Virgil. 2. Aeneid. uterumque armato milite complet. Plautus in Aulularia, in neutro genere dixit: peni mea nutrix, obsecro, uterus dolet! Item Turpilius apud Nonium: Disperiti misera, uterum cruciatu mihi. **V**terculus, *li. diminutivum est ab uter, pro ventre.* Gal. *Petit ventre.* Ita. *Piccol ventre.* Germ. *Heudum.* Hif. *Pequeno ventre.* Pol. *Byjok.* Vng. *Hafatika, vebek.* Ang. *A little wombe.* Plin. lib. 11. cap. 12: Praeterea est fons, ac pabulis potus in uterulo congestus aptum (ore enim evomunt) & ad hanc, etc. **V**trini fratres, *Qui ex eodem utero prodierunt.* Gal. *Freres d'une mesme mere.* Ita. *Fratedi d'una stessa madre.* Ger. *Leibliche Brüder, die in einer Mutter teib getegen sind.* Hif. *Hermanos de un vientre.* Pol. *Rodym bracia.* Vng. *Azon mibbi val atyafak.* Ang. *Brethren of one mother.* hoc est, qui matrem eandem, non tamen eundem habuerunt patrem. Instit. lib. 3. de Bonor. possit frater fororū, consanguinei, vel uterini. **V**tr, *vt.* Gal. *Comme, ainsi que.* Ita. *Che, come.* Germ. *Wie.* Belg. *Wist.* Hif. *Asi como.* Pol. *ako.* Vng. *Hogy.* Ang. *As, eum as.* Plautus in Amphit. Tamen quoniam loquitur haec uti facta sunt, Nunquam ullo modo me potes detertere. Ponitur aliquando pro tanquam, cum pronominis, ea, id. Cicero 9. Philipp. Quod sepulchrum ipsius, liberorum, posterorumque eius sit, uti quod optimo iure sepulchrum publice datum citud est, tanquam id quod optimo iure, etc. Deoat aliquando & causam finalem, quem admodum & Vt. Cic. lib. 6. Epist. Is ad me dedit literas, uti se tibi placarem. **V**trius, *Utilitas. Utiliter, Vide VTON.* **V**triam, *adverbium optantis.* Gal. *Petit à Dieu que, à la mienne volonté.* Ita. *Voglio Dio.* Germ. *Dass ich die Gott das.* Hif. *O si, d'evola.* Pol. *Najchci tudal.* Vng. *Vayba.* Ang. *Wald to god.* Terentius in Andri. Vtriam id ut quod spero. Quandoque etiam dicimus, O vtriam, Ovid. in Epist. Penelope: O utinā tunc, quum Laedæmonia classem pretebat, Obrutus infans esset adolter aquis. **V**trique, *adverbium affirmandi est, & ponitur pro certe vel prout.* Gal. *Certes, certainement.* Ita. *Certamente fermamente.* Ger. *Ja frendich gewislich.* Hif. *Certamente.* Pol. *Przemysnie.* Vn. *Bez nyra.* An. *Traces.* Quintilianus in Pallu. ea daverunt: Solent huiusmodi negotiatores aliquid proprium ac privatum stipulari: utique

M m m 2 quum

quam rem alienam vendant. Sueton. in Tiro. Ceterum Titus qui prope affabat, utiq; imperatorum.

Vtor, uteris, d. i. Vtorpo, usum rei alicujus habeo: [*מִיִּתְרָה* habebamini *מִיִּתְרָה* habebamini *מִיִּתְרָה* habebamini. Gal. Vtor, se feruit Ital. Vtor. Germ. Dienen. Belg. Dienen. Hisp. Vtor de alguna cosa. Pol. Popymam. Vng. Elkoel. Ang. To use, to occupy.] ut, Vtor domo, diligentia, consuetudine, studio, & hujusmodi. Terentius. Scio te non esse usum antehac amicitia mea. Sed quum de personis loquimur, accipitur pro conversari. Cicero. Lentulo. Anlo Trebonio multos annos utor valde familiariter. ¶ Constituitur quandoq; cum accusativo. Varro. Vtile utamur potius, quam ab re abutemur. Plautus in Asinar. Cetera quae volumus uti, Graeca mercamur fide. ¶ Vti potestate, Prætura, & ejusmodi ad quælibet, est eam exercere ad quæstum. ¶ Vti re aliqua ad speciem, est quod barbari dicunt, habere & aliquid pro moustra. ¶ Vti invidia minore dicitur, cui minus invidetur. ¶ Vti aliquo: id est, alicui esse familiarem. Terentius in Heaut. Mihi si unquam filius erit, nax ille facili me utetur patre. Hoc est, facili illi, & placabilis pater ero. ¶ Vti valetudine minus commoda, est subærotare. ¶ Vti via populi, est populi more cuiuslibet sententiæ sine ullo iudicio assentiri, & numero vocu potius, quam veritati operam dare. ¶ Vti valetudine firma, est bene habere.

Vteodus, adiectivum. Terent. in Heaut. Quod illa ætas magis ad hæc utenda est idonea.

Vtilis, huius usus, m. q. Ipse utendi actus, exercitatio, tractatio, usurpatio. [*מִיִּתְרָה* habebamini *מִיִּתְרָה* habebamini. Gall. Vtor, utilité. Ital. Vto, vtilità, consuetudine. Germ. Dienen. Belg. Dienen. Hisp. Vto, utilidade. Pol. Popytek. Vng. Vite des. Ang. Vto, profit.] Cicero in Topiciis. Vtus enim, non abusus legatus est. Plin. Epist. 29. Vtus magister egregius. Idem Epist. 115. Vtus optimus dicendi magister. Cic. lib. 1. de Orat. Adjungant usum frequentem, qui omnium magistrorum præcepta superat. Plin. lib. 10. cap. 69. Auditus cui hominum primo negatus est, huic & sermone usus ablatu. Cicero pro Cornelio Balbo. Assiduus usus un: rei deditus, & ingenium & artem sapè vincit. ¶ Interdum consuetudo, conversatio, familiaritas. Cuiusmodi. Quintilianus: Mulierum cum qua illi longus fuerat usus. Cicero ad Voluum. lib. 7. Quod sine prænomine familiariter, ne debebas, ad me epistolam misisti, primam addubitari nã à Voluumio Senatore esset, quo cum mihi est magnus usus. Ovid. lib. 2. Trist. eleg. 6. Tu tamè à nobis usu junctissimelongo, Pars desidenti maxima penè mei. ¶ Interdum usus in eadè accipitur significatione, qua opus, indeclinabile: eandemque habet constructionem. Virg. lib. 3. Aen. Arma acri faciunda viro, nunc viribus usus, Nunc manibus rapidis. Terentius in Hecyra: Non usus factus est mihi. Cic. lib. 1. Offic. Potiusq; & amicis impertientes & Reipublice si quando usus esset. Idè quarta Tusculana: De ceteris studiis alio loco dicemus, si usus fuerit. Plautus in Asinaria: Viginti jã usus est filio argenti minis. Plautus in Pseudolo accusativo junxit: Ad eam rem usus est hominem astutum, doctum, &c. id est, opus est homine astuto, & docto. ¶ Interdum pro fructu & utilitate, quod soleamus aliqua re ideo uti, ut ex ea fructu percipiamus. Cicero Attico lib. 6. Fuit & mihi & Quinto Fratri magno usui in nostris petitionibus. ¶ Ex usu esse: pro utile esse, & expedire, Cicero in Heaut. Terentius in Hecyra. Si ex usu esset, nostro hoc matrem omnium. Colam. lib. 6. cap. 11. Pabulum è fundo ple runq; domesticis pecudibus magis, quam alienis depascere, ex usu sit. ¶ Vtus venit, ponitur pro opus est. Terent. Heaut. Non usus veniet, spero. Hoc est, non opus erit, non erit necessesse. Plautus in Bacchide: Auspugero hercle, si magis usus venierit. ¶ Vtus venit verò: id est, accidit, evenit. Cicero pro Quint. Nã quid homini potest turpius, quid verò miserius, aut acerbius utentur? ¶ Ponitur aliquando pro consuetudine, sive more. Cicero in Heaut. Mihi sic est usus, tibi ut opus est factus, face. Id est, sic mos meus est, ita consuevi.

Vtilitas, usua, f. Vtuarium: quod usui nostro servit. [*מִיִּתְרָה* habebamini *מִיִּתְרָה* habebamini. Gall. Diquoy noni usui, chose pour nostre usage. Ital. Cosa per nostro uso. Germ. Dienen. Hisp. Cosa perteneciente a uso. Pol. Popyty. Vng. Elomnikre hasquidra vald. Ang. That service for our use.] Martianus in l. Interdum de public. Quoties quis incipia in ecclã professas non facit, sive venalia, sive usalia, in pena commissi est.

Vtilitatis, usuaris, m. f. Dicitur ille, cujus est usus, qui rei usum capit. [*מִיִּתְרָה* habebamini *מִיִּתְרָה* habebamini. Gal. Qui à l'usage de quelque chose. Ita. Chi a l'uso d'una cosa non la proprietà. Germ. Eanage und braucher. Hisp. El que tiene uso de alguna cosa. Pol. Ten kory pojna. Vng. Valami elb, has na vrad. Ang. He that hath the use of any thing.] ¶ Vtuarius verò adiectivum, quod in usum quotidianum paratum est. Gellius lib. 4. cap. 11. Ex his autem quæ promercalia, & usaria in locis civitatis essent, ea sola esse penoris putat, quæ sint usua annuo.

Vtilitatis, nomen utriq; declinatum, significans rei usum

fructuosam, quum scilicet res aliqua non nostra est, sed penade ex ea fructum atque utilitatem capimus, acti nostra esset.

[*מִיִּתְרָה* habebamini *מִיִּתְרָה* habebamini. Gall. Vtor. Ital. Vtor. Germ. Die Nutzung, ut sine hat ob einem Que das er beget oder braucht und doch nicht sein ist. Hisp. Vtor de la utilidad. Pol. Popytek. Vng. Has na vrad. Ang. The usefull use of any thing.] Definatur ab Vlpiano lib. 1. de usufructu, quod sit jus alienis rebus utendi, fructuq; salva eorum substantia. Cicero pro Cæcina: Vt usufructum omnium bonorum suorum Cæcennæ legavit, ut frueretur usã cum filio, ac que à secundo heredè legavit, mortuo filio mulier usufructum non amitteret.

Vtilitatis, f. Qui usum fructum habet, qui & fructuosus dicitur. [*מִיִּתְרָה* habebamini *מִיִּתְרָה* habebamini. Gall. Valami doloqak hasna vrad, de ki valaminek hasnat vrad. Ang. He that hath the use and fruit, but not the property.] D. lib. 7. Tit. 1. 7. Qui canque redditus est, ad usufructuatum pertinet.

Vtilitatis, is, f. Id est, rem aliquam continuatione usus, & possessionis mihi attribuo, sive dico, in meum usum convertito. [*מִיִּתְרָה* habebamini *מִיִּתְרָה* habebamini. Gall. Attribution, faire son pat de l'usage & possession de long temps. Ital. Attributione, far suo. Germ. Ein lang genuset. Ont zu eyen ab dem omnen, oder an sich jehen. Hisp. Continuar possession. Pol. Popytek. Vng. Valami doloqak hasna vrad, de ki valaminek hasnat vrad. Ang. So mak hi amia through lang possession.] Cicero 2. de Legibus: Quod autem sequitur: id est, vel in aliam sepulcri, bustumve utacapi vetat, tuctus jus sepulcra. Idem de Arusp. respon. Nihil mortales à diis immortalibus usufructu percipiunt. Paulus: Qui alienam rem mortis causa traditam usufructu percipit, non ab eo videtur accepisse cuius res fuit, sed ab eo qui usufructu percipit.

Vtilitatis, sive Vtuatio, f. Est acquisitio, vel adiectio domini, per continuationem possessionis temporis lege definiti, ut puta triginta aut quadraginta annorum, si res immobilis sit, quam possidemus: item trium annorum si mobilis. [*מִיִּתְרָה* habebamini *מִיִּתְרָה* habebamini. Gall. Acquisition de la jouissance de quelque chose par prescription. Ital. Acquisto di proprietà per uso di lungo tempo. Germ. Die abstrahierung, man dingo nach langer besitzung oder nach lang. Hisp. Posession continuada, è continuation de possession. Pol. Popytek. Vng. Valami doloqak hasna vrad, de ki valaminek hasnat vrad. Ang. The acquisition of the lordship of any thing by continuation of time.] Accentiores primam illam prescriptionem: hanc verò, Vtuatorem vocant. Cicero lib. 1. de Legibus: In qua quoniam usufructu duodecim tabule intra quinque pedes esse soluerunt, depasci veterem possessionem Academicæ ab hoc ea to homine non sinemus. Cato: Hæc pignoris capio ob rem militare facta est, quod æs à Tribuno æranio miles accipere debeat.

Vtuatio, usionis, pen. prod. Vtus. [*מִיִּתְרָה* habebamini *מִיִּתְרָה* habebamini. Gall. Vtuatio. Ital. Vtuatio. Germ. Dienen. Hisp. Vtuatio. Pol. Vtuatio. Vng. Valami doloqak hasna vrad. Ang. Vtuatio.] Gellius lib. 4. cap. 11. Longæ usionis gratia contrahuntur, & reconducunt. Vlpianus l. Qu. Mutius f. de auro & argento legat. Si scilicet aurum legatum est, omne ad eum pertinet, cui legatum est, ex quo auro aliquid est effectum, sive id suez, sive auctus Vtionis causa paratum esset.

Vtor, aris, d. p. Frequenter utor. [*מִיִּתְרָה* habebamini *מִיִּתְרָה* habebamini. Gall. Vtor. Ital. Vtor. Germ. Dienen. Hisp. Vtor. Pol. Vtor. Vng. Valami doloqak hasna vrad. Ang. To use.] Gellius lib. 1. cap. 10. Romanos quoque homines ajunt sic plerunque anulis usitatos. Idem lib. 17. cap. 11. Tametsi aliquoties verbo ipso, alio quoque modo usitatus sunt.

Vtilitatis, usitata, usitatum, Consuetus, solitus, in usum receptus. [*מִיִּתְרָה* habebamini *מִיִּתְרָה* habebamini. Gall. Vtuatio. Ital. Vtuatio. Germ. Dienen. Hisp. Vtuatio. Pol. Vtuatio. Vng. Valami doloqak hasna vrad. Ang. Vtuatio.] ut usitata consuetudo, usitata vocabula, usitatus mos. Cic. pro Quinto: Licet res in controversis, isto calumniantè dicitur, ut que dum inveniretur qua ratione res ab usitata consuetudine recederet. Idem tertio de Finibus: Ne opifices, quidem tunc in usitatis sibi, Idem quarta Verina: Hunc denique ipsam pertulissent, si humano modo, si usitato more, si deniq; uno quoque in genere peccasset. Idem: Cur in re tam veteri, tam usitata, quæquam novi fecerit?

Vtilitatis, superlativum, Tristissimus. [*מִיִּתְרָה* habebamini *מִיִּתְרָה* habebamini. Gall. Vtuatio. Ital. Vtuatio. Germ. Dienen. Hisp. Vtuatio. Pol. Vtuatio. Vng. Valami doloqak hasna vrad. Ang. Vtuatio.] Seneca de vita beata, ca. 2. Quæramus quid optime factum sit, non quid usitatum.

Vtilitatis, adverbium. [*מִיִּתְרָה* habebamini *מִיִּתְרָה* habebamini. Gall. Vtuatio. Ital. Vtuatio. Germ. Dienen. Hisp. Vtuatio. Pol. Vtuatio. Vng. Valami doloqak hasna vrad. Ang. Vtuatio.] Cic. 4. de Finibus: Cuiusmodi tur quum de re conveniat, non malum: usitate loqui.

Vell, usura, l. p. Vfus. [260. Gall. Vase. Ital. & Hisp. Vfo. Germ. Vaus. nuquus. Belg. Vbrus. Pol. Vvauus. postel. Vng. Valamuel. vauo. h. v. Ang. Vfo. occupying of a thing.] Plautus in Amphitruone: Vfuramq; eius corporis cepit libi. Cicero pro Rabirio Posthumo: Vos obsecro, iudices, ut huic optimo viro, quo nemo melior unquam fuit, nomen equitis Romani, & usuram huius lucis, & vestrum conspectum ne eripiat. Idem septima Verina: Cur, inquam, civibus Romanis, quos Pirata ceperant, securi statim percussis, ipsi piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti? Idem ad Appium Pulcherum, lib. 3: Perficiam profectò, ut longi temporis usuram qua carimus, intermissa nostra consuetudine, & gratia, & crebritate, & magnitudine officiorum meorum faciam. Vtura item ponitur pro pecunia, quæ à debitore datur creditoribus pro usu pecunie sibi creditæ. [261. Vfus. Gal. Vfus. Ital. Vfus. Germ. Vfus. Belg. Vfus. Hisp. Vfus. Pol. Vfus. Vng. Vfus. Ang. Vfus.] Cic. 5. Verina: Ut quum Senatus publicanos usura sepe iuvisset, magistratus à publicanis pecuniam pro usuris auferret auseret. Idem de Senectute: Tertia nunquam recusat imperium, nec unquam sine usura reddit quod accipit sed aliàs minore, pleuraq; majore clam foenore. Lucanus lib. 1: Hinc usura vorax, avidumq; in tempore foenus. Hanc Varro impendium vocat, quod inter se jungat, unumq; fiat quasi compendium. Sidorius Apollinaris posteriora vocat, quoniam qui foenus agitant, & in usuras extendunt, videntur aggregare, posteriora prioribus, & ortis oritura cõnectere. Ob id Græci usura vocant usuram, quasi partus posteritatem. Ponitur aliquando usura pro familiaritate, conversatione. Cicero: Longa quæ inter nos fuit usura, hoc efficiat hoc est, usus, confectudo, familiaritas.

Vfus, usura, usurarum, usurarum, Quod ad usuram vel usum pertinet, ut Pecunia usuraria, quæ sub usuris debetur. L. Vnde dicitur, Digestis de compensationibus: Cum alter alteri pecuniam suæ usuris, alter usurariam debet, concurrentes apud utrumq; quantitates usuræ præstandæ non sunt. Vfuraria uxor, pro usuaria, ea qua quis pro uxore utitur. Plautus in Amphitruone: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Vfurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarum creditori pecuniam obtulit.

Vfus, us, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verbo, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. Vfus, us, are, a & p. Gal. Vfus. Ital. Vfus. Belg. Vfus. Hispan. Vfus. Germ. Vfus. Pol. Vfus. Vng. Vfus. Ang. Vfus.] Plautus in Amphitruone: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Vfurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarum creditori pecuniam obtulit.

Vfus, us, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verbo, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. Vfus, us, are, a & p. Gal. Vfus. Ital. Vfus. Belg. Vfus. Hispan. Vfus. Germ. Vfus. Pol. Vfus. Vng. Vfus. Ang. Vfus.] Plautus in Amphitruone: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Vfurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarum creditori pecuniam obtulit.

Vfus, us, are, a & p. Est in frequenti usu habeo: & hoc sine verbo, live factis fiat, ut ait Valla Elegant. lib. 5. Vfus, us, are, a & p. Gal. Vfus. Ital. Vfus. Belg. Vfus. Hispan. Vfus. Germ. Vfus. Pol. Vfus. Vng. Vfus. Ang. Vfus.] Plautus in Amphitruone: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Vfurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarum creditori pecuniam obtulit.

Germ. Vfus. Ital. Vfus. Belg. Vfus. Hispan. Vfus. Pol. Vfus. Vng. Vfus. Ang. Vfus.] Plautus in Amphitruone: Volo deludi illum dum cum hac usuraria uxore aunc mihi monpero. Hotomanus. Vfurarius, etiam dicitur qui pendit usuras. Papinianus Digest. lib. 22. Tit. 1. 7. Debitor usurarum creditori pecuniam obtulit.

Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum. [262. Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum.] Plautus in Menæch. li. solent heris esse ambiles. Terent. in Phorm. Quid minus utile fuit, quam hoc ulcus tangere, Aut nominare uxorem.

Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum. [262. Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum.] Plautus in Menæch. li. solent heris esse ambiles. Terent. in Phorm. Quid minus utile fuit, quam hoc ulcus tangere, Aut nominare uxorem.

Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum. [262. Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum.] Plautus in Menæch. li. solent heris esse ambiles. Terent. in Phorm. Quid minus utile fuit, quam hoc ulcus tangere, Aut nominare uxorem.

Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum. [262. Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum.] Plautus in Menæch. li. solent heris esse ambiles. Terent. in Phorm. Quid minus utile fuit, quam hoc ulcus tangere, Aut nominare uxorem.

Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum. [262. Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum.] Plautus in Menæch. li. solent heris esse ambiles. Terent. in Phorm. Quid minus utile fuit, quam hoc ulcus tangere, Aut nominare uxorem.

Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum. [262. Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum.] Plautus in Menæch. li. solent heris esse ambiles. Terent. in Phorm. Quid minus utile fuit, quam hoc ulcus tangere, Aut nominare uxorem.

Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum. [262. Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum.] Plautus in Menæch. li. solent heris esse ambiles. Terent. in Phorm. Quid minus utile fuit, quam hoc ulcus tangere, Aut nominare uxorem.

Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum. [262. Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum.] Plautus in Menæch. li. solent heris esse ambiles. Terent. in Phorm. Quid minus utile fuit, quam hoc ulcus tangere, Aut nominare uxorem.

Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum. [262. Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum.] Plautus in Menæch. li. solent heris esse ambiles. Terent. in Phorm. Quid minus utile fuit, quam hoc ulcus tangere, Aut nominare uxorem.

Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum. [262. Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum.] Plautus in Menæch. li. solent heris esse ambiles. Terent. in Phorm. Quid minus utile fuit, quam hoc ulcus tangere, Aut nominare uxorem.

Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum. [262. Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum.] Plautus in Menæch. li. solent heris esse ambiles. Terent. in Phorm. Quid minus utile fuit, quam hoc ulcus tangere, Aut nominare uxorem.

Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum. [262. Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum.] Plautus in Menæch. li. solent heris esse ambiles. Terent. in Phorm. Quid minus utile fuit, quam hoc ulcus tangere, Aut nominare uxorem.

Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum. [262. Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum.] Plautus in Menæch. li. solent heris esse ambiles. Terent. in Phorm. Quid minus utile fuit, quam hoc ulcus tangere, Aut nominare uxorem.

Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum. [262. Vtilitas, ut dicitur, Vtilis, vocabulum est antiquum.] Plautus in Menæch. li. solent heris esse ambiles. Terent. in Phorm. Quid minus utile fuit, quam hoc ulcus tangere, Aut nominare uxorem.

Germ. Ein weintraub Belg. Een weintraube Hispan. Vva. Pol. Winna iagda. Vng. Zsés. Ang. A grape or itave. Colum. lib. 3. cap. 6. Nec tamen tam vitem feracem invenim, cuius singule uvæ in singulis sarmentis conspiciuntur. Cicero de Senectute: Gemina, à qua oriens uva se ostendit, quæ & succo terrea, & calore Solis augetur, prius est peracerba gustata, deinde matura dulcescit. Virgilius lib. 1. Georg. Sic regetes, illic veniant felicibus uve. Ovidius lib. 2. de Arte amandi, Elegia decimasexta: Terra terax Cretris, multoq; feracior avis. Dicitur & de aliis fructibus, qui in morem racemi constant ex pluribus acinis conglomeratis. Plinius lib. 12. cap. 11. Amomum uva etiam in usu est. Aliquando ponitur pro vite. Virgilius lib. 2. Georgiconum: Et tartes avibus prædam fert uva racemos. Est etiam uva, pellicula quædam in fine palati dependens circa fauces, ut in biante homine conspicitur: sic dicta, quia ut uva dependet, & humiditate variatur, & est vocis moderatrix: & aliquando ad similitudinem uvæ intumescit, cum vehemanti inflammatione ac dolore. Seren. Aegrescunt teneræ fauces quum frigidis ora Vis subit, vel quum ventus agitatibilis aer Vertitur atque ipsas stans gravis inficit uvas. Sortitur autem hoc mali genus à duplici forma nomen duplex. Nam si teretem habeat figuram à columbæ similitudine columella, sive, dicitur. Sin vero in acini efficiem conglomeretur, à Græcis σπόδιον, à nobis uva appellatur. Dicitur etiam uva de apibus, quum collectæ sunt, & in modum botri dependunt. Colum. lib. 9. Quum examē glomeratum in proximo frondentis arbutulæ ramo confederis, animadvertito aut totum examen in speciem unius uvæ dependeat. Plinius libro 11. cap. 17. Tunc ostenta faciunt, privata ac publica, uva dependente in domibus, templisque. Virgilius libro quattor Georgiconum: & densis uvam dimittere ramis. Servius: Uvam dimittere: id est, in morem uve vel botryonis desuere.

Vvâs, a uva, quod ex uva fit. [ὑπόδαρμα] Gall. Mauit. Ital. & Hispan. Mauit. German. Nuss weintraube. Pol. Zwinon jagda. Vngar. Zsés. Ang. Of a grape or beatie. ut Succus uvæ, apud Poetas: ὑποδαρμα pro vino ex uva expresso.

Vviferæ, uvifera, uviferum, Producent uvas: [ὑποδαρμα] Gall. Qui porte grappes. Ital. Chi porta grappa di uva. German. Das trauben treut. Hispan. Que trae uva. Pol. Winno roczyni. Vng. Zsés. Ang. That bringeth or beareth grapes. ut, Gledic uviferæ apud Silium lib. 7. Et Malicus uvifer, apud Statium & Sylvarum.

Vvidûs, uvida, uvidum: Quod est humidum, pingue, quodque præcipue habet aliquod humoris intrinsecus: unde & uva dicta. [ὑμῖδ] ratiō ratiō: ὑμῖδ scharin. dicitur, Gal. Mauit, humida. Ital. Humido, molle, bagnato, immollato. Germ. fecht oder nass inausfer. Hisp. Cosa húmida ó mojada. Pol. Sekopol w, wilgotni. Vng. Ned vei. Ang. Mauit wet, dank. Humidum, quod habet humorem extrinsecus. Colum. libro 2. cap. 2. Nisi pingui, & uvida terra. Virgilius 10. Ecloga. Vvidus hiberna venit de glande Menalcas. Vbi Servius: Vvidus, pinguis Plautus in Rufo Sicine hic cum uvida veste grassabimur: id est, humore madente.

Vvifco, uvificis, n. t. Vvidus fco, humorem contraho. [ὑμῖδ] ratiō ratiō. Gall. Dénuit ou être mouille, seramoillir. Ital. Dénuitar húmido, essere bagnato. German. fecht oder nass werden. Hisp. Humidarse, ser húmido. Pol. Sek wroganiam. Vng. Meg, vedles mők. Ang. To wate dank. Lucetius libro 1. Denique fluctu fago suspensio in littore velles Vvifcunt, tandem cadenti.

Vvulgâ, f. p. quæ & Bulga, Sacculus scorticus, sive ex alia materia, in quo pecuniam, aliave inveni necessariam circumferimus. Ita dicta quasi volva, quod viticium involvat. [ὑμῖδ] ratiō ratiō. Gall. bouffe, bouffette. Ital. Borgia di vino. German. Ein bag oder mäscher/mathfad. Belg. Een boeger. Hisp. Bolsa. Pol. Flonnk fczaki. Vng. Tás. Ang. A bouge or bagge. Vulga (inquit Nonius) capaxitas, vel sinus cum laxitate. Lucilius lib. 2. in vulgam penetrare pilosam. Varro: Ut viticium ex arcula adderem in vulgam. Lucilius lib. 3. ut citat Nonius: Cui neque iumentum est, nec servus, nec comes ullus Bulgam, & quicquid habet aurosum, secum habet ille: Cum bulga coenat, dormit, lavit. Aliquando ponitur pro vulva, & eoditur, vulva pro sacculo. Idem lib. 26. Ita ut quisque nostrum è bulga est matris in lucem editus.

Vvulgûs, vulgi, masculini & neutri generis, Pari populi ignobilior, plebeia volvendo (ut quidam volunt) nomen habens, quod inconstantem stultaque hæc atque illud volvatur: unde etiam ignobile vulgus Virgilius appellavit. [ὑμῖδ] ratiō ratiō. Gall. Le commun peuple. Ital. Vulgo, plebe. Ger. Das gemein volk: dicitur pffat. Hisp. Pueblo de los menudas. Pol. Ljud polskie, polskie. Vng. Kézfog, kéznap. Ang. The commune or mean people.] Virg. lib. 1. Aeneid. sexque animis ignobile

vulgus. Virg. lib. 2. Aeneid. & spargere voces in vulgum ambiguas, & quaerere consilium arma. Horat. lib. 2. Sermonum. Sat. 3. huic ego vulgum Eiron similem candidum infanire docebo. Salust. In lugurthis: Alii vulgum effusum oppidum cadere, alii ad portas festinare. Cicero 5. Tuscul. Vide ne plus commendatio in vulgus, & hæc quæ expentur gloria, molestiæ habeat, quam voluptatis. Idem pro Plancio: Non etenim consilium in vulgo, non ratio, non discrimen, non elegantia, etc. Vulgus de ovibus dicit Virgilius lib. 4. Georg. Continuo ferro culpam compece priusquam Dna per incantum serpent contagia vulgus Antiqui etiam vulgus & huius vulgus dixerunt. Vnde ablativus apud Varronem 9. Heredum. A vulgu condemnaretur. Vfus etiam est Oppus de vita Cassii, itemque in vita prioris African. Autor est Soph. pater lib. 1.

Vvulgûs, Passim, nusquam non, plerumque, & quod vulgus dicitur Communiter. [ὑμῖδ] ratiō ratiō Gal. 1. Vulgariter, communiter, paria. Ita Vulgariter dicitur a vulgo. Germ. Gemeinlich Hispan. Vulgariter. Pol. Pospolite. Vng. Kézfog kézre, vel, kézhez, effen. Ang. Commonly, abroade.] Cicero 1. de Inventione: Dicitur de natura ejus evenire vulgò soleat, an insolèter & raro. Virgilius lib. 3. Georgiconum: Hinc lætis vinuli vulgò mortuum in herbis. Idem lib. 3. Aeneidos: Centum alii curva hæc habitant ad littora vulgò Infandi Cyclopes, & alia monstra errant: Id est, passim. Terentius Andr. Verum illud vulgum est, quod vulgò dicitur: Omnes sibi melius male esse, quam alieci. Vulgò excepti, sive vulgò quaesiti. [ὑμῖδ] ratiō ratiō. Modestino dicitur qui partem demonstrare non possunt: vel qui possunt quidem, sed eam habent, quem habere non licet: qui & Spani vocantur. Vipianus Digestor. l. 2. ad Terullianum: Sive insultum pcreant, sive vulgò quaesiti. Vulgò occideret: id est, publice, passim. Cicero pro Roscio Amerino: Eiusmodi tempus exat, inquit, ut homines vulgò impunè occiderentur. Catalib. 2. belli Gallici: Quid in Galia potentioribus, atque in qual conditudo homines facultates habebat, vulgò regna occupabantur.

Vvulgûs, vulgare, om. t. Quotidianum, commune, primum, pervulgatum: cui opponitur singularis. [ὑμῖδ] ratiō ratiō. Gall. vulgaire, commun. Ital. Volgare, vile. Germ. Gemeinlich, dicitur a vulgo. Hisp. Cosa comun y de vicio, sive de vicio. Pol. Pospolite. Vng. Kézfog kézre, mindana. Ang. Common, belonging to the common people. Cicero lib. 2. de Invent. Magna an parva, facta an difficilia: singularia sunt, an vulgaria: vera, an falsa. Horatius lib. 2. Sermonum, Sayra: leones stomachus raro vulgaris temit. Cicero pro Roscio Amerino: Denique, nihil tam vile, nec, tam vulgare est, cuius partem ullam reliquerim. Idem ad Cæsarem lib. 13. Genere novis literarum ad te usus ut intelliges, non vulgarem esse commendationem. Vulgaris via: pro ratione trita, & costuta. Quintilianus: Simul ne vulgarem viam ingressus, alieni demum vestigia inlisterem. Vulgares artes, quæ vulgò hinc dicuntur. Cicero pro Roscio Amerino: Minus artis illas vulgares, coquos, pilosores, lectarios, etc. Vulgaris forma id est, quotidiana, quæ vulgò videtur solet. Plinius lib. 18. cap. 42. Nec vulgaris phtaticis forma, quavis non splendens. Vulgaris puella: id est, vulgata, & vulgi libidini exposita. Ovid. 4. Fast. Numina vulgares Veneris celebrare puella. Mela profellarum quælibet apta Venus.

Vvulgâr, iter, adverbium. Populiter, usitate, solite, more vulgato & consueto. [ὑμῖδ] ratiō ratiō. Gal. Communiter, vulgarement. Ita Vulgarement. Germ. Gemeinlich. Hisp. Comuniter. Pol. Pospolite. Vng. Kézfog kézre. Ang. Commonly.] Curt. lib. 13. Epist. Ut intelligeres, me non vulgariter, nec ammodo, sed ut pro homine mihi pernecessario scribere. Vulgò, ad. p. in vulgus enuntio, vulgò notum facio, pervulgo, divulgo. [ὑμῖδ] ratiō ratiō. Gal. Divulgar & publice parant. Ital. Invulgar, manifestare, appalesare. German. Rushingen in das gemein. Hisp. Divulgar & publicar. Pol. Wskazy rozkazywan. Vng. Ki herbesi bei mindonok, tuttaradent. Ang. To publish or to be known abroade.] Virgilius 10. Aeneid. quid me alta sitientia cogis Rumpere, & obdusum verbi vulgare dolorem? Vulgare vulgare, est vulgi usui exponere. Cic. de Arule. respond. Navis in flumine vulgata omnibus: id est, omnium usui exposita. Vulgare corpus, est prostituere. Liv. lib. 1. Sunt qui Latrentiam vulgato corpore lupam inter pilosores vocarum putent. Plaut. in Amphit. Cui me absente corpus vulgavit sub. Vulgare morbos, est morbosum contagia in vulgus propagare. Liv. lib. 3. ab Vibe. Ministerioq; in vicem ac contagio vulgabant morbos. Curtius lib. 9. Contagium morbi etiam in alios vulgatum est.

Vvulgâris, a, tum, participium, seu nomen ex participio: [ὑμῖδ] ratiō ratiō. Gall. Divulgar, public, commun. Ital. Commun.

Commune. Germa. Das aufstucken ist vnder das gemein vörs.
 Hisp. Comus. Pol. Najil amant. Vng. Ks hi refit de vundeneck
 cutura aduirt. Ang. Publihed, male knecton abrade. Lat. Vulga-
 tus cibus, quo vulgaris passim, & quotidie utitur. Plinius libro
 17. cap. 21. ubi & capparit firmioris ligni frutex, seminis que
 & obli vulgati. Virgilius libro primo Aeneidos: Bella que
 iam fama totum vulgata per orbem. Liv. libro 1. ab Vrbet
 Vulgariot fama est. Iudibrio fratris Remum novos translu-
 disse muros. Quintilianus libro secundo, capite quarto:
 Nam quid hi possint in causis proprium invenire, qui etiam
 in his que sunt communia, & in plurimis causis tractantur,
 vulgarissimos sensus verbis, nisi raro ante preparatis, profes-
 qui nequeant?

Vulgarius, m. ut litera Vulgarura nefas. Claud. Panegy.
 Vulgare, onis, verbale, m. t. Evulgator, enuntiator. [Vulgare
 matialis. Epigonidote. Agapocet. Gall. Publiere de secretis. Ital.
 Pulchrate de secretis. Germ. Ein aufdringer in die gemeind. Caus
 schamer. Hisp. Divulgator, publicador de secretis. Pol. Najil amant.
 Vngar. Hirdsib, hiedab. Ang. A publisher of secrets.] ut, Tacit-
 vulgator: hoc est, Tantalus, qui deorum in mensis adhibuit,
 illum arcana enuntiavit. Ovid. lib. 1. Amor. Eleg. 6. Sic aere
 medicis taciti vulgator in undis, Pomaque, quae nullo tempo-
 re tangat, habet.

Vulgivagus, adjectivum [vulgivagus, imdieu. Gall. Vulgare
 re, amonue. Ital. Vulgare, commune. Germ. Gemein Hisp. Cosa
 comun. Pol. Najil amant. Vngar. Ks hi refit de vundeneck
 cutura aduirt. Ang. Common. Lucretius libro 4. Vulgivagaeque vagus venere. Id est, seclatus ple-
 beiam, popularis que venerem. non certe mulieris amore
 captus. Budaeus. Idem Lucretius lib. 5. Vulgivago vitam tra-
 bant mor ferarum.

Vulnus, huius vulneris, n. t. Plaga, & proprie hians, patensq;
 apertura corporis ista aliquo inflicta. [Vulnus pishab. Hdm
 machelab. vel machelab. opulig. Gall. Une playe. Ital. Piaga ferita,
 piaga. Germ. Ein wunden. Hisp. Llega, herida. Pol. Rana. Vn-
 gar. A wound, a hurt.] Livius lib. quarto belli Punici:
 Tandem vulneribus confecta virgines, quam omnia reple-
 rent sanguine, exanimis corruerunt. Virgilius libro quarto
 Aeneidos: infixam sindet sub pectore vulnus. Idem libro
 septimo Aeneidos: haec enim sub gutture vulnus, & vox
 Vocis iter, tenuemque inclusit sanguine vitam. Ovidius li-
 bro sexto Metamorph. Torquet in hunc hastam calido de
 vulnere captam. Vng. lib. 6. Aeneid. Deiphobum vidit lac-
 tum crudeliter ora, Ora, manusque ambas, populataque
 tempora raptis Auribus, & truncas iahonello vulnere nares.
 Idem libro quarto Georgicorum: & corpora bello Obie-
 rant, pulchramque petant per vulnera mortem. Per transla-
 tionem accipitur pro angore animi, sive molestia, idem. Vir-
 gilius libro duodecimo Aeneidos: sic exhortata reliquit
 lacertam, & tristi turbatam vulnere mentis. Ovidius libro
 quinto Metamorphos. At Cyane raptamque deam contem-
 taque fontis lura sui mœrens, inconsolabile vulnus Meate
 genit tacta, lacrimisque absumit omnis. Aeternum
 vulnus, pro aeterno odio. Virgilius libro primo Aeneidos:
 Tum luno aeternam servans sub pectore vulnus. Vulnus
 pro amore. Virgilius libro quarto Aeneidos: At regina gra-
 vissimum dudum faucia cura Vulnus alit venis: hoc est, amoris,
 dolorem ac molestiam fovet intra venas. Sic mutua vulnera
 dixit Ovidius libro decimo quarto Metamorphosios pro a-
 more mutuo. Vulnus orbitatis: id est, dolor ex orbitate.
 Quintilianus libro sexto: Illam enim de quo summa conte-
 peram, & in quo spem unicam senectutis reponeram, repe-
 ro vulnere orbitatis amisi.

Vulnificus, m. t. riam, adjectivum, m. f. Vulnerum sanan-
 dorum vim habens. [vulnificus, m. f. Gall. Servant à playes.
 Ital. Pertinente à piaghe. Germ. Ein wunden heilend. Hisp. Peres
 vngente à laze. Pol. Najil amant de goemera. Vng. Seb gyogit-
 talpa laquei. Ang. Belonging to wounds.] ut, Vulnerum em-
 plastrum, quod vulneribus imponitur. Plinius libro vigeti-
 moterto, capite quarto: Vulnerum emplastrum vnde. Idem li-
 bro trigesimo quarto, capite undecimo: Cruda autem xerigo
 vulnerum emplastrum miscetur.

Vulnificus, m. t. riam, adjectivum, m. f. Curator vulnerrum, chirurgus.
 [vulnificus, m. f. Gall. Chirurgien, medecin. Ital. Chi-
 rurgo, medico. Germ. Ein Wundarzet. Hisp. Cirurgiano. Pol.
 Narciery, rany pociat. Vngar. Seb gyogito. Ang. He that cureth
 wounds.] Plinius libro 26. cap. 11. Ob id publice vulnerrum
 fuisse cum tradunt vocatam, miteque gratum adventum e-
 jus initio.

Vulnificus, m. t. riam, adjectivum, m. f. Curator vulnerrum, chirurgus.
 [vulnificus, m. f. Gall. Chirurgien, medecin. Ital. Chi-
 rurgo, medico. Germ. Ein Wundarzet. Hisp. Cirurgiano. Pol.
 Narciery, rany pociat. Vngar. Seb gyogito. Ang. He that cureth
 wounds.] Plinius libro 26. cap. 11. Ob id publice vulnerrum
 fuisse cum tradunt vocatam, miteque gratum adventum e-
 jus initio.

rabant. Cicero tertio Verrina: Servi nonnulli vulnerantur: i-
 ple Rubrius in turba sauciatur. Vulnere voce: id est, lae-
 dere, & verbis offendere. Cicero prima in Caelinam: Et quos
 ferro trucidari oportebat eos nondum voce vulnero. Vul-
 nerati idus fortunae, est ex fortunae adversitate in aeterna affli-
 ctione. Ovid. lib. 2. de Ponto, Eleg. 7. Sic ego continuo for-
 tunae vulneror ista. Vulnere aures nuntio, est tristi nuntio
 aures offendere. Virgilius lib. 4. Aeneidos: gravior ne nun-
 tius aures Vulneret.

Vulnificus, onis, verbale, s. t. Sauciatio. [vulnificus, onis
 Gall. Blesure, nœure. Ital. Ego ferire. Germ. Wund-
 tang. Hisp. Obra de laza. Pol. Najil amant. Vng. Seb gyogito.
 Ang. A wounding or hurting.] Cicero pro Caelina: Sin autem
 vim hinc eade, sine vulneratione, sine sanguine nullam intel-
 ligetis.

Vulnificus, ea, cum, Quod vulnus indigere potest. [vulnificus
 Gall. Qui fait piays, qui blesse & nœure. Ital. Che fa piaghe
 & ferite. Germ. Das wunden macht. Hisp. Cosa que haze laza de he-
 rida. Pol. Ten kreci ranyey. Vng. Seb gyogito. Ang. That wounds
 or makes wounds.] Vng. lib. 4. Aeneid. Vulnificusque chalybe
 vasta fornace liquecit. Ovid. lib. 8. Metam. In juvenes certo
 sic impete vulnificus sus Ferrer.

Vulpes, huius vulpis, s. t. Animal feru, singulari adutia nulli
 non notum: cuius naturam explicat Plinius libro 10. cap.
 61. [Vulpes, s. t. Gall. Un renard. Ital. Volpe. Germ.
 Ein fuchs. Belg. Een vos. Hisp. La raposa, zorra. Pol. Lys. Vn-
 gar. A foxe.] Dicitur vulpes, ut putat Varro, quasi vulpi-
 pes, à velocitate pedum. Horatius libro primo Epistolarum:
 Olim quod vulpes xgroto cauta leoni Respondit, referam.
 Vulpem habere sub pectore, proverbium dicitur de eo qui a-
 stutus, & callidus est. Persius Satyra quinta: Astutiam rapido
 servas sub pectore vulpem. Quam facile vulpes pyrum com-
 est: proverbium de re admodum facili. Plautus Moliilia-
 na: Tam facile vinces, quam vulpes pyrum comest. Nihil e-
 nim ne goti est vulpi decaratisimae pyrum edere. Vide Chi-
 lid. Erasmi.

Vulpiculus, vulpecula, diminutivum. [vulpiculus, s. t. Gall. Renard
 de un. Ital. Vulpetta. Germ. Ein fuchlein. Hisp. Pequena raposa.
 Pol. Lyska. Vng. Kockarika. Ang. A young fox, a cubbe.] Ho-
 ratius libro primo Epistolarum: Fortè per angustam tenuis
 vulpecula rimam Repserat in comeram frumenti.

Vulpiscus, vulpina, vulpinum, penultima producta, Quod per-
 tinet ad vulpem. [vulpiscus, s. t. Gall. De renard. Ital. De volpe.
 Germ. Fuchsin. Hisp. Cosa perteneciente à raposa. Pol. Lyski.
 Vngar. Kocka, kokarika. Ang. Of a foxe.] Suctionis: Vbi
 leonis pellis defuit, vulpina intenda est. Plinius libro 28. ca.
 11. Vulpinam linguam habentes in armilla, sippurato negra,
 & Aliquando ponitur pro astuto. [vulpiscus, s. t. Plautus: Vul-
 pinus animus nequid molitur mali.

Vulpiscus, penult. pro vulpinus, d. p. Maledictis ac fraudibus
 vera perverto, sive effugio. [vulpiscus, s. t. Gall. Renard, refer de
 fuisse comme le renard. Ital. Vulpiscus, fur in modo di volpe. Germ.
 Geshwindigkeit oder fuchsin. Hisp. Haxer à gusa de rap-
 rosa. Pol. Zpramki kl amilna cyois. Vn. El hazudozem, ex, igaxat
 hazudozem gal el ferdum, rokalkada. Ang. To use deceit, wilyness and
 guile.] Itatum ab intorto vulpiscus curia, ut placet Nonio. Var-
 ro in Mythenis: Vulpinare modò, & concussa, qualibet erras.
 Vulturnus, vide VELLO.

Vultur, m. t. Avis est rapax, & carnivora: ita dicta, quod
 proprie magno tudine corporis tardè volet. [vultur, m. t. Gall.
 radu, 20 f. Gall. Un vautour. Ital. Vulture. Ger. Ein Euer. Belg.
 Ein Oier. Hisp. El buitre. Pol. Top. Vng. Sas kofalyd. Ang. A
 grapple, a ravenous fowle.] Reser Plinius lib. 10. ca. 6. ex Umbria
 Arapicis sententia vultures biduo triduoque ante eò congregari,
 ubi futura sunt cadavera. Mirum enim in modum corpori-
 bus iam putrefactis delectantur. Vnde non invenit ex Greg-
 cis nonnulli videtur huiusmodi appellatur: hoc est, sepulera a-
 nimata. Livius lib. 7. belli Punici: Vulturem q; frequenti foro-
 in tabernaculum devolasse. Vng. lib. 6. Aeneid. rostroq; im-
 manis vultur obunco immortale secur tendens.

Vultur, huius vulturis, Annus in usu erat, p. ave ea pregra-
 di, que iam à nobis duabus literis subtrahis, vultur dicta est.
 Eonius: Vulturis in sylvia miseram mandebat hominem.

Vultur, m. t. Avis est rapax, & carnivora: ita dicta, quod
 proprie magno tudine corporis tardè volet. [vultur, m. t. Gall.
 radu, 20 f. Gall. Un vautour. Ital. Vulture. Ger. Ein Euer. Belg.
 Ein Oier. Hisp. El buitre. Pol. Top. Vng. Sas kofalyd. Ang. A
 grapple, a ravenous fowle.] Reser Plinius lib. 10. ca. 6. ex Umbria
 Arapicis sententia vultures biduo triduoque ante eò congregari,
 ubi futura sunt cadavera. Mirum enim in modum corpori-
 bus iam putrefactis delectantur. Vnde non invenit ex Greg-
 cis nonnulli videtur huiusmodi appellatur: hoc est, sepulera a-
 nimata. Livius lib. 7. belli Punici: Vulturem q; frequenti foro-
 in tabernaculum devolasse. Vng. lib. 6. Aeneid. rostroq; im-
 manis vultur obunco immortale secur tendens.

M m 4 in Ce.

in Cepionem, Parricida patris, nefarius vulturius Reipublicae. Sospiter libro primo. & Vulturius pro ceito tali latere. Plautus Cure. Provo cat me in aleam ut ego ludam: pono pallium. Ille suum annulum opposuit: invocat Planchum: jacit vulturius quatuor. Talos arripio: invoco almam meam nutricem Heren: jacto basilicum.

Vulturius, na, num, pen. prod. Quod est vulturius. [Vulturius Gall. De venantur. Ital. Di vulturi. Ger. Von einem Geiem. Hisp. De butyre. Pol. Sepom. Vng. Sa kofilybi. An. Of a grappe.] Plin. lib. 30. cap. 4. Vulturinus sanguis cum chamaeleontis albæ (quam herbam esse diximus) radice & cedria tritus, lepras sanat. Vulturina species, apud eundem lib. 10. cap. 3.

Vultus, hujus vultus, m. q. Proprie dicitur habitus sive status faciei, qui pro animi affectibus alius atque alius ostenditur. [Vultus panim. vultus. Gall. Visage, visire, tronque, face. Ital. Volto, faccia. German. Angesicht Hispan. Cara, el gesto de la cara, la faz. Polon. Twarz Vngar. Velontet arca. Ang. The visage, or countenance.] Dicitur vultus a verbo volo, sicut a color cultus. Cicero in Pisonem: Non enim nos color iste servilis, non pilosa genæ, non dentes putidi deciperunt: oculi, supercilia, frons, vultus denique totus, qui sermo quidam tacitus mentis est, hic tu fraudem homines impulit: hic eos, quibus erat ignotus decipit. Cicero libro 3. de Oratore: Imago animi vultus est: indices oculi. Plinius libro 7. cap. 19. Socratem clarum sapientia eodem semper visum vultu, nec auxiliari magis, aut turbato. Cicero pro Cluentio: Recordamini faciem atque illos ejus fidos, simulatosque vultus. Idem 1. de Legibus: Et is qui appellatur vultus, qui nullo in animante esse, præter hominem potest, indicat mores. & Apud poetas tamen non raro vultus accipitur pro facie. Martialis libro 11. Dum nulla teneri sordent lanugine vultus. Ovidius libro 3. Metamorphoseos: Quid moror interea crudelia vulnere lymphis Ablucere & spatis immitti sanguine vultus? Antiqui protulerunt vultum, neutro genere: quod & Nonius annotavit. Ennius: Aversabantur semper vos vestraque vulta. Lucret. lib. 4. sed quod utriusque figuræ esse vides multum referentes vultu parentum.

Vultus, diminutivum est, vultus severitas [vultus vultus seu vultus. Gal. Petit visage. Ital. Piccola faccia. Germ. Angesicht. Hisp. Pequena cara y faz. Pol. Tymotka. Vng. Keme ny tekintet. Ang. A little visage.] Cic. ad Att. lib. 14. Non te Bruti nostri vulticulus ab ista oratione deterret.

Vultuosa, vultuosa, vultuosum, Tristis, severus, vel nimia vultus ostentatione, & mutatione, quod mimicum est & scenicum. [vultuosus. Gall. Qui tient continence & visage severe & grave. Ital. Chi ha volto severo, grave. Germ. Einos ernsthaftigen Angesichts. Hispan. Cosa con gesto de visajes torcidas. Polon. Twarz frapies ieli mary. Vngar. Zomor, komar vultosa nehez tekintet. Ang. Of an heave and sad countenance.] Cicero in Oratore: in quo quum effeceris, nequid ineptum sit aut vultuosum. Quintilianus libro 11. capite ultimo: Quare non immerito reprehenditur pronuntiatio vultuosa, & gestulationibus molesta, & vocis mutationibus resultans. & Vultuosa frons apud Apuleium pro terrena legitur, & ad severitatem composita. Aut enim libro tertio Metam. Longè dissimilis advenit, non læta facie, sed vultuosa fronte, rugis insurgentibus asseverabat.

Vulva, vulva, f. p. Vtriusque ille in foeminis, in quo fetus sit conceptus. [Vulva vultus de pte, vulva. Gall. L' amari, la matrice. Ital. Matrice. German. Die Demuter. Belg. Die Wiermoeder. Hispan. Ventre donde caenoben las hembras. Polon. Samicy wlo, item niwicy i p wlo. Vngar. Mez. Ang. The womb of a woman.] Dicitur vulva, quasi volva, quod fetus ea involvatur. Proprie autem vulva est brutorum animalium: uterus autè

mullerum. Plinius libro 11. cap. 37. Foeminis eadem omnia, præterque vesicæ junctus utriculus: unde dicitur Vetrus, quos alio nomine locos appellant: in reliquis animalibus, vulvam. Vulvam suillam Romani in deliciis habere, præsertim ejectionem. Nam quæ efficitur à partu eximebatur (quam porcariam vocabant) tanquàm lividam, & macram respicebant. Plinius loco jam citato: Vulva ejecto partu melior quam edito. Ejectionem vocatur illa, hæc porcaria, primiparæ suis optima. Contra efficitur à partu, præterquam eodem die suis occidit, livida ac macra. Nec novellatum suum præterquam primipararum probantur, potiusque veterum, necdum effiantarum, & biduo ante partum, aut post partum, aut quo exierint die. Mart. Te fortasse magis capiet de virgine porca, Membrata gravi de sue vulva capite. & Quandoque accipitur vulva, pro vulva: hoc est, pro ipso pudendo muliebri. Juvenalis Satyra sexta: adhuc ardens rigida tentigine vulvæ. & Plinius quoque doletorum prorumpentium in ovi speciem album illud involvitur, Volvam nuncupat. Plin. lib. 22. cap. 22. Volvam enim terra ob hoc prius gignit: ipsam postea in volva, cœu in ovo est juteum. Vide VOLVA.

Vxor, vxoris, f. i. Quæ viro tradita est. [Vxor vxor. Gall. Femme marie. Ital. Moglie, moglie, donna. Ger. Ein Ehefrau oder Eheweib. Belg. Een vrouw. Hispan. Muger casada generalmente. Pol. Zona, mał żonka. Vng. Felsoget haz, uxor. Ang. A wife.] Terent. in Adelphi. Vxor sine dote venit. Cicero pro Sextio: Duxit uxorem parte viro viro optimi & calamitosisissimi filiam C. Scipionis. Idem libro 2. de Oratore: Ex tui animi sententia tu uxorem habes? Virgil. Ecloga. Mopse novas incide faces, tibi ducitur vxor. Horat. libro 1. Epist. 2. Quæritur argentum, pueris que beata creandis Vxor. Dicitur autem putat uxorem Servius quali uxorem, ab ungendo, quod antequam limen mariti transierit, postea averruncandorum malorum causa ungerent. Verba ejus sunt hæc in librum 4. Ateneidos: Mos erat, ut nubentes puella, & mul quum venissent ad limen mariti, postea antequam ingrederentur, ornarentur laneis vitis, & oleo ungerent: inde Vxor dicitur, quasi unxor. Plinius quoque lib. 28. cap. 9. scribit novas nuptas mariti domum intrantes, solent habere adipe postea inungere.

Vxorcula, vxorcule, diminutivum, Ab uxore blandiendi gratia deducitur. [Vxorcula vxor. Gall. Femmette marie. Ital. Moglietta. Germ. Eheweibchen Hispan. Pequena mujer casada. Pol. Żonka. Vng. Felsogeti ke hazas tarjotika. Ang. A little wife.] Plautus Casina: Eia vxorcule.

Vxorius, vxoria, vxorium, Quod est vxoris, vel quod ad uxorem pertinet. [Vxorius vxor. Gall. De femme marie. Ital. Moglie. Ger. Ein Eheweib jugendlich. Hisp. Cosa perteneciente a muger casada. Pol. Do mał żonki przynależący. Vngar. Felsogeti haz valo silegetnie. Ang. Of a wife or belonging to a wife.] ut vxoria. Cic. lib. 3. Offic. in arbitrio rei uxoria: melius, & quæ. Tacitus libro 3. Quod honestius, quam vxorium levamentum? Ovid. lib. 2. de Arte amandi: Hoc decet uxores: dos est vxoria lites. & Vxorina forma, à Phavorino apud Gellium lib. 1. cap. 11. vocatur forma media inter pulcherrimam, & deformissimam, quæ scilicet & nimis pulcherrima in periculo, & summo deformitatis odio vacat: quæ Ennius in Menalippa Scaram formam appellat. & Aliquando Vxorius, dicitur qui vxori nimis infertur. [Vxorius vxor. Gall. Qui se laisse gouverner à sa femme. Ital. Chi lascia governare alla moglie. Germ. Ein Weibemath. Hisp. Qui se deixa gobernar por su muger. Polon. Lijzponka. Ang. One that is in his wife's subjection.] Virgil. 4. Aen. tu nunc Carthaginiæ altæ Fundamenta locat, pulcrumq; vxorius urbem Extremam?

X

LITERA semivocalis est, quæ vim duplicis consonantis habet, pro quâ modò es; modò gs, primitus utebatur, ut Apex, Græci: pro quibus nunc Apex, Græci dicimus Quintil. lib. 1. cap. 4. Et nostratum ultima X, qua tamè carere potuimus, si nõ quæsissemus. Latini hoc elementum, quod vultuosioris soni videret, quibusdâ dictionibus exemerunt: unde pro vexillo Velum, pro axilla Alam, pro paxillo Palum dicere maluerunt. Quod & ipsum testatur Cicero in Oratore ad Brutum: Quem admodum (inquit) Axilla noster Al factus est, fuga vultuosioris literæ: quam literam etiam è maxil-

lis, è taxillis, & vexillo, & paxillo consuetudo elegans Latini sermonis evellit. Contra Atici exactissimi elegantie amant judices, sepe repudiato e, eandem tanquam soni amabilioris, temperationis que sustulit, sunt amplexi. Nam & Hippocrati, & Hippocrati, & Hippocrati dicunt, pro quibus communis lingua Hippocrati, & Hippocrati agnoscit. & X litera apud veteres, quem admodum etiam hodie apud nos, nota fuit æmmeri denarii: quem admodum V, q̄ dimidiata pars est literæ X, nota est numeri quinquarii. Hinc factum est, ut in veteribus codicibus hæc nota aliquando inveniantur pro denario Romano: hoc est, pro genere numismatis, quod quatuor valebat numis sestertii. Plin. lib. 12. cap. 12. Quod minore solo est, Melosphærum appellatur: emittit X L X. Laudatissimum microsphærum è minimis solis: pretii ejus X L X V. Si vel sola vel post alias ponatur, significat numerum denarium, quem admodum V, quæ dimidia pars est literæ X, quinquarii. Quod si raram ponatur literæ vel C, vel D, vel M, vel L, decè dicitur & tollit

X ante A